II

(Ne teisėkūros procedūra priimami aktai)

REGLAMENTAI

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) 2020/1336

2020 m. rugsėjo 25 d.

kuriuo tam tikriems importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės polivinilo alkoholiams nustatomi galutiniai antidempingo muitai

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2016/1036 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių [1] (toliau – pagrindinis reglamentas), ypač į jo 9 straipsnio 4 dalį,

pasikonsultavusi su valstybėmis narėmis,

kadangi:

1. PROCEDŪRA

1.1. Inicijavimas

(1) 2019 m. liepos 30 d. Europos Komisija (toliau – Komisija), remdamasi Reglamento (ES) 2016/1036 5 straipsniu, inicijavo antidempingo tyrimą dėl tam tikrų į Sąjungą importuojamų Kinijos Liaudies Respublikos (toliau – KLR arba nagrinėjamoji šalis) kilmės polivinilo alkoholių (toliau – PVA). Komisija *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* [2] paskelbė pranešimą apie inicijavimą (toliau – pranešimas apie inicijavimą).

(2) Komisija tyrimą inicijavo gavusi skundą, kurį gamintojų, kurie pagamina daugiau nei 60 % viso PVA Sąjungoje, vardu 2019 m. birželio 19 d. pateikė bendrovė „Kuraray Europe GmbH“ (toliau – skundo pateikėjas). Skunde pateikta pakankamai dempingo ir jo daromos materialinės žalos įrodymų, pagrindžiančių tyrimo inicijavimą.

1.2. Suinteresuotosios šalys

(3) Pranešime apie inicijavimą suinteresuotosios šalys paragintos susisiekti su Komisija, kad galėtų dalyvauti tyrime. Be to, Komisija apie tyrimo inicijavimą konkrečiai pranešė skundo pateikėjui, kitiems žinomiems Sąjungos gamintojams, žinomiems eksportuojantiems gamintojams ir KLR valdžios institucijoms, žinomiems importuotojams ir naudotojams ir paragino juos dalyvauti.

(4) Suinteresuotosios šalys turėjo galimybę teikti pastabas dėl tyrimo inicijavimo ir pateikti prašymą išklausyti dalyvaujant Komisijai ir (arba) prekybos bylas nagrinėjančiam pareigūnui. Visoms suinteresuotosioms šalims, kurios to prašė, buvo suteikta galimybė būti išklausytoms.

1.3. Pastabos dėl inicijavimo

(5) Po inicijavimo keletas nagrinėjamojo produkto naudotojų tvirtino, kad nekonfidencialioje skundo versijoje pateikta nekonfidenciali informacijos santrauka buvo nepakankamai išsami arba neužbaigta, todėl nesuteikė galimybės tinkamai suprasti konfidencialios informacijos esmės.

[1] OL L 176, 2016 6 30, p. 21.
[2] OL C 256/03, 2019 7 30, p. 4.

(6) Komisija laikėsi nuomonės, kad nekonfidencialioje skundo versijoje, su kuria galėjo susipažinti suinteresuotosios šalys, buvo pateikti visi esminiai įrodymai ir konfidencialiai pateiktų duomenų nekonfidencialios santraukos, kad suinteresuotosios šalys galėtų naudotis savo teisėmis į gynybą viso tyrimo metu.

(7) Pagrindinio reglamento 19 straipsnyje ir Sutarties dėl 1994 m. Bendrojo susitarimo dėl muitų tarifų ir prekybos VI straipsnio įgyvendinimo 6 straipsnio 5 dalyje leidžiama saugoti konfidencialią informaciją, jei jos atskleidimas suteiktų didelį konkurencinį pranašumą konkurentui arba labai neigiamai paveiktų informaciją suteikusįjį asmenį arba asmenį, iš kurio šis gavo informaciją.

(8) Konfidencialiai pateikta informacija priskiriama prie šių kategorijų. Bet kokiu atveju skundo pateikėjas pateikė konfidencialių skundo dalių turinio santraukas ir laikėsi tinkamos skaitinių duomenų pateikimo skliaustuose tvarkos. Prieš inicijavimą Komisija patikrino šiuos dokumentus. Ji padarė išvadą, kad jie atitinka 19 straipsnio nuostatas ir suteikė galimybę tinkamai suprasti konfidencialios informacijos esmę.

(9) Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(10) Viena suinteresuotoji šalis tvirtino, kad skundas pateiktas įgyvendinant skundo pateikėjo strategiją sustiprinti savo monopolinę padėtį Sąjungos rinkoje, sąmoningai mažinant pardavimo apimtį ir didinant kainas.

(11) Per tyrimą surinkta informacija nesuteikė jokių įrodymų, kad Sąjungos pramonė vykdytų kokius nors antikonkurencinius veiksmus. Priešingai, surinkta konkrečių įrodymų, pvz., komercinių pasiūlymų ir elektroninių laiškų, kad pramonė yra pajėgi ir pageidauja nagrinėjamąjį produktą tiekti visiems naudotojams.

(12) Pats skundo pateikėjas tiriamuoju laikotarpiu užėmė [25–30 %] Sąjungos atvirosios rinkos, t. y. gerokai mažiau, kad galėtų kaip nors dominuoti.

(13) Dėl įtariamos strategijos mažinti apimtis ir didinti kainas pažymėtina, kad atlikus tyrimą nustatyta, kad iš pradžių skundo pateikėjas mėgino pagerinti savo masto ekonomiją padidindamas pagaminamą produkcijos kiekį ir investicijas, kad sumažintų savo vieneto gamybos sąnaudas. Be to, jis mėgino neatsilikti nuo Kinijos dempingo kainų ir mažinti savo kainas, kad išlaikytų rinkos dalį. Šis strategija išties leido skundo pateikėjui išlaikyti rinkos dalį, tačiau dėl jos jis patyrė didelių nuostolių. Kaip paaiškinta 528 konstatuojamojoje dalyje, dėl to skundo pateikėjas buvo priverstas atsisakyti savo pastangų išlaikyti rinkos dalį, siekiant neužleisti jos iš KLR importuojamiems produktams, ir vėliau savo prekybą sutelkė į brangesnių produktų kategorijas, nes tokius produktus vis dar buvo galima pelningai parduoti, nors ir prarandant atitinkamą didelę rinkos dalį.

(14) Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(15) Po inicijavimo vienas Sąjungos gamintojas – „Wacker Chemie AG“ – tvirtino, kad skunde nurodytas Kinijos perteklinio pajėgumo įvertis yra netikslus, ir pateikė savo įvertį.

(16) Skunde pateiktas Kinijos perteklinio pajėgumo įvertis buvo pagrįstas objektyviu ir pripažintu šaltiniu – „IHS Chemical Economics Handbook“ („IHS chemijos pramonės ekonomikos vadovas“). Nors ir pagrįsta manyti, kad gali būti įvairių pasiūlos ir paklausos Kinijos rinkoje įverčių, Komisija laikėsi nuomonės, kad skunde pateiktas įvertis atitinka *prima facie* įrodymams privalomus pakankamo tikslumo ir patikimumo kriterijus. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(17) Be to, bendrovė „Wacker Chemie AG“ pateikė pastabų dėl dempingo skirtumų apskaičiavimo pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalį metodikos, visų pirma tvirtindama, kad pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies taikymas neatitinka PPO reikalavimų ir kad nebuvo sąnaudų iškraipymo įrodymų. Su didelių iškraipymų buvimu ir pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies taikymu susiję klausimai aptarti 3.1.1 skirsnyje.

(18) Be to, po inicijavimo bendrovė „Wacker Chemie AG“ tvirtino, kad skundo pateikėjo dempingo skirtumo ir normaliosios vertės įvertis yra neteisingas, nes Kinijos gamintojai yra vertikaliai integruoti ir savo gamybos reikmėms vinilacetato monomero (VAM) neperka.

(19) Skunde nurodyti iškraipymai, susiję su kai kuriomis žaliavomis, kurios, atsižvelgiant į gamybos būdą, gali būti naudojamos PVA gaminti. Tos pačios žaliavos naudojamos ir tuomet, kai gamintojai yra vertikaliai integruoti ir neperka VAM iš kitų bendrovių, taigi su šiomis žaliavomis susiję iškraipymai buvo svarbūs skaičiuojant normaliąją vertę. Taip pat reikėtų pažymėti, kad skunde pateiktas normaliosios vertės apskaičiavimas yra pakankamas dempingo įrodymas ir kad atliekant tyrimą normalioji vertė buvo nustatyta remiantis patikrintais bendradarbiaujančių Kinijos eksportuojančių gamintojų duomenimis. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(20) Inicijuojant tyrimą „Wacker“ ir „Carbochem“ teigė, kad Komisija naudojo PKN sistemą, kuri tinkamai neužtikrino kainų palyginamumo. Šį argumentą „Wacker“, „Carbochem“, „Gamma Chimica“, „FAR Polymer“ ir „Ahlstrom-Munksjö“ pakartojo po faktų atskleidimo.

(21) „Wacker“ teigė, kad PKN sistemoje yra per platūs klampumo, hidrolizės ir metanolio kiekio intervalai ir joje neatsižvelgiama į dalelių dydį ir pH vertę. „Carbochem“, „Gamma Chimica“ ir „FAR Polymer“ tvirtino, kad PKN sistemoje neatsižvelgiama į molekulinę masę, o „Ahlstrom-Munksjö“ tvirtino, kad pelenų kiekio intervalas yra per platus.

(22) Komisija nesutiko su tuo, kad esama problemų dėl PKN struktūros. PKN sistemoje pateikiamos pagrindinės ir esminės nagrinėjamojo produkto savybės visuotinai apibrėžiamos pagal pagrindinius į PKN įtrauktus elementus (t. y. klampumą, hidrolizę, pelenų ir metanolio kiekį). Šie parametrai yra labai svarbūs visoms PVA kategorijoms ir yra laikomi pramoniniais standartais visiems nagrinėjamojo produkto naudojimo būdams. Taigi, nors gali būti tiesa, kad tam tikros PKN nenurodytos savybės gali būti svarbios tam tikriems naudojimo būdams, šios savybės yra susijusios su naudotoju (o ne su produktu).

(23) Todėl šis argumentas atmestas.

1.4. **Atranka**

(24) Pranešime apie inicijavimą Komisija nurodė, kad pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnį gali vykdyti suinteresuotųjų šalių atranką.

1.4.1. *Sąjungos gamintojų atranka*

(25) Pranešime apie inicijavimą Komisija nurodė preliminariai atrinkusi Sąjungos gamintojus. Komisija gamintojus atrinko remdamasi pateikta panašaus produkto gamybos apimtimi Sąjungoje. Atrinkti trys Sąjungos gamintojai. Atrinkti Sąjungos gamintojai pagamina daugiau nei 90 % viso apskaičiuoto panašaus produkto kiekio ES. Komisija paragino suinteresuotąsias šalis teikti pastabas dėl preliminariai atrinktų bendrovių.

(26) Viena šalis pareiškė abejonių dėl vieno gamintojo, t. y. „Wacker Chemie AG“, nagrinėjamąjį produktą gaminančio tik savo uždarajam naudojimui, įtraukimo į atrinktų bendrovių grupę. Jos nuomone, į atrinktų bendrovių grupę įtraukus atvirojoje rinkoje produkto neparduodančią bendrovę „Wacker“, žalos analizė galėjo būti iškreipta.

(27) Be to, Komisija atsižvelgė į padėtį, kurioje buvo viena iš atrinktų bendrovių. Tačiau reikia pažymėti, kad visa Sąjungos pramonė, įskaitant tris iš pradžių atrinktus Sąjungos gamintojus, taip pat gamina nagrinėjamąjį produktą savo uždarajam suvartojimui. Todėl laikyta, kad bendrovę „Wacker Chemie AG“ įtraukus į atrinktų bendrovių grupę žalos analizė nebuvo iškreipta, o Komisija galėjo nuodugniai išanalizuoti padėtį ir uždarojoje Sąjungos PVA rinkoje. Todėl laikyta, kad atrinktos bendrovės yra tipiškos Sąjungos pramonės bendrovės.

(28) Siekdama išsamiai įvertinti faktines bylos aplinkybes, Komisija, vertindama Sąjungos gamintojų „Wacker“ ir „Solutia“ interesus, juos taip pat laikė tiriamojo produkto naudotojais.

(29) Tolesniame tyrimo etape vienas iš trijų atrinktų gamintojų – „Sekisui Specialty Chemicals Europe S.L.“ – pranešė Komisijai, kad negalės visapusiškai bendradarbiauti kaip atrinktas gamintojas. Pažymėtina, kad jo atsakymuose į klausimyną buvo pateikta tik su makroekonominiais rodikliais susijusi informacija, o jos tyrimui nepakako. Taigi Komisija nusprendė pakeisti atrinktų Sąjungos gamintojų grupę – pašalinti bendrovę „Sekisui Specialty Chemicals Europe S.L.“.

(30) Iš dalies pakeista atrinktų bendrovių grupė, sudaryta iš dviejų Sąjungos gamintojų, pagamina daugiau nei 80 % viso apskaičiuoto panašaus produkto kiekio ES. Atrinktos bendrovės yra tipiškos Sąjungos pramonės bendrovės.

1.4.2. *Importuotojų atranka*

(31) Kad galėtų nuspręsti, ar atranka būtina (o jei būtina – kad galėtų atrinkti bendroves), Komisija paprašė nesusijusių importuotojų pateikti pranešime apie inicijavimą nurodytą informaciją.

(32) Šeši nesusiję importuotojai pateikė prašomą informaciją ir sutiko, kad gali būti atrenkami. Pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnio 1 dalį Komisija pagal didžiausią importo į Sąjungą apimtį atrinko tris nesusijusius importuotojus. Pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnio 2 dalį dėl atrinktų bendrovių konsultuotasi su visais žinomais susijusiais importuotojais. Pastabų negauta.

1.4.3. *KLR eksportuojančių gamintojų atranka*

(33) Kad galėtų nuspręsti, ar atranka būtina (o jei būtina – kad galėtų atrinkti bendroves), Komisija paprašė visų KLR eksportuojančių gamintojų pateikti pranešime apie inicijavimą nurodytą informaciją. Be to, Komisija paprašė Kinijos Liaudies Respublikos atstovybės Europos Sąjungoje nurodyti kitus eksportuojančius gamintojus, jei tokių yra, kurie galbūt norėtų dalyvauti tyrime, ir (arba) su jais susisiekti.

(34) Keturi nagrinėjamosios šalies eksportuojantys gamintojai pateikė prašomą informaciją ir sutiko, kad gali būti atrenkami. Pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnio 1 dalį Komisija pagal didžiausią tipišką eksporto į Sąjungą apimtį, kurią galima pagrįstai ištirti per turimą laiką, atrinko tris bendroves. Pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnio 2 dalį dėl atrinktų bendrovių konsultuotasi su visomis suinteresuotosiomis šalimis ir nagrinėjamosios šalies valdžios institucijomis. Pastabų negauta.

1.5. **Individualus nagrinėjimas**

(35) Pradžioje visos keturios eksportuojančių gamintojų, kurie užpildė atrankos formas, grupės pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnio 3 dalį pateikė individualaus nagrinėjimo prašymus. Inicijavimo dieną Komisija savo svetainėje paskelbė eksportuojantiems gamintojams skirtą klausimyną. Be to, paskelbdama apie atrinktas bendroves, Komisija pranešė neatrinktam eksportuojančiam gamintojui, kad, jei pageidauja, kad būtų nagrinėjamas individualiai, jis turi pateikti visus klausimyno atsakymus. Eksportuojantis gamintojas klausimyno atsakymų nepateikė. Kadangi atsakymų nebuvo pateikta, eksportuojantis gamintojas neatitiko reikalavimų, todėl nebuvo galima atlikti individualaus nagrinėjimo.

1.6. **Klausimyno atsakymai ir tikrinamieji vizitai**

(36) Komisija Kinijos Liaudies Respublikos vyriausybei (toliau – Kinijos vyriausybė) nusiuntė klausimyną dėl didelių iškraipymų KLR, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies b punkte. Klausimynai Sąjungos gamintojams, importuotojams, naudotojams ir eksportuojantiems gamintojams buvo paskelbti internete inicijavimo dieną.

(37) Klausimyno atsakymus pateikė du atrinkti Sąjungos gamintojai ir trys atrinkti eksportuojantys gamintojai. Kaip minėta 29 konstatuojamojoje dalyje, dar iš vieno Sąjungos gamintojo buvo gauti neišsamūs klausimyno atsakymai, todėl šis gamintojas buvo pašalintas iš atrinktų bendrovių grupės. Devyni naudotojai ir trys nesusiję importuotojai Komisijai pateikė klausimyno atsakymus. Atsakymų iš Kinijos vyriausybės negauta.

(38) Komisija rinko ir tikrino visą informaciją, kurią manė esant reikalingą išvadoms dėl dempingo, jo daromos žalos ir Sąjungos interesų padaryti. Pagal pagrindinio reglamento 16 straipsnį tikrinamieji vizitai buvo surengti šių bendrovių patalpose:

Sąjungos gamintojai:

— „Kuraray Europe GmbH“, Vokietija (toliau – KEG);

— „Wacker Chemie AG“, Vokietija (toliau – „Wacker“);

nesusiję importuotojai:

— „Carbochem Srl“, Italija (toliau – „Carbochem“);

— „Omya Hamburg GmbH“, Vokietija (toliau – „Omya“);

— „Wegochem Europe B.V.“, Nyderlandai (toliau – „Wegochem“),

naudotojai:

— „Cordial B.V.“, Nyderlandai (toliau – „Cordial“);

— „Solutia Europe SPRL/BVBA“, Belgija (toliau – „Solutia“);

— „Wacker Chemie AG“, Vokietija (toliau – „Wacker“),

Kinijos Liaudies Respublikos eksportuojantys gamintojai ir su jais susijusios bendrovės:

„Shuangxin“:

— „Inner Mongolia Environment-Friendly Material Co., Ltd“ (toliau – „Shuangxin“),

„Sinopec Group“:

— „Central-China Company, Sinopec Chemical Commercial Holding Co., Ltd“ (toliau – „Sinopec Central China“);

— „Sinopec Chongqing SVW Chemical Co., Ltd“ (toliau – „Sinopec Chongqing“);

— „Sinopec Great Wall Energy & Chemical (Ningxia) Co., Ltd“ (toliau – „Sinopec Ningxia“);

— „Sinopec Shanghai Petrochemical Co., Ltd“,

„Wan Wei Group“::

— „Anhui Wan Wei Updated High-Tech Material Industry Co., Ltd“ (toliau – „Wan Wei“);

— „Inner Mongolia Mengwei Technology Co., Ltd“ (toliau – „Mengwei“).

1.7. **Tiriamasis laikotarpis ir nagrinėjamasis laikotarpis**

(39) Atliekant dempingo ir žalos tyrimą buvo nagrinėjamas 2018 m. liepos 1 d. – 2019 m. birželio 30 d. laikotarpis (toliau – tiriamasis laikotarpis arba TL). Tiriant žalai svarbias tendencijas buvo nagrinėjamas laikotarpis nuo 2016 m. sausio 1 d. iki tiriamojo laikotarpio pabaigos (toliau – nagrinėjamasis laikotarpis).

1.8. **Normaliosios vertės nustatymo pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalį procedūra**

(40) Kadangi inicijuojant tyrimą turėta pakankamai įrodymų, rodančių, kad KLR yra didelių iškraipymų, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies b punkte, Komisija manė, kad būtų tikslinga tyrimą inicijuoti atsižvelgiant į pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalį.

(41) Todėl, siekdama surinkti reikiamus duomenis, kad vėliau galėtų taikyti pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalį, Komisija pranešime apie inicijavimą paragino visus nagrinėjamosios šalies eksportuojančius gamintojus pateikti pranešimo apie inicijavimą III priede prašomą informaciją apie PVA gamybai naudojamus gamybos išteklius. Susijusią informaciją pateikė keturi eksportuojantys gamintojai.

(42) Siekdama surinkti informaciją apie įtariamus didelius iškraipymus, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies b punkte, kurią manė esant reikalingą tyrimui, Komisija taip pat nusiuntė klausimyną Kinijos vyriausybei. Atsakymų iš Kinijos vyriausybės negauta. Tada Komisija pranešė Kinijos vyriausybei, kad siekdama nustatyti, ar KLR esama didelių iškraipymų, ji naudosis turimais faktais, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 18 straipsnyje.

(43) Pranešime apie inicijavimą Komisija taip pat paragino visas suinteresuotąsias šalis per 37 dienas nuo šio pranešimo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dienos pareikšti savo nuomonę ir pateikti informaciją bei patvirtinamuosius dokumentus dėl pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies taikymo tinkamumo.

(44) Po inicijavimo trys Kinijos eksportuojantys gamintojai pateikė pastabų dėl dempingo skirtumų apskaičiavimo pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalį metodikos, visų pirma tvirtindami, kad Komisija neįrodė, kad dėl įtariamo valstybės kišimosi buvo akivaizdžiai iškraipytos gamybos išteklių kainos. Su didelių iškraipymų buvimu susiję klausimai aptarti 3.1.1 skirsnyje.

(45) Pranešime apie inicijavimą Komisija taip pat nurodė, kad, atsižvelgiant į turimus įrodymus, pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies a punktą jai gali reikėti pasirinkti tinkamą tipišką šalį, kad galėtų nustatyti normaliąją vertę remdamasi neiškraipytomis kainomis ar lyginamaisiais dydžiais.

(46) 2019 m. spalio 2 d. Komisija pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies e punkto antrą įtrauką paskelbė pirmąjį pranešimą byloje (toliau – 2019 m. spalio 2 d. pranešimas) ([3]), kad siekia surinkti suinteresuotųjų šalių nuomones dėl susijusių šaltinių, kuriais Komisija gali naudotis normaliajai vertei nustatyti. Tame pranešime Komisija pateikė sąrašą visų gamybos veiksnių, kaip antai medžiagos, energija ir darbas, susijusių su eksportuojančių gamintojų nagrinėjamojo produkto gamyba. Be to, remdamasi kriterijais neiškraipytoms kainoms ar lyginamiesiems dydžiams pasirinkti, Komisija nustatė galimas tipiškas šalis (t. y. Brazilija, Malaizija, Meksika ir Tailandas).

(47) Komisija visoms suinteresuotosioms šalims suteikė galimybę pateikti pastabų. Komisija pastabų gavo iš trijų eksportuojančių gamintojų, vieno importuotojo ir naudotojo ir iš skundo pateikėjo. Kinijos vyriausybė pastabų nepateikė.

(48) Komisija dėl 2019 m. spalio 2 d. pranešimo pateiktas pastabas aptarė antrame 2019 m. gruodžio 20 d. pranešime (toliau – 2019 m. gruodžio 20 d. pranešimas) ([4]) dėl šaltinių, kuriais remiantis būtų nustatoma normalioji vertė. Be to, Komisija pateikė peržiūrėtą gamybos veiksnių sąrašą. Remdamasi gautomis pastabomis, Komisija į galimų tipiškų šalių sąrašą įtraukė ir Turkiją, o atlikusi papildomą tyrimą padarė išvadą, kad tuo etapu Turkija laikytina tinkama tipiška šalimi pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies a punkto pirmąją įtrauką. Komisija taip pat sudarė Turkijos naudojamų kodų sąrašą ir nekonfidencialioje byloje pateikė atitinkamus Turkijos muitinės statistinius duomenis.

(49) Komisija paragino suinteresuotąsias šalis teikti pastabas. Komisija pastabų gavo iš vieno eksportuojančio gamintojo, trijų prekiautojų tiriamuoju produktu Sąjungoje ir skundo pateikėjo.

(50) Komisija po 2019 m. gruodžio 20 d. pranešimo gautas pastabas aptarė trečiame 2020 m. kovo 30 d. pranešime (toliau – 2020 m. kovo 30 d. pranešimas) dėl šaltinių, kuriais remiantis būtų nustatoma normalioji vertė ([5]). Tame pranešime Komisija taip pat patikslino kai kuriuos šaltinius, kuriais remiantis būtų nustatoma normalioji vertė, ir paragino suinteresuotąsias šalis pateikti pastabas. Po 2020 m. kovo 30 d. pranešimo Komisija pastabų gavo tik iš trijų prekiautojų tiriamuoju produktu Sąjungoje. Šiame reglamente į tas pastabas atsakyta 219, 220, 264, 342 ir 343 konstatuojamosiose dalyse.

1.9. **Laikinųjų priemonių nenustatymas ir tolesnė procedūra**

(51) 2020 m. kovo 9 d. pagal pagrindinio reglamento 19a straipsnio 2 dalį Komisija pranešė suinteresuotosioms šalims apie savo ketinimą nenustatyti laikinųjų priemonių ir tęsti tyrimą.

(52) Kadangi laikinųjų priemonių nebuvo nustatyta, importas nebuvo registruojamas.

2. **NAGRINĖJAMASIS PRODUKTAS IR PANAŠUS PRODUKTAS**

2.1. **Nagrinėjamasis produktas**

(53) Nagrinėjamasis produktas ([6]) yra tam tikras Kinijos Liaudies Respublikos (KLR) kilmės polivinilo alkoholis (PVA), kuriame yra arba nėra nehidrolizuotų acetato grupių ir kuris yra homopolimero dervos pavidalo, kurio klampumas (matuojant 4 % tirpale, esant 20 °C temperatūrai) ne mažesnis kaip 3 mPa, tačiau ne didesnis kaip 61 mPa, o hidrolizės laipsnis ne mažesnis kaip 80,0 mol %, tačiau ne didesnis kaip 99,9 mol %, abiem atvejais matuojant pagal standarte ISO 15023-2 nustatytą metodą (toliau – nagrinėjamasis produktas).

(54) Atliekant tyrimą paaiškėjo, kad produkto aprašymas ir, visų pirma, klampumo ir hidrolizės laipsnio nustatymo metodas nebuvo pakankamai tikslūs, dėl to nacionalinėms muitinėms galėjo kilti neaiškumų ir (arba) jos galėjo produktą priskirti neteisingam klasifikaciniam kodui. Be to, grėsė rizika, kad ekonominės veiklos vykdytojai neteisingai suprato tą aprašymą ir todėl galėjo nuspręsti nepranešti apie save kaip apie suinteresuotąsias šalis. Dėl šios priežasties 2019 m. lapkričio 7 d. Komisija paskelbė pranešimą (toliau – tikslinamasis pranešimas) ([7]), kuriuo patikslino pranešime apie inicijavimą pateiktą produkto apibrėžtosios srities aprašymo formuluotę. Tikslinamajame pranešime šalims suteikta galimybė per nustatytą terminą pranešti apie save ir paprašyti klausimyno, jei jos to pageidauja. Vienas nagrinėjamojo produkto naudotojas – „Henkel AG & Co." – pranešė apie save, prašydamas šiame tyrime būti laikomas suinteresuotąja šalimi. Nė viena suinteresuotoji šalis nepaprašė klausimyno.

([3]) Nr. t19.005031.
([4]) Nr. t19.006513.
([5]) Nr. t20.002714.
([6]) Kaip patikslinta tikslinamajame pranešime.
([7]) Pranešimas, kuriuo patikslinamas Pranešimas apie antidempingo tyrimo dėl tam tikrų importuojamų Kinijos Liaudies Respublikos kilmės polivinilo alkoholių importo inicijavimą (OL C 378, 2019 11 7, p. 9).

(55) PVA naudojamas kaip priedas, pirmtakas arba reagentas, daugiausia – šiose keturiose naudotojų pramonės šakose: i) popieriaus ir kartono gamybos; ii) PVB (polivinilbutiralio) dervų, naudojamų PVB plėvelėms gaminti, gamybos; iii) polimerizacijos priemonių, skirtų plastikams, gamybos ir iv) emulsijų ir klijų gamybos.

2.2. **Panašus produktas**

(56) Atlikus tyrimą nustatyta, kad tokias pačias pagrindines fizines, chemines ir technines savybes ir tokią pačią naudojimo paskirtį turi šie produktai:

— nagrinėjamasis produktas;

— nagrinėjamosios šalies vidaus rinkoje gaminamas ir parduodamas produktas;

— Sąjungoje Sąjungos pramonės gaminamas ir parduodamas produktas.

(57) Todėl Komisija nusprendė, kad šie produktai yra panašūs produktai, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 1 straipsnio 4 dalyje.

2.3. **Segmentacija**

(58) Nagrinėjamojo produkto gaminamos ir parduodamos kelios skirtingos rūšys (pramonėje vadinamos kategorijomis). Kiekvienai kategorijai būdingas tam tikras konkretus klampumo lygių, metanolio ir pelenų kiekio, taip pat hidrolizės laipsnio derinys, suteikiantis galimybę gaminti labai įvairius produktų derinius, siekiant patenkinti įvairių šalių pirkėjų specifikacijų poreikius.

(59) Atlikus tyrimą nustatyta daug PVA kategorijų – tiek importuojamų Kinijos, tiek gaminamų Sąjungoje ir (arba) jos parduodamų. Skirtingus šių klasių savybių derinius Komisija priskyrė skirtingiems gaminio kontrolės numeriams (PKN). Tiriamuoju laikotarpiu atrinkti eksportuojantys gamintojai į Sąjungą importavo 34 PKN priskiriamą nagrinėjamąjį produktą, o atrinktas Sąjungos gamintojas tuo pačiu laikotarpiu pardavė apie 39 skirtingiems PKN priskiriamą produktą.

(60) Iš tyrimo metu surinktos informacijos taip pat matyti, kad kai kurių iš šių kategorijų produktų (kuriuos parduoda ir Sąjungos pramonė, ir eksportuojantys gamintojai) naudojimo sritis yra plati ir apskritai jų kaina yra mažesnė. Kiti labiau specializuotos kategorijos produktai, skirti naudoti pagal siaurą specifikaciją (pvz., vaistams arba PVB plėvelei gaminti), vidutiniškai yra brangesni. Šių kategorijų produktus taip pat parduoda Sąjungos pramonė ir eksportuojantys gamintojai.

(61) Tačiau nepaisant didelio kategorijų skaičiaus, Komisija nustatė, kad PVA rinkoje nėra apibrėžtų segmentų. Įvairūs naudotojai kaip žaliavą gali pirkti įvairių kategorijų PVA, atsižvelgdami į jiems reikalingas technines specifikacijas. Vieniems naudotojams svarbiausia savybė yra pelenų kiekis, kitiems – klampumas, o dar kiti kaip žaliavą gali pirkti iš esmės bet kokios specifikacijos PVA. Kiekviena naudotojų pramonės šaka pakaitomis gali naudoti skirtingą PVA kategorijų rinkinį. Nors kai kuriems naudotojams (pvz., PVB, vaistų pramonei) tinkamų naudoti kategorijų skaičius yra mažesnis, jų naudojamos kategorijos visgi iš dalies sutampa su kitos grupės naudotojais, galinčiais pirkti įvairesnių kategorijų PVA.

(62) Dėl pirmiau nurodytų priežasčių Komisija padarė išvadą, kad visų kategorijų produktai bent tam tikru mastu konkuruoja tarpusavyje, todėl šiuo atveju segmento analizė nebuvo nei pagrįsta, nei tinkama. Siekdama išanalizuoti poveikį įvairių kategorijų PVA kainoms ir kartu užtikrinti sąžiningą palyginimą, Komisija atliko korekcijas, atsižvelgdama į skirtingų kategorijų savybes. Šios korekcijos paaiškintos 4.4.2 skirsnyje.

(63) Po faktų atskleidimo kelios suinteresuotosios šalys – „Carbochem“, „Gamma Chimica“, „FAR Polymer“, „Wacker“ ir „Cordial“ tvirtino, kad Komisija neatsižvelgė į tai, kad PVA rinka padalyta į du segmentus: aukštos kokybės PVA ir žemos kokybės PVA. Šalys teigė, kad su šiais segmentais susijusių produktų negalima tiesiogiai pakeisti vieno kitu ir kad Kinijos importas daugiausia susijęs su žemos kokybės PVA segmentu. Be to, jos teigė, kad tam tikri naudotojai savo gamybos procese gali naudoti tik tam tikrų konkrečių kategorijų nagrinėjamąjį produktą.

(64) Komisijos atlikta analizė patvirtino, kad skirtingų kategorijų produktus, kaip paaiškinta 61 konstatuojamojoje dalyje, galima bent tam tikru mastu pakeisti vieną kitu. Net jei iš tiesų tam tikri naudotojai savo reikmėms gali įsigyti tik riboto kategorijų rinkinio produktų, šių kategorijų produktai nesusiję tik su vieno naudotojo tolesnės grandies pramone, bet sutampa su įsigytais tam tikrų kategorijų tolesnės grandies produktais. Be to, atlikus tyrimą nustatyta, kad Kinijos eksportuojantys gamintojai tiekia visoms keturioms pagrindinėms reikmėms skirtų kategorijų PVA ir visiškai konkuruoja su Sąjungos pramonės parduodamų kategorijų produktais.

(65) Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

2.4. **Tvirtinimai dėl produkto apibrėžtosios srities**

(66) Vienas naudotojas, „Solutia“– PVB plėvelės gamintojas, ir vienas nesusijęs importuotojas, „Wegochem“, tvirtino, kad kategorija „Low-Ash NMWD PVA“ ([8]) neturėtų būti įtraukta į nagrinėjamojo produkto aprėptį. Po faktų atskleidimo šalys pakartojo savo tvirtinimą.

(67) Jų teigimu, kategorija „Low-Ash NMWD PVA“ iš esmės skiriasi nuo standartinės PVA kategorijos, nes jai būdingos kitokios fizinės, techninės ir cheminės savybės ir reikalingas didelės pridėtinės vertės gamybos procesas. Dėl šių specifinių savybių „Low-Ash NMWD“ kategorijos PVA gamyba yra techniškai sunki ir sudėtinga. Tik keli gamintojai sugeba gaminti šios konkrečios kategorijos PVA, naudojamus PVB plėvelės gamyboje, ir tik vienas iš jų vykdo veiklą KLR. Visų pirma, molekulinės masės pasiskirstymas, geležies kiekis, mažas pelenų ir metanolio kiekis nėra standartinės nagrinėjamojo produkto savybės ir dėl jų šios kategorijos PVA yra unikalus, o jo gamyba – itin sunki, nes jo savybės vienu metu turi atitikti siaurą visų parametrų specifikaciją.

(68) Remdamasi byloje esančiais įrodymais, Komisija nesutiko su šia analize. Kaip minėta 58 konstatuojamojoje dalyje, PVA, atsižvelgiant į galutinį panaudojimą, parduodamas kelių skirtingų kategorijų. Kiekviena kategorija yra unikalus savybių (pvz., klampumo, hidrolizės laipsnio, pelenų ir metanolio kiekio) derinys, kurio kiekvienas naudotojas konkrečiai reikalauja iš gamintojo pateikdamas pirkimo užsakymą. Dėl skirtingų cheminių ir fizinių savybių pažymėtina, kad, priešingai nei tvirtino šalys, PVA produktai, kuriems būdingas mažas pelenų kiekis, visiškai atitinka produkto apibrėžtį, kiek tai susiję su esminėmis savybėmis (t. y. klampumu, hidrolizės laipsniu, metanolio ir pelenų kiekiu). Be to, visi mažo pelenų kiekio PVA gamintojai šį PVA gamina naudodami standartinę gamybos liniją, netaikydami išskirtinių gamybos procesų.

(69) Dėl siauro molekulinės masės pasiskirstymo (toliau – NMWD) pažymėtina, kad ši savybė nėra panaši į hidrolizės laipsnį, klampumą arba pelenų kiekį. Keičiantis gamybos partijoms, siauras molekulinės masės pasiskirstymas nesikeičia. Jei gamybos linija yra tinkama siauro molekulinės masės pasiskirstymo PVA gaminti, visi toje linijoje pagaminti PVA atitiks reikalavimus, nes šio PVA gamybos procesas neapima jokių papildomų etapų ir šis PVA nepasižymi jokiomis specifinėmis savybėmis, kurios iš esmės skirtųsi nuo kitų kategorijų PVA. Be to, šis PVA naudojamas ne tik PVB dervoms, bet ir klijams bei vandenyje tirpioms barjerinėms dangoms gaminti.

(70) Galiausiai pažymėtina, kad, atlikus tyrimą, dėl pasiūlos nustatyta, kad mažo pelenų kiekio NMWD PVA gali gaminti keletas PVA gamintojų. Be Kinijos kilmės mažo pelenų kiekio siauro molekulinės masės pasiskirstymo PVA, panašiai mažo pelenų kiekio PVA galima įsigyti iš Jungtinių Amerikos Valstijų (toliau – JAV) įsisteigusių gamintojų ir iš Sąjungos gamintojų.

(71) Po faktų atskleidimo šalys teigė, kad Komisija neatsižvelgė į tai, kad visos su svarbiomis „Low-Ash NMWD“ kategorijos PVA savybėmis susijusios sąlygos turi būti įvykdytos vienu metu ir kad yra nedaug gamintojų, galinčių tiekti „Low-Ash NMWD“ kategorijos PVA.

(72) Priešingai nei teigia šalys, Komisija iš tikrųjų atsižvelgė į tai, kad visų „Low-Ash NMWD“ kategorijos PVA parametrų sąlygos turi būti įvykdytos vienu metu. Tiek metanolio, tiek pelenų kiekis visiškai patenka į produkto apibrėžtį, kiek tai susiję su jo esminėmis savybėmis, taip pat į Komisijos klasifikaciją pagal PKN. Atlikus tyrimą taip pat nustatyta, kad tiek Sąjungos gamintojai, tiek eksportuojantys gamintojai gali atitikti reikiamas specifikacijas. Kalbant apie siaurą molekulinės masės pasiskirstymą kartu su kitais dviem parametrais, kaip paaiškinta 69 konstatuojamojoje dalyje, kai gamybos linija atitinka reikalavimus gaminti NMWD PVA, visas toje linijoje pagamintas PVA atitiks siauro molekulinės masės pasiskirstymo reikalavimus ir vėliau gali būti derinamas su atitinkamu metanolio ir pelenų kiekiu pagal kiekvieno pirkėjo reikalavimus. Todėl tai nėra tik „Solutia“ gaminamo PVA savybė.

(73) Dėl antrojo teiginio, „Solutia“ turėjo pirkimo iš kelių šaltinių strategiją, apimančią PVA gamybą savo vartojimui ir platų naudojimąsi įvairiais PVA tiekimo šaltiniais – Sąjungos pramone, KLR eksportuojančiais gamintojais ir trečiųjų šalių gamintojais. Komisija nustatė, kad trijuose skirtinguose žemynuose yra bent keturi gamintojai, galintys gaminti „Low-Ash NMWD“ kategorijos PVA. Taigi, nors ir tiesa, kad naujo PVA tiekėjo kvalifikavimas gali būti sudėtingas ir ilgas procesas, atlikus tyrimą nustatyta, kad yra keli alternatyvūs šaltiniai, dėl kurių net ir taikant galiojančias priemones labai sumažėtų „Solutia“ pasiūlos trūkumo rizika. Be to, Komisijos nuomone, antidempingo muitų dydis netrukdytų „Solutia“ tiekėjui iš KLR toliau eksportuoti PVA sąžininga kaina.

([8]) „Mažo pelenų kiekio siauro molekulinės masės pasiskirstymo PVA“.

(74) Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(75) Kitos trys suinteresuotosios šalys – bendrovės „Cordial“, „Carbochem“ ir „Wacker“ – kelis kartus tvirtino ir po faktų atskleidimo pakartojo savo tvirtinimus, kad iš KLR importuojamas nagrinėjamasis produktas iš esmės skiriasi nuo Sąjungos pramonės gaminamo panašaus produkto. Pagrindinis jų argumentas buvo tas, kad, vertinant pagal pelenų kiekį, procentinę natrio acetato dalį ir metanolio kiekį, iš KLR importuojamo PVA tinkamumo diapazonas yra gerokai platesnis nei Sąjungos pramonės gaminamo ir parduodamo PVA. Nors gaminant PVB dervas ir tam tikras emulsijas šios savybės turi didelės įtakos, PVA naudojant kitoms reikmėms, pvz., popieriui, klijams ir tekstilės priedams gaminti, jos nėra tokios svarbios. Todėl, jų nuomone, nagrinėjamasis produktas ir panašus produktas iš esmės skiriasi ir yra tinkami skirtingoms reikmėms, o Sąjungos rinka yra padalyta į aukštos kokybės PVA ir žemos kokybės PVA.

(76) Atlikus tyrimą nustatyta, kad beveik visoms reikmėms pirkėjai nustato didžiausią priimtiną pelenų kiekį ir laisvai gali priimti PVA, kurio pelenų kiekis yra gerokai mažesnis už jų nustatytąsias viršutines ribines vertes. Be to, tariamo „standartinio“ PVA (kurio pelenų kiekis didesnis kaip 0,5 %) ir „mažo pelenų kiekio“ PVA (kurio pelenų kiekis mažesnis kaip 0,5 %) gamybos sąnaudų skirtumas yra nedidelis, nes, pelenų kiekio požiūriu, PVA gamybos procesas visuomet yra toks pats. Tačiau pelenų kiekis tikrai ne toks svarbus, kai PVA naudojamas tokioms reikmėms kaip popieriaus arba klijų gamyba. Atlikus tyrimą taip pat nustatyta, kad, išskyrus vieną naudotoją, visos naudotojų pramonės šakos pirko tiek mažo, tiek didelio pelenų kiekio PVA.

(77) Dėl metanolio kiekio pažymėtina, kad Sąjungos pramonės gaminamame PVA yra gerokai mažiau metanolio nei Kinijos gamintojų gaminamame PVA. Tačiau tiek nagrinėjamasis produktas, tiek panašus produktas visiškai atitinka tyrimo metu nustatytas įvairias metanolio kiekio ribines vertes. Be to, dėl metanolio taip pat pažymėtina, kad skirtumai yra svarbūs kalbant apie didžiausius priimtinus lygius, bet ne apie siaurą specifikaciją. Atlikus tyrimą taip pat nustatyta, kad metanolio kiekis – tiek KLR, tiek Sąjungos gaminamame PVA – turi nedidelės įtakos pardavimo kainai ir PVA gamybos sąnaudoms.

(78) Be to, kaip paaiškinta 58–62 konstatuojamosiose dalyse, įvairių kategorijų PVA pasižymi tokiomis pat pagrindinėmis savybėmis, o jų naudojimo būdai iš esmės yra identiški ir pakeičiami vienas kitu. Nagrinėjamojo produkto naudojimo būdai arba kaina vien tik nuo pelenų arba metanolio kiekio nepriklauso, nes kategorijos savybės, galimas galutinis jos naudojimo būdas ir pardavimo kaina priklauso nuo tų kiekių derinio su kitomis svarbiomis savybėmis, kaip antai klampumu ir hidrolizės laipsniu.

(79) Remiantis tyrimu metu surinktais įrodymais nustatyta, kad vidutinis „mažo pelenų kiekio“ kategorijos PVA ir „standartinio pelenų kiekio“ kategorijos PVA kainų skirtumas yra apie 10 %. Tačiau PVA kategorijų, kurioms būdingas toks pat pelenų kiekis, kainos gali skirtis iki 40 %. Be to, kai kurių tariamai pigesnių kategorijų PVA, kuriuose yra „standartinis“ pelenų kiekis, gali būti iki 27 % brangesni už „mažo pelenų kiekio“ kategorijoms priskiriamus PVA. Todėl negalima pritarti suinteresuotosioms šalims ir daryti išvados, kad, vertinant pagal pelenų ir metanolio kiekį, Sąjungos rinka yra padalyta į aukštos kokybės PVA (gaminamą Sąjungos pramonės) ir žemos kokybės PVA (importuojamą iš KLR) arba kad šis tariamas skirstymas atsispindi kainose ir gamybos sąnaudose. Priešingai, kaip paaiškinta 58–62 konstatuojamosiose dalyse, keletas kategorijų, tariamai pasižyminčių „standartinėmis“ specifikacijomis, taip pat konkuruoja su tariamai „aukštos kokybės“ panašaus produkto kategorijomis.

(80) Po faktų atskleidimo „Wacker“ tvirtino, kad Komisijos vertinimas, jog metanolio kiekis turi nežymų poveikį PVA pardavimo kainai ir gamybos sąnaudoms, yra neteisingas.

(81) Atlikus tyrimą nustatyta, kad PVA, kurio sudėtyje yra labai mažas metanolio kiekis, gamybos sąnaudos yra didesnės nei PVA, kurio savybės yra tokios pačios, bet kurio sudėtyje yra didesnis metanolio kiekis. Tačiau, kaip paaiškinta 77 konstatuojamojoje dalyje, atliekant tyrimą surinkti duomenys taip pat parodė, kad tiek Sąjungos gamintojams, tiek eksportuojantiems gamintojams skirtingas metanolio kiekis turėjo nežymų poveikį pardavimo kainoms. Todėl Komisija nustatė, kad metanolio kiekis turi nežymų poveikį PVA pardavimo kainai. Tiesa, kad Sąjungos pramonė gali gaminti labai mažo metanolio kiekio PVA. Tačiau, tai yra nišinis produktas, parduodamas nedideliais kiekiais, o didžiausia Sąjungos rinkoje parduodamo PVA dalis turi standartinį metanolio kiekį.

(82) Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(83) Dar viena šalis – bendrovė „Cordial“ – tvirtino, kad Sąjungoje gaminamas PVA jai nėra tinkamas naudoti, nes jai reikalingas miltelių pavidalo PVA, kurio hidrolizės laipsnis didesnis kaip 89 %.

(84) PVA paprastai gaminamas baltų kietų grūdelių pavidalo. Tačiau, taikant malimo procesą, jis gali būti toliau perdirbamas ir paverčiamas milteliais. Kaip nustatyta atlikus tyrimą, Sąjungos pramonė yra visiškai pajėgi atlikti šią papildomą operaciją.

(85) Dėl hidrolizės laipsnio pažymėtina, kad, remiantis tyrimo metu gautais duomenimis, nustatyta, kad tiriamuoju laikotarpiu Sąjungos pramonė gamino ir prekiavo PVA, kurio hidrolizės laipsnis didesnis kaip 89 %. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

3. **DEMPINGAS**

3.1. **Normalioji vertė**

(86) Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad „normalioji vertė paprastai yra nustatoma pagal kainas, kurias įprastomis prekybos sąlygomis moka arba turi mokėti nepriklausomi pirkėjai eksportuojančioje valstybėje“.

(87) Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies a punkte nustatyta: „jei <…> nustatoma, kad dėl didelių iškraipymų eksportuojančioje valstybėje pagal b punktą toje valstybėje netikslinga taikyti valstybės vidaus rinkos kainas ir sąnaudas, normalioji vertė apskaičiuojama tik remiantis gamybos ir pardavimo sąnaudomis, atitinkančiomis neiškraipytas kainas ar lyginamuosius standartus, taikant toliau nurodytas taisykles“ ir „įtraukiama neiškraipyta ir pagrįsta suma, aprėpianti administracines, pardavimo ir bendrąsias sąnaudas ir pelną“. Kaip paaiškinta toliau, Komisija šiame tyrime padarė išvadą, kad remiantis turimais įrodymais buvo tinkama taikyti pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalį.

3.1.1. *Didelių iškraipymų buvimas*

3.1.1.1. Įvadas

(88) Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies b punkte apibrėžiama taip: „dideli iškraipymai yra tokie iškraipymai, kai nurodytos kainos ar sąnaudos, įskaitant žaliavų ir energijos sąnaudas, nepriklauso nuo laisvosios rinkos veiksnių, kadangi jas veikia didelis valstybės kišimasis. Vertinant, ar esama didelių iškraipymų, *inter alia*, atsižvelgiama į poveikį, kurį gali daryti vienas ar daugiau toliau nurodytų elementų:

— tai, kad atitinkamoje rinkoje daugiausia veikia įmonės, priklausančios eksportuojančios valstybės valdžios institucijoms ar jų kontroliuojamos arba strategiškai prižiūrimos, arba šios įmonės vadovaujasi valdžios institucijų gairėmis,

— valstybės dalyvavimas įmonių veikloje, suteikiantis jai galimybę daryti poveikį kainoms arba sąnaudoms,

— viešoji politika arba priemonės, kuriomis diskriminuojama vietos tiekėjų naudai arba kitaip veikiama laisvoji rinka,

— bankroto, bendrovių ar nuosavybės teisės aktų nebuvimas, diskriminacinis jų taikymas ar netinkamas jų vykdymo užtikrinimas,

— darbo užmokesčio sąnaudų iškraipymas,

— viešosios politikos tikslus įgyvendinančių ar kitaip nuo valstybės priklausomų institucijų sudaroma galimybė gauti finansavimą.“

(89) Remiantis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies b punktu, vertinant, ar yra didelių iškraipymų, kaip apibrėžta 2 straipsnio 6a dalies a punkte, atsižvelgiama, be kita ko, į neišsamų pirmesnės nuostatos elementų sąrašą. Remiantis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies b punktu, vertinant, ar yra didelių iškraipymų, atsižvelgiama į galimą vieno ar kelių šių elementų poveikį kainoms ir sąnaudoms nagrinėjamąjį produktą eksportuojančioje šalyje. Iš tikrųjų, kadangi tas sąrašas nėra baigtinis, priimant išvadą dėl didelių iškraipymų nėra būtina atsižvelgti į visus elementus. Be to, tos pačios faktinės aplinkybės gali būti panaudotos įrodant, kad esama vieno ar kelių to sąrašo elementų. Tačiau visos išvados dėl didelių iškraipymų, kaip apibrėžta 2 straipsnio 6a dalies a punkte, turi būti padarytos remiantis visais turimais įrodymais. Siekiant bendrai įvertinti, ar esama iškraipymų, taip pat gali būti atsižvelgiama į bendrą kontekstą ir padėtį eksportuojančioje šalyje, visų pirma jei per pagrindinius eksportuojančios šalies ekonominės ir administracinės struktūros elementus vyriausybei suteikiami esminiai įgaliojimai kištis į ekonomiką tiek, kad kainos ir sąnaudos priklausytų ne nuo laisvos rinkos jėgų raidos.

(90) Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies c punkte nustatyta, kad: „kai Komisija turi tinkamai pagrįstos informacijos, kad tam tikroje valstybėje ar tam tikrame tos valstybės sektoriuje gali būti didelių iškraipymų, kaip nurodyta b punkte, ir kai tikslinga siekiant veiksmingai taikyti šį reglamentą, Komisija parengia, viešai skelbia ir reguliariai atnaujina ataskaitą, kurioje apibūdinamos b punkte nurodytos rinkos aplinkybės toje valstybėje ar sektoriuje“.

(91) Remdamasi šia nuostata Komisija parengė KLR ataskaitą (toliau – ataskaita) ([9]), kurioje parodė, kad daugeliu ekonomikos lygmenų esama didelio valstybės kišimosi, įskaitant konkrečius iškraipymus, susijusius su daugeliu pagrindinių gamybos veiksnių (pvz., žeme, energija, kapitalu, žaliavomis ir darbu), ir iškraipymus konkrečiuose sektoriuose (pvz., plieno ir cheminių medžiagų sektoriuose). Ataskaita į tyrimo bylą įtraukta tyrimo inicijavimo etapu. Skunde taip pat pateikta tam tikrų svarbių ataskaitą papildančių įrodymų. Suinteresuotosios šalys buvo raginamos paneigti tyrimo byloje tyrimo inicijavimo metu turėtus įrodymus, pateikti dėl jų pastabų arba juos papildyti.

(92) Skunde buvo pateikta informacijos apie įvairius Kinijos PVA rinkos iškraipymus. Pirma, dėl valstybės kišimosi – sektorių planų nustatymo, valstybės įmonių buvimo ir subsidijų – VAM gamybai reikalingų žaliavų – naftos, gamtinių dujų arba anglių – kainos yra iškraipytos. Antra, skundo pateikėjas nurodo kitų tarpinių medžiagų kainos iškraipymus, pirmiausia – chemijos sektoriuje. Skundo pateikėjas mini chemijos sektoriaus perteklinio pajėgumo, valstybės įmonių buvimo ir labai mažo metanolio, acto rūgšties, kalcio karbido ir acetileno gamybos pajėgumų panaudojimo problemą, turinčią įtakos tų medžiagų kainoms. Trečia, skundo pateikėjas nurodo energijos kainos iškraipymus dėl valstybės kišimosi – valstybės taikomos kainų nustatymo politikos, valstybės įmonių buvimo ir lengvatinių energijos kainų taikymo kai kurioms pramonės šakoms, pvz., kalcio karbido gamintojams. Be to, kaip apie veiksnius, turinčius įtakos kainoms Kinijoje, skunde kalbama apie kapitalo pasiūlą, galimybę gauti finansavimą ir veiksmingų aplinkos kontrolės priemonių trūkumą. Galiausiai skunde nurodoma, kad didžiausi PVA gamintojai yra valstybės įmonės ir kad esama plataus užmojo planų plėsti PVA pramonę Vidinėje Mongolijoje, o tai yra Kinijos valstybės dalyvavimo požymis.

(93) Kaip nurodyta 42 konstatuojamojoje dalyje, Kinijos vyriausybė nepateikė pastabų ar įrodymų, kuriais patvirtinami arba paneigiami byloje, įskaitant ataskaitą, surinkti įrodymai, taip pat papildomi skundo pateikėjo pateikti įrodymai dėl didelių iškraipymų buvimo ir (arba) dėl pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies taikymo šiuo atveju tinkamumo. Tik po galutinio faktų atskleidimo Kinijos vyriausybė pateikė pastabų dėl ataskaitos ir įrodymų, kad esama didelių iškraipymų. Pirma, Kinijos vyriausybė nurodė, kad paskelbus ataskaitą ES pramonė atsidūrė palankioje padėtyje teikdama skundus. Kinijos vyriausybės nuomone, tai leidžia priimti sprendimą be teismo proceso, prieštarauja teisinės valstybės dvasiai ir dėl to tam tikros įmonės baudžiamos dėl nacionalinių arba sektorių iškraipymų. Antra, Kinijos vyriausybė nurodė, kad Komisija paskelbė tik vieną ataskaitą, t. y. ataskaitą dėl Kinijos. Trečia, Kinijos vyriausybės teigimu, Komisija neatliko jokio vertinimo, ar ES rinkoje arba jos valstybių narių rinkose būtų didelių iškraipymų elementų. Panašus vertinimas nebuvo atliktas ir per tyrimus nustatant tinkamą tipišką šalį. Ketvirta, Kinijos vyriausybė teigė, kad ataskaitos turinys yra klaidingas, vienpusiškas ar net absurdiškas, labai nukrypstantis nuo faktų. Kinijos vyriausybės teigimu, rėmimasis ataskaita, o ne faktiniu tyrimu akivaizdžiai prieštarauja tinkamo proceso principui. Penkta, Kinijos vyriausybė iškėlė klausimą, ar ataskaita, kaip Komisijos tarnybų darbinis dokumentas, atitinka pagrindiniame reglamente nustatytus kriterijus, pagal kuriuos reikalaujama, kad Komisija rengtų, viešai skelbtų ir reguliariai atnaujintų ataskaitą.

(94) Atsakydama į Kinijos vyriausybės pastabas, Komisija visų pirma pažymi, kad pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies c punktą, jeigu Komisija turi pagrįstų įrodymų, kad šalyje ar sektoriuje gali būti didelių iškraipymų, ji privalo pateikti ataskaitą, kurioje būtų aprašytos atitinkamos rinkos aplinkybės. Pagal tą pačią pagrindinio reglamento nuostatą galimybė suinteresuotosioms šalims remtis tokioje ataskaitoje pateiktais įrodymais papildoma atitinkama galimybe kitoms suinteresuotosioms šalims paneigti, papildyti arba pakomentuoti ataskaitą ir jos įrodymus. Antra, kaip Komisija ne kartą viešai nurodė, kad priežastis paskelbti ataskaitas dėl Kinijos pirmiausia buvo pagrįsta santykine Kinijos svarba Komisijos prekybos apsaugos praktikoje. Tai nereiškia, kad Komisija ketina paskelbti tik ataskaitą. Komisija svarsto paskelbti panašias ataskaitas dėl kitų šalių. Trečia, Komisija primena, kad siekiant nustatyti, ar esama didelių iškraipymų, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies b punkte, analizuojamas galimas vieno ar kelių toje nuostatoje išvardytų elementų poveikis kainoms ir sąnaudoms eksportuojančioje šalyje. Šiame kontekste neatsižvelgiama į sąnaudų struktūrą ir kainodaros mechanizmus kitose rinkose, pavyzdžiui, ES. Be to, tipiškos šalies parinkimo procesas išsamiai aprašytas 3.1.2 skirsnyje. Ketvirta,

([9]) Komisijos tarnybų darbinis dokumentas dėl didelių Kinijos Liaudies Respublikos ekonomikos iškraipymų prekybos gynimo tyrimų tikslais (2017 m. gruodžio 20 d., SWD(2017) 483 *final*/2) (toliau – ataskaita).

Komisija pažymi, kad Kinijos vyriausybė nenurodo konkrečių atvejų, kai ji mano, kad ataskaita yra nereprezentatyvi, vienašališka ar absurdiška, ir dėl to Komisija negali nagrinėti tokių bendro pobūdžio teiginių. Vis dėlto, kalbant apie tinkamo proceso principą, Komisija nurodo įvairius atvejus, kai atliekant šį tyrimą suinteresuotosioms šalims, įskaitant Kinijos vyriausybę, buvo suteikta galimybė dalyvauti tyrimuose, be kita ko, teikti pastabas dėl didelių iškraipymų buvimo (žr. 3 ir 25 konstatuojamąsias dalis). Penkta, Komisija pažymi, kad pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies c punkte nenustatyta konkreti ataskaitų dėl didelių iškraipymų forma, taip pat šioje nuostatoje neapibrėžtas ataskaitų skelbimo kanalas ar jų atnaujinimo periodiškumas. Komisija gali tik dar kartą pakartoti, kad nors Kinijos vyriausybė turėjo pakankamai galimybių pateikti pastabų dėl ataskaitos turinio, ji nusprendė to nedaryti (žr. 37 ir 42 konstatuojamąsias dalis). Dėl visų šių priežasčių Komisija atmetė Kinijos vyriausybės pateiktus argumentus.

(95) Visų trijų eksportuojančių gamintojų vardu buvo pateiktos papildomos pastabos dėl didelių iškraipymų buvimo. Pirma, jie tvirtino, kad skunde nurodytuose šalies ataskaitos skirsniuose nėra įrodymų, kad būtų ko nors, ką būtų galima laikyti dideliais kainų iškraipymais, pvz., kad buvo taikytina pagal pagrindinio antidempingo reglamento 2 straipsnio 6a dalį nustatyta metodika. Ataskaitoje veikiau tvirtinta tik tai, kad įtariama, jog esama tam tikro valstybės kišimosi į kai kurias Kinijos rinkas, visų pirma – į energetikos sektorių.

(96) Antra, jie tvirtino, kad ES neturėtų nukrypti nuo įprastinės metodikos normaliajai vertei nustatyti, t. y. turėtų naudoti tik eksportuojančios šalies vidaus rinkos kainas ir sąnaudas, nebent pagal Susitarimą dėl antidempingo leidžiama kitaip. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, ES turėtų taikyti įprastinę metodiką, kaip nustatyta Susitarimo dėl antidempingo 2 straipsnyje. Be to, suinteresuotosios šalys taip pat tvirtino, kad Susitarime dėl antidempingo net nėra didelių iškraipymų sąvokos. Remiantis pateiktais dokumentais: 1. 1994 m. Susitarime dėl antidempingo arba 1994 m. Bendrajame susitarime dėl muitų tarifų ir prekybos nėra jokio teisinio pagrindo tokiam konkrečiam veiksmui; 2. byloje „EU-Biodiesel (Argentina)“ nustatyta, kad tyrimą atliekančios institucijos, skaičiuodamos normaliąją vertę, privalo naudoti gamintojų arba eksportuotojų faktiškai patirtas gamybos sąnaudas. Todėl normaliosios vertės apskaičiavimas neatitinka 1994 m. Susitarimo dėl antidempingo 2 straipsnio 2 dalies ir 2 straipsnio 2 dalies 1 punkto 1 papunkčio.

(97) Atsakydama į šį argumentą, Komisija primena, kad pranešime apie inicijavimą ([10]), įskaitant, „be kita ko, šalies ataskaitos 4.2.1 skirsnį „Kinijos planavimo sistemos struktūra“, 10.1.1 skirsnį „Energijos rinkos apžvalga“, 10.1.2 skirsnį „Energetikos sektoriaus planai“, 10.2.1.2 skirsnį „Kainų diferenciacija“, 11.2 skirsnį „Prieiga prie kapitalo“, 11.4.4.1 skirsnį „Patentų tęsimas (angl. „evergreening“) ir bendrovės zombės“, 11.4.4 skirsnį „Vyriausybės reakcija į skolos riziką“, 16.2.5 skirsnį „Valstybės įmonės cheminių medžiagų sektoriuje“, 16.3 skirsnį „Reglamentavimo sistema / Kiekybiniai vystymosi tikslai“ ir 16.2.6 skirsnį „Pertekliniai pajėgumai“, nurodyta keletas Kinijos PVA rinkos nukrypimų. Be to, pranešime apie inicijavimą remtasi 12-uoju ir 13-uoju penkmečio planais ir keletu skundo pateikėjo nurodytų ataskaitų. Todėl Komisija mano, kad pranešime apie inicijavimą pateiktas įrodymų sąrašas buvo pakankamas, kad reikėtų inicijuoti tyrimą pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalį.

(98) Antra, atlikdama šį tyrimą Komisija 171 konstatuojamojoje dalyje padarė išvadą, kad būtų tikslinga taikyti pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalį. Komisija nesutinka su suinteresuotosios šalies tvirtinimu, kad Komisija privalo netaikyti 2 straipsnio 6a dalies. Priešingai, Komisija mano, kad 2 straipsnio 6a dalį yra tikslinga taikyti ir kad ją privaloma taikyti šio atvejo aplinkybėmis. Be to, Komisijos nuomone, ši nuostata atitinka Europos Sąjungos įsipareigojimus PPO. Komisijos nuomone, kaip paaiškinta byloje DS473 „EU-Biodiesel (Argentina)“, pagal pagrindinio reglamento nuostatas, kurios apskritai taikomos visoms PPO narėms, visų pirma pagal 2 straipsnio 5 dalies antrą pastraipą, leidžiama naudoti trečiosios šalies duomenis, kurie yra tinkamai pakoreguojami, jei toks koregavimas yra reikalingas ir pagrįstas. Galiausiai Komisija priminė, kad ginčas DS473 „EU-Biodiesel (Argentina)“ nebuvo susijęs su pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies, kuri šiame tyrime yra aktualus teisinis pagrindas normaliajai vertei nustatyti, taikymu. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

([10]) Žr. Pranešimo apie antidempingo tyrimo dėl tam tikrų importuojamų Kinijos Liaudies Respublikos kilmės polivinilo alkoholių inicijavimą, OL C 256, 2019 7 30, p. 4–18, 3 punktą.

(99) Be to, viena suinteresuotoji šalis – bendrovė „Wacker“ – pateikė pastabų dėl didelių iškraipymų buvimo. Pirma, bendrovė „Wacker“ pareiškė, kad pagal pagrindinio antidempingo reglamento 2 straipsnio 6a dalį nustatyta metodika neatitinka 1994 m. Susitarimo dėl antidempingo 2 straipsnio 1 dalies ir 2 straipsnio 2 dalies 2 punkto. Taip yra dėl to, kad dempingo sąvoka yra susijusi su atskirų eksportuotojų ir (arba) užsienio gamintojų kainų nustatymo praktika, kaip nurodyta JAV Apeliacinio komiteto sprendimo byloje „US – Stainless Steel from Mexico“ 86 dalyje. Be to, 1994 m. Susitarimo dėl antidempingo 2 straipsnio 2 dalyje nesuteikiama galimybės gamybos sąnaudų skaičiuoti remiantis sąnaudomis, patiriamomis už eksportuojamo produkto kilmės šalies ribų. Galiausiai bendrovė [„Wacker“] tvirtino, kad Komisija visų Kinijos gamybos veiksnių atveju ketina naudoti trečiųjų šalių sąnaudas, o tai neatitinka 1994 m. Susitarimo dėl antidempingo 2 straipsnio 2 dalies 1 punkto 1 papunkčio, kaip, be kita ko, Apeliacinis komitetas patvirtino byloje „EU-Biodiesel (Argentina)“ ir kolegija – byloje „EU-Biodiesel (Indonesia)“.

(100) Klausimas dėl 2 straipsnio 6a dalies suderinamumo su PPO teise jau aptartas 98 konstatuojamojoje dalyje.

(101) Antra, bendrovė „Wacker“ tvirtino, kad, kaip Apeliacinis komitetas paaiškino byloje „US – Carbon Steel (India)“, vien tai, kad vyriausybė yra vienas iš dominuojančių prekės tiekėjų tam tikroje šalyje, nereiškia, kad kainos toje šalyje yra mažos, iškraipytos arba ne rinkos kainos.

(102) Komisija priminė, kad byloje „US – Carbon Steel (India)“ ginčas buvo susijęs su kompensacinėmis priemonėmis, taigi – su priemonių suderinamumu su Sutartimi dėl subsidijų ir kompensacinių priemonių. Todėl šioje byloje nustatyti faktai nėra reikšmingi antidempingo tyrimui, nes jam taikomas 1994 m. Susitarimas dėl antidempingo.

(103) Trečia, pardavimo, bendrųjų ir administracinių išlaidų (toliau – PBA išlaidų) ir gamybos sąnaudų koregavimas atsižvelgiant į įtariamą žaliavų sąnaudų ir, be kita ko, darbo sąnaudų iškraipymą, yra nesuderinamas su 1994 m. Susitarimo dėl antidempingo 2 straipsnio 2 dalies 2 punktu. Bet kokiu atveju bendrovė „Wacker“ tvirtino, kad 2 straipsnio 6a dalies taikymas negali būti pagrįstas, nes gamybos išteklių sąnaudos ir PBA išlaidos nėra iškraipytos.

(104) Komisija pažymėjo, kad pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies b punktą nustačius, kad eksportuojančioje šalyje yra didelių iškraipymų, netikslinga taikyti eksportuojančios šalies vidaus kainas ir sąnaudas; normalioji vertė kilmės šalyje kiekvienam eksportuojančiam gamintojui pagal 2 straipsnio 6a dalies a punktą apskaičiuojama remiantis neiškraipytomis kainomis arba lyginamaisiais dydžiais atitinkamoje tipiškoje šalyje. Pagal tą pačią pagrindinio reglamento nuostatą taip pat leidžiama naudoti valstybės vidaus sąnaudas, jei yra aiškiai nustatyta, kad jos neiškraipytos. Taigi eksportuojantys gamintojai turėjo galimybę pateikti įrodymus, kad jų individualios PBA išlaidos ir (arba) kitos gamybos išteklių sąnaudos iš tikrųjų nebuvo iškraipytos. Tačiau, kaip tvirtinta 3.1.1.2–3.1.1.9 skirsniuose, Komisija nustatė, kad PVA pramonėje esama iškraipymų, ir nepateikta jokių įrodymų, kad nebūtų iškraipymų, susijusių su atskirų eksportuojančių gamintojų gamybos veiksniais. Todėl šie tvirtinimai buvo atmesti.

(105) Ketvirta, bendrovė „Wacker“ tvirtino, jog tai, kad dauguma Kinijos PVA gamintojų yra valdomi valstybės, neturi reikšmės šiam dempingo tyrimui, nes Kinijos PVA rinkos veikimas pagrįstas tik rinkos principais.

(106) Komisija priminė, kad pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies b punktą valstybės nuosavybė gali būti svarbus didelių iškraipymų buvimo rodiklis. Kaip išsamiai aprašyta 3.1.1.3 ir 3.1.1.4 skirsniuose, net ir privatūs PVA gamintojai veiklą vykdo aplinkoje, kuriai būdingas valstybės dominavimas PVA pramonėje ir su PVA gamyba susijusiose pramonės šakose, pvz., PVA gamybai reikalingų žaliavų gamybos pramonėje, ir gairių joms teikimas.

(107) Penkta, bendrovė „Wacker“ tvirtino, kad anglių, dujų, žalios naftos ir elektros kainos Kinijoje nėra iškraipytos ir kad iš tikrųjų Kinija yra importuotoja arba anglių, dujų ir elektros kainos dažnai yra didesnės nei kitose šalyse. Todėl, kiek tai susiję su šiais gamybos ištekliais, Komisija turėtų naudoti Kinijos kainas.

(108) Komisija primena, kad ji neturi įrodymų, patvirtinančių, kad tam tikros sąnaudos nėra iškraipytos. Kaip taip pat pažymėta 169 konstatuojamojoje dalyje, remiantis byloje surinktais įrodymais visi atrinkti eksportuojantys gamintojai visus pagrindinius gamybos išteklius gavo KLR. Kadangi Komisija pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies b punktą nustatė, kad šalies mastu yra didelių iškraipymų PVA sektoriuje, ir kadangi nėra jokių įrodymų pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies a punkto trečiąją įtrauką, Komisija atmetė šį tvirtinimą.

(109) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo vienas Sąjungos gamintojas ir (arba) naudotojas dar kartą pateikė pastabas, kurios iš esmės identiškos aprašytosioms 99 konstatuojamojoje dalyje, pabrėždamas, kad pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalis iš esmės neatitinka 1994 m. Susitarimo dėl antidempingo 2 straipsnio 2 dalies ir 2 straipsnio 2 dalies 2 punkto ir kad Komisija, teigdama, jog 2 straipsnio 6a dalis atitinka ES įsipareigojimus PPO, nepateikia jokio papildomo paaiškinimo dėl teisinio pagrindo savo teiginiui pagrįsti. Vietoj to Komisija tariamai prieštarauja sau ir randa teisinį pagrindimą dėl pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies taikymo.

(110) Remdamasis 1994 m. Susitarimo dėl antidempingo 2 straipsnio 2 dalimi, Sąjungos gamintojas ir (arba) naudotojas šiuo klausimu taip pat teigė, kad normaliąją vertę galima apskaičiuoti tik trimis konkrečiais toje nuostatoje nurodytais atvejais ir kad tokių atvejų sąrašas yra išsamus. Todėl Sąjungos gamintojas ir (arba) naudotojas teigia, kad prieš nustatydama normaliąją vertę Komisija, užuot daugiausia dėmesio skyrusi tariamų Kinijos ekonomikos iškraipymų įrodymams, turėjo nustatyti, kad esama vieno iš trijų 1994 m. Susitarimo dėl antidempingo 2 straipsnio 2 dalyje nurodytų atvejų. Sąjungos gamintojo ir (arba) naudotojo nuomone, 1994 m. Susitarimo dėl antidempingo 2 straipsnio 2 dalyje nenumatyta jokių išimčių dėl sąnaudų iškraipymo.

(111) Vienas naudotojas pateikė panašius argumentus, net cituodamas minėtus Sąjungos gamintojo ir (arba) naudotojo argumentus. Atitinkamai šis kitas naudotojas laikėsi nuomonės, kad Komisijos taikoma metodika pažeidžia PPO teisę, nes pagal 1994 m. Susitarimą dėl antidempingo normaliajai vertei apskaičiuoti gamybos sąnaudas leidžiama naudoti tik tada, kai įprastomis prekybos sąlygomis vidaus rinkoje neparduodama arba tam tikra rinkos padėtis turi įtakos kainų palyginamumui. Be to, naudotojas teigia, kad jeigu Komisijos nurodyti dideli iškraipymai būtų laikomi atitinkančiais konkrečią rinkos padėtį, tokie iškraipymai taip pat darytų poveikį Kinijos vidaus rinkai ir eksporto kainoms, o tai savo ruožtu uždraustų Komisijai nukrypti nuo pardavimo kainų KLR naudojimo.

(112) Panašiai kaip Sąjungos gamintojas ir (arba) naudotojas, vienas atrinktas eksportuojantis gamintojas savo pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo nurodė, kad taikant pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalį padaromi įvairūs 1994 m. Susitarimo dėl antidempingo 2 straipsnio pažeidimai, kurie, eksportuojančio gamintojo nuomone, patvirtinti keliose kolegijos ir Apeliacinės tarybos ataskaitose.

(113) Tokie patys argumentai buvo pateikti ir kitų atrinktų eksportuojančių gamintojų pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo, tvirtinant, kad Komisija nenustatė normaliosios vertės atlikdama griežtą Kinijos kainų ar sąnaudų palyginimą, bet ji faktiškai nepaisė 1994 m. Susitarimo dėl antidempingo 2 straipsnio. Siekdami paaiškinti tariamus Komisijos metodo trūkumus, dėl kurių, atrinktų eksportuojančių gamintojų teigimu, dempingo skirtumai yra pernelyg dideli, gamintojai pateikia alternatyvų pavyzdį, kaip būtų galima nustatyti normaliąją vertę. Be to, šie atrinkti eksportuojantys gamintojai nurodė kolegijos išvadas, pateiktas dokumente DS494 „ES sąnaudų koregavimo metodika (Rusija)“. Atrinkti eksportuojantys gamintojai teigė, kad kolegijos nustatyti faktai patvirtino jų nuomonę, kad pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalis yra neatitinka PPO, nes, atrinktų eksportuojančių gamintojų teigimu, pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalis yra tik sugriežtinta 2 straipsnio 5 dalis.

(114) Be to, Kinijos vyriausybė laikėsi nuomonės, kad normaliosios vertės nustatymas pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalį neatitinka 1994 m. Susitarimo dėl antidempingo 2 straipsnio 2 dalies, kurioje pateiktas išsamus trijų atvejų, kai galima apskaičiuoti normaliąją vertę, sąrašas ir nė vienas iš jų neapima pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalyje numatytų sąlygų. Be to, Kinijos vyriausybė laikėsi nuomonės, kad, apskaičiuojant normaliąją vertę, PPO taisyklėse reikalaujama naudoti gamybos sąnaudas kilmės šalyje ir pagrįstą administracinių, pardavimo ir bendrųjų išlaidų bei pelno sumą. Tačiau pagrindinio antidempingo reglamento 2 straipsnio 6a dalyje išplėsta duomenų šaltinių taikymo sritis, į ją įtraukiant gamybos ir pardavimo sąnaudas tinkamoje tipiškoje šalyje arba tarptautines kainas, sąnaudas ar lyginamuosius dydžius.

(115) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo viena suinteresuotoji šalis, išsamiau nenagrinėdama savo argumento, teigė, kad Komisija neturėjo teisės taikyti apskaičiuotą normaliąją vertę.

(116) Atsakydama į Sąjungos gamintojo ir (arba) naudotojo argumentus, Komisija pakartoja savo poziciją, išdėstytą 98 konstatuojamojoje dalyje, kad pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalis visiškai atitinka Europos Sąjungos įsipareigojimus PPO. Todėl Sąjungos gamintojo ir (arba) naudotojo argumentas turi būti atmestas. Dėl tų pačių priežasčių atmetami atitinkami atrinktų eksportuojančių gamintojų, suinteresuotosios šalies ir Kinijos vyriausybės argumentai, aprašyti 112–115 konstatuojamosiose dalyse. Dėl alternatyvaus metodo normaliajai vertei apskaičiuoti,

kurį pasiūlė kai kurie atrinkti eksportuojantys gamintojai, šis argumentas nagrinėjamas 271 konstatuojamojoje dalyje. Dėl nuorodos į DS494 „ES sąnaudų koregavimo metodika (Rusija)“ Komisija taip pat pažymi, kad kolegija aiškiai nurodė, jog Reglamentas (ES) 2017/2321 ([11]), kuriuo į pagrindinį reglamentą įtraukta 2 straipsnio 6a dalis, nepriklausė jos kompetencijai.

(117) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo tas pats Sąjungos gamintojas ir (arba) naudotojas taip pat nurodė, kad jis pateikė svarbių įrodymų iš pačios Komisijos ataskaitų dėl elektros energijos ir dujų rinkų, iš kurių matyti, kad elektros energijos ir suskystintų gamtinių dujų (SGD) sąnaudos Kinijoje yra didesnės nei ES valstybėse narėse ir buvo didesnės Kinijoje 2018 ir 2019 m. Šiuo atžvilgiu Sąjungos gamintojas ir (arba) naudotojas teigė, kad Komisija šių įrodymų nenagrinėjo, bet vietoj to perkėlė įrodinėjimo pareigą pažymėdama, kad nė viena Kinijos bendrovė neįrodė, kad jų sąnaudos nebuvo iškraipytos. Sąjungos gamintojas ir (arba) naudotojas šiuo klausimu teigė, kad Komisijos įrodinėjimo pareiga nėra įvykdyta visų pirma remiantis ataskaita, kuri bet kuriuo atveju yra pagrįsta istorine informacija prieš tiriamąjį laikotarpį, kuri konkrečiai neapima PVA sektoriaus ir kurioje neatsižvelgiama į Komisijos išvadą, kad Kinijos elektros energijos, dujų ir naftos kainos yra didesnės nei ES valstybėse narėse.

(118) Atsakydama į Sąjungos gamintojo ir (arba) naudotojo argumentus, Komisija primena, kad didelių iškraipymų buvimas pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalį nėra tam tikrų sąnaudų, kaip antai elektros energijos, dujų ar naftos, absoliučiosios ar santykinės vertės veiksnys. Vietoj to, tinkamas kriterijus nustatyti, ar esama didelių iškraipymų, yra įvertinti, ar nurodytos kainos ar sąnaudos, įskaitant žaliavų ir energijos sąnaudas, nepriklauso nuo laisvosios rinkos veiksnių, kadangi jas veikia didelis valstybės kišimasis. Komisija atliko 3.1.1.2–3.1.1.9 skirsniuose pateiktą vertinimą ir, remdamasi šia analize, 3.1.1.10 skirsnyje padarė išvadą, kad normaliajai vertei nustatyti netikslinga naudoti vidaus rinkos kainas ir sąnaudas. Komisija taip pat primena, kad tais atvejais, kai kainoms ir sąnaudoms poveikį daro dideli iškraipymai, vidaus sąnaudos gali būti naudojamos kaip šaltinis normaliajai vertei apskaičiuoti tik tiek, kiek, remiantis tiksliais ir tinkamais įrodymais, yra nustatyta, kad jos nėra iškraipytos. Tačiau, kaip paaiškinta 108 konstatuojamojoje dalyje, šiuo klausimu nėra tikslių ir tinkamų įrodymų. Todėl Sąjungos gamintojo ir (arba) naudotojo argumentą, kad Komisija perkėlė įrodinėjimo pareigą, reikia atmesti.

(119) Papildomame argumente, pateiktame po galutinio faktų atskleidimo, Sąjungos gamintojas ir (arba) naudotojas teigė, kad būdas, kuriuo Komisija nustatė normaliąją vertę, yra neteisėtas, nes Komisija nesilaikė 1994 m. Susitarimo dėl antidempingo 2 straipsnio 2 dalies paskutinio sakinio reikalavimų. Nurodydamas bylą „EU-Biodiesel (Argentina)“, Sąjungos gamintojas ir (arba) naudotojas teigė, kad remdamasi bet kokia informacija iš šalies gamybos sąnaudoms nustatyti, Komisija privalo užtikrinti, kad tokia informacija būtų naudojama gamybos sąnaudoms kilmės šalyje apskaičiuoti. Tačiau Komisija paprasčiausiai pakeitė Kinijos PVA eksportuojančių gamintojų gamybos ir žaliavų sąnaudas Turkijos sąnaudomis, neatlikusi atitinkamų koregavimų. Dėl to pernelyg padidėjo žaliavų sąnaudos, nes Komisija, viena vertus, įtraukė vidaus vežimo išlaidas, tarptautinio frachto ir draudimo išlaidas, taip pat importo muitus pagal Turkijos lyginamąsias sąnaudas ir, kita vertus, Komisija nesistengė pritaikyti Turkijos importo kainų, kad jos atspindėtų gamybos sąnaudas Kinijoje. Siekdamas parodyti tariamai pernelyg padidėjusias ir nelogiškas Turkijos sąnaudas, kurias Komisija naudojo normaliajai vertei apskaičiuoti, Sąjungos gamintojas ir (arba) naudotojas teigia, kad tam tikras žaliavas, pavyzdžiui, acto rūgštį arba anglį, jis perka ES rinkoje už gerokai mažesnę kainą nei Komisijos naudojamos Turkijos lyginamosios kainos.

(120) Tuos pačius argumentus pateikė vienas naudotojas, kuris savo pastaboje dėl galutinio faktų atskleidimo teigė, kad Komisijos normaliosios vertės apskaičiavimas byloje „EU-Biodiesel (Argentina)“ yra panašus į pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalyje aprašytą metodiką, todėl Komisija negali atmesti Apeliacinės tarybos sprendimo byloje „EU-Biodiesel (Argentina)“, paprasčiausiai nurodydama, kad pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalis buvo priimta tik vėliau.

(121) Atsakydama į Sąjungos gamintojo ir (arba) naudotojo argumentą, Komisija visų pirma pakartoja, kaip jau buvo išdėstyta 98 konstatuojamojoje dalyje, kad ginčas DS473 „EU-Biodiesel (Argentina)“ nebuvo susijęs su pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies, kuri šiame tyrime yra aktualus teisinis pagrindas normaliajai vertei nustatyti, taikymu. Pagal 2 straipsnio 6a dalies a punktą normalioji vertė kilmės šalyje turėtų atspindėti neiškraipytą žaliavų kainą tipiškoje šalyje, kuri šiuo atveju yra Turkija. Todėl Sąjungos gamintojo ir (arba) naudotojo nuorodos į jo paties pirkimo kainas ES nėra svarbios apskaičiuojant normaliąją vertę. Be to, Sąjungos gamintojas ir (arba)

([11]) 2017 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/2321, kuriuo iš dalies keičiami Reglamentas (ES) 2016/1036 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių ir Reglamentas (ES) 2016/1037 dėl apsaugos nuo subsidijuoto importo iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių (OL L 338, 2017 12 19, p. 1).

naudotojas argumentuodamas, kad Komisija nesistengė pritaikyti Turkijos importo kainų, kad jos atspindėtų iškraipytas gamybos sąnaudas Kinijoje, neatsižvelgia į tai, kad pagal 2 straipsnio 6a dalies a punktą normalioji vertė turi atspindėti neiškraipytą žaliavų kainą remiantis tipiškos šalies informacija. Sąjungos gamintojo ir (arba) naudotojo argumentas, kad reikėtų neatsižvelgti į vidaus vežimo, frachto, draudimo išlaidas ir importo muitus, taip pat turi būti atmestas, kaip išsamiau paaiškinta 269 konstatuojamojoje dalyje.

(122) Taip pat reikia atmesti argumentą, kad Komisija negali nukrypti nuo vidaus kainų, remdamasi tik tuo, kad pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies nuostata buvo priimta vėliau nei buvo nagrinėjamas ginčas „EU-Biodiesel (Argentina)“. Kaip jau minėta 98 konstatuojamojoje dalyje, byla „EU-Biodiesel (Argentina)“ nesusijusi su 2 straipsnio 6a dalies taikymu. Todėl Komisija mano, kad „EU-Biodiesel (Argentina)“ sprendimas šiuo atveju nėra svarbus ne dėl to, kad į pagrindinį reglamentą buvo įtraukta 2 straipsnio 6a dalis, o dėl jo išskirtinio teisinio pobūdžio. Bet kuriuo atveju byloje „EU-Biodiesel (Argentina)“ patvirtinama, kad yra aplinkybių, kuriomis normalioji vertė kilmės šalyje gali būti apskaičiuota atsižvelgiant į tipiškos trečiosios šalies pateiktą informaciją.

(123) Komisija nagrinėjo, ar, atsižvelgiant į tai, kad esama didelių iškraipymų, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies b punkte, buvo tikslinga naudoti KLR vidaus rinkos kainas ir sąnaudas. Komisija tai padarė remdamasi byloje turimais įrodymais, įskaitant ataskaitoje pateiktus įrodymus, kurie yra pagrįsti viešai prieinamais šaltiniais. Atliekant šią analizę buvo nagrinėjamas didelis valstybės kišimasis į KLR ekonomiką apskritai ir konkreti rinkos padėtis susijusiame sektoriuje, įskaitant nagrinėjamąjį produktą.

3.1.1.2. Dideli iškraipymai, darantys poveikį KLR vidaus rinkos kainoms ir sąnaudoms

(124) Kinijos ekonominė sistema grindžiama „socialistinės rinkos ekonomikos“ sąvoka. Ta sąvoka yra įtvirtinta Kinijos Konstitucijoje ir pagal ją nustatomas KLR ekonomikos valdymas. Pagrindinis principas yra „gamybos priemonių socialistinė viešoji nuosavybė, t. y. visų žmonių nuosavybė ir darbo žmonių kolektyvinė nuosavybė“. Planinė ekonomika yra „pagrindinė nacionalinės ekonomikos jėga“, o valstybė yra įgaliota „užtikrinti jos konsolidavimą ir augimą“ ([12]). Todėl dėl bendros Kinijos ekonomikos struktūros sudaromos sąlygos ne tik dideliam valstybės kišimuisi į ekonomiką, bet aiškiai įgaliojama tokį kišimąsi vykdyti. Sąvoka „viešosios nuosavybės viršenybė prieš privačiąją“ dominuoja visoje teisės sistemoje ir visuose pagrindiniuose teisės aktuose yra pabrėžiama kaip bendras principas. Kinijos nuosavybės teisė yra geriausias pavyzdys: ji susijusi su pirminiu socializmo etapu, kai valstybė įpareigojama išsaugoti pagrindinę ekonominę sistemą, kurioje svarbiausia yra viešoji nuosavybė. Kitos nuosavybės formos yra toleruojamos, o įstatymai leidžia jas plėtoti kartu su valstybės nuosavybe ([13]).

(125) Be to, pagal Kinijos teisę socialistinė rinkos ekonomika plėtojama vadovaujant Kinijos komunistų partijai (KKP). Kinijos valstybės ir KKP struktūros yra tarpusavyje susijusios visais lygmenimis (teisiniu, instituciniu, asmeniniu) ir sudaro stiprią struktūrą, kurioje KKP ir valstybės vaidmenys yra neatskiriami. 2018 m. kovo mėn. iš dalies pakeitus Kinijos Konstituciją, pagrindinis KKP vaidmuo tapo dar svarbesnis, nes jis buvo dar kartą patvirtintas Konstitucijos 1 straipsnio tekste. Po jau esamo nuostatos pirmojo sakinio „[s]ocialistinė sistema yra pagrindinė Kinijos Liaudies Respublikos sistema“ įterptas naujas antras sakinys „[s]kiriamasis Kinijos socializmo bruožas yra Kinijos komunistų partijai tenkantis vadovaujamasis vaidmuo.“ ([14]) Tai rodo neabejotiną ir vis didėjančią KKP vykdomą KLR ekonominės sistemos kontrolę. Toks vadovavimas ir kontrolė būdingi Kinijos sistemai ir yra gerokai didesni nei kitose šalyse, kurių vyriausybės vykdo bendrąją makroekonominę kontrolę ir kuriose veikia laisvosios rinkos jėgos.

(126) Kinijos valstybė vykdo intervencinę ekonominę politiką siekdama tikslų, kurie sutampa su KKP nustatyta politine darbotvarke, o ne atspindi laisvojoje rinkoje vyraujančias ekonomines sąlygas ([15]). Kinijos valdžios institucijų taikomos intervencinės ekonominės priemonės yra įvairios, įskaitant pramoninio planavimo sistemą, finansų sistemą ir reglamentavimo aplinkos lygį.

([12]) Ataskaitos 2 skyrius, p. 6–7.
([13]) Ataskaitos 2 skyrius, p. 10.
([14]) Paskelbta adresu http://www.fdi.gov.cn/1800000121_39_4866_0_7.html (paskutinį kartą žiūrėta 2019 m. liepos 15 d.).
([15]) Ataskaitos 2 skyrius, p. 20–21.

(127) Pirma, bendros administracinės kontrolės lygmeniu Kinijos ekonomikos kryptis grindžiama sudėtinga pramoninio planavimo sistema, kuri veikia visą šalies ekonominę veiklą. Visi šie planai apima išsamią ir sudėtingą sektorių ir kompleksinių politikos sričių matricą, jie yra visuose valdžios lygmenyse. Provincijų lygmens planai yra detalūs, o nacionaliniuose planuose nustatomi šiek tiek platesni tikslai. Planuose taip pat nurodomos priemonės atitinkamoms pramonės įmonėms ir (arba) sektoriams remti, ir terminai, per kuriuos turi būti pasiekti tikslai. Į kai kuriuos planus vis dar įtraukiami aiškūs numatomi tikslai, o seniau jie būdavo įtraukiami į visus planavimo ciklus. Pagal planus atskiri pramonės sektoriai ir (arba) projektai išskiriami kaip (teigiami arba neigiami) prioritetai, atitinkantys vyriausybės prioritetus, ir jiems priskiriami konkretūs vystymosi tikslai (pramonės modernizavimas, tarptautinė plėtra ir t. t.). Ekonominės veiklos vykdytojai – tiek privatūs, tiek valstybiniai – turi veiksmingai pritaikyti savo verslo veiklą prie planavimo sistema nustatytų realijų. Taip yra ne tik dėl privalomo planų pobūdžio, bet ir dėl to, kad atitinkamos Kinijos valdžios institucijos visais valdžios lygmenimis laikosi planų sistemos ir atitinkamai naudojasi joms suteiktais įgaliojimais ir taip skatina ekonominės veiklos vykdytojus laikytis planuose nustatytų prioritetų (taip pat žr. 3.1.1.5 skirsnį) ([16]).

(128) Antra, finansinių išteklių skirstymo lygmeniu, KLR finansų sistemoje dominuoja valstybės komerciniai bankai. Šie bankai, nustatydami ir įgyvendindami savo skolinimo politiką, turi derintis prie Vyriausybės pramonės politikos tikslų, o ne pirmiausia įvertinti ekonominę konkretaus projekto naudą (taip pat žr. 3.1.1.8 skirsnį) ([17]). Tas pat pasakytina ir apie kitus Kinijos finansų sistemos komponentus, tokius kaip vertybinių popierių rinkos, obligacijų rinkos, privataus akcinio kapitalo rinkos ir kt. Be to, šios finansų sektoriaus, išskyrus bankų sektorių, dalys yra instituciškai ir funkciškai sukurtos taip, kad būtų siekiama ne kuo labiau pagerinti finansų rinkų veiksmingą veikimą, o užtikrinti kontrolę ir leisti valstybei ir KKP kištis ([18]).

(129) Trečia, reglamentavimo aplinkos lygmeniu, valstybės kišimasis į ekonomiką būna įvairių formų. Pavyzdžiui, viešųjų pirkimų taisyklės reguliariai naudojamos siekiant kitų nei ekonominio veiksmingumo politikos tikslų, taip sumenkinant rinka grindžiamus principus toje srityje. Taikomuose teisės aktuose konkrečiai nustatyta, kad viešieji pirkimai vykdomi siekiant palengvinti pagal valstybės politiką nustatytų tikslų įgyvendinimą. Tačiau šių tikslų pobūdis lieka neapibrėžtas, todėl sprendimus priimančios institucijos turi didelę veiksmų laisvę ([19]). Panašiai investicijų srityje Kinijos vyriausybė toliau reikšmingai kontroliuoja valstybės ir privačių investicijų paskirtį ir dydį ir tam turi didelę įtaką. Investicijų tikrinimą, taip pat įvairias paskatas, apribojimus ir draudimus, susijusius su investicijomis, valdžios institucijos naudoja kaip svarbią priemonę pramonės politikos tikslams, pavyzdžiui, išlaikyti valstybės kontrolę pagrindiniuose sektoriuose arba stiprinti vidaus pramonę, remti ([20]).

(130) Apibendrinant, Kinijos ekonomikos modelis yra pagrįstas tam tikromis pagrindinėmis aksiomomis, kuriomis numatomas ir skatinamas įvairialypis valstybės kišimasis. Toks didelis valstybės kišimasis neatitinka laisvo rinkos jėgų veikimo, todėl gali būti iškraipomas veiksmingas išteklių paskirstymas pagal rinkos principus ([21]).

3.1.1.3. Dideli iškraipymai pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies b punkto pirmąją įtrauką: tai, kad atitinkamoje rinkoje daugiausia veikia įmonės, priklausančios eksportuojančios valstybės valdžios institucijoms ar jų kontroliuojamos arba strategiškai prižiūrimos, arba šios įmonės vadovaujasi valdžios institucijų gairėmis

(131) Įmonės, kurios priklauso valstybei, yra jos kontroliuojamos ir (arba) strategiškai prižiūrimos arba vadovaujasi valstybės gairėmis, KLR sudaro labai didelę ekonomikos dalį.

(132) Kinijos vyriausybė ir KKP turi struktūras, kurios užtikrina nuolatinę jų įtaką įmonėms, visų pirma valstybės įmonėms. Valstybė (ir daugeliu atvejų ir KKP) ne tik aktyviai formuoja bendrąją ekonominę politiką ir prižiūri, kaip atskiros valstybės įmonės ją įgyvendina, tačiau taip pat reikalauja savo teisių dalyvauti valstybės įmonių veiklos sprendimų procese. Tai paprastai daroma per valdžios institucijų ir valstybės įmonių narių rotaciją, partijos nariams dalyvaujant valstybės įmonių vykdomosiose institucijose, o partijų organams – bendrovėse (taip pat žr. 3.1.1.4

([16]) Ataskaitos 3 skyrius, p. 41, 73–74.
([17]) Ataskaitos 6 skyrius, p. 120–121.
([18]) Ataskaitos 6 skyrius, p. 122–135.
([19]) Ataskaitos 7 skyrius, p. 167–168.
([20]) Ataskaitos 8 skyrius, p. 169–170, 200–201.
([21]) Ataskaitos 2 skyrius, p. 15–16, 4 skyrius, p. 50, 84, 5 skyrius, p. 108–109.

skirsnį), taip pat formuojant valstybės įmonių sektoriaus organizacinę struktūrą ([22]). Už tai valstybės įmonėms suteikiamas ypatingas statusas Kinijos ekonomikoje, o tai reiškia daug ekonominės naudos, visų pirma apsaugą nuo konkurencijos ir lengvatinę prieigą prie atitinkamų gamybos išteklių, įskaitant finansus ([23]).

(133) Kinijos vyriausybė išlaiko didelę nuosavybės dalį būtent PVA sektoriuje. Viena iš atrinktų bendrovių – „Anhui Wan Wei High Tech Materials“, priklausanti „Wan Wei Group“, – yra valstybės įmonė, kurios metinis pajėgumas – 350 000 tonų per metus, o tai sudaro 28 % nominaliųjų valstybės PVA gamybos vidaus pajėgumų ir 40 % faktinių gamybos pajėgumų ([24]). Be to, ji yra didžiausia PVA gamintoja Kinijoje, savo dydžiu panaši į bendroves „Sinopec“ ir „Inner Mongolia Shuangxin“ ([25]). „Mengwei“, kita „Wan Wei Group“ priklausanti bendrovė, pagal Vidinės Mongolijos industrializacijos projektą yra aktyviai remiama, kad taptų viena didžiausių PVA gamintojų. Bendrovės „Mengwei“ svetainėje rašoma: „Pagal projektą numatyta metinė gamybos apimtis – 200 000 tonų vinilacetato (VAC) ir 100 000 tonų PVA, tam iš viso skiriama apie 1,5 mlrd. juanių investicija ir tai yra didžiausios vienkartinės investicijos į PVA susilaukęs projektas Kinijoje. […] 12-ojo penkmečio plano įgyvendinimo laikotarpiu bendrovė ketina investuoti daugiau kaip 7 mlrd. juanių, o paskui sukonstruoti 100 000 tonų pajėgumo PVA gamybos liniją, […]. Tuo laikotarpiu gražioje Vidinės Mongolijos žemėje atsiras naujas modernus pramoninis miestas.“ ([26])

(134) „Sinopec Group“ yra dar viena stambi Kinijos valstybės įmonė ir PVA gamintoja. Pagal oficialų Kinijos vyriausybės projektą buvo įsteigta bendrovė „Chongqing Chuanwei Chemical Co., Ltd“, per metus galinti pagaminti 160 000 tonų polivinilo alkoholio ([27]): „Statybos darbai pagal šį projektą pradėti 2009 m. balandžio 17 d., šis projektas Pramonės ir informacinių technologijų ministerijos nurodytas kaip vienas pagrindinių statybos projektų, kuriais siekiama paskatinti vidaus paklausą ([28]).“

(135) Trečia atrinkta bendrovė – „Inner Mongolia Shuangxin“ – yra privati įmonė, tačiau turi ryšių su vyriausybe, palaikomų per partijos organizaciją (žr. 140 konstatuojamąją dalį).

(136) Kadangi PVA pramonėje stebimas didelis valstybės kišimasis ir šiame sektoriuje didelė dalis įmonių yra valstybės įmonės, net ir privatūs gamintojai negali veikti rinkos sąlygomis. Iš tiesų tiek valstybės, tiek privačioms PVA sektoriaus įmonėms taip pat taikoma politikos priežiūra ir gairės, kaip toliau nurodyta 3.1.1.5 skirsnyje.

3.1.1.4. Dideli iškraipymai pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies b punkto antrąją įtrauką: valstybės dalyvavimas įmonių veikloje, suteikiantis jai galimybę daryti poveikį kainoms arba sąnaudoms

(137) Be to, kad Kinijos vyriausybė ne tik kontroliuoja ekonomiką užsitikrindama valstybės įmonių nuosavybės teises ir vykdydama kitas priemones, ji gali kištis į kainas ir sąnaudas per valstybės dalyvavimą bendrovių veikloje. Nors atitinkamų valstybės institucijų teisė skirti ir atleisti pagrindinius valstybės įmonių vadovaujančius darbuotojus, kaip numatyta Kinijos teisės aktuose, gali atspindėti atitinkamas nuosavybės teises ([29]), KKP organai tiek valstybės, tiek privačiose įmonėse yra kitas svarbus kanalas, kuriuo valstybė gali kištis į verslo sprendimus. Pagal KLR bendrovių teisę kiekvienoje bendrovėje turi būti įsteigta KKP organizacija (kurioje turi būti bent trys KKP nariai, kaip nurodyta KKP konstitucijoje ([30])) ir bendrovė turi sudaryti būtinas sąlygas partijos organizacijos veiklai. Anksčiau šis reikalavimas, atrodo, ne visada buvo vykdomas arba nebuvo griežtai užtikrinamas jo vykdymas. Tačiau bent nuo

([22]) Ataskaitos 3 skyrius, p. 22–24, ir 5 skyrius, p. 97–108.
([23]) Ataskaitos 5 skyrius, p. 104–109.
([24]) Žr. http://pdf.dfcfw.com/pdf/H3_AP201809031187055296_1.pdf.
([25]) „Šiandien Kinijoje yra 12 stambių PVA gamintojų. Didžiausi iš jų yra „Wanwei High tech“, „Sichuanchuanwei (SINOPEC)“, „Shuangxin“ ir „Ningxia Land“, kartu per metus pagaminantys 770 000 tonų produkcijos.“ Žr. http://www.ccxr.com.cn/pdf/20189171721180715.pdf.
([26]) http://www.wwgf.com.cn/Article/lists/cateid/10.html
([27]) https://www.sohu.com/a/336366992_617351
([28]) Žr. https://www.yicai.com/news/942233.html.
([29]) Ataskaitos 5 skyrius, p. 100–101.
([30]) Ataskaitos 2 skyrius, p. 26.

2016 m. KKP sustiprino reikalavimus turėti teisę į valstybės įmonių verslo sprendimų kontrolę, kaip politinį principą. Taip pat pranešama, kad KKP daro spaudimą privačioms bendrovėms pirmenybę teikti „patriotizmui“ ir laikytis partijos drausmės ([31]). 2017 m. pranešta, kad partijos organai veikė 70 % iš maždaug 1,86 mln. privačių bendrovių ir kad padidėjo spaudimas KKP organizacijoms tarti lemiamą žodį priimant verslo sprendimus jų atitinkamose bendrovėse ([32]). Šios taisyklės bendrai taikomos visoje Kinijos ekonomikoje, visuose sektoriuose, be kita ko, PVA gamintojams ir jų gamybos išteklių tiekėjams.

(138) Konkrečiai PVA sektoriuje, kaip jau minėta, daug PVA gamintojų priklauso valstybei. Atrinkta bendrovių grupės „Wan Wei Group“ bendrovė „Mengwei“ yra pavaldi Valstybės turto priežiūros ir administravimo komisijai, pvz., jos PVA gamybos projektas yra aprašytas taip: „Antrasis specialaus bendrovės „Mengwei“ projekto, pagal kurį numatoma įdiegti 100 000 tonų per metus polivinilo alkoholio dervos gamybos pajėgumą, etapas ir […] yra lėšų rinkimu pagrįsti projektai, įtraukti į bendrovės „2015 m. planą dėl neviešai platinamų Plėtros banko paprastųjų akcijų“. Juos yra patvirtinusi Anhujaus provincijos Liaudies Vyriausybės valstybės turto priežiūros ir administravimo komisija (Raštas [2015] 599) kaip dokumentą „Su bendrovės „Anhui Wan Wei high tech materials Co., Ltd“ turimomis neviešai platinamomis Plėtros banko akcijomis susijusių klausimų patvirtinimas“, taip pat patvirtintą 2015 m. surengtame pirmajame neeiliniame visuotiniame akcininkų susirinkime.“ ([33]). Be to, bendrovėje „Wan Wei“ vykdoma partijos struktūros kūrimo veikla: „Dėl partijos darbo stiliaus organizavimo ir skaidraus valdymo kitame etape, Wu Shangyi, už akcinės bendrovės Drausmės priežiūros komitetą atsakingas asmuo, nurodė, kad būtina suprasti partijos darbo stiliaus kūrimo aplinkybes, […] sutelkti dėmesį į šiuo metu atliekamą svarbiausią darbą – Anhujaus provincijos reformą ir plėtrą, pagrindiniu uždaviniu laikant stiliaus kūrimą, ir toliau kurti skaidrią ir teisingą bendrovės veiklos aplinką, kad būtų galima suteikti tvirtą garantiją dėl drausmės užtikrinant itin kokybišką grupei priklausančios bendrovės plėtrą. Tang Xiaohong, grupei priklausančios bendrovės Drausmės priežiūros komisijos sekretoriaus pavaduotoja, pasiūlė […] stipriai skatinti partijos stiliaus įgyvendinimą ir skaidrų valdymą […]“ ([34]).

(139) „Sinopec“, kita atliekant tyrimą atrinkta bendrovė, taip pat yra valstybės įmonė ir dažnai pabrėžia, kad laikosi partijos principų. Bendrovės „Sinopec“ svetainėje rašoma: „2018 m. bendrovė laikėsi gairių dėl Xi Jinpingo naujosios eros Kinijos socialistinės ideologijos ir vadovavosi 19-ojo Partijos Nacionalinio Kongreso dvasia, visiškai įgyvendino bendruosius partijos kūrimo naujojoje eroje reikalavimus, daug dėmesio skyrė strateginiam pasaulinio lygio įmonės kūrimo įgyvendinimui ir, vadovaudamasi politine struktūra, aktyviai stiprina tiesiogiai valdomų įmonių partijos komitetų gebėjimus valdyti bendrą padėtį, aktyviai įgyvendina eilinių partijos narių veiklos organizavimo gerinimo projektą, aktyviai skatina grupių pareigūnų aktyvumą ir verslumą, koordinuoja ir stiprina visą partijos struktūros kūrimo veiklą, nuolat gerina partijos struktūros kokybę, siekdama suteikti stiprią garantiją dėl „Sinopec“ tapimo pasaulinio lygio įmone, gebančia konkuruoti pasauliniu mastu. Bendrovė studijuoja, propaguoja ir įgyvendina Xi Jinpingo naujosios eros Kinijos socializmą ir 19-ojo Partijos Nacionalinio Kongreso dvasią, laikydama tai pagrindiniu politiniu uždaviniu, ir taiko įvairius būdus, pvz., rengia keliones, organizuoja specialų mokymą ir temines Partijos dienas, kurių metu propaguoja mokymąsi, mąstymą ir praktiką. Pasitelkiant partijos narių ir kadrų vienybę, švietimą ir mokymą, toliau stiprinamas supratimas apie galutinį dviejų saugiklių principo įgyvendinimą ir praktiniais veiksmais užtikrinamas lojalumas partijai.“ ([35])

(140) Bendrovė „Inner Mongolia Shuangxin“ savo svetainėje taip aprašo partijos struktūros kūrimo veiklą: „2005 m. bendrovėje įsteigtas partijos skyrius. 2012 m. gegužės mėn. organizacijos Otogo apygardos Kinijos Komunistų Partijos komiteto skyrius oficialiai patvirtino „Inner Mongolia Shuangxin Resources Holdings Co., Ltd“ partijos komiteto steigimą mūsų bendrovėje ir sušaukė savo pirmąjį partijos narių suvažiavimą. Susijusios patronuojamosios įmonės įsteigė antrojo lygio partijos komitetą (su penkiais jam pavaldžiais partijos skyriais), du bendruosius partijos skyrius (su trimis jiems pavaldžiais partijos skyriais) ir tris partijos skyrius.“ ([36])

(141) Valstybės dalyvavimu finansų rinkose ir kišimusi į jas (taip pat žr. 3.1.1.8 skirsnį), taip pat tiekiant žaliavas ir gamybos išteklius papildomai daromas rinkos iškreipiamasis poveikis ([37]). Taigi, valstybės dalyvavimas įmonėse, įskaitant valstybės įmones, bei PVA ir kituose susijusiuose sektoriuose (pavyzdžiui, finansų ir gamybos išteklių sektoriuose, kurie plačiau aptariami 3.1.1.7 skirsnyje) leidžia Kinijos vyriausybei kištis į kainas ir sąnaudas.

([31]) Ataskaitos 2 skyrius, p. 31–32.
([32]) Paskelbta adresu https://www.reuters.com/article/us-china-congress-companies-idUSKCN1B40JU (paskutinį kartą žiūrėta 2019 m. liepos 15 d.).
([33]) Žr. http://file.finance.sina.com.cn/211.154.219.97:9494/MRGG/CNSESH_STOCK/2018/2018-4/2018-04-03/4189060.PDF, p. 138.
([34]) Žr. http://www.wwgf.com.cn/Home/Article/show/id/3038.html.
([35]) Žr. http://www.sinopecgroup.com/group/gsjs/ddjs.
([36]) http://www.shuangxinpva.com/dangqunjianshe/.
([37]) Ataskaitos 14.1–14.3 skyriai.

3.1.1.5. Dideli iškraipymai pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies b punkto trečiąją įtrauką: viešoji politika arba priemonės, kuriomis diskriminuojama vietos tiekėjų naudai arba kitaip veikiama laisvoji rinka

(142) Kinijos ekonomikos kryptis iš esmės nustatoma taikant sudėtingą planavimo sistemą, pagal kurią suformuojami prioritetai ir iškeliami tikslai, kurių turi siekti centrinė ir vietos valdžios institucijos. Visais valdžios lygmenimis yra nustatyti atitinkami planai, kurie aprėpia praktiškai visus ekonomikos sektorius. Planavimo priemonėmis nustatyti tikslai yra įpareigojamojo pobūdžio ir kiekvieno administracinio lygmens valdžios institucijos prižiūri, kaip atitinkamo žemesnio lygmens valdžios institucijos tuos planus įgyvendina. Apskritai KLR planavimo sistemoje ištekliai nukreipiami į sektorius, kuriuos vyriausybė įvardija kaip strateginius arba kitaip politiškai svarbius, o ne skirstomi atsižvelgiant į rinkos jėgas ([38]).

(143) Kinijos vyriausybė PVA pramonę laiko svarbia pramonės šaka. Tai patvirtinta daugelyje nacionaliniu, regioniniu ir savivaldybių lygmeniu parengtų planų, direktyvų ir kitų dokumentų, susijusių su chemijos sektoriumi ir, visų pirma, PVA, įskaitant tolesnėse konstatuojamosiose dalyse nurodytus dokumentus.

(144) PVA minimas Nacionalinės vystymosi ir reformų komisijos sprendime dėl nuostatų, kuriomis iš dalies keičiamas „Pramonės restruktūrizavimo žinynas“ (2011 m. leidimas) ([39]) (taikomas tiriamuoju laikotarpiu). PVA minimas skyriuje apie skatinamuosius sektorius: „19 – Lengvoji pramonė: 14. Naujos pakavimo medžiagos, pvz., vakuuminiu būdu dengiama aliuminio danga, silicio oksido purškalas, PVA dangos tipo plėvelė, funkcinio poliesterio (PET) plėvelė, orientuoto polistireno (OPS) plėvelė, popieriaus ir plastiko pagrindo daugiasluoksnės ekstruzijos gaminiai arba junginiai.“ Be to, jis nurodytas skyriuje dėl apribotųjų sektorių: „Tekstilė: 13. Polivinilo alkoholio suspensijos (PVA) naudojimu grindžiamos klijinimo technologijos ir produktų (poliesterio ir medvilnės produktų, išskyrus daugiagijus didelio tankio grynos medvilnės produktus) pritaikymas“, taip pat skyriuje dėl pašalintų sektorių ir (arba) pasenusių produktų: „Polyvinilo alkoholis ir jo acetaliai, skirti vidaus ir išorės sienoms (106, 107 – Dangos ir t. t.)“. Iš šių pavyzdžių matyti, kad Kinijos vyriausybė valdo PVA pramonę ir PVA naudojimą įvairiuose sektoriuose.

(145) Neseniai žinynas buvo atnaujintas ir nuo 2020 m. sausio 1 d. įsigaliojo nauja redakcija ([40]). Šioje naujojoje redakcijoje PVA minimas ir kaip skatinamasis sektorius: „Lengvoji pramonė 11. Naujos pakavimo medžiagos, pvz., vakuuminiu būdu dengiama aliuminio danga, silicio oksido purškalas, PVA dangos tipo plėvelė, plastiko pagrindo daugiasluoksnės ekstruzijos gaminiai arba junginiai.“ Kiek tai susiję su apribotosiomis ir pašalintomis pramonės šakomis, naujoji žinyno redakcija visiškai atitinka 144 konstatuojamojoje dalyje aprašytą redakciją.

(146) 2016–2020 m. Vidinės Mongolijos Uhajaus miesto ir jo apylinkių pramonės pertvarkos ir modernizavimo plane ([41]) PVA minimas IV.2 skirsnyje: „Grynosios cheminės medžiagos: – visiškai išnaudoti pagrindinių chemijos pramonės šakų, pvz., chloro ir šarmų, kokso ir organinio silikono gamybos, pranašumus; – remti horizontaliuosius pramonės šakų ryšius ir vertikaliai plėsti pramonės grandinę; – aktyviai kurti giluminio apdorojimo produktus, pvz., 1,4-butanediolį, PVA, – skatinti tokių produktų, kaip vaistai, pesticidai, sintetiniai dažikliai, organiniai pigmentai, dažai, funkcinių polimerų medžiagos, gamybą; – kurti grynųjų cheminių medžiagų pramonės šaką; – vystyti naują kertinę pramonę.“, taip pat VII.2 skirsnyje: „[a]ktyviai remti įmonių bendradarbiavimą vystant tarptautinius gamybos pajėgumus, – remti konkrečius konkurencingus produktus, pvz., cementą, koksą, polivinilchloridą, polivinilo alkoholį, taip pat technologijas ir įrangą, siekiant užtikrinti jų „išėjimą“ į užsienio rinkas; – tyrinėti ir vystyti tarptautines rinkas.“

(147) Po faktų atskleidimo viena suinteresuotoji šalis, t. y. „Wacker“, teigė, kad PVA nėra skatinamoji pramonė, ir pabrėžė, kad pati Komisija savo atitinkamose 144 ir 145 konstatuojamosiose dalyse pateiktose antrosiose išvadose paminėjo, kad PVA yra įtraukta į ribojamųjų pramonės šakų skyrių. Tuo remdamasi „Wacker“ teigia, kad Kinijos PVA pramonė negali pasinaudoti jokiomis tariamomis subsidijomis ar parama, skirta tik skatinamosioms pramonės šakoms. Todėl, „Wacker“ nuomone, Komisijos vertinimui trūksta faktinių įrodymų.

([38]) Ataskaitos 4 skyrius, p. 41–42, 83.
([39]) Žr. www.gov.cn/gongbao/content/2013/content_2404709.htm.
([40]) Žr. http://www.gov.cn/xinwen/2019-11/06/5449193/files/26c9d25f713f4ed5b8dc51ae40ef37af.pdf.
([41]) Žr. http://fgw.nmg.gov.cn/fggz/fzgh/202001/t20200110_153847.html.

(148) Tačiau „Wacker“ argumentus reikia atmesti. Atliekant atitinkamą analizę pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies b punkto trečią įtrauką nevertinama, ar panašaus produkto vidaus gamintojai gauna vyriausybės paramą. Vietoj to analizėje nagrinėjamas klausimas, ar esama viešosios politikos arba priemonių, kuriomis diskriminuojama vietos tiekėjų naudai arba kitaip daroma įtaka laisvosios rinkos jėgoms. Šiuo atžvilgiu PVA įtraukimas į ribojamų pramonės šakų sąrašą rodo, kad tokia viešoji politika yra paplitusi taip pat, kaip ir jos įtraukimas į skatinamųjų pramonės šakų sąrašą, nes pats tokių katalogų buvimas aiškiai rodo, kad Kinijos vyriausybė kišasi į rinkos jėgas. Būtent dėl šios priežasties Komisija 144 konstatuojamojoje dalyje galiausiai pažymėjo, kad Kinijos vyriausybė vadovauja PVA pramonei, nes valdymas, kuris toli gražu neapsiriboja parama, gali būti susijęs su įvairiomis priemonėmis, įskaitant apribojimus.

(149) Kinijos vyriausybė toliau vadovauja sektoriaus plėtrai pagal įvairias priemones, pvz., teikdama subsidijas. „Wan Wei Group“ metinėje ataskaitoje nurodyta keletas subsidijų, skirtų PVA: 2016 m. metinėje ataskaitoje nurodyta, kad su PVA susijusiam techninės pertvarkos projektui skiriama 8,6 mln. RMB ([42]); 2017 m. metinėje ataskaitoje nurodyta: „asignavimas su PVA susijusiam techninės pertvarkos projektui – 7,666 mln. RMB; lengvata paskoloms, skirtoms techniniam PVA medžiagų, naudojamų melasai, kaip likutiniam produktui, gaminti, atnaujinimui – 2,819 mln. RMB ([43])“; „asignavimas su PVA susijusiam techninės pertvarkos projektui – 958 333 RMB“ ([44]). 2018 m. bendrovė gavo 5,7 mln. RMB asignavimą su PVA susijusiam techninės pertvarkos projektui ir 2,8 mln. RMB lengvatą palūkanoms, susijusioms su PVA srities techninės pertvarkos projektais ([45]). 2019 m. metinėje ataskaitoje nurodytas 0,958 mln. RMB asignavimas su PVA susijusiam techninės pertvarkos projektui ([46]).

(150) Taip pat yra įvairių iškraipymų, susijusių su pagrindinėmis PVA gamybos žaliavomis, pvz., anglimis, dujomis, kalcio karbidu, acto rūgštimi ir klintimis. Anglims taikomi įvairūs planai ir kiti dokumentai, pvz., nacionaliniu lygmeniu taikomas 13-asis mineralinių išteklių penkmečio planas, taip pat taikomi vietos lygmens planai, pvz., Hebėjaus provincijos anglių pramonės vystymo planas ([47]). Anglių pramonė yra viena pagrindinių subsidijų gavėjų Kinijoje, dėl to sukuriamas perteklinis pajėgumas ir iškraipomos kainos ([48]). Gamtinėms dujoms taip pat taikomi įvairūs planai, įskaitant nacionaliniu lygmeniu taikomą 13-ąjį mineralinių išteklių penkmečio planą ir vietos lygmens planus, pvz., Hebėjaus provincijos gamtinių dujų pramonės vystymo planą. Kalcio karbido gamybai kai kuriose provincijose, pvz., Čongčingo ir Šaansi, taikomas lengvatinis elektros energijos tarifas ([49]). Jai taip pat taikomas 13-asis naftos chemijos ir chemijos pramonės penkmečio planas. Acto rūgščiai taikomas Nacionalinės vystymosi ir reformų komisijos „Pramonės restruktūrizavimo žinynas“, kuriame įvairioms pramonės šakoms yra nustatytos išsamios taisyklės. Acto rūgštis yra įtraukta į apribotąjį naftos chemijos produktų sąrašą: „kaprolaktamas arba acto (etano) rūgštis, kurios metinė gamybos apimtis mažesnė kaip 100 000 tonų, oksosintezės būdu gaunama acto rūgštis arba iš gamtinių dujų gaunamas metanolis, kurių metinė gamybos apimtis mažesnė kaip 300 000 tonų“ ([50]). PVA gamybai naudojamoms žaliavoms šiais ir kitais būdais yra daromas valstybės kišimosi poveikis.

(151) Taigi, Kinijos vyriausybė taiko priemones, kuriomis veiklos vykdytojai skatinami laikytis viešosios politikos tikslų remti skatinamuosius pramonės sektorius. Tokios priemonės trukdo rinkos jėgoms normaliai veikti.

3.1.1.6. Dideli iškraipymai pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies b punkto ketvirtąją įtrauką: bankroto, bendrovių ar nuosavybės teisės aktų nebuvimas, diskriminacinis jų taikymas ar netinkamas jų vykdymo užtikrinimas

(152) Remiantis byloje turima informacija, Kinijos bankroto sistema yra nepakankama, kad ją taikant būtų galima įgyvendinti jos pagrindinius tikslus, pvz., sąžiningai padengti reikalavimus ir skolas ir užtikrinti teisėtas kreditorių ir skolininkų teises bei interesus. Panašu, kad tai pagrįsta tuo, kad, nors Kinijos bankroto įstatymas formaliai grindžiamas panašiais principais, kaip ir atitinkami įstatymai kitose šalyse nei KLR, Kinijos sistemai būdingas sisteminis nepakankamas vykdymo užtikrinimas. Bankrotų skaičius, palyginti su šalies ekonomikos dydžiu, tebėra

([42]) Žr. http://file.finance.sina.com.cn/211.154.219.97:9494/MRGG/CNSESH_STOCK/2017/2017-4/2017-04-12/3210569.PDF, p. 127.
([43]) Žr. http://file.finance.sina.com.cn/211.154.219.97:9494/MRGG/CNSESH_STOCK/2018/2018-4/2018-04-03/4189060.PDF, p. 152.
([44]) Ten pat, p. 167.
([45]) Žr. 2018 m. metinę ataskaitą, p. 156–157, http://q.stock.sohu.com/newpdf/201934709238.pdf.
([46]) Žr. 2019 m. metinę ataskaitą, p. 154, http://www.sse.com.cn/disclosure/listedinfo/announcement/c/2020-04-10/600063_20200410_2.pdf.
([47]) Žr. ataskaitą, p. 46.
([48]) Žr. ataskaitą, p. 232–233.
([49]) Žr. ataskaitą, p. 224 ir 231.
([50]) Žr. ataskaitą, p. 177.

nedidelis taip pat ir dėl to, kad nemokumo bylų tyrimai turi daug trūkumų, kurie veiksmingai atgraso nuo bankroto skelbimo. Be to, valstybės vaidmuo vykdant nemokumo bylų tyrimus tebėra stiprus ir aktyvus, dažnai turintis tiesioginės įtakos bylos tyrimo baigčiai ([51]).

(153) Be to, nuosavybės teisių sistemos trūkumai ypač akivaizdūs nuosavybės teisių į žemę ir žemėnaudos teisių KLR srityje ([52]). Visa žemė priklauso Kinijos valstybei (kolektyviai priklausanti kaimo žemė ir valstybei priklausanti miesto žemė). Ją skiria tik valstybė. Yra teisinių nuostatų, kuriomis siekiama skaidriai paskirstyti žemėnaudos teises rinkos kainomis, pavyzdžiui, nustatant konkurso procedūras. Tačiau šių nuostatų nuolat nesilaikoma – kai kurie pirkėjai žemę gauna nemokamai arba žemesne nei rinkos kaina ([53]). Be to, valdžios institucijos, skirdamos žemę, dažnai siekia konkrečių politinių tikslų, įskaitant ekonominių planų įgyvendinimą ([54]).

(154) Panašiai kaip kituose Kinijos ekonomikos sektoriuose, PVA gamintojai turi laikytis Kinijos bankroto, bendrovių ir nuosavybės įstatymais nustatytų įprastinių taisyklių. Rezultatas – šios bendrovės taip pat priklauso nuo iškraipymų „iš viršaus į apačią“, kurie atsiranda dėl bankroto ir nuosavybės įstatymų diskriminuojamo taikymo ar netinkamo jų vykdymo užtikrinimo. Šiame tyrime nenustatyta jokių elementų, dėl kurių būtų galima suabejoti šiomis išvadomis. Todėl Komisija padarė preliminarią išvadą, kad Kinijos bankroto ir nuosavybės įstatymai tinkamai neveikia, dėl to atsiranda iškraipymų, susijusių su nemokių įmonių išlaikymu be skolų ir žemėnaudos teisių skyrimu KLR. Remiantis turimais įrodymais, šios išvados, atrodo, visiškai taikytinos ir PVA sektoriui.

(155) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija padarė išvadą, kad PVA sektoriuje bankroto ir nuosavybės įstatymai taikyti diskriminuojamai arba jų taikymas užtikrintas netinkamai, įskaitant kiek jie susiję su nagrinėjamuoju produktu.

3.1.1.7. Dideli iškraipymai pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies b punkto penktąją įtrauką: darbo užmokesčio sąnaudų iškraipymas

(156) KLR negali būti visiškai išplėtota rinka pagrįsta darbo užmokesčio sistema, nes darbuotojai ir darbdaviai negali naudotis savo teisėmis jungtis į organizacijas. KLR neratifikavo kai kurių esminių Tarptautinės darbo organizacijos (TDO) konvencijų, visų pirma dėl asociacijų laisvės ir dėl kolektyvinių derybų ([55]). Pagal nacionalinę teisę veikia tik viena profesinių sąjungų organizacija. Tačiau ši organizacija nėra nepriklausoma nuo valstybės institucijų, o jos dalyvavimas kolektyvinėse derybose ir darbuotojų teisių apsaugos srityje tebėra labai menkas ([56]). Be to, Kinijos darbo jėgos judumą riboja namų ūkių registravimo sistema, pagal kurią galimybė gauti visas socialinės apsaugos ir kitas išmokas suteikiama tik tam tikros administracinės teritorijos vietos gyventojams. Paprastai tai reiškia, kad darbuotojai, kurie neturi gyvenamosios vietos registracijos ten, kur dirba, užimtumo atžvilgiu atsiduria pažeidžiamoje padėtyje ir gauna mažesnes pajamas nei gyvenamosios vietos registracijos turėtojai ([57]). Šie nustatyti faktai rodo, kad KLR darbo užmokestis yra iškraipytas.

(157) Nebuvo pateikta jokių įrodymų, kad PVA sektoriuje nebūtų taikoma aprašyta Kinijos darbo teisės sistema. Taigi PVA sektoriui darbo užmokesčio sąnaudų iškraipymas poveikį daro ir tiesiogiai (kai gaminamas nagrinėjamasis produktas ar jam gaminti skirtos pagrindinės žaliavos), ir netiesiogiai (kai suteikiama prieiga prie bendrovių, kurioms taikoma ta pati KLR darbo sistema, kapitalo arba gamybos išteklių).

3.1.1.8. Dideli iškraipymai pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies b punkto šeštąją įtrauką: viešosios politikos tikslus įgyvendinančių ar kitaip nuo valstybės priklausomų institucijų sudaroma galimybė gauti finansavimą

(158) KLR įmonių galimybes pasinaudoti kapitalu mažina įvairūs iškraipymai.

([51]) Ataskaitos 6 skyrius, p. 138-149.
([52]) Ataskaitos 9 skyrius, p. 216.
([53]) Ataskaitos 9 skyrius, p. 213–215.
([54]) Ataskaitos 9 skyrius, p. 209–211.
([55]) Ataskaitos 13 skyrius, p. 332–337.
([56]) Ataskaitos 13 skyrius, p. 336.
([57]) Ataskaitos 13 skyrius, p. 337–341.

(159) Pirma, Kinijos finansų sistemai būdinga stipri valstybės bankų padėtis ([58]), kai suteikiant galimybę gauti finansavimą atsižvelgiama į kitus kriterijus nei projekto ekonominis gyvybingumas. Panašiai kaip ir ne finansinių valstybės įmonių atveju, bankai ir toliau yra susiję su valstybe ne tik pagal nuosavybės teises, bet ir asmeniniais ryšiais (pagrindinius didelių valstybės finansų įstaigų vadovus galiausiai skiria KKP) ([59]), ir, vėlgi, kaip ir ne finansinių valstybės įmonių atveju, bankai nuolat įgyvendina Vyriausybės parengtą viešąją politiką. Tokiu būdu bankai laikosi aiškios juridinės prievolės vykdyti savo veiklą atsižvelgiant į nacionalinės ekonominės ir socialinės plėtros poreikius ir laikantis valstybės pramonės politikos gairių ([60]). Tą dar labiau sustiprina papildomos galiojančios taisyklės, pagal kurias lėšos yra nukreipiamos į vyriausybės skatinamaisiais arba kitomis prasmėmis svarbiais įvardytus sektorius ([61]).

(160) Nors pripažįstama, kad pagal įvairias teisines nuostatas nurodoma, kad reikia vadovautis įprasta bankų elgsena ir prudencinėmis taisyklėmis, pvz., išnagrinėti paskolos gavėjo kreditingumą, iš daugybės įrodymų, įskaitant per prekybos apsaugos tyrimus nustatytus faktus, matyti, kad taikant įvairias teisines priemones šioms nuostatoms tenka tik antraeilis vaidmuo.

(161) Be to, obligacijų ir kredito reitingai dažnai iškraipomi dėl įvairių priežasčių, įskaitant tai, kad rizikos vertinimas priklauso nuo įmonės strateginės svarbos Kinijos vyriausybei ir bet kokios netiesioginės vyriausybės garantijos dydžio. Apytikriai apskaičiuota, kad Kinijos kredito reitingai sistemingai atitinka mažesnius tarptautinius reitingus ([62]).

(162) Tą dar labiau sustiprina papildomos galiojančios taisyklės, pagal kurias lėšos yra nukreipiamos į vyriausybės skatinamaisiais arba kitomis prasmėmis svarbiais įvardytus sektorius ([63]). Dėl to skolinimas valstybės įmonėms, didelėms susijusioms privačioms įmonėms ir įmonėms pagrindiniuose pramonės sektoriuose yra šališkas, o tai reiškia, kad kapitalo prieinamumas ir sąnaudos nėra vienodi visiems rinkos dalyviams.

(163) Antra, skolinimosi išlaidos buvo dirbtinai mažinamos, kad būtų skatinamas investicijų augimas. Dėl to per daug naudojama kapitalo investicijų, o investicijų grąža yra vis mažesnė. Tai matyti iš pastaruoju metu didėjančio įmonių įsiskolinimo valstybės sektoriuje nepaisant smarkaus pelningumo mažėjimo, o tai rodo, kad bankų sistemos veikimo mechanizmai neatitinka įprastų komercinių taisyklių.

(164) Trečia, nors nominali palūkanų norma buvo liberalizuota 2015 m. spalio mėn., kainų signalai vis dar nepriklauso nuo laisvosios rinkos jėgų, o yra veikiami vyriausybės sukurtų iškraipymų. Iš tiesų skolinimas taikant lyginamąją palūkanų normą arba už ją mažesnę vis dar sudaro 45 % viso skolinimo ir panašu, kad tikslinis kreditas dar labiau padidėjo, nes, nepaisant pablogėjusių ekonominių sąlygų, nuo 2015 m. ši dalis pastebimai padidėjo. Dirbtinai mažos palūkanų normos lemia mažesnės nei rinkos kainos nustatymą, taigi ir pernelyg didelį kapitalo naudojimą.

(165) Bendras kredito augimas KLR rodo kapitalo paskirstymo veiksmingumo mažėjimą be jokių kreditavimo apribojimų požymių, kurie būtų tikėtini neiškraipytoje rinkos aplinkoje. Dėl to pastaraisiais metais labai padaugėjo neveiksnių paskolų. Didėjant rizikingų skolų skaičiui Kinijos vyriausybė nusprendė vengti įsipareigojimų nevykdymo. Taigi blogų skolų klausimas buvo išspręstas perkeliant skolą ir taip sukuriant vadinamąsias bendroves zombes, arba perleidžiant skolos nuosavybę (pvz., per susijungimus ar konvertuojant skolas į nuosavybės vertybinius popierius), nebūtinai pašalinant bendrą skolos problemą ar pagrindines skolos priežastis.

(166) Iš esmės, nepaisant pastarojo meto veiksmų, kurių buvo imtasi siekiant liberalizuoti rinką, KLR įmonių kredito sistemai įtakos turi dideli iškraipymai, atsirandantys dėl nuolatinio nepageidaujamo valstybės vaidmens kapitalo rinkose.

([58]) Ataskaitos 6 skyrius, p. 114–117.
([59]) Ataskaitos 6 skyrius, p. 119.
([60]) Ataskaitos 6 skyrius, p. 120.
([61]) Ataskaitos 6 skyrius, p. 121–122, 126–128, 133–135.
([62]) Žr. TVF darbinį dokumentą „Resolving China's Corporate Debt Problem", Wojciech Maliszewski, Serkan Arslanalp, John Caparusso, José Garrido, Si Guo, Joong Shik Kang, W. Raphael Lam, T. Daniel Law, Wei Liao, Nadia Rendak, Philippe Wingender, Dziangjanas, 2016 m. spalio mėn., WP/16/203.
([63]) Ataskaitos 6 skyrius, p. 121–122, 126–128, 133–135.

(167) Nebuvo pateikta jokių įrodymų, kad PVA sektoriuje nebūtų pirmiau aprašyto valstybės kišimosi į finansų sistemą. Todėl dėl didelio valstybės kišimosi į finansų sistemą rinkos sąlygoms daromas didelis poveikis visais lygmenimis.

3.1.1.9. Aprašytų iškraipymų sisteminis pobūdis

(168) Komisija pažymėjo, kad ataskaitoje aprašyti iškraipymai yra būdingi Kinijos ekonomikai. Iš turimų įrodymų matyti, kad Kinijos sistemos faktai ir skaičiai, kaip aprašyta 3.1.1.1–3.1.1.5 skirsniuose ir Ataskaitos A dalyje, taikomi visoje šalyje ir ekonomikos sektoriuose. Tas pat pasakytina apie gamybos veiksnių aprašymą, pateiktą 3.1.1.6–3.1.1.8 skirsniuose ir ataskaitos B dalyje.

(169) Komisija primena, kad pagrindinės PVA gamybos žaliavos yra anglys, gamtinės dujos ir acto rūgštis. Remiantis byloje surinktais įrodymais visi atrinkti eksportuojantys gamintojai visus gamybos išteklius gavo KLR. Kai PVA gamintojai perka šiuos gamybos išteklius ir (arba) dėl jų sudaro sutartis, jų mokamos kainos (kurios į sąskaitas įtraukiamos kaip jų sąnaudos) yra aiškiai susijusios su tais pačiais pirmiau minėtais sisteminiais iškraipymais. Pavyzdžiui, gamybos išteklių tiekėjai naudoja darbo jėgą, kuri yra susijusi su iškraipymais. Jie gali skolintis pinigų, kurie yra susiję su iškraipymais finansų sektoriuje ir (arba) paskirstant kapitalą. Be to, jiems taikoma planavimo sistema, kuri taikoma visuose valdžios ir sektorių lygmenyse.

(170) Todėl negalima naudoti ne tik PVA pardavimo vidaus rinkoje kainų, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies a punkte, bet ir visų gamybos išteklių (įskaitant žaliavas, energiją, žemę, finansavimą, darbą ir pan.) sąnaudų, kurios yra paveiktos, nes jų kainodara yra susijusi su dideliu valstybės kišimusi, kaip aprašyta ataskaitos A ir B dalyse. Iš tiesų, valstybės kišimasis, aprašytas kalbant apie kapitalo, žemės, darbo, energijos ir žaliavų paskirstymą, stebimas visoje KLR. Tai reiškia, pavyzdžiui, kad gamybos išteklius, kuris buvo pagamintas KLR derinant įvairius gamybos veiksnius, yra susijęs su dideliais iškraipymais. Tas pat pasakytina apie visus gamybos išteklius. Per šį tyrimą Kinijos vyriausybė ar eksportuojantys gamintojai nepateikė jokių priešingų įrodymų ar argumentų.

3.1.1.10. Išvada

(171) 3.1.1.2–3.3.1.9 skirsniuose pateikta analizė, apimanti visų turimų įrodymų, susijusių su KLR kišimusi į savo ekonomiką apskritai ir konkrečiai į PVA sektorių (apimantį ir nagrinėjamąjį produktą), parodė, kad nagrinėjamojo produkto kainos ar sąnaudos, įskaitant žaliavų, energijos ir darbo sąnaudas, nepriklauso nuo laisvosios rinkos jėgų, nes, kaip matyti iš faktinio arba galimo vieno arba daugiau jame nurodytų atitinkamų elementų poveikio, jas veikia didelis valstybės kišimasis, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies b punkte. Tuo remdamasi, ir Kinijos vyriausybei nebendradarbiaujant, Komisija padarė išvadą, kad šiuo atveju netikslinga naudoti vidaus rinkos kainų ir sąnaudų normaliajai vertei nustatyti.

(172) Todėl Komisija normaliąją vertę apskaičiavo remdamasi tik gamybos ir pardavimo sąnaudomis, atitinkančiomis neiškraipytas kainas ar lyginamuosius dydžius, t. y. šiuo atveju remdamasi atitinkamomis gamybos ir pardavimo sąnaudomis tinkamoje tipiškoje šalyje pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies a punktą, kaip aptarta kitame skirsnyje.

(173) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo Kinijos vyriausybė teigė, kad eksportuojantiems gamintojams nebuvo pateiktas rinkos iškraipymo klausimynas. Kinijos vyriausybės teigimu, dėl to eksportuojantiems gamintojams kilo neaiškumų dėl rinkos iškraipymo masto ir to, ką jie turi pateikti dėl pagrindinių spręstinų klausimų ir priimtinų įrodymų. Tai neigiamai paveikė teisėtas Kinijos bendrovių teises ir atėmė iš jų galimybes apginti savo interesus.

(174) Komisija su šiuo teiginiu nesutinka. Pirmiausia Komisija pažymi, kad 2019 m. liepos 30 d. Kinijos vyriausybei buvo pateiktas rinkos iškraipymų klausimynas. Kinijos vyriausybė į jį neatsakė. Be to, eksportuotojams skirtuose antidempingo klausimynuose yra f.4 punktas, kuriame paaiškinta, kaip eksportuojantys gamintojai galėtų nurodyti, kad jiems neturi įtakos dideli iškraipymai. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

3.1.2. *Tipiška šalis*

3.1.2.1. Bendrosios pastabos

(175) Tipiška šalis pasirinkta remiantis šiais kriterijais:

— ekonominio išsivystymo lygis panašus į KLR. Šiuo tikslu Komisija, remdamasi Pasaulio banko duomenų baze ([64]), atsižvelgė į šalis, kurių bendrosios nacionalinės pajamos panašios į KLR;

— tiriamojo produkto gamyba toje šalyje ([65]);

— susijusių viešų duomenų prieinamumas toje šalyje;

— jei yra daugiau kaip viena galima tipiška šalis, prireikus pirmenybė buvo teikiama šaliai, kurioje užtikrinamas tinkamas socialinės ir aplinkos apsaugos lygis.

(176) Kaip paaiškinta 46–50 konstatuojamosiose dalyse, Komisija byloje paskelbė tris pranešimus ([66]) dėl šaltinių, kuriais naudotasi normaliajai vertei nustatyti.

3.1.2.2. Ekonominio išsivystymo lygis panašus į KLR

(177) 2019 m. spalio 2 d. pranešime Komisija paaiškino, kad tiriamasis produktas, atrodo, gaminamas tik Japonijoje, Singapūre, Taivane ir JAV, ir nė vienos iš jų ekonominio išsivystymo lygis, vertinant pagal 175 konstatuojamojoje dalyje nurodytus kriterijus, nėra panašus į KLR.

(178) Kadangi visų šalių, kuriose gaminamas PVA, ekonominio išsivystymo lygis skiriasi nuo KLR, Komisija atsižvelgė į tos pačios bendrosios kategorijos produkto ir (arba) tiriamojo produkto sektoriaus gamybą. Todėl Komisija nurodė, kad, siekdama nustatyti pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a daliai taikyti tinkamą tipišką šalį, remsis PVB, į PVA panašaus produkto, gamyba.

(179) Todėl 2019 m. spalio 2 d. pranešime Komisija nurodė šias keturias šalis, kuriose buvo gaminamas PVB: Braziliją, Malaiziją, Meksiką ir Tailandą. Pasaulio bankas šias šalis laikė šalimis, kurių ekonominio išsivystymo lygis yra panašus kaip KLR, t. y. pagal bendrąsias nacionalines pajamas (toliau – BNP) visas jas priskyrė prie didesnes nei vidutines pajamas gaunančių šalių.

(180) Po 2019 m. spalio 2 d. pranešimo pastabas pateikė trys atrinkti KLR eksportuojantys gamintojai. Jie sutiko su vertinimu, kad visų keturių Komisijos nurodytų šalių ekonominio išsivystymo lygis yra panašus. Tačiau, jų nuomone, Malaizija yra ekonominio išsivystymo skalės viršuje, todėl gali būti ne tokia tipiška kaip kitos trys šalys. Jie taip pat nurodė, kad, remiantis jų turima informacija, Brazilijoje PVB negaminamas, nes atrinkta tos šalies bendrovė nutraukė PVB gamybą. Be to, šie eksportuotojai pareiškė abejonių dėl socialinės, darbuotojų ir aplinkos apsaugos pakankamumo Brazilijoje. Jų nuomone, iš visų šalių, į kurias atsižvelgta, Meksika geriausiai laikosi TDO darbo standartų. Todėl jie laikėsi nuomonės, kad iš šalių, kurios buvo nurodytos 2019 m. spalio 2 d. pranešime, Meksika galėtų būti tinkamiausia tipiška šalimi normaliajai vertei nustatyti.

(181) Pagrindiniame reglamente nėra jokio papildomo reikalavimo, kad būtų pasirenkama šalis, kurios ekonominio išsivystymo lygis yra panašiausias į eksportuojančiosios šalies. Todėl tai, kad vienos šalies BNP yra panašesnės nei kitos, nėra lemiamas veiksnys parenkant tinkamą tipišką šalį. Kaip minėta pirmiau, svarbus kriterijus, susijęs su ekonominiu išsivystymu, yra tai, ar atitinkamu laikotarpiu Pasaulio bankas šalį priskyrė prie didesnes nei vidutines pajamas gaunančių šalių. Ši duomenų bazė leidžia Komisijai turėti pakankamą skaičių galimų tinkamų šalių, kurių išsivystymo lygis yra panašus, kad galėtų pasirinkti kuo tinkamesnį neiškraipytų sąnaudų ir kainų šaltinį. Kadangi Pasaulio banko duomenų bazėje visos šios keturios šalys yra priskirtos tai pačiai kategorijai, visos jos laikomos atitinkančiomis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies a punkto pirmojoje įtraukoje nustatytą kriterijų. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

([64]) „World Bank Open Data“ – didesnes nei vidutines pajamas gaunančios šalys, https://data.worldbank.org/income-level/upper-middle-income (paskutinį kartą žiūrėta 2019 m. liepos 15 d.).

([65]) Jeigu jokioje šalyje, kurios išsivystymo lygis panašus, tiriamasis produktas negaminamas, gali būti atsižvelgiama į tos pačios bendrosios kategorijos produkto ir (arba) peržiūrimojo produkto sektoriaus gamybą.

([66]) 2019 m. spalio 2 d., 2019 m. gruodžio 20 d. ir 2020 m. kovo 30 d. pranešimai.

(182) Komisija atkreipė dėmesį, kad neatrodo, jog Brazilijoje būtų gaminamas PVB. Išsamesnė įvairių Brazilijos bendrovių finansinių duomenų buvimo ir kokybės analizė atlikta 3.1.2.3 skirsnyje.

(183) Dėl pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies a punkto pirma įtrauka grindžiamo tvirtinimo, susijusio su socialinės, darbuotojų ir aplinkos apsaugos lygiu, paaiškėjo, kad, kaip paaiškinta 221 konstatuojamojoje dalyje, visai nebūtina atsižvelgti į skirtingus apsaugos lygius šiose keturiose šalyse. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(184) Kaip toliau paaiškinta 188 ir 208 konstatuojamosiose dalyse, remiantis dėl 2019 m. spalio 2 d. pranešimo pateiktomis pastabomis, Turkija buvo įtraukta į galimų tinkamų tipiškų šalių sąrašą. Pasaulio bankas Turkiją laiko šalimi, kurios ekonominis išsivystymas yra panašaus lygio kaip KLR.

3.1.2.3. Tiriamojo produkto gamyba tipiškoje šalyje ir susijusių viešų duomenų prieinamumas tipiškoje šalyje

(a) Į PVA panašaus produkto parinkimas

(185) Kaip paaiškinta 177 ir 178 konstatuojamojoje dalyse, 2019 m. spalio 2 d. pranešime Komisija informavo, kad, siekdama nustatyti pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a daliai taikyti tinkamą tipišką šalį, ji kaip į PVA panašų produktą ketina naudoti PVB. Suinteresuotosios šalys buvo paragintos pateikti pastabas dėl PVB pasirinkimo į PVA panašiu produktu.

(186) Savo pastabose dėl 2019 m. spalio 2 d. pranešimo skundo pateikėjas tvirtino, kad PVB plėvelę reikėtų skirti nuo PVB dervos, ir laikėsi nuomonės, kad PVB plėvelė negali būti naudojama kaip tinkamas panašus produktas dėl šių priežasčių:

— PVB plėvelė ir derva viena nuo kitos skiriasi galimais naudojimo būdais ir fizinėmis savybėmis. Palyginti su derva, PVB plėvelės naudojimo būdų skaičius yra labai konkretus ir ribotas.

— Dėl produkto pažeidžiamumo, siekiant kuo labiau sumažinti pardavimo išlaidas ir su gabenimu susijusią riziką, PVB plėvelės gamyklos paprastai statomos arti galutinių naudotojų. PVB dervos naudojimo būdų yra gerokai daugiau, ją galima pardavinėti ir gabenti visame pasaulyje ir labai įvairioms reikmėms.

— Kadangi PVB plėvele prekiaujama kitaip nei PVA ir PVB derva, PVB plėvelės gamintojų sąnaudų struktūros taip pat skiriasi.

(187) Skundo pateikėjas tvirtino, kad, atsižvelgiant į polivinilacetato (PVAc) ir PVA gamybos procesų panašumus, kaip tinkamą panašų produktą labiau tiktų naudoti PVAc. Pažymėtina, kad skundo pateikėjas tvirtino, kad, kaip ir PVA, PVAc taip pat gaminamas VAM polimerizacijos būdu. Be to, skundo pateikėjas laikėsi nuomonės, kad, atsižvelgiant į plačią naudojimo būdų įvairovę ir galimus galutinius naudotojus ir pirkėjus, PVAc, kaip galutinis produktas, yra panašus į PVA.

(188) Skundo pateikėjas taip pat nurodė vieną Turkijos, t. y. šalies, kurios ekonominis išsivystymas yra tokio pat lygio kaip KLR, PVAc gamintoją. Skundo pateikėjo nurodyta bendrovė yra „Organik Kimya San. ve Tic. A.Ş.“. Taigi skundo pateikėjas pasiūlė kaip tipišką šalį normaliajai vertei apskaičiuoti naudoti Turkiją.

(189) Skundo pateikėjo tvirtinimas, kad PVB plėvelė nebūtų tinkama naudoti kaip tinkamas panašus produktas, nebuvo pagrįstas jokiais įrodymais. Priešingai, atsižvelgiant į PVB plėvelės gamintojų matomumą viešai skelbiamos informacijos platformose, galima daryti išvadą, kad PVB plėvelės naudojimo būdų arba galimų naudotojų nėra mažai.

(190) Komisija, konsultuodamasi su Europos cheminių medžiagų agentūra (ECHA), pati atliko tyrimą. Remdamasi tuo tyrimu, Komisija nustatė, kad, atsižvelgiant į gamybos procesą, naudojamas žaliavas ir gamybos sąnaudas, tiek PVB, tiek PVAc galėtų būti naudojami kaip tinkami į PVA panašūs produktai. PVB ir PVAc gamybai reikalingi gamybos veiksniai yra tokie pat kaip PVA atveju, o PVA gamybos sąnaudos patenka į intervalą tarp PVB gamybos sąnaudų ir PVAc gamybos sąnaudų.

(191) Taigi skundo pateikėjo tvirtinimas, kad kaip tinkamas į PVA panašus produktas turėtų būti naudojamas PVAc, o ne PVB, buvo atmestas. Tačiau, remdamasi pirmiau paaiškintomis priežastimis, Komisija sutiko su argumentu, kad galimu tinkamu panašiu produktu galėtų būti laikomas ne tik PVB, bet ir PVAc.

(192) Savo pastabose dėl 2019 m. spalio 2 d. pranešimo bendrovė „Solutia“, kuri taip pat buvo laikoma tiriamąjį produktą importuojančiu naudotoju ([67]), pateikė klausimą, ar Komisija į PVA panašiu produktu laiko PVB dervą, ar PVB plėvelę.

(193) Kaip paaiškinta 189 konstatuojamojoje dalyje, kalbant apie tinkamumą būti tinkamu panašiu produktu, skirtumo tarp PVB dervos ir PVB plėvelės nenustatyta. Be to, bendrovė „Solutia“ informavo Komisiją, kad viena iš jos asocijuotųjų įmonių Meksikoje – „Solutia Tlaxcala, S.A. de C.V.“ – gamina PVB plėvelę, o kita jos asocijuotoji įmonė Malaizijoje – „Flexsys Chemical (M) SDN BHD“ – gamina PVB dervą. Šių dviejų bendrovių padėtis aptarta 199–200 konstatuojamosiose dalyse.

(b) Į tiriamąjį produktą panašaus produkto gamyba tipiškoje šalyje ir susijusių viešų duomenų prieinamumas tipiškoje šalyje

(194) 2019 m. spalio 2 d. pranešime Komisija nurodė, kad reikėjo papildomai patikrinti, ar šalyse, kurios buvo nurodytos kaip šalys, kuriose gaminamas PVB, t. y. Brazilijoje, Malaizijoje, Meksikoje ir Tailande, yra viešai skelbiamų duomenų, visų pirma – viešai skelbiamų panašaus produkto gamintojo finansinių duomenų.

(195) Remdamasi a punkte padaryta išvada, Komisija atliko papildomą tyrimą, ar, be bendrovių, kurios buvo nurodytos 2019 m. spalio 2 d. pranešime, nagrinėjamose šalyse yra kitų PVAc gamybos įmonių. Ji rado dar po vieną bendrovę Turkijoje ir Meksikoje ir apie tai šalims pranešė 2019 m. gruodžio 20 d. pranešime.

(196) Kaip minėta a punkte, Komisija taip pat išnagrinėjo skundo pateikėjo pateiktą informaciją apie dar vieną Turkijos bendrovę ir vieno importuotojo pateiktą informaciją apie dar dvi bendroves Meksikoje ir Malaizijoje.

(197) Dėl Brazilijos pažymėtina, kad vienas tiriamojo produkto importuotojas ir naudotojas pranešė Komisijai, kad viena iš bendrovių, 2019 m. spalio 2 d. pranešime nurodyta kaip Brazilijos PVB gamintoja, konkrečiai – „Solutia Brasil Ltda.“ („Eastman Chemical company“), nutraukė PVB plėvelės gamybą ir todėl nėra tinkama kandidatė būti naudojama gamybos PBA išlaidoms ir pelnui nustatyti. Tai atitiko ir eksportuotojų pateiktas pastabas, aptartas 3.1.2.2 skirsnyje.

(198) Komisija, byloje neturėdama kitos informacijos, kad Brazilijoje būtų kitų bendrovių, kurios gamintų PVB ir (arba) PVAc ir kurių finansiniai duomenys būtų viešai skelbiami, padarė išvadą, kad Brazilija nebegali būti laikoma tinkama tipiška šalimi.

(199) Dėl Malaizijos pažymėtina, kad buvo patikrinta, ar yra duomenų apie 2019 m. spalio 2 d. pranešime nurodytą bendrovę „Samchem Nusajaya Sdn Bhd“ ir apie bendrovės „Solutia“ pasiūlytą bendrovę „Flexsys Chemical (M) Sdn Bhd“, kurios taip pat gamina PVB. Viešai skelbiami bendrovių „Samchem Nusajaya Sdn Bhd.“ ir „Flexsys Chemical (M) Sdn Bhd“ finansiniai duomenys buvo 2017 metų, todėl jų nebuvo galima laikyti tinkamais tiriamajam laikotarpiui, kai apie kitus gamintojus buvo naujesnių duomenų. Todėl Komisija padarė išvadą, kad, atliekant šį tyrimą, Malaizija nelaikytina tinkama tipiška šalimi. Ši išvada papildomai pagrįsta importo į Malaiziją analize, aptarta 203 konstatuojamojoje dalyje.

(200) Dėl Meksikos pažymėtina, kad Komisija taip pat išanalizavo, ar esama bendrovės „Solutia“ pasiūlytos PVB gaminančios bendrovės „Solutia Tlaxcala S.A. de C.V.“ ir bendrovės, kurią Komisija nustatė remdamasi pačios atliktu tyrimu – „Wyn De Mexico Productos Quimicos S.A. de C.V.“ – finansinių duomenų.

(201) Dėl bendrovės „Solutia Tlaxcala S.A. de C.V.“ 2018 m. finansinių ataskaitų pažymėtina, kad suinteresuotoji šalis pateikė išsamias finansines ataskaitas, auditorių patvirtintas tik kaip neskelbtiną versiją. Šis šalis taip pat pareiškė, kad šis Komisijai pateiktas išsamus finansinių ataskaitų rinkinys nebuvo viešai paskelbtas. Todėl Komisija padarė išvadą, kad šiame tyrime ji negali naudoti šios bendrovės duomenų.

([67]) Bendrovė „Solutia“ Sąjungoje gamina PVA, taip pat perka PVA iš Sąjungos, Kinijos ir kitų trečiųjų šalių gamintojų.

(202) Dėl bendrovės „Wyn De Mexico Productos Quimicos S.A. de C.V.“ pažymėtina, kad naujausi viešai skelbiami finansiniai duomenys apėmė tik pirmuosius šešis 2018 m. mėnesius, todėl į juos nebuvo galima atsižvelgti. Todėl Komisija padarė išvadą, kad, atliekant šį tyrimą, Meksika negali būti laikoma tinkama tipiška šalimi.

(203) Dėl Tailando pažymėtina, kad prieinami bendrovės „Sekisui S-Lec Co Ltd“ duomenys buvo 2018 metų, ir, kadangi šie metai iš dalies sutampa tiriamuoju laikotarpiu, tuos duomenis iš principo galima laikyti tinkamais. 2018 m. ši bendrovė buvo pelninga. Tačiau 2019 m. gruodžio 20 d. pranešime Komisija taip pat išanalizavo pagrindinių gamybos veiksnių importą į Turkiją, Meksiką, Tailandą ir Malaiziją. Išanalizavus importo duomenis nustatyta, kad pagrindinių veiksnių importui į Tailandą ir Malaiziją turėjo įtakos importas iš KLR, todėl nei Tailando, nei Malaizijos negalima laikyti tinkama tipiška šalimi. Remiantis ta pačia analize taip pat nustatyta, kad Turkija ir Meksika gali būti naudojamos kaip tinkamos tipiškos šalys, nes importas iš KLR ar kurių nors kitų Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2015/755 I priede nurodytų šalių iš esmės neturėjo įtakos jų pagrindinių gamybos veiksnių importui ([68]).

(204) Be skundo pateikėjo pateiktos informacijos apie Turkijos bendrovę „Organik Kimya San. Ve Tic. A.S.“ Komisija taip pat išanalizavo su Turkija susijusią padėtį – patikrino, ar esama duomenų apie šią bendrovę, kuri nebuvo įtraukta į 2019 m. spalio 2 d. pranešimą. Ši bendrovė gamina PVAc, kuris, kaip paaiškinta a punkte, laikytas tinkamu į PVA panašiu produktu. Naujausi prieinami šios bendrovės finansiniai duomenys buvo 2018 metų. Bendrovė buvo pelninga. Tačiau nustatyta, kad duomenų bazėje „Orbis“ viešai skelbiamuose šios bendrovės duomenyse nėra tinkamų duomenų parduotų prekių sąnaudoms ir PBA išlaidoms nustatyti. Todėl Komisija padarė išvadą, kad šios bendrovės duomenys negali būti naudojami šiam tyrimui, nebent jie būtų paskelbti.

(205) Komisija taip pat atliko kitų galimų PVB ir (arba) PVAc gamintojų Turkijoje tyrimą. Nustatyta, kad Turkijoje yra dar viena bendrovė – „Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S.“, kuri gamina PVAc klijus. Naujausi prieinami šios bendrovės finansiniai duomenys buvo 2018 metų; vertinant pagal veiklos pelną, bendrovė buvo pelninga. Tačiau 2018 m. finansinės išlaidos buvo neįprastai didelės, todėl tais metais ši bendrovė patyrė nuostolį. Komisija tos bendrovės finansinius duomenis palygino su ankstesniais metais, kai tokia neįprasta padėtis nebuvo susidariusi, ir padarė išvadą, kad 2018 m. finansinės išlaidos išties turėtų būti laikomos neįprastomis ir turėtų būti tinkamai pakoreguotos. Todėl Komisija padarė išvadą, kad, tinkamai pakoregavus neįprastas finansines išlaidas, bendrovės „Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S.“ duomenys galėtų būti laikomi tinkamais šiam tyrimui. Apie šią išvadą suinteresuotosioms šalims pranešta 2020 m. kovo 30 d. pranešime. Komisija pastabų gavo iš trijų prekiautojų tiriamuoju produktu. Šios pastabos aptartos 219 ir 220 konstatuojamosiose dalyse.

(206) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija 2019 m. gruodžio 20 d. pranešimu informavo suinteresuotąsias šalis, kad neiškraipytoms kainoms arba lyginamiesiems dydžiams, kuriais remiantis būtų galima apskaičiuoti normaliąją vertę, nustatyti ji kaip tinkamą tipišką šalį pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies a punkto pirmą įtrauką ketina naudoti Turkiją ir remtis Turkijos bendrove „Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S.“.

(207) Suinteresuotosios šalys buvo paragintos pateikti pastabas dėl Turkijos, kaip tipiškos šalies, taip pat dėl bendrovės „Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S.“ ir, jei būtų paskelbti finansiniai duomenys, bendrovės „Organik Kimya San Ve Tic. A.S.“, kaip tipiškos šalies gamintojų, tinkamumo.

(208) Po 2019 m. gruodžio 20 d. pranešimo vienas atrinktas eksportuojantis gamintojas tvirtino, kad, priešingai nei Meksika, Turkija nebuvo nurodyta 2019 m. spalio 2 d. pranešime dėl normaliosios vertės nustatymo šaltinių.

(209) Pradinė galimų tipiškų šalių ir tinkamų bendrovių, kurių duomenys yra viešai skelbiami, atranka nebūtinai yra galutinė – Komisija vėliau ją gali papildyti arba patikslinti, taip pat atlikti su ja susijusius tyrimus, pvz., siūlyti naujas galimas tipiškas šalis ir panašius produktus. Pažymėtina, kad pranešimų dėl gamybos veiksnių tikslas yra paraginti suinteresuotąsias šalis pateikti pastabas dėl pirminio Komisijos tarnybų tyrimo ir, jei pagrįsta, gauti alternatyvių variantų, į kuriuos Komisijos tarnybos vėliau atsižvelgtų. Pranešimuose netgi yra specialus priedas, kuriame šalims nurodoma, kaip pateikti informaciją apie galimas papildomas tipiškas šalis ir (arba) bendroves, naudotinas pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies a punktą. Gavusi skundo pateikėjo pastabą dėl

([68]) 2015 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/755 dėl bendrų importo iš tam tikrų trečiųjų šalių taisyklių (OL L 123, 2015 5 19, p. 33).

Turkijos ir kito galimo panašaus produkto – PVAc – Komisija, bendradarbiaudama su ECHA, atliko papildomą tyrimą, kaip minėta 204–206 konstatuojamosiose dalyse. Atlikus šį tyrimą įrodyta, kad PVAc ir PVB lygiai taip pat gali būti laikomi į PVA panašiais produktais. Atlikus šį papildomą tyrimą taip pat patvirtinta, kad Turkijoje yra gaminamas PVAc. Tuo remdamasi Komisija įtraukė Turkiją į galimų tipiškų šalių sąrašą ir nurodė PVAc kaip panašų produktą. Todėl tvirtinimas, kad Turkija negali būti laikoma tipiška šalimi, nes ji nebuvo nurodyta 2019 m. spalio 2 d. pranešime, atmestas.

(210) Tas pats eksportuojantis gamintojas tvirtino, kad Meksika būtų tinkamesnė tipiška šalis, nes, be kita ko, yra duomenų apie anglis ir gamtines dujas. Be to, šis eksportuojantis gamintojas taip pat tvirtino, kad Kinija kai kuriuos pagrindinius gamybos išteklius dideliais kiekiais eksportavo į Turkiją, o iš Meksikos importo duomenų matyti daug pirkimų iš JAV. Eksportuojantis gamintojas taip pat tvirtino, kad, palyginti su importo į Meksiką apimtimi, kitų gamybos veiksnių importo į Turkiją apimtis buvo nedidelė. Tuo remdamasis šis eksportuojantis gamintojas pareiškė manantis, kad bendrovės „Wyn De Mexico Productos Quimicos S.A. de C.V." duomenys turėtų būti naudojami net ir tuomet, kai jie apima tik pirmuosius šešis 2018 m. mėnesius.

(211) 2020 m. kovo 30 d. pranešime buvo toliau išanalizuota Kinijos pagrindinių gamybos veiksnių importo į Turkiją padėtis, palyginti su atitinkamu importu į Meksiką. Ši analizė, kaip ir 203 konstatuojamojoje dalyje minėta 2019 m. gruodžio 20 d. pranešime pateikta analizė, patvirtino, kad pagrindinių gamybos veiksnių, kuriuos naudoja KLR importo nepaveikti atrinkti bendradarbiaujantys eksportuojantys gamintojai, importo iš Kinijos į Turkiją lygis yra tipiškas. Taigi importas iš KLR į Turkiją nebuvo toks, kad pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies a punktą Turkijos nebūtų galima laikyti tinkama šalimi. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(212) 2020 m. kovo 30 d. pranešime Komisija taip pat patikslino, kad nebuvo paskelbta jokių atnaujintų 2019 m. gruodžio 20 d. pranešime nurodytų Meksikos bendrovių finansinių duomenų. Naujausi viešai skelbiami bendrovės „Wyn De Mexico Productos Quimicos S.A. de C.V." finansiniai duomenys apėmė tik pirmuosius šešis 2018 m. mėnesius. Priminta, kad šie duomenys net iš dalies nesutampa su tiriamuoju laikotarpiu ir apima tik šešių mėnesių laikotarpį. Jokio šešių mėnesių laikotarpio negalima laikyti tipišku visiems metams, be kita ko, dėl galimų pelno ir nuostolio ataskaitos straipsnių sezoninių svyravimų. Be to, pasibaigę finansiniai metai turi pradžios ir pabaigos datas, kurių pagrindu atliekamas auditas, registruojamos atitinkamos kaupiamosios sumos ir atliekamos reikiamos pataisos. Mažai tikėtina, kad visa tai būtų daroma remiantis šešių mėnesių laikotarpiu. Be to, net jei bendrovė šešis mėnesius būtų pelninga, tai nereiškia, kad ji būtų pelninga visus metus. Iš tikrųjų, eksportuojančio gamintojo pasiūlyta bendrovė 2017 m., t. y. paskutiniais pasibaigusiais metais, apie kuriuos turima duomenų, nebuvo pelninga. Dėl visų šių priežasčių Komisija nesutiko su šio eksportuojančio gamintojo pastaba, kad naudojant šiuos šešių mėnesių duomenis būtų gauta tikslesnė normalioji vertė, nei naudojant Turkijos duomenis. Kitos 2019 m. gruodžio 20 d. pranešime nurodytos galimos Meksikos bendrovės – „Solutia Tlaxcala S.A. de C.V." – finansinės ataskaitos nebuvo viešai skelbiamos. Todėl Komisija laikėsi nuomonės, kad prieinamų šių dviejų Meksikos bendrovių duomenų negalima laikyti tinkamais. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(213) Dėl Turkijos bendrovės „Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S." Komisija 2019 m. gruodžio 20 d. pranešime paaiškino, kad, atliekant šį tyrimą, duomenys gali būti laikomi tinkamais neiškraipytoms PBA išlaidoms ir pelnui nustatyti. Kaip paaiškinta 205 konstatuojamojoje dalyje, taip pat pažymėta, kad 2018 m. finansinės išlaidos, dėl kurių bendrovė tais metais patyrė nuostolį, turėtų būti laikomos neįprastomis.

(214) Be to, atsižvelgdamas į Komisijos pastebėjimą, tas pats eksportuojantis gamintojas pažymėjo, kad bendrovė „Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S." nuostolį patyrė dėl finansinių straipsnių. Ši šalis taip pat tvirtino, kad, remiantis prieinama šios bendrovės finansine informacija, nėra galimybės atskirti pridėtinių ir PBA išlaidų.

(215) Dėl pridėtinių ir PBA išlaidų reikėtų pažymėti, kad pirmosios paprastai gaunamos ne iš tipiškos šalies bendrovės duomenų. Be to, priešingai nei tvirtino suinteresuotoji šalis, bendrovės „Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S.“ PBA išlaidos iš tikrųjų buvo nurodytos duomenų bazėje „Orbis“ viešai skelbiamoje jos finansinėje informacijoje. Taip pat reikėtų pažymėti, kad viešai skelbiami šios bendrovės duomenys iš esmės yra tokie pat išsamūs kaip ir visi viešai skelbiami finansiniai duomenys, kuriuos Komisija paprastai naudoja atlikdama tokius tyrimus. Taigi šiuo metu prieinamo išsamumo lygio duomenys apie šią bendrovę apima visą reikiamą informaciją ir bendrovė nėra netinkama šiam tyrimui atlikti. Dėl finansinių straipsnių Komisija pažymi, kad nenormalus jų lygis 2018 m. pelno ir nuostolio ataskaitoje turėtų būti laikomas neįprastu, kaip paaiškinta 205 konstatuojamojoje dalyje. Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija laikėsi nuomonės, kad, tinkamai pakoregavus neįprastus finansinius straipsnius, bendrovės „Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S.“ duomenys gali būti laikomi tinkamais, kaip paaiškinta 307 konstatuojamojoje dalyje. Todėl šie tvirtinimai buvo atmesti.

(216) Po 2019 m. gruodžio 20 d. pranešimo trys prekiautojai tiriamuoju produktu tvirtino, kad bendrovė „Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S.“ nėra tinkama, nes PVAc gamyba nėra jos specializacija ir šis produktas sudaro tik nedidelę dalį viso jos produktų portfelio. Šios šalys tvirtino, kad šios bendrovės gamybos pridėtinės išlaidos, PBA išlaidos ir pelnas yra susiję ne tik su PVAc gamyba ir kad „su PVAc susijusioms gamybos veiksnių sąnaudoms, elektros energijos kainai, taip pat gamybos pridėtinėms išlaidoms, PBA išlaidoms ir pelnui didelės įtakos turi bendra gamybos ir pardavimo veikla“, o kiekvienos kategorijos produktų gamybos sąnaudos skiriasi. Visų pirma, šios šalys tvirtino, kad ne PVAc produktų pardavimo ir jų aptarnavimo po pardavimo sąnaudos yra gerokai didesnės nei PVAc produktų. Be to, jos tvirtino, kad, nesant PVAc gamybos sąnaudų ir pelno analitinės apskaitos, bendrovė „Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S.“ negali būti laikoma patikimu duomenų šaltiniu.

(217) Tvirtinimas, kad ne PVAc produktų pardavimo ir aptarnavimo po pardavimo sąnaudos yra gerokai didesnės nei PVAc produktų nebuvo pagrįstas jokiais įrodymais. Be to, nėra neįprasta, kad bendrovės, laikomos tinkamomis, kiek tai susiję su pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies a punktu, gamina daugiau nei vieną produktą. Taip pat įprasta, kad tipiškos šalies tinkamų bendrovių viešai skelbiamų finansinių duomenų išsamumo lygis paprastai nėra pakankamas detalesnei PBA ir pelno analizei atlikti atskirų produktų lygmeniu. Be to, dėl gamybos sąnaudų, gamybos veiksnių sąnaudų ir elektros energijos kainos primenama, kad bet kurios individualios bendrovės pasirinkimas neturi jokios įtakos rezultatui, nes šie duomenys gaunami iš kitų šaltinių, konkrečiai – statistinių importo duomenų arba tipiškos šalies vidaus duomenų, taip pat iš eksportuojančių gamintojų duomenų. Todėl šie tvirtinimai buvo atmesti.

(218) Po 2019 m. gruodžio 20 d. pranešimo skundo pateikėjas tvirtino, kad bendrovės „Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S.“ 2018 m. finansiniams duomenims įtakos turėjo neįprasti įvykiai, konkrečiai – valiutos kurso svyravimas dėl politinių pokyčių Turkijoje ir bendrovės pajėgumų didinimas. Todėl skundo pateikėjas teigė, kad šios bendrovės 2018 m. finansiniai duomenys galėtų būti naudojami, „bet ne pelnas neatskaičius mokesčių“. Tačiau skundo pateikėjas išsamiau nepagrindė šių galimų priežasčių, dėl kurių 2018 m. buvo patirtos neįprastos finansinės išlaidos, ir neginčijo Komisijos siūlomo principo – tinkamai pakoreguoti neįprastas 2018 m. finansinių išlaidų sumas. Todėl Komisija 2020 m. kovo 30 d. pranešime informavo, kad ji ir toliau ketina taikyti principą, kuris buvo pasiūlytas 2019 m. gruodžio 20 d. pranešime, t. y. naudoti bendrovės „Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S.“ duomenis, pakoreguotus atsižvelgiant į neįprastas finansines išlaidas.

(219) Po 2020 m. kovo 30 d. pranešimo Komisija gavo pakartotinių pastabų iš trijų prekiautojų tiriamuoju produktu. Šios šalys pakartojo, kad „Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S.“ nėra tinkama bendrovė, nes jos ne PVAc produktų pardavimo ir aptarnavimo po pardavimo sąnaudos yra gerokai didesnės nei PVAc produktų. Šios šalys, remdamosi bendrovės „Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S.“ svetaine, tvirtino, kad iš šios bendrovės produktų portfelio matyti, kad pagrindinę veiklą sudaro ne PVAc produktų linijos ir kad PVAc gamyba yra tik šalutinė veikla. Be to, šios šalys tvirtino, kad ne PVAc sektoriams reikia daugiau išteklių moksliniams tyrimams ir technologinei plėtrai, techninei pagalbai, investicijoms, pardavimo organizavimui ir aptarnavimui po pardavimo ir kad pelnas šiuose ne PVAc sektoriuose „paprastai yra gana didelis“. Tačiau šios suinteresuotosios šalys nepateikė jokių papildomų jų tvirtinimą pagrindžiančių įrodymų. Todėl šie tvirtinimai atmesti, kaip jau paaiškinta 217 konstatuojamojoje dalyje.

(220) Po 2020 m. kovo 30 d. pranešimo tos pačios šalys taip pat dar kartą pakartojo, kad bendrovės „Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S.“ apskaitos duomenys nėra tinkami, nes PVAc gamyba sudaro tik nedidelę dalį viso jos produktų portfelio, o šios bendrovės gamybos sąnaudos, pridėtinės ir PBA išlaidos ir pelnas nėra susiję tik su PVAc gamyba. Šios šalys taip pat teigė, kad bendrovės „Ticaret Ve Sanayi A.S.“ finansiniai duomenys nėra tinkami sąnaudoms, PBA išlaidoms ir pelnui nustatyti, nebent ši bendrovė Komisijai pateiktų tik su PVAc produktų linija susijusius finansinius duomenis. Kaip jau paaiškinta 217 konstatuojamojoje dalyje, detali PBA išlaidų ir pelno analizė atskirų produktų lygmeniu paprastai nėra įmanoma ir nėra būtina, kad įmonę būtų galima laikyti tinkama, kiek tai susiję su pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies a punktu. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

3.1.2.4. Socialinės ir aplinkos apsaugos lygis

(221) Remiantis visais pirmiau išvardytais elementais nustačius, kad vienintelė galima tinkama tipiška šalis yra Turkija, nereikėjo atlikti socialinės ir aplinkos apsaugos lygio vertinimo pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies a punkto pirmos įtraukos paskutinį sakinį.

3.1.2.5. Išvada

(222) Atsižvelgiant į pirmiau pateiktą analizę, Turkija atitiko pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies a punkto pirmoje įtraukoje nustatytus kriterijus, kad būtų laikoma tinkama tipiška šalimi.

(223) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo vienas atrinktas eksportuojantis gamintojas nurodė savo pastabas dėl 2019 m. gruodžio 20 d. pranešimo, kuriose jis nesutiko, kad tinkama tipiška šalimi buvo parinkta Turkija.

(224) Komisija pažymėjo, kad į šias pastabas buvo atsižvelgta 2020 m. kovo 30 d. pranešime (taip pat 3.1.2.3 skirsnyje) ir kad eksportuojantis gamintojas nepateikė jokių kitų pastabų dėl to pranešimo. Kadangi į šiuos tvirtinimus jau buvo atsakyta, o eksportuojantis gamintojas nepateikė jokių naujų argumentų ar įrodymų, jie buvo atmesti.

(225) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo vienas naudotojas ir vienas Sąjungos gamintojas ir (arba) naudotojas nesutiko, kad tipiška šalimi buvo parinkta Turkija, teigdamas, kad Turkija nesilaiko darbo konvencijų bei standartų ir klimato bei aplinkos apsaugos taisyklių. Naudotojas taip pat nesutiko su bendrovės „Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S.“ duomenų naudojimu, nes PVAc gamyba sudarė tik nedidelę jos verslo dalį. Todėl, pasak naudotojo, bendra gamybos ir pardavimo veikla darė poveikį bendrovės PVAc sąnaudoms, pridėtinėms išlaidoms, PBA išlaidoms ir pelnui. Naudotojas tvirtino, kad, naudodama Turkijos gamintojo PBA išlaidas ir pelną, Komisija padidino normaliąją vertę. Naudotojas paragino Komisiją atitinkamai pakoreguoti apskaičiuotą normaliąją vertę.

(226) Komisija su šiais tvirtinimais nesutiko. Pirmiausia Komisija pažymėjo, kad naudotojas nepateikė nė vieno iš šių argumentų atsakydamas į 2019 m. spalio 2 d., 2019 m. gruodžio 20 d. ir 2020 m. kovo 30 d. pranešimus, kuriuose Komisija aiškiai paprašė laikantis terminų pateikti tokias pastabas. Komisija taip pat pažymėjo, kad pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies a punktą tam tikrais atvejais pirmenybė turi būti teikiama šalims, užtikrinančioms tinkamą socialinės ir aplinkos apsaugos lygį, kai yra daugiau nei viena potenciali tipiška šalis. Kaip minėta 221 konstatuojamojoje dalyje, nustačius, kad šiuo atveju Turkija yra vienintelė tinkama tipiška šalis, socialinės ir aplinkos apsaugos lygio vertinimo atlikti nereikėjo. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(227) Kalbant apie „Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S.“ pasirinkimą, Komisija pirmiausia pažymėjo, kad ji nenaudojo bendrovės sąnaudų ir pridėtinių išlaidų, išskyrus PBA išlaidas. Kalbant apie PBA išlaidas ir pelną, naudotojas nepateikė jokių įrodymų, kodėl jie būtų pernelyg padidinti naudojant visos Turkijos gamintojo bendrovės duomenis. Be to, naudotojas nurodė Komisijos paaiškinimą 220 konstatuojamojoje dalyje, kurioje teigiama, kad detali PBA išlaidų ir pelno analizė atskirų produktų lygmeniu paprastai nėra įmanoma ir nėra būtina, kad įmonę būtų galima laikyti tinkama, kiek tai susiję su pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies a punktu. Naudotojas nesutiko su šiuo argumentu teigdamas, kad nereikia pateikti išsamių įrodymų, patvirtinančių, kad bendrovės, kurios PVAc gamyba yra tik šalutinis produktas, sąnaudų struktūra ir pelno dydis labai skiriasi nuo bendrovės, kurios pagrindinė veikla yra PVA gamyba. Šiuo klausimu Komisija pažymėjo, kad tvirtinimai paprastai turėtų būti pagrįsti tinkamais įrodymais, kad ir kokie būtų išsamūs. Be to, atrinktų eksportuojančių gamintojų nurodytos PBA išlaidos ir pelnas atitiko tipiškos šalies gamintojo nurodytas PBA Todėl šie tvirtinimai buvo atmesti.

(228) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo vienas Sąjungos gamintojas ir (arba) naudotojas teigė, kad Turkijos duomenys nebuvo viešai prieinami, nes jie turi būti perkami, pavyzdžiui, iš duomenų bazės „Global Trade Atlas“ (toliau – GTA). Komisija pažymėjo, kad pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalį duomenys turi būti ne „viešai prieinami“, o laisvai „prieinami“. Komisija pažymėjo, kad sąvoka „viešai prieinama“ reiškia, kad visuomenė gali su ja susipažinti, o sąvoka „laisvai prieinama“ reiškia, kad ji prieinama visiems, jeigu tenkinamos tam tikros sąlygos, kaip antai mokesčio mokėjimas. Svarbu paminėti, kad visa informacija, naudota normaliajai vertei apskaičiuoti, buvo pateikta nekonfidencialioje byloje. Tai reiškia, kad net jei informacija prieinama tik sumokėjus mokestį, su ja galėjo susipažinti visos suinteresuotosios šalys. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(229) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo du atrinkti eksportuojantys gamintojai teigė, kad „Solutia Tlaxcala S.A. de C.V.“ finansiniai duomenys buvo laisvai prieinami, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies a punkte, todėl Komisija neteisingai atmetė Meksiką kaip galimą tinkamą tipišką šalį. Kaip minėta 201 konstatuojamojoje dalyje, „Solutia“ Komisijai pateikė tik neskelbtinus „Solutia Tlaxcala S.A. de C.V.“ finansinius duomenis, nes, kaip paaiškino naudotojas, duomenys nebuvo viešai prieinami. Atrinktų eksportuojančių gamintojų teigimu, yra skirtumas tarp „laisvai prieinamų“, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies a punkte, ir „viešai prieinamų“. Atrinkti eksportuojantys gamintojai teigė, kad sąvoka „viešai prieinama“ reiškia, kad visuomenė gali su ja susipažinti, o sąvoka „laisvai prieinama“ reiškia, kad ji prieinama visiems, jeigu tenkinamos tam tikros sąlygos, kaip antai mokesčio mokėjimas. Atrinkti eksportuojantys gamintojai tvirtino, kad „Solutia Tlaxcala S.A. de C.V.“ duomenis tariamai buvo galima gauti „Dun&Bradstreet“ duomenų bazėje ([69]) už mokestį, todėl šie duomenys buvo laisvai prieinami, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies a punkte.

(230) Komisija su šiuo tvirtinimu nesutiko. Pirmiausia Komisija pažymėjo, kad atrinkti eksportuojantys gamintojai nepateikė nė vieno iš šių argumentų atsakydami į 2019 m. gruodžio 20 d. ir 2020 m. kovo 30 d. pranešimus, kuriuose Komisija aiškiai paprašė laikantis terminų pateikti tokias pastabas. Tada Komisija paaiškino, kad manė, jog „Solutia Tlaxcala S.A. de C.V.“ finansiniai duomenys nėra laisvai prieinami, nes „Solutia“ paprašė konfidencialumo ir patvirtino, kad šie duomenys nėra viešai prieinami. Komisija manė, kad šie duomenys nėra laisvai prieinami, nes negalėjo jų rasti tarnybose, kuriomis ji gali naudotis šiuo tikslu. Be to, nė viena kita suinteresuotoji šalis, įskaitant atrinktus eksportuojančius gamintojus, nepateikė šių duomenų nekonfidencialia forma, nors 2019 m. spalio 2 d., 2019 m. gruodžio 20 d. ir 2020 m. kovo 30 d. pranešimuose jų buvo aiškiai paprašyta tai padaryti. Galiausiai Komisija pažymėjo, kad net savo pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo eksportuojantys gamintojai nepateikė tariamai laisvai prieinamų „Solutia Tlaxcala S.A. de C.V.“ duomenų. Jie tik nurodė mokamą duomenų bazę, kurioje tariamai laikomi tie duomenys, ir vėliau pavadino ją „*prima facie* įrodymais, kad „Solutia Tlaxcala S.A. de C.V.“ finansinius duomenis galima gauti iš kitų šaltinių“. Komisija negali naudoti duomenų, su kuriais ji negali susipažinti arba kurių nepateikė nė viena suinteresuotoji šalis nekonfidencialia forma. Be to, neturėdama galimybės sutikrinti, ar tariamai laisvai prieinamuose duomenyse yra reikiamų skaičių arba ar šie skaičiai atitinka konfidencialiai „Solutia“ pateiktus duomenis, Komisija negalėjo remtis „Solutia“ duomenimis pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies a punktą. Vien eksportuojančių gamintojų pateiktų „Solutia“ duomenų *prima facie* įrodymų šiuo tikslu nepakanka. Galiausiai Komisija pažymėjo, kad visa informacija, naudota normaliajai vertei apskaičiuoti, kai ji nėra plačiai prieinama, turi būti pateikta visoms suinteresuotosioms šalims nekonfidencialioje byloje. Šiuo tikslu Komisija užtikrina, kad net ir tais atvejais, kai ji naudojasi mokamais duomenimis, pagal sutartį būtų leidžiama su suinteresuotosiomis šalimis pasidalyti svarbia atliekant tyrimą naudota informacija. Todėl šie tvirtinimai buvo atmesti.

(231) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo tie patys atrinkti eksportuojantys gamintojai teigė, kad Meksika buvo tinkamiausia tipiškiausia šalis normaliajai vertei nustatyti, nes: i) jos ekonominio išsivystymo lygis panašus į KLR; ii) jos PVB gamyba yra nusistovėjusi; iii) atitinkamus duomenis galima gauti iš „Solutia Tlaxcala S.A. de C.V.“ finansinių ataskaitų; ir iv) Meksikos socialinė ir aplinkos apsauga yra aukštesnio lygio nei Turkijos.

(232) Komisija su tuo vertinimu nesutiko. Komisija pažymėjo, kad pirmieji du argumentai vienodai taikytini ir Turkijai. Kaip paaiškinta 230 konstatuojamojoje dalyje, trečiasis argumentas yra faktiškai neteisingas, todėl ketvirtasis argumentas yra nepagrįstas. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

([69]) https://www.dnb.com

(233) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo tie patys atrinkti eksportuojantys gamintojai teigė, kad jei Komisija primygtinai reikalautų naudoti tipiškos šalies gamintojo PBA išlaidas ir pelną, ji turėtų bent jau atsižvelgti į Meksikos naudojimą neiškraipytiems lyginamiesiems dydžiams nustatyti.

(234) Komisija su šiuo tvirtinimu nesutiko. Komisija pažymėjo, kad, kaip paaiškinta 3.1.2.2 ir 3.1.2.3 skirsniuose, priešingai, nei teigiama, Komisija laikėsi nuomonės, kad Meksika yra tinkama tipiška šalis, ir ją atmetė, nes nerado jokių laisvai prieinamų finansinių duomenų apie PVAc arba PVB gaminančią bendrovę toje šalyje. Komisija taip pat pažymėjo, kad nei atsakydami į 2019 m. spalio 2 d. ar 2020 m. kovo 30 d. pranešimus, nei pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo eksportuojantys gamintojai nepateikė pagrįsto argumento, kodėl Turkija neturėtų būti naudojama kaip neiškraipytų lyginamųjų dydžių šaltinis. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(235) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo tie patys atrinkti eksportuojantys gamintojai nesutiko, kad būtų naudojami Turkijos gamintojo „Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S“ duomenys kaip PBA išlaidų ir pelno šaltinis, remdamiesi tuo, kad jo nurodytos finansinės išlaidos buvo neįprastai didelės ir turėjo būti pakoreguotos, kaip paaiškinta 205 konstatuojamojoje dalyje. Eksportuojantys gamintojai tvirtino, kad, jei reikėtų koreguoti PBA išlaidų ir pelno duomenis, jie negali būti laikomi neiškraipytais ir todėl negali būti naudojami. Eksportuojantys gamintojai suabejojo, ar Turkijos gamintojo duomenys yra laisvai prieinami, nes šie duomenys turėjo būti pakoreguoti, kad juos būtų galima naudoti. Eksportuojantys gamintojai taip pat suabejojo bendrovės „Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S“ laisvai prieinamos finansinės informacijos, rastos duomenų bazėje „Orbis“, patikimumu ir pateikė alternatyvius šios bendrovės finansinius duomenis, gautus iš kito šaltinio – EMIS – iš jų matyti, kad 2018 m. pelno ir nuostolių ataskaita skyrėsi nuo tos, kuri buvo naudojama dempingui apskaičiuoti. Eksportuojantys gamintojai teigė, kad tuo remiantis Turkija neturėjo būti laikoma potencialia tipiška šalimi arba turėjo būti apsvarstytos ir Turkija, ir Meksika, nes gamintojas pastarojoje šalyje tariamai turėjo laisvai prieinamų duomenų. Galiausiai atrinkti eksportuojantys gamintojai priminė, kad Komisija atmetė jų prašymą smulkiau suskirstyti tipiškos šalies gamintojo PBA išlaidas. Šiuo atžvilgiu eksportuojantys gamintojai paminėjo, kad būtų buvę naudinga paprašyti tipiškos šalies gamintojo užpildyti išsamią pelno ir nuostolių lentelę, kurią vėliau galėtų patikrinti Komisija.

(236) Komisija su šiais tvirtinimais nesutiko. Iš pradžių Komisija pažymėjo, kad eksportuojantys gamintojai neiškėlė nė vieno iš šių klausimų po to, kai buvo paskelbtas 2020 m. kovo 30 d. pranešimas, kuriame buvo išdėstyta ir aiškiai paprašyta per nustatytą terminą pateikti pastabas dėl šiuo metu kritikuojamo požiūrio ir skaičių. Dėl Turkijos bendrovės duomenų iškraipymo, kaip paaiškinta 2020 m. kovo 30 d. pranešime ir 205 konstatuojamojoje dalyje, Komisija iš tiesų manė, kad į PBA išlaidas buvo įtrauktos neįprastos išlaidos, į kurias neturėtų būti atsižvelgiama apskaičiuojant normaliąją vertę. Todėl Komisija patikslino duomenis, pašalindama šias išlaidas. Priešingai nei teigė eksportuojantys gamintojai, koregavimas neturi įtakos jau turimų duomenų pobūdžiui. Jis buvo atliktas remiantis tik turimais duomenimis ir buvo išsamiai paaiškintas 2020 m. kovo 30 d. pranešime bei 205 konstatuojamojoje dalyje. Todėl šie tvirtinimai buvo atmesti.

(237) Kalbant apie prieštaringus Turkijos bendrovės duomenis kituose šaltiniuose, Komisija pirmiausia pažymėjo, kad šie duomenys nebuvo pateikti atsakant į 2020 m. kovo 30 d. pranešimą iki nurodyto termino. Eksportuojantys gamintojai nenurodė, kuo remiantis buvo parengta jų pateikta ataskaita, t. y. ar ji pagrįsta visuotinai pripažintais apskaitos principais ir teisės aktų nustatyta finansine ataskaita, ar, pavyzdžiui, konkrečiu ataskaitos šablonu ir įvairiomis EMIS taikomomis apskaitos taisyklėmis. Todėl Komisija mano, kad finansiniai duomenys, gauti iš sukurtos ir plačiai naudojamos duomenų bazės „Orbis“, tebėra tinkamas ir patikimas šio tyrimo šaltinis. Be to, iš duomenų bazės „Orbis“ gautos tipiškos šalies gamintojo PBA išlaidos ir pelnas bendrai sudaro 21,6 % – tik šiek tiek mažiau nei EMIS ataskaitoje nurodyti skaičiai (22,4 %). Todėl naudojant EMIS duomenis iš tikrųjų (šiek tiek) padidėtų visų eksportuojančių gamintojų dempingo skirtumas.

(238) Dėl prašymo smulkiau suskirstyti tipiškos šalies gamintojo PBA išlaidas Komisija priminė savo atsakymą, kad tokių išsamių duomenų nėra. Dėl papildomo klausimyno apie išsamų pelną ir nuostolius, kuris turi būti nusiųstas tipiškos šalies gamintojui ir patikrintas Komisijos, pagrindiniame reglamente nustatyta, kad Komisija turi naudoti prieinamą informaciją ir jokių prašymų tipiškos šalies gamintojams nenumatyta. Net jei būtų galima prašyti šių gamintojų pateikti tokią informaciją ir ją patikrinti, surinkti duomenys būtų konfidenciali verslo informacija, todėl suinteresuotosios šalys negalėtų lengvai su ja susipažinti. Todėl šie duomenys nelaikomi prieinamais, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalyje.

(239) Todėl šie tvirtinimai buvo atmesti.

3.1.3. *Neiškraipytoms sąnaudoms nustatyti naudoti šaltiniai*

(240) 2019 m. spalio 2 d. pranešime Komisija nurodė gamybos veiksnius, pvz., medžiagas, energiją ir darbą, kuriuos eksportuojantys gamintojai naudoja gamindami tiriamąjį produktą, ir paragino suinteresuotąsias šalis pateikti pastabas ir viešai skelbiamą informaciją apie neiškraipytas vertes, susijusias su kiekvienu tame pranešime nurodytu gamybos veiksniu.

(241) Vėliau 2019 m. gruodžio 20 d. pranešime Komisija nurodė, kad normaliajai vertei pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies a punktą apskaičiuoti ji naudosis GTA, kad nustatytų neiškraipytas daugumos gamybos veiksnių, pirmiausia žaliavų, sąnaudas. Be to, Komisija pareiškė, kad neiškraipytoms darbo sąnaudoms ([70]) ir neiškraipytai energijos kainai ([71]) nustatyti ji naudos Turkijos statistikos instituto duomenis. Be to, Komisija taip pat informavo, kad pramoniniams naudotojams taikomai vandens kainai nustatyti ji naudos Turkijos Respublikos investicijų biuro valdybos paskelbtas kainas ([72]), pagrįstas iš Stambulo, Eskišechyro ir Antalijos vandenų ir nuotekų administracijų gautais duomenimis.

(242) 2019 m. gruodžio 20 d. pranešime Komisija taip pat informavo suinteresuotąsias šalis, kad dėl gausaus atrinktų eksportuojančių gamintojų, kurie pateikė išsamią informaciją, gamybos veiksnių kiekio ir nedidelės santykinės kai kurių žaliavų dalies bendrose gamybos sąnaudose šie nereikšmingi elementai buvo priskirti prie kategorijos „vartojimo prekės“. Be to, Komisija pranešė, kad apskaičiuos, kokią bendrų žaliavų sąnaudų procentinę dalį sudaro vartojimo prekės, ir pritaikys tą procentinę dalį perskaičiuotoms žaliavų sąnaudoms remdamasi nustatytais neiškraipytais tinkamos tipiškos šalies lyginamaisiais dydžiais.

(243) Po 2019 m. gruodžio 20 d. pranešimo Komisija pastabų apie gamybos veiksnius gavo iš vieno atrinkto eksportuojančio gamintojo, skundo pateikėjo ir trijų prekiautojų tiriamuoju produktu.

(244) Atrinktas eksportuojantis gamintojas tvirtino, kad, remiantis GTA, anglių ([73]) ir gamtinių dujų į Turkiją neimportuota. Ši šalis pareiškė abejojanti, ar šiomis aplinkybėmis Turkijos kainos galėtų būti naudojamos, nes tai, kad šie du gamybos ištekliai nėra importuojami, „gali reikšti“, kad Turkijos rinkoje esama tam tikrų kliūčių, kurios trukdo importuoti, ir kad „todėl kainos Turkijos vidaus rinkoje gali būti padidintos ir (arba) iškraipytos“.

(245) Apie anglių, klasifikuojamų priskiriant SS kodą 2701 19, ir gamtinių dujų importą į Turkiją išties nepranešta. Tačiau eksportuojančio gamintojo tvirtinimai dėl kliūčių prekybai ir kainų iškraipymų nebuvo pagrįsti jokiais įrodymais. Be to, Komisija patikrino, ar esama eksporto apribojimų, ir, remdamasi jai prieinama informacija, nustatė, kad Turkijos rinkoje tokių kliūčių ar kainų iškraipymų nėra. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(246) Tačiau, gavusi pastabas dėl 2019 m. gruodžio 20 d. pranešimo, Komisija išsamiau išnagrinėjo Kinijos eksportuojančių gamintojų naudojamų anglių rūšis ir paprašė šių rūšių anglių patikrų ataskaitų. Išnagrinėjus šias patikrų ataskaitas paaiškėjo, kad anglys, kurias kai kurie eksportuojantys gamintojai iš pradžių siūlė klasifikuoti priskiriant SS kodą 2701 19, galėtų būti klasifikuojamos priskiriant SS kodą 2701 12. GTA duomenimis, per tiriamąjį laikotarpį į Turkiją importuota 37 113 666 tonos prekių, kurioms priskirtas šis SS kodas, tačiau iš KLR neimportuota nieko. Todėl 2020 m. kovo 30 d. pranešime Komisija informavo suinteresuotąsias šalis, kad ji kaip lyginamąjį dydį visų rūšių anglių atveju ketina naudoti GTA skelbiamus su SS kodu 2701 12 susijusius duomenis. Po 2020 m. kovo 30 d. pranešimo nė viena suinteresuotoji šalis neatsiuntė jokių papildomų pastabų dėl GTA skelbiamų su SS kodu 2701 12 susijusių duomenų, kaip lyginamojo dydžio, naudojimo visų rūšių anglių atveju.

([70]) http://www.turkstat.gov.tr => *Press releases* (Pranešimai spaudai) => *Labour Cost Statistics* (Darbo sąnaudų statistika)
([71]) http://www.turkstat.gov.tr => *Press releases* (Pranešimai spaudai) => *Electricity and Natural Gas prices* (Elektros energijos ir gamtinių dujų kainos)
([72]) https://www.invest.gov.tr/en/investmentguide/pages/cost-of-doing-business.aspx
([73]) KLR eksportuojančio gamintojo teigimu, atitinkamos anglys klasifikuojamos priskiriant SS kodą 270 119.

(247) 2020 m. kovo 30 d. pranešime Komisija laikėsi nuomonės, kad nesant įrodymų dėl įtariamų kliūčių prekybai ar kainų iškraipymų Turkijoje, susijusių su gamtinėmis dujomis, Turkijos statistikos instituto skelbiama pramoniniams naudotojams taikoma dujų kaina yra šiam tyrimui tinkamas lyginamasis dydis. Po 2020 m. kovo 30 d. pranešimo nė viena suinteresuotoji šalis nepateikė jokių papildomų pastabų nei šiuo klausimu, nei dėl siūlomo principo.

(248) 2019 m. gruodžio 20 d. pranešime Komisija nurodė, kad kaip lyginamąjį dydį, susijusį su 2016 m. darbo sąnaudomis gamybos sektoriuje, ketina naudoti Turkijos statistikos instituto skelbiamus statistinius duomenis, susijusius su ekonomine veikla, kurios kodas pagal NACE 2 red. klasifikatorių yra C.23 (Kitų nemetalo mineralinių produktų gamyba). Atsiliepdamas į šį pranešimą, skundo pateikėjas teigė, kad ekonominės veiklos kategorija C.20 (Chemikalų ir chemijos produktų gamyba) būtų tinkamesnė PVA (kaip chemijos produkto) darbo sąnaudoms apibūdinti, palyginti su nemetalo mineraliniais produktais.

(249) Komisija patikrino šį tvirtinimą ir išnagrinėjo, kuri ekonominė kategorija yra tinkamesnė platesnei ekonominei veiklai apibrėžti atsižvelgiant į aukštą Kinijos gamintojų vertikalios integracijos lygį ir naudojamo darbo įvairovę. Nustatyta, kad ekonominės veiklos kategorija C.20 (Chemikalų ir chemijos produktų gamyba) būtų tinkamesnė. Todėl Komisija kaip lyginamąjį standartą, susijusį su darbo sąnaudomis, naudojo ekonominės veiklos kategoriją C.20.

(250) Po 2019 m. gruodžio 20 d. pranešimo trys prekiautojai tiriamuoju produktu pareiškė, kad jie nesupranta, kodėl Komisija, nagrinėdama gamybos veiksnius, atskleidė „tokį ilgą“ žaliavų sąrašą, ir tvirtino, kad kai kurie iš nurodytųjų veiksnių nėra naudojami gaminant PVA.

(251) Atrodo, kad taip tvirtinta dėl neteisingo supratimo apie 2019 m. spalio 2 d. ir gruodžio 20 d. pranešimuose pateiktų duomenų apie gamybos veiksnius kilmę. Kaip paaiškinta 2019 m. spalio 2 d. pranešime, pirminis duomenų apie gamybos veiksnius šaltinis buvo informacija, kurią pateikė suinteresuotosios šalys, visų pirma – bendradarbiaujantys eksportuojantys gamintojai. Taip pat primenama, kad atrinktų bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų integracijos lygiai yra skirtingi ir kad šie gamintojai naudoja skirtingus gamybos procesus, dėl to ir susidarė palyginti ilgas gamybos išteklių, kurių atitinkamas neiškraipytas sąnaudas tipiškoje šalyje reikia nustatyti, sąrašas. Todėl šis tvirtinimas neatitiko duomenų, kuriuos pateikė Kinijos eksportuojantys gamintojai ir kuriuos patikrino Komisija, taigi jis atmestas.

(252) Be to, tos pačios suinteresuotosios šalys paprašė, kad Komisija visoms suinteresuotosioms šalims pateiktų informaciją apie konkretų gamybos procesą, kuriuo ji ketina remtis normaliajai PVA vertei nustatyti. Pirma, primenama, kad apskaičiuotoji normalioji vertė grindžiama ne kokiu nors konkrečiu gamybos procesu, o gamybos veiksnių verte ir kiekvieno eksportuojančio gamintojo faktiškai suvartojamu jų kiekiu taikant savo gamybos procesą. Taip pat primenama, kad Kinijos eksportuojantys gamintojai, pateikdami atsakymus į antidempingo klausimyną, paaiškino savo gamybos procesus ir bendrai apibūdino savo gamybos veiksnius. Jau nuo 2019 m. rugsėjo mėn. visos suinteresuotosios šalys galėjo susipažinti su nekonfidencialiomis šių atsakymų versijomis. Todėl šis prašymas nebuvo patenkintas.

(253) Po 2019 m. gruodžio 20 d. pranešimo tos pačios suinteresuotosios šalys (trys prekiautojai tiriamuoju produktu) taip pat pateikė tvirtinimų dėl gamybos veiksnių, normaliosios vertės skaičiavimo ir palyginimo. Šie tvirtinimai aptarti 264, 342–346 ir 359 konstatuojamosiose dalyse. Po 2020 m. kovo 30 d. pranešimo šios šalys dar kartą pakartojo savo argumentus, tačiau nepateikė jokios papildomos informacijos ar įrodymų savo tvirtinimams pagrįsti.

3.1.4. *Neiškraipytos sąnaudos ir lyginamieji dydžiai*

3.1.4.1. Gamybos veiksniai

(254) Kaip nurodyta 46 konstatuojamojoje dalyje, 2019 m. spalio 2 d. pranešime Komisija siekė sudaryti pradinį sąrašą su PVA susijusių gamybos veiksnių ir šaltinių, skirtų naudoti visiems gamybos veiksniams, kaip antai medžiagoms, energijai ir darbui, susijusiems su eksportuojančių gamintojų vykdoma PVA gamyba, nustatyti.

(255) Be to, kaip nustatyta 48 konstatuojamojoje dalyje, 2019 m. gruodžio 20 d. pranešime Komisija pateikė peržiūrėtą gamybos veiksnių sąrašą ir nustatė Turkijos prekių kodus, atitinkančius tipiškoje šalyje Turkijoje naudojamus atitinkamus gamybos veiksnius.

(256) Po 2019 m. spalio 2 d. pranešimo Komisija negavo jokių pastabų dėl gamybos veiksnių sąrašo. Kaip paaiškinta 243 konstatuojamoje dalyje, po 2019 m. gruodžio 20 d. pranešimo pastabų pateikė vienas atrinktas eksportuojantis gamintojas, skundo pateikėjas ir trys prekiautojai tiriamuoju produktu. Kaip paaiškinta 246–249 konstatuojamosiose dalyse, 2019 m. kovo 30 d. pranešime Komisija išnagrinėjo tas pastabas ir peržiūrėjo su anglimis ir darbu susijusius kodus.

(257) Po 2020 m. kovo 30 d. pranešimo Komisija negavo jokių papildomų pastabų dėl gamybos veiksnių sąrašo.

(258) Atsižvelgiant į visą suinteresuotųjų šalių pateiktą ir per tikrinamuosius vizitus surinktą informaciją buvo nustatyti šie gamybos veiksniai ir, kai taikoma, SS kodai:

Gamybos veiksnys	Turkijos tarifinio klasifikavimo kodas	Neiškraipyta vertė
Žaliavos		
Polivinilo alkoholis	3905 30 00 0000	16,44 CNY/kg
Acto rūgštis	2915 21 00 001	4,85 CNY/kg arba 4 853,54 CNY/t
Azodiizobutironitrilas (AZO) / azobisizobutironitrilas (AZN)	2927 00 00 00	27,71 CNY/kg
Kalcio karbidas	2849 10 00 0000	5,30 CNY/kg
Anglys (aktyvintosios)	3802 10 00 0000	14,73 CNY/kg
Anglys (aktyvintos kaip katalizatorių naudojant cinko acetatą)	2915 29 00 9019	20,44 CNY/kg
Kaustinė soda / natrio hidroksidas (skystas)	2815 12 00 0000	2,46 CNY/kg
Anglys	2701 12	0,75 CNY/kg arba 749,38 CNY/t
Puskoksis	2704 00	2,05 CNY/kg
Elektrodų pasta	3801 30 00 0000	4,81 CNY/kg
Klintys	2521 00 00 0000	4,08 CNY/kg
Metilo alkoholis (metanolis)	2905 11 00 101	2,59 CNY/kg
Kombinuotieji popieriaus ir plastiko maišai	3923 29 90 0019	41,65 CNY/kg
Polipropileno audinio konteineriniai maišai	6305 33 90 0000	32,22 CNY/kg
Sieros rūgštis (gryna)	2807 00 00 0011	1,23 CNY/kg arba 230,74 CNY/t
Vinilacetatas	2915 32 00 0000	7,36 CNY/kg
Cinko acetatas	2915 29 00 9019	20,44 CNY/kg
Darbas		
Darbo sąnaudos gamybos sektoriuje	NACE 2.0 red.	47,16 CNY/h

Gamybos veiksnys	Turkijos tarifinio klasifikavimo kodas	Neiškraipyta vertė
Energija		
Elektros energija	Turkijos statistikos institutas	CNY/kWh (1 000 MWh suvartojimo intervalui) 0,45 (20 ~ 70 MWh) 0,44 (70 ~ 150 MWh) 0,44 (> 150 MWh)
Gamtinės dujos	Turkijos statistikos institutas	1,63 CNY/m^3 arba 1 632,39 CNY/m^3 × 1 000

(1) **Žaliavos ir šalutiniai produktai / atliekos**

(259) Per tikrinamuosius vizitus Komisija patikrino, kokios žaliavos naudotos ir koks šalutinis produktas ir (arba) atliekos susidarė gaminant nagrinėjamąjį produktą.

(260) Neturėdama informacijos apie jokių tipiškos šalies žaliavų, išskyrus deguonį ir acetaldehidą, rinką, Komisija rėmėsi importo kainomis. Importo kaina tipiškoje šalyje buvo nustatyta kaip importo iš visų trečiųjų šalių, išskyrus KLR, ir iš Europos Parlamento ir Tarybos Reglamento (ES) 2015/755 ([74]) 1 priede išvardytų šalių, kurios nėra PPO narės, vieneto kainų svertinis vidurkis. Komisija nusprendė neįtraukti importo iš KLR į tipišką šalį, nes 171–172 konstatuojamosiose dalyse ji padarė išvadą, kad pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies b punktą šiuo atveju netinkama naudoti KLR vidaus rinkos kainų ir sąnaudų dėl didelių iškraipymų. Kadangi nėra įrodymų, kad tie patys iškraipymai neturi tokio paties poveikio eksportui skirtiems produktams, Komisija manė, kad tie patys iškraipymai turėjo įtakos eksporto kainoms. Neįtraukus importo iš KLR, importas iš kitų trečiųjų šalių tebebuvo tipiškas ir sudarė nuo 34 % ([75]) iki 100 % visos pirmiau pateiktoje lentelėje nurodytų gamybos veiksnių importo į Turkiją apimties.

(261) Kaip minėta pirmesnėje konstatuojamojoje dalyje, deguonies (99,6 % grynumo deguonis, transportuojamas 2,5 bar vamzdynais) ir acetaldehido (pramoninis acetaldehidas) referencinių kainų viešai skelbiama nebuvo. Nors, GTA duomenimis, deguonis, klasifikuojamas priskiriant KN kodą 2804 40, importuojamas į Turkiją, jis importuojamas dujų balionuose. Tikėtina, kad dalį šių importuojamų prekių kainos sudaro transportavimo ir laikymo sąnaudos, o jos nėra aktualios, kai deguonis išgaunamas netoli gamybos vietos ir į ją transportuojamas vamzdynu. Tokiu atveju sąnaudas pirmiausia lemia mašinų ir įrenginių sąnaudos. Dėl šios priežasties nuspręsta, kad taikyti GTA lyginamąjį dydį nėra tinkama. Kadangi vamzdynu tiekiamo deguonies rinkai būdingas gamintojo (pardavėjo) ir pirkėjo vietų artumas, tokiu deguonimi neatidėliotinų sandorių rinkoje neprekiaujama. Todėl nacionalinėse arba tarptautinėse prekybos vietose referencinių kainų neskelbiama, taigi viešai skelbiamų referencinių kainų nėra. Dėl šių priežasčių nuspręsta, kad deguonies sąnaudos turėtų būti įtraukiamos į vartojimo prekių sąnaudas. Priešingai nei deguonies, acetaldehido (SS kodas 2912 12) importo į Turkiją duomenų bazėje GTA neužregistruota, o nesant jokių kitų viešai skelbiamų referencinių ar orientacinių acetaldehido kainų Turkijoje taip pat nuspręsta, kad acetaldehido sąnaudos turėtų būti įtraukiamos į vartojimo prekių sąnaudas.

(262) Kai kurie gamybos veiksniai daugiausia buvo katalitinės medžiagos, kurių faktinės sąnaudos, patiriamos bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų, tiriamuoju laikotarpiu sudarė nedidelę visų žaliavų sąnaudų dalį. Kadangi naudojama šių medžiagų sąnaudų vertė neturėjo didelės įtakos dempingo skirtumo skaičiavimams, kad ir koks šaltinis būtų naudojamas, Komisija nusprendė įtraukti šias sąnaudas į vartojimo prekių sąnaudas, kaip paaiškinta 301 ir 302 konstatuojamosiose dalyse.

([74]) 2015 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/755 dėl bendrų importo iš tam tikrų trečiųjų šalių taisyklių (OL L 123, 2015 5 19, p. 33). Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalyje nustatyta, kad tų šalių vidaus rinkos kainos negali būti naudojamos normaliajai vertei nustatyti ir bet kuriuo atveju tokie importo duomenys buvo nereikšmingi.

([75]) Šie 34 % importo į trečiąsias šalis buvo susiję su azodiizobutironitrilu (AZO) / azobisizobutironitrilu (AZN) – gamybos veiksniais, kurių įtaka gamybos sąnaudoms buvo labai nedidelė.

(263) Siekdama nustatyti neiškraipytą iki eksportuojančio gamintojo gamyklos vartų pristatomų žaliavų kainą, kaip numatyta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies a punkto pirmoje įtraukoje, Komisija taikė tipiškos šalies importo muitą ir prie importo kainos pridėjo vidaus vežimo išlaidas. Visų žaliavų vežimo vidaus rinkoje išlaidos ir draudimo sąnaudos buvo apskaičiuotos remiantis bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų pateiktais patikrintais duomenimis ir nebuvo įtrauktos į pirmiau pateiktoje lentelėje išvardytus lyginamuosius dydžius.

(264) Po 2019 m. gruodžio 20 d. pranešimo trys prekiautojai tiriamuoju produktu tvirtino, kad Kinijos eksportuojančių gamintojų patirtos VAM sąnaudos nėra iškraipytos ir atitinka tarptautinėje atvirojoje rinkoje patiriamas sąnaudas. Suinteresuotosios šalys į bylą įtraukė duomenis, kuriais siekta įrodyti, kad tiriamuoju laikotarpiu VAM kaina Kinijoje buvo didesnė nei Europoje ir Rusijoje. Suinteresuotosios šalys paprašė, kad Komisija atsižvelgtų į šį tvirtinimą nustatydama normaliąją vertę. Po 2020 m. kovo 30 d. pranešimo tos pačios šalys dar kartą pakartojo šį tvirtinimą, nepateikdamos jokių papildomų įrodymų. Pirma, primenama, kad pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies a punkto trečią įtrauką valstybės vidaus sąnaudos gali būti naudojamos tik tuomet, kai yra aiškiai nustatyta, kad jos neiškraipytos. Šis šių šalių tvirtinimas grindžiamas bendrais suvestiniais skaičiais, rodančiais VAM kainas KLR, palyginti su kainomis Sąjungoje ar Rusijoje. Tačiau atlikus tyrimą nenustatyta, kad VAM kainos KLR nebuvo iškraipytos. Antra, dėl bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų taikomo gamybos proceso VAM netgi nėra svarbus kurio nors iš tų gamintojų gamybos veiksnys. Todėl šie tvirtinimai atmesti.

(265) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo trys importuotojai pakartojo teiginį, kuris buvo apibendrintas ir aptartas 264 konstatuojamojoje dalyje, kad VAM kainos KLR nėra iškraipytos. Pakartodami šį argumentą jie teigė, kad Komisija neatsižvelgė į įrodymus, kuriuos jie pateikė siekdami pagrįsti, kad VAM kainos nebuvo iškraipytos, nes jos nebuvo gautos iš eksportuojančių gamintojų. Jie atkreipė dėmesį į tariamą prieštaravimą, kai, viena vertus, Komisija VAM nelaikė pagrindiniu gamybos veiksniu, o 462 konstatuojamojoje dalyje pateiktoje žalos analizėje Komisija nurodė, kad VAM yra pagrindinė žaliava.

(266) Komisija su šiais tvirtinimais nesutiko. Pirmiausia Komisija pakartojo savo išvadą 264 konstatuojamojoje dalyje, kad vien tai, jog Kinijos VAM kainos yra panašios ir kartais didesnės už tarptautines VAM kainas, nėra iškraipymų nebuvimo įrodymas. Kaip nurodyta 264 konstatuojamojoje dalyje, priešingai, nei teigė trys importuotojai, Komisija neneigė šio tvirtinimo ir jį pagrindžiančių įrodymų. Komisija tik nusprendė, kad vien kainų lygis nėra iškraipymų nebuvimo įrodymas. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(267) Kalbant apie tai, kad VAM yra pagrindinis gamybos veiksnys, Komisija mano, kad apskritai tai yra svarbi PVA gamybos žaliava, tačiau, bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų požiūriu, tai yra nedidelis gamybos veiksnys. Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo trys importuotojai patys pažymėjo, kad eksportuojantys gamintojai yra vertikaliai integruoti ir todėl gamina savo VAM. Jie jo neperka dideliais kiekiais, todėl jis nelaikomas pagrindiniu šių eksportuojančių gamintojų gamybos veiksniu. 462 konstatuojamojoje dalyje Komisija nurodo Sąjungos pramonę, kuri VAM viduje negamina, bet jį perka. Todėl pastaruoju atveju VAM kainų svyravimai rinkoje turi įtakos PVA gamybos sąnaudoms. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(268) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo trys atrinkti eksportuojantys gamintojai, vienas Sąjungos gamintojas ir (arba) naudotojas ir trys importuotojai teigė, kad nustatydama gamybos veiksnių lyginamuosius dydžius Komisija neturėjo pridėti importo muitų ir vidaus vežimo išlaidų. Visų pirma trys importuotojai nurodė VAM ir anglis. Be to, atrinkti eksportuojantys gamintojai ir Sąjungos gamintojas ir (arba) naudotojas teigė, kad importo kaina, paimta iš importo statistikos, turėjo būti sumažinta nuo CIF iki EXW lygio, todėl sąnaudos kilmės šalyje (įskaitant papildomas tam tikrų gamybos veiksnių pakavimo išlaidas), frachtas ir draudimas turėtų būti išbraukti. Šis tvirtinimas buvo grindžiamas tuo, kad visi trys atrinkti eksportuojantys gamintojai žaliavas gavo vietoje.

(269) Komisija su šiuo tvirtinimu nesutiko. Komisija pažymėjo, kad pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies a punktą normalioji vertė turėtų atspindėti neiškraipytą žaliavų kainą tipiškoje šalyje, kuri šiuo atveju yra Turkija. Todėl ji turėtų atspindėti kainą, kurią PVA gamintojas mokėtų Turkijoje už prie gamyklos vartų pristatytą žaliavą. Kaip minėta 263 konstatuojamojoje dalyje, Komisijos taikyta metodika atspindi šį požiūrį. Jei būtų atlikti suinteresuotųjų šalių pasiūlyti koregavimai, nustatyta kaina atspindėtų ne neiškraipytą kainą Turkijos rinkoje, o vidutinę EXW kainą (parduodant eksportui) į Turkiją parduodančiose šalyse. Tai prieštarautų pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies a punktui, todėl šie tvirtinimai buvo atmesti.

(270) Po galutinio faktų atskleidimo pateiktose pastabose du atrinkti eksportuojantys gamintojai, suabejoję pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies suderinamumu su PPO taisyklėmis, pasiūlė, kad Komisija turėtų supaprastinti savo požiūrį, paprasčiausiai taikydama PVA (nagrinėjamojo produkto) lyginamąjį dydį, ir palyginti jį su kiekvieno eksportuojančio gamintojo eksporto kaina.

(271) Komisija su šiuo požiūriu nesutiko. Pirmiausia Komisija pažymėjo, kad pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalyje įtvirtinto metodo suderinamumas su PPO taisyklėmis aptartas 98 konstatuojamojoje dalyje. Komisija taip pat pažymėjo, kad atrinktų eksportuojančių gamintojų pasiūlyta metodika pažeistų pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalį, kurioje nustatyta, kad normalioji vertė turi būti apskaičiuojama remiantis tik gamybos ir pardavimo sąnaudomis, atitinkančiomis neiškraipytus lyginamuosius dydžius, taikomus kiekvienam eksportuotojui ir gamintojui atskirai. Iš esmės šia nuostata reikalaujama, kad Komisija atskirai atsižvelgtų į kiekvieno eksportuojančio gamintojo konkretų gamybos metodą ir žaliavų suvartojimą, užuot taikiusi visuotinį lyginamąjį dydį visiems eksportuojantiems gamintojams, neatsižvelgiant į jų konkretų gamybos procesą. Todėl šie tvirtinimai buvo atmesti.

(272) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo tie patys atrinkti eksportuojantys gamintojai teigė, kad anglies lyginamasis dydis yra nepagrįstai didesnis už rinkos kainų lygį, palyginti su JAV energetikos informacijos administracijos nurodytomis kainomis. Atsižvelgdami į tai, kad Kinijoje yra daug anglies, atrinkti eksportuojantys gamintojai teigė, kad Komisija turėtų apsvarstyti galimybę naudoti JAV kainas.

(273) Komisija su šiuo tvirtinimu nesutiko. Pirmiausia Komisija pažymėjo, kad, kaip nurodyta 246 konstatuojamojoje dalyje, anglies lyginamasis dydis buvo išsamiai aptartas 2020 m. kovo 30 d. pranešime. Be to, kaip minėta toje konstatuojamojoje dalyje, iki nustatyto termino pastabų šiuo klausimu negauta. Vienintelis atrinkto eksportuojančio gamintojo argumentas yra tas, kad faktiškai taikytos kainos yra daug didesnės už JAV nurodytas kainas. Komisija pažymėjo, kad nėra neįprasta, jog JAV energijos ir energijos šaltinių kainos yra palyginti mažos. Kadangi jokių kitų argumentų dėl taikyto lyginamojo dydžio patikimumo negauta, šis tvirtinimas buvo atmestas.

(2) **Pasigaminami gamybos ištekliai, naudojami gaminant tiriamąjį produktą**

(274) Eksportuojantys gamintojai patys gaminosi kai kuriuos gamybos veiksnius, pvz., garą, elektros energiją, šaldymo pajėgumus, išgrynintą vandenį ir pan. Nepaisydami antidempingo klausimyne nurodyto reikalavimo, kai kurie eksportuojantys gamintojai tiriamajam produktui nepriskyrė šiems pasigaminamiems gamybos veiksniams pagaminti suvartojamų gamybos išteklių kiekių. Šie eksportuojantys gamintojai tiriamajam produktui priskyrė tik suvartojamų pasigaminamų gamybos veiksnių vertes ir kiekius. Komisija mėgino nustatyti neiškraipytas pasigaminamų gamybos veiksnių kainas. Naudodama neiškraipytas žaliavų ir darbo kainas, nustatytas taip, kaip paaiškinta 259–263 ir 276 konstatuojamosiose dalyse, Komisija perskaičiavo neiškraipytas pasigaminamų gamybos veiksnių kainas. Paskui šios neiškraipytos kainos buvo naudojamos normaliajai vertei apskaičiuoti, kaip paaiškinta 3.1.4.4 skirsnyje.

(275) Tos žaliavos ir pasigaminami gamybos veiksniai, kurių dalis bendrose eksportuojančio gamintojo gamybos sąnaudose ir PKN lygmeniu yra nedidelė, buvo priskirtos vartojimo prekėms. Komisija apskaičiavo, kokią bendrų žaliavų sąnaudų procentinę dalį sudaro vartojimo prekės ir pritaikė tą procentinę dalį perskaičiuotoms žaliavų sąnaudoms remdamasi nustatytomis neiškraipytomis kainomis.

(3) **Darbas**

(276) Turkijos statistikos institutas skelbia išsamią informaciją apie darbo užmokestį įvairiuose Turkijos ekonomikos sektoriuose. Komisija naudojo paskelbtus 2016 m. duomenis apie Turkijos gamybos sektoriuje mokėtą darbo užmokestį, susijusį su ekonomine veikla, kurios kodas pagal NACE 2 red. klasifikatorių ([76]) yra C.20 (Chemikalų ir chemijos produktų gamyba) ([77]). Taikant Turkijos statistikos instituto paskelbtą vidaus gamintojų kainų indeksą ([78]), 2016 m. vidutinė mėnesinė vertė buvo tinkamai pakoreguota atsižvelgiant į infliaciją.

([76]) Tai Eurostato statistinis ekonominės veiklos rūšių klasifikatorius, https://ec.europa.eu/eurostat/web/nace-rev2 (paskutinį kartą žiūrėta 2020 m. balandžio 30 d.).
([77]) http://www.turkstat.gov.tr/PreIstatistikTablo.do?istab_id=2090, paskutinį kartą žiūrėta 2020 m. balandžio 30 d.
([78]) http://www.turkstat.gov.tr/PreIstatistikTablo.do?istab_id=2104 (paskutinį kartą žiūrėta 2020 m. balandžio 30 d.).

(277) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo trys atrinkti eksportuojantys gamintojai teigė, kad Komisija turėjo naudoti darbo užmokestį, susijusį su ekonomine veikla, kurios kodas pagal NACE 2 red. klasifikatorių yra C.22 (Guminių ir plastikinių gaminių gamyba), o ne C.20. Eksportuojantys gamintojai teigė, kad taip yra todėl, kad PVA yra polimero arba plastiko rūšis, vinilo polimeras, sujungtas tik anglis-anglis jungtimis. Jungtis yra tokia pati kaip tipinių plastikų, tokių kaip polietilenas, polipropilenas ir polistirenas, ir vandenyje tirpių polimerų, tokių kaip poliakrilamidas ir poliakrilo rūgštis.

(278) Komisija su šiuo tvirtinimu nesutiko. Komisija pažymėjo, kad pagal Eurostato gaires dėl NACE 2 red. klasifikavimo ([79]) ekonominė veikla C.20, kurią Komisija naudojo, apima, be kita ko, dervų, plastikinių medžiagų ir nevulkanizuojamų termoplastinių elastomerų gamybą, individualų dervų maišymą ir lengvą sumaišymą, taip pat ne pagal užsakymą pagamintų sintetinių dervų gamybą (C.20.16). Šiai klasei priskiriama pirminių formų plastikų gamyba: polimerai, įskaitant etileno, propileno, stireno, vinilchlorido, vinilacetato ir akrilo polimerus; poliamidai; fenolinės ir epoksidinės dervos ir poliuretanai; alkidinės ir poliesterių dervos ir polieteriai; silikonai; jonitai, kurių pagrindinės sudėtinės dalys yra polimerai. Tose pačiose gairėse ekonominė veikla C.22 (Guminių ir plastikinių gaminių gamyba), kurią naudoti pasiūlė atrinkti eksportuojantys gamintojai, apibūdinama kaip „naujų arba panaudotų (t. y. perdirbtų) plastikų perdirbimas į tarpinius arba galutinius produktus, naudojant tokius procesus kaip tiesioginis presavimas; ekstruzija; injekcinis formavimas; pučiamasis formavimas; ir liejimas“. Ekonominė veikla C.22 skirstoma į: plastikinių plokščių, lakštų, vamzdžių ir profiliuočių gamybą; plastikinių pakuočių gamybą; plastikinių statybos dirbinių gamybą ir kitų plastikinių gaminių (pvz., stalo reikmenų, mokyklų reikmenų ir t. t.) gamybą. Todėl akivaizdu, kad darbo užmokestis ekonominės veiklos C.20 sektoriuje yra tinkamesnis PVA gamybos darbo lyginamasis standartas nei darbo užmokestis ekonominės veiklos C.22 sektoriuje. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(4) **Elektros energija ir gamtinės dujos**

(279) Siekdama nustatyti elektros energijai ir gamtinėms dujoms taikytiną lyginamąjį dydį, Komisija naudojo Turkijos statistikos instituto ([80]) paskelbtus elektros energijos ir gamtinių dujų statistinius duomenis reguliariai teikiamuose pranešimuose spaudai. Iš tų statistinių duomenų Komisija naudojo tiriamojo laikotarpio pramoninių elektros energijos ir dujų kainų (išreikštų kurušais už vieną kilovatvalandę) duomenis atitinkamame suvartojimo intervale.

(280) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo vienas atrinktas eksportuojantis gamintojas ir vienas Sąjungos gamintojas ir (arba) naudotojas teigė, kad Turkijos gamtinių dujų kainos yra netinkamos kaip lyginamasis dydis ir kad vietoj jų turėtų būti naudojamos JAV Persijos įlankos pakrantės kainos. Eksportuojantis gamintojas teigė, kad Turkijos gamtinių dujų kainos yra dvigubai didesnės už gamtinių dujų kainas Sąjungoje ir daugiau nei dvigubai didesnės už JAV Persijos įlankos pakrantės kainas. Eksportuojantis gamintojas teigė, kad per TL dujų kainos Turkijoje padidėjo ir buvo 75 % didesnės nei 2017 m. pabaigoje, nors pasaulinės dujų kainos per tą patį laikotarpį iš esmės išliko stabilios. Įvairios aplinkybės, kurioms eksportuojantis gamintojas priskyrė šį padidėjimą, yra šios: i) priklausomybė nuo importo; ii) geopolitinė įtampa su Rusija, daranti poveikį dujų tiekimui į Turkiją; iii) sankcijos naftą gaminančioms šalims, pvz., Iranui ir Venesuelai; iv) politinė įtampa su JAV; ir v) Turkijos liros devalvacija. Atsižvelgdamas į šias tariamai dirbtinai dideles gamtinių dujų kainas, eksportuojantis gamintojas teigė, kad kaip lyginamasis dydis turėtų būti naudojamos JAV Persijos įlankos pakrantės kainos arba vidutinės gamtinių dujų kainos Turkijoje 2015–2017 m. laikotarpiu.

(281) Sąjungos gamintojas ir (arba) naudotojas taip pat teigė, kad Turkijos gamtinių dujų rinka yra palyginti maža ir neliberalizuota. Be to, Turkijos dujų kainos yra susijusios su dujų naudojimu šildymui ir elektros energijos gamybai, bet ne su didelio masto naudojimu cheminių medžiagų gamybai. Naudotojas teigė, kad JAV Persijos įlankos pakrantės kainos turėtų būti naudojamos kaip lyginamasis dydis.

(282) Komisija su šiais tvirtinimais nesutiko. Pirmiausia Komisija pažymėjo, kad teiginys, jog gamtinių dujų kainos Turkijoje yra dvigubai didesnės nei Sąjungoje per TL, yra faktiškai neteisingas. Remiantis Eurostato *kas dvejus metus (nuo 2007 m.) skelbiamomis dujų kainomis ne namų ūkių vartotojams* ([81]), per TL vidutinė gamtinių dujų kaina ne namų ūkių vartotojams Sąjungoje 0,028 EUR/kWh (arba 0,3 EUR m^3) buvo 43 % didesnė už vidutinę dujų kainą Turkijoje (0,020 EUR/kWh arba 0,21 EUR/m^3). Todėl Turkijos dujų kainos ne namų ūkių vartotojams per TL buvo gerokai mažesnės nei Sąjungoje.

([79]) NACE 2 red. Statistinis ekonominės veiklos rūšių klasifikatorius; https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-manuals-and-guidelines/-/KS-RA-07-015 (paskutinį kartą žiūrėta 2020 m. liepos 22 d.).
([80]) http://www.turkstat.gov.tr/PreTablo.do?(262)alt_id=1029 (paskutinį kartą žiūrėta 2020 m. birželio 22 d.).
([81]) https://ec.europa.eu/eurostat/data/database (paskutinį kartą žiūrėta 2020 m. liepos 21 d.).

(283) Komisija taip pat pažymėjo, kad gamtinių dujų kainų raida Turkijoje, kurią pateikė atrinktas eksportuojantis gamintojas, yra labai iškreipta, nes nebuvo atsižvelgta į didelę Turkijos liros devalvaciją tuo laikotarpiu. Eksportuojantis gamintojas pažymi, kad devalvacija yra iškraipantis veiksnys, tačiau jos nepaneigia taikant USD arba EUR perskaičiavimo kursą, kad būtų galima palyginti kainų pokyčius su JAV Persijos įlankos pakrantės kainomis arba Sąjungos kainomis, pagrįstomis valiuta, kuri per visą laikotarpį buvo palyginti stabili. Vertinti CNY taip pat būtų naudinga, ypač dėl to, kad į šią valiutą perskaičiuojama gamybos veiksnių vertė normaliajai vertei apskaičiuoti.

(284) Vertinant eurais, remiantis Eurostato ([82]) pateiktais duomenimis, gamtinių dujų kainos Turkijoje per TL buvo 12 % (ne 75 %) didesnės nei 2017 m. ([83]). Eurostato duomenimis, per tą patį laikotarpį kainos ne namų ūkių vartotojams Sąjungoje padidėjo maždaug 11 % ([84]). Be to, nuo 2017 m. iki 2019 m. pirmojo pusmečio (taigi laikotarpis, apimantis visą TL) Turkijoje buvo mažiausios gamtinių dujų kainos 2015–2019 m., išreikštos stabilia valiuta. Iš tiesų, jei Komisija atsižvelgtų į eksportuojančio gamintojo prašymą ir kaip lyginamąjį dydį naudotų vidutines gamtinių dujų kainas Turkijoje 2015–2017 m., tai būtų žalinga atrinktam eksportuojančiam gamintojui. Tokia vidutinė kaina siektų apie 1,70 CNY/m^3 ir būtų apie 4 % didesnė už kainą, kurią Komisija faktiškai taikė apskaičiuodama.

(285) Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, nors Turkijos lira išreikštos gamtinių dujų kainoms poveikį darė didelė šios valiutos devalvacija, šis poveikis pašalinamas taikant šių kainų perskaičiavimo į RMB metodiką prieš jas naudojant normaliajai vertei apskaičiuoti. Vertinant USD, EUR arba CNY, šios kainos ir jų raida 2015–2019 m. nėra neįprastos. Todėl nėra pagrindo naudoti ne šalies lyginamąjį dydį arba 2015–2017 m. laikotarpio vidutines kainas.

(286) Atsižvelgdama į argumentą, kad Turkijos gamtinių dujų rinka yra palyginti maža ir neliberalizuota, ir į tai, kad dujų kainos Turkijoje yra susijusios su dujų naudojimu šildymui ir elektros energijos gamybai, bet ne su didelio masto naudojimu cheminių medžiagų gamybai, Komisija pažymi, kad nebuvo pateikta jokių įrodymų šiems tvirtinimams pagrįsti. Be to, tai, kad ne namų ūkio vartotojams taikomas atskiras dujų tarifas, rodo, jog yra kitaip.

(287) Dėl išdėstytų priežasčių šie tvirtinimai buvo atmesti.

(288) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo tas pats atrinktas eksportuojantis gamintojas išreiškė panašų susirūpinimą dėl elektros energijos kainų, kaip ir dėl gamtinių dujų, kurios apibendrintos 280 konstatuojamojoje dalyje. Pasak eksportuojančio gamintojo, per tiriamąjį laikotarpį taip pat labai padidėjo elektros energijos kainos Turkijoje (kaip padidėjo ir gamtinių dujų kainos). Eksportuojantis gamintojas pasiūlė vietoj TL duomenų naudoti 2015–2017 m. vidutines elektros energijos kainas.

(289) Komisija su šiuo tvirtinimu nesutiko. Komisija pirmiausia pažymėjo, kad eksportuojantis gamintojas nepateikė jokių jį pagrindžiančių duomenų. Komisija galėjo tik daryti prielaidą, kad tvirtinimas grindžiamas elektros energijos kainų Turkijos liromis kitimu, kuris, kaip ir gamtinių dujų atveju, aprašytas 285 konstatuojamojoje dalyje. Kaip ir gamtinių dujų atveju, pagal Komisijos naudojamą metodiką, kai lyginamieji dydžiai perskaičiuojami CNY, neatsižvelgiama į Turkijos liros svyravimų poveikį.

(290) Komisija atsižvelgė į Eurostato ([85]) nurodytas elektros energijos kainas ne namų ūkių vartotojams eurais. Nors Turkijos kainos per TL buvo didesnės maždaug 12,7 %, 2017 m. vidutinė kaina Sąjungoje per tą patį laikotarpį taip pat padidėjo 10,7 %. Be to, vidutinė elektros energijos kaina Turkijoje TL, išreikšta eurais, buvo maždaug 1 % mažesnė už vidutinę kainą 2015–2017 m. laikotarpiu, kurią eksportuojantis gamintojas siūlo naudoti. Iš to matyti, kad pašalinus liros devalvacijos poveikį, akivaizdu, kad, priešingai nei teigė atrinktas eksportuojantis gamintojas, per TL elektros energijos kainos Turkijoje labai nepadidėjo.

(291) Dėl išdėstytų priežasčių šie tvirtinimai buvo atmesti.

([82]) Ten pat.

([83]) Padidėjimas nuo 0,017 EUR/kWh (arba 0,18 EUR/m^3) iki 0,020 EUR/kWh (arba 0,21 EUR/m^3) (paskutinį kartą žiūrėta 2020 m. liepos 21 d.).

([84]) Padidėjimas nuo 0,025 EUR/kWh (arba 0,27 EUR/m^3) iki 0,028 EUR/kWh (arba 0,30 EUR/m^3) (paskutinį kartą žiūrėta 2020 m. liepos 21 d.).

([85]) Elektros energijos kainos ne namų ūkių vartotojams. Du kartus per metus skelbiami duomenys (nuo 2007 m.); https://ec.europa.eu/eurostat/data/database (paskutinį kartą žiūrėta 2020 m. liepos 22 d.).

(292) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo trys importuotojai teigė, kad dujų ir energijos sąnaudos Turkijoje yra pernelyg padidintos politiniu sprendimu. Grįsdami šį argumentą jie rėmėsi įrodymais, pateiktais jų 2020 m. birželio 16 d. pateiktame pareiškime. Tame pareiškime, pagrįstame Turkijos chemijos bendrovės vyriausiuoju atitikties užtikrinimo pareigūno e. laišku, jie tvirtino, kad Turkijos dujų ir elektros energijos rinka nėra liberalizuota, o kainas nustato valdžios institucija. Šią išvadą tariamai patvirtino Turkijos dujų ir energijos rinkos analizė, tačiau importuotojai nenurodė jokios konkrečios jos dalies. Jų teigimu, remdamasi šiuo argumentu, Komisija turėtų iš naujo apsvarstyti Turkiją kaip tinkamą tipišką šalį arba sumažinti tariamai didesnes dujų ir energijos sąnaudas ne mažiau kaip 300 %.

(293) Komisija su šiuo tvirtinimu nesutiko. Net jei Komisija Turkijos chemijos bendrovės vyriausiojo atitikties užtikrinimo pareigūno e. laišką laikytų tinkamu energijos kainų infliacijos Turkijoje įrodymu, Komisija pažymėjo, kad e. laiškas prasideda teiginiu, kad „Turkija daugeliu aspektų turi labai liberalią energijos rinką“. Tai jau prieštarauja pareiškime pateiktam elektroninio laiško apibūdinimui. Kalbant apie tai, kad Turkijos dujų kainos yra didesnės nei pasaulio rinkos, kaip minėta 282 konstatuojamojoje dalyje, Turkijos dujų kainos ne namų ūkių vartotojams yra daug mažesnės nei Sąjungoje. Galiausiai, dujų ir energijos kainų sumažinimas 300 %, atrodo, grindžiamas Turkijos chemijos bendrovės vyriausiojo atitikties užtikrinimo pareigūno e. laiške pateiktu tvirtinimu, kad naftos ir dyzelino kainos apmokestinamos 300 % tarifu. Nesvarbu, ar tai teisinga, tai neturi reikšmės dujų ir elektros energijos kainoms. Todėl šie tvirtinimai buvo atmesti.

(294) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo vienas eksportuojantis gamintojas ir vienas Sąjungos gamintojas ir (arba) naudotojas pažymėjo, kad elektros energijos ir gamtinių dujų lyginamieji dydžiai apima PVM. Jie teigė, kad apskaičiuojant normaliąją vertę įprasta remtis pardavimo vidaus rinkoje kainomis ir sąnaudomis be PVM.

(295) Komisija atkreipė dėmesį į šią pastabą ir pakoregavo elektros energijos ir gamtinių dujų lyginamąjį dydį, išskaičiuodama PVM (18 %). Normalioji vertė ir dempingo skirtumai buvo atitinkamai perskaičiuoti visiems eksportuojantiems gamintojams. Naujos išvados buvo dar kartą atskleistos papildomame galutinio faktų atskleidimo dokumente.

(296) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo trys eksportuojantys gamintojai teigė, kad taikydama elektros energijos lyginamąjį dydį Komisija turėtų naudoti atitinkamą kainų intervalą, taikomą atitinkamo eksportuojančio gamintojo elektros energijos suvartojimo lygiui, o ne visų kainų intervalų vidurkį.

(297) Komisija atkreipė dėmesį į šią pastabą ir pakoregavo elektros energijos lyginamąjį dydį, prireikus taikydama kainų intervalus dideliems ir vidutinio dydžio elektros energijos vartotojams. Šis vertinimas buvo grindžiamas eksportuojančių gamintojų elektros energijos pirkimu, o ne jos vartojimu, nes kai kurie iš jų pagamina dalį suvartojamos elektros energijos. Normalioji vertė ir dempingo skirtumai buvo atitinkamai perskaičiuoti visiems eksportuojantiems gamintojams. Naujos išvados buvo dar kartą atskleistos papildomame galutinio faktų atskleidimo dokumente.

(298) Pastabose dėl papildomo galutinio faktų atskleidimo skundo pateikėjas teigė, kad dempingo skirtumo sumažinimo dydis po 295 ir 297 konstatuojamosiose dalyse aptarto koregavimo yra nesuderinamas su tuo, ką jis žino apie gamtinių dujų ir elektros energijos dalį „Sinopec“ gamybos sąnaudose. Skundo pateikėjas teigė, kad nors iš tiesų viena „Sinopec“ gaminanti bendrovė galėjo naudoti didelį gamtinių dujų kiekį, kitos bendrovės atveju taip nebuvo.

(299) Pastabose dėl papildomo galutinio faktų atskleidimo naudotojas taip pat suabejojo skaičiavimais po 295 ir 297 konstatuojamosiose dalyse aptarto koregavimo. Jis laikėsi nuomonės, kad, atsižvelgiant į didelę elektros energijos dalį PVA gamybos sąnaudose, jis tikėjosi, kad koregavimo poveikis bus didesnis. Jis paprašė Komisijos patikrinti savo skaičiavimus.

(300) Komisija su šiais tvirtinimais nesutiko. Komisija pažymėjo, kad nors šie tvirtinimai grindžiami prielaidomis, Komisijos atliktas „Sinopec“ normaliosios vertės apskaičiavimas po koregavimo grindžiamas tiksliais suvartojimo dydžiais, kuriuos pateikė eksportuojantis gamintojas ir patikrino Komisija. Dėl „Sinopec Ningxia“ – bendrovės, kuri PVA gaminti tariamai nenaudojo didelio gamtinių dujų kiekio, kaip paaiškinta 329 konstatuojamojoje dalyje, dėl to, kad pagal pagrindinio reglamento 18 straipsnį naudoti turimi faktai, Komisija kiekvienam PKN, apie kurį pranešė „Sinopec Ningxia“, naudojo didžiausią apskaičiuotą kitų bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų normaliąją vertę. Nors PVM išskaičiavimas iš gamtinių dujų ir elektros energijos kainų jiems iš tiesų neturėjo didelio

poveikio, bendras atskirų bendrovių poveikis grupės dempingo skirtumui skiriasi priklausomai nuo šių bendrovių pardavimo dalies viso grupės pardavimo eksportui į Sąjungą atžvilgiu. Galiausiai Komisija pažymėjo, kad koregavimas, nors ir susijęs su gamtinėmis dujomis ir elektros energija, turėjo šalutinį poveikį, pavyzdžiui, pridėtinėms išlaidoms, kurios apskaičiuotos kaip neiškraipytų gamybos sąnaudų procentinė dalis. Jei šios išlaidos sumažės dėl to, kad iš gamtinių dujų ir elektros energijos kainų buvo išskaičiuotas PVM, sumažės ir pridėtinės išlaidos. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(5) **Vartojimo prekės / nežymūs kiekiai**

(301) Dėl didelio atrinktų bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų naudojamų gamybos veiksnių skaičiaus kai kurios žaliavos, kurių dalis bendrose eksportuojančio gamintojo gamybos sąnaudose ir produkto rūšies lygmeniu yra nedidelė, buvo priskirtos vartojimo prekėms.

(302) Komisija apskaičiavo, kokią bendrų žaliavų sąnaudų procentinę dalį sudaro vartojimo prekės ir pritaikė tą procentinę dalį perskaičiuotoms žaliavų sąnaudoms remdamasi nustatytomis neiškraipytomis kainomis.

(303) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo vienas atrinktas eksportuojantis gamintojas pažymėjo, kad daug gamybos veiksnių, kuriuos Komisija laikė nereikšmingais, buvo laikomi vartojimo prekėmis, todėl šiems gamybos veiksniams nebuvo nustatyti individualūs lyginamieji dydžiai. Nors eksportuojantis gamintojas iš esmės neprieštaravo šiam požiūriui, jis abejojo jo vykdymu. Pirma, eksportuojantis gamintojas tvirtino, kad gamintojai turėjo pateikti neproporcingai išsamią informaciją, kuri galiausiai nebuvo naudojama normaliajai vertei apskaičiuoti. Antra, eksportuojantis gamintojas pažymėjo, kad Komisija nustatė vartojimo prekių vertes, šių vartojimo prekių dalį bendrose tiesioginėse žaliavų sąnaudose taikydama neiškraipytoms šių sąnaudų vertėms, pagrįstoms lyginamaisiais dydžiais. Eksportuojantis gamintojas teigė, kad taip Komisija faktiškai laikė vartojimo prekių vertes iškraipytomis, nors nebuvo nustatyta jokių iškraipymų. Eksportuojantis gamintojas taip pat teigė, kad Komisija negalėjo daryti prielaidos, kad vartojimo prekių vertė iškraipyta remiantis ta pačia procentine dalimi, kaip ir tiesioginių žaliavų atveju. Eksportuojantis gamintojas pareiškė panašią išlygą dėl to, kaip Komisija vertino pridėtines išlaidas. Atsižvelgdamas į šiuos klausimus, eksportuojantis gamintojas paprašė, kad Komisija apribotų vartojimo prekių ir pridėtinių išlaidų ribas neviršijant eksportuojančio gamintojo nurodytų vartojimo prekių ir pridėtinių išlaidų verčių.

(304) Komisija su šiuo tvirtinimu nesutiko. Komisija pažymėjo, kad siekiant nustatyti ir patikrinti, ar gamybos veiksnys yra nereikšmingas, būtina išsamiai suskirstyti produktų rūšis pagal visus gamybos veiksnius. Todėl prašomos informacijos lygis buvo tinkamas nustatant ir patikrinant visą informaciją, įskaitant vartojimo prekių dalį tiesioginių žaliavų sąnaudose, kurios buvo naudojamos normaliajai vertei apskaičiuoti. Dėl argumento, kad vartojimo prekių vertės nebuvo iškraipytos ir kad jos turėtų būti apribotos neviršijant eksportuojančio gamintojo nurodytų verčių, Komisija pažymėjo, kad 3.1.1 skirsnyje nustatyti dideli iškraipymai. Tokiu atveju pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalį vidaus sąnaudos gali būti naudojamos, tačiau tik tiek, kiek, remiantis tiksliais ir tinkamais įrodymais, yra nustatyta, kad jos nėra iškraipytos. Eksportuojantys gamintojai nepateikė ir Komisija nerado jokių tokių įrodymų, susijusių su vartojimo prekėmis ir pridėtinėmis išlaidomis. Dėl prielaidos, kad vartojimo prekių vertė iškraipyta remiantis ta pačia procentine dalimi, kaip ir tiesioginių žaliavų vertė, Komisija pirmiausia priminė, kad atrinktas eksportuojantis gamintojas neginčijo principo, pagal kurį nereikšmingi gamybos veiksniai laikomi vartojimo prekėmis. Nors Komisija joms taikė kitų tiesioginių žaliavų vidutinį iškraipymo koeficientą, eksportuojantis gamintojas nepateikė jokių įrodymų, kad tokia prielaida būtų neteisinga. Todėl šie tvirtinimai buvo atmesti.

(6) **Gamybos pridėtinės išlaidos, PBA išlaidos ir pelnas**

(305) Bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų patiriamos gamybos pridėtinės išlaidos buvo išreikštos kaip eksportuojančių gamintojų faktiškai patirtų gamybos išlaidų dalis. Ši procentinė dalis buvo pritaikyta neiškraipytoms produkto gamybos sąnaudoms.

(306) PBA išlaidoms ir pelnui nustatyti Komisija naudojo 2018 m. Turkijos bendrovės „Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S.“ chemijos pramonės segmento finansinius duomenis, kaip paskelbta 2020 m. kovo 30 d. pranešime ir nurodyta 218 konstatuojamojoje dalyje.

(307) Kaip paaiškinta 205 konstatuojamojoje dalyje, Komisija padarė išvadą, kad 2018 m. bendrovės „Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S." finansinės išlaidos buvo neįprastai didelės, todėl turėtų būti tinkamai pakoreguotos. Todėl, skaičiuodama PBA išlaidas, Komisija nepaisė 2018 m. finansinių išlaidų ir jas pakeitė vidutinėmis šios bendrovės 2017, 2016 ir 2015 m. finansinėmis išlaidomis. Pakoregavus padidintas PBA išlaidų procentinis dydis, bet sumažintas pelno procentinis dydis. Todėl 2018 m. neįprastų finansinių išlaidų poveikis buvo tik pokytis tarp PBA išlaidų ir pelno, apskritai nedarant jokio poveikio PBA išlaidoms ir pelnui. Todėl apskritai tai neturėjo poveikio PBA išlaidų ir pelno (kartu paėmus) lygiui.

(308) Kaip išsamiau paaiškinta 303 konstatuojamojoje dalyje, pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo vienas atrinktas eksportuojantis gamintojas teigė, kad pridėtinės išlaidos kartu su vartojimo prekių vertėmis neturėtų būti laikomos iškraipytomis ir tos vertės neturėtų viršyti eksportuojančio gamintojo nurodytų verčių. Šis tvirtinimas aptartas ir atmestas 304 konstatuojamojoje dalyje.

(309) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo vienas atrinktas eksportuojantis gamintojas teigė, kad jo netiesioginis darbas normaliosios vertės apskaičiavimo tikslais buvo įtrauktas į pridėtines išlaidas, o ne apskaitomas kaip gamybos veiksnys, juolab kad Komisija nustatė tikslų darbo lyginamąjį dydį. Atrinktas eksportuojantis gamintojas teigė, kad netiesioginiam darbui taikant darbo lyginamąjį dydį sąnaudos būtų tikslesnės, nei jį įtraukus į pridėtines išlaidas.

(310) Komisija su šiuo tvirtinimu nesutiko. Komisija pažymėjo, kad pats eksportuojantis gamintojas netiesioginį darbą įtraukė į pridėtines išlaidas, priskirtas gamybos sąnaudoms, ir tuo pat metu netiesioginį darbą nurodė kaip atskirą gamybos veiksnį. Siekdama išvengti dvigubo skaičiavimo, Komisija pašalino tiesioginį darbą kaip gamybos veiksnį ir naudojo jį kaip pridėtinių išlaidų dalį. Atsižvelgdama į netiesioginio darbo, kaip pridėtinių išlaidų, pobūdį, didelį produktų gamyboje dalyvaujančių darbuotojų atlyginimų ir kvalifikacijos skirtumą, siekdama išvengti dvigubo skaičiavimo ir norėdama užtikrinti nuoseklumą, Komisija nenustatė priežasčių keisti eksportuojančio gamintojo pradinio požiūrio, o netiesioginį darbą toliau laikė pridėtinėmis išlaidomis. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(311) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo du atrinkti eksportuojantys gamintojai teigė, kad Komisija turėjo naudoti daugiau nei vieno gamintojo PBA išlaidų ir pelno duomenis. Eksportuojantys gamintojai šiuos argumentus pagrindė Apeliacinio komiteto išvadomis byloje „*EU – Bed Linen*" (DS141).

(312) Komisija su šiuo tvirtinimu nesutiko. Komisija pažymėjo, kad pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalimi nedraudžiama naudoti vieno gamintojo PBA išlaidų duomenų. Šios nuostatos suderinamumas su PPO taisyklėmis aptartas 98 konstatuojamojoje dalyje. Be to, kaip paaiškinta 3.1.2.3 skirsnyje, Komisija nustatė tik vieną tipiškos šalies bendrovę, kurios duomenys buvo prieinami. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(313) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo trys atrinkti eksportuojantys gamintojai nesutiko su tuo, kad Komisija iš eksporto kainos išbraukė tam tikras frachto išlaidas, tačiau šios išlaidos (kartu su tvarkymo, kt. ir finansinėmis išlaidomis, pvz., banko mokesčiais) nebuvo išbrauktos iš tipiškos šalies gamintojo PBA išlaidų.

(314) Komisija su šiuo tvirtinimu nesutiko. Komisija pažymėjo, kad nėra jokių požymių, kad tokios išlaidos buvo įtrauktos į nurodytas tipiškos šalies gamintojo PBA išlaidas. Be to, atrinkti eksportuojantys gamintojai nepateikė priešingų įrodymų. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(315) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo vienas atrinktas eksportuojantis gamintojas sutiko, kad tipiškos šalies gamintojo finansinės išlaidos buvo neįprastai didelės, todėl tos bendrovės PBA išlaidos turėjo būti atitinkamai pakoreguotos. Tačiau atrinktas eksportuojantis gamintojas nesutiko su tos bendrovės pelno koregavimu dėl tų pačių neįprastų išlaidų. Eksportuojantis gamintojas teigė, kad pelno koregavimas panaikina PBA išlaidų koregavimą, nes PBA išlaidų ir pelno suma išliko nepakitusi.

(316) Komisija nesutiko su šiuo vertinimu ir teigė, kad tiek PBA išlaidoms, tiek pelnui įtaką darė neįprastos finansinės išlaidos. Būtų beprasmiška ištaisyti vieną, o kitą ne. Komisijos nuomone, pelno koregavimas nepanaikina PBA išlaidų koregavimo, o jį papildo. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

3.1.4.2. Pagrindinio reglamento 18 straipsnio taikymas „Wan Wei“, „Mengwei“ ir „Shuangxin“

(317) Nagrinėdama bendrovių „Wan Wei“, „Mengwei“ ir „Shuangxin“ atsakymus į antidempingo klausimynus, Komisija atkreipė dėmesį, kad atsakymų dalyse, susijusiose su gamybos sąnaudomis, taigi ir su normaliosios vertės apskaičiavimu, pasigaminamų gamybos išteklių gamybos veiksniai (pasigaminamas garas, elektros energija ir pan.) nebuvo tinkamai priskirti tiriamajam produktui. Tai neatitiko instrukcijų, kurias Komisija pateikė antidempingo klausimyne. Tolesnėje korespondencijoje, įskaitant raštus dėl informacijos neišsamumo ir raštus prieš patikrinimą vietoje, Komisija bendrovėms „Wan Wei“, „Mengwei“ ir „Shuangxin“ pakartojo savo prašymą pateikti atsakymus pagal antidempingo klausimyne pateiktas instrukcijas.

(318) Vėliau pateikdamos atsakymus, trys pirmiau minėtos bendrovės tvirtino, kad, jų nuomone, į klausimyną nebuvo įmanoma atsakyti taip, kaip prašė Komisija. Visų pirma, šios bendrovės tvirtino, kad nebuvo jokio objektyvaus arba tikslaus pagrindo, kuriuo remiantis būtų galima atskirti kiekvienos pasigaminamos medžiagos ir (arba) energijos suvartojimą ir kad nebuvo įmanoma atskirai pateikti informacijos apie kiekvienos pasigaminamos medžiagos ir (arba) energijos suvartojimą ir kiekvienai pasigaminamai medžiagai ir (arba) energijai gaminti įsigytas medžiagas. Vėliau patikslinti atsakymų variantai šiuo požiūriu taip pat nebuvo išsamūs.

(319) Komisija su tokia pozicija nesutiko. Ji paaiškino, kad šios bendrovės jau pateikė informaciją apie pasigaminamų gamybos veiksnių gamybos išteklius, todėl šiuos gamybos išteklius taip pat galima priskirti tiriamajam produktui.

(320) Komisija informavo bendroves „Wan Wei“ ([86]), „Mengwei“ ([87]) ir „Shuangxin“ ([88]), kad dėl šių pirmiau aprašytų eksportuojančių gamintojų pateiktos informacijos trūkumų Komisija nusprendė savo išvadas, susijusias su pasigaminamais gamybos ištekliais, naudojamais gaminant tiriamąjį produktą, grįsti turimais faktais, kaip nustatyta pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalyje.

(321) Atsakydami į šiuos raštus pagal 18 straipsnį, eksportuojantys gamintojai pakartojo savo paaiškinimus, kodėl, jų nuomone, jie negalėjo pateikti prašytų duomenų.

(322) Komisija nustatė neiškraipytas pasigaminamų gamybos išteklių kainas ir jas panaudojo normaliajai vertei apskaičiuoti, kaip paaiškinta 274 ir 275 konstatuojamosiose dalyse.

(323) Per tikrinamąjį vizitą, kuris 2019 m. lapkričio mėn. vyko bendrovės „Mengwei“ patalpose, bendrovė atliko kelias savo atsakymų į klausimyną, įskaitant su gamybos sąnaudomis susijusią dalį, pataisas.

(324) Pačioje paskutinės tikrinamojo vizito dienos pabaigoje bendrovė pateikė dar vieną atsakymo variantą, taip panaikindama dalį ankstesnio darbo, atlikto patikrinimo ir susijusio parengiamojo darbo metu. Pakeistoji dalis buvo susijusi gamybos sąnaudomis, turinčiomis įtakos normaliosios vertės apskaičiavimui. Be kita ko, naujajame variante, palyginti su ankstesniais, buvo gerokai sumažintas darbo valandų skaičius. Todėl Komisija informavo bendrovę, kad šios pačioje tikrinamojo vizito pabaigoje pateiktos pakeistos informacijos patikrinti neįmanoma.

(325) Po tikrinamųjų vizitų Komisija informavo bendrovę „Mengwei“ ([89]), kad Komisija negalėjo patikrinti paskutiniųjų pateiktų duomenų, kurie buvo gauti pačioje tikrinamojo vizito pabaigoje, ir, kiek tai susiję su paskutiniais pateiktais duomenimis, savo išvadas grįs turimais faktais, kaip nustatyta pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalyje. Bendrovė „Mengwei“ nepateikė jokių pastabų dėl šio rašto pagal 18 straipsnį.

(326) Komisija nusprendė neatsižvelgti į paskutinę tikrinamojo vizito dieną pateiktą informaciją, kurios nebuvo galima patikrinti, ir šiuo atveju savo išvadas grindė iki šios paskutinės versijos pateikta informacija, kurią Komisija galėjo patikrinti.

([86]) Bendrovei skirta riboto naudojimo tikrinamojo vizito ataskaitos redakcija, išsiųsta 2020 m. kovo 5 d., ir raštas pagal 18 straipsnį, išsiųstas 2020 m. vasario 26 d. (t20.001693).

([87]) Bendrovei skirta riboto naudojimo tikrinamojo vizito ataskaitos redakcija, išsiųsta 2020 m. kovo 5 d., ir raštas pagal 18 straipsnį, išsiųstas 2020 m. vasario 26 d. (t20.001693).

([88]) Bendrovei skirta riboto naudojimo tikrinamojo vizito ataskaitos redakcija, išsiųsta 2020 m. kovo 5 d., ir raštas pagal 18 straipsnį, išsiųstas 2020 m. vasario 26 d. (t20.001692).

([89]) Bendrovei skirta riboto naudojimo misijos ataskaitos redakcija, išsiųsta 2020 m. kovo 5 d., ir raštas pagal 18 straipsnį, išsiųstas 2020 m. kovo 16 d. (t20.002421).

3.1.4.3. Pagrindinio reglamento 18 straipsnio taikymas „Sinopec Ningxia“

(327) Per tikrinamąjį vizitą, kuris 2019 m. gruodžio 9–12 d. vyko bendrovės „Sinopec Ningxia“ patalpose, esančiose Inčuane (Ningsia), Komisija nustatė kelis didelius ir rimtus pateiktų duomenų apie gamybos sąnaudas trūkumus. Šie trūkumai labai trukdė normaliai tyrimo procedūrai, kiek tai susiję su atitinkamu klausimyno atsakymų skirsniu. Visų pirma, bendrovė „Sinopec Ningxia“ netinkamai priskyrė gamybos veiksnių vertę ir suvartojimą parengiamiesiems PVA gamybos etapams (t. y. VAM, acetileno, garo gamybai ir t. t.), dėl to buvo nustatyta gerokai per didelė arba gerokai per maža daugelio gamybos veiksnių, netiesiogiai naudojamų PVA gaminti, vertė. Dėl to pagal PKN išskaidytos gamybos sąnaudos buvo nepatikimos.

(328) Komisija nusprendė, kad šie dideli ir rimti klausimyne pagal produktų rūšis nurodytų gamybos sąnaudų trūkumai labai trukdė normaliai tyrimo procedūrai, kiek tai susiję su šiuo klausimyno skirsniu. Todėl Komisija informavo bendrovę „Sinopec Ningxia“, kad, pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalį skaičiuodama normaliąją vertę, ketina remtis turimais faktais, kaip nustatyta pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalyje.

(329) Šiuo klausimu pažymėtina, kad su bendrove „Sinopec Ningxia“ susijusi normalioji vertė buvo apskaičiuota naudojant kitų bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų pateiktą informaciją (konkrečiai – gamybos sąnaudas ir gamybos veiksnių suvartojimą pagal produktų rūšis). Visų pirma, kiekvienam bendrovės „Sinopec Ningxia“ nurodytam PKN Komisija taikė didžiausiąją apskaičiuotą kitų bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų normaliąją vertę.

(330) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo vienas atrinktas eksportuojantis gamintojas ir vienas Sąjungos gamintojas ir (arba) naudotojas teigė, kad, kaip normaliąją vertę bendrovei „Sinopec Ningxia“ taikydama didžiausią apskaičiuotą kitų bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų normaliąją vertę, Komisija baudžiamąja tvarka taikė pagrindinio reglamento 18 straipsnį. Be to, eksportuojantis gamintojas tvirtino, kad Komisija, naudodamasi kitų eksportuojančių gamintojų, kuriems taip pat buvo taikomas pagrindinio reglamento 18 straipsnis, duomenimis, nepasinaudojo geriausiais turimais faktais, bet tam tikru būdu „Sinopec Ningxia“ atžvilgiu du kartus taikė 18 straipsnį. Eksportuojantis gamintojas taip pat teigė, kad Komisija turėjo naudoti „Sinopec Chongqing“ duomenis, nes tai bendrovei nebuvo taikomas pagrindinio reglamento 18 straipsnis. Eksportuojančio gamintojo teigimu, tai, kad „Sinopec Chongqing“ gamybos procesas skiriasi nuo „Sinopec Ningxia“ gamybos proceso, nepaneigia „Sinopec Chongqing“ duomenų, nes gamybos procesas nedaro poveikio PVA kainoms.

(331) Komisija su šiais tvirtinimais nesutiko. Pirmiausia Komisija pažymėjo, kad, kaip paaiškinta 317–322 konstatuojamosiose dalyse, pagrindinio reglamento 18 straipsnis „Wan Wei Group“ ir „Shuangxin“ buvo taikomas tik pasigaminamų gamybos veiksnių atveju. Kaip išsamiau paaiškinta 274 konstatuojamojoje dalyje ir atrinktiems eksportuojantiems gamintojams atskleistuose skaičiavimo žiniaraščiuose, siekdama nustatyti pasigaminamų gamybos veiksnių vertes, kurios buvo reikšmingos sąnaudų dalies atžvilgiu, Komisija naudojo atitinkamų eksportuojančių gamintojų pateiktas ir Komisijos patikrintas suvartojimo normas. Šios normos buvo taikomos neiškraipytoms vertėms, kaip ir bet kuriam kitam gamybos veiksniui. Kaip paaiškinta 275 konstatuojamojoje dalyje, pasigaminami gamybos veiksniai, kurie sudaro tik nedidelę bendrų eksportuojančio gamintojo gamybos sąnaudų dalį, buvo priskirti vartojimo prekėms, kaip ir kiti nereikšmingi gamybos veiksniai. Todėl labai ribotai taikydama pagrindinio reglamento 18 straipsnį „Wan Wei Group“ ir „Shuangxin“, Komisija naudojo tik šių bendrovių pateiktus ir patikrintus duomenis kartu su lyginamaisiais dydžiais, kaip ir bet kurio kito gamybos veiksnio atveju. Taip pat pažymėtina, kad todėl Komisija manė, jog „Wan Wei Group“ ir „Shuangxin“ nustatytos normaliosios vertės galėtų būti naudojamos kaip geriausi turimi faktai, nebaudžiant „Sinopec Ningxia“.

(332) Dėl „Sinopec Chongqing“ duomenų kaip geriausių turimų faktų tinkamumo Komisija ir eksportuojantis gamintojas pažymėjo, kad „Sinopec Chongqing“ gamybos procesas skiriasi nuo „Sinopec Ningxia“ gamybos proceso. Kalbant apie pagrindines žaliavas, „Sinopec Ningxia“ gamybos procesas yra panašesnis į „Wan Wei Group“ ir „Shuangxin“ gamybos procesą. Nors tai turbūt neturi poveikio kainoms, tai turi didelį poveikį normaliosios vertės, kuri grindžiama gamybos veiksniais (įskaitant žaliavas), jų naudojimo norma ir lyginamaisiais dydžiais, apskaičiavimui. Iš tiesų, „Sinopec Group“ pati pripažino gamybos proceso poveikį apskaičiuotos normaliosios vertės lygiui ir atitinkamai dempingo skirtumams. Savo 2020 m. birželio 16 d. pastabose „Sinopec“ teigė, kad „keliuose JAV antidempingo tyrimuose dėl to, kad „Sinopec Chongqing“ gamybos procesas ir specifinės produktų savybės labai skiriasi nuo kitų Kinijos gamintojų gamybos proceso, jos dempingo skirtumas buvo nulinis arba labai mažas“. Kadangi „Sinopec Chongqing“ gamybos procesas taip pat labai skiriasi nuo „Sinopec Ningxia“ gamybos proceso, „Sinopec Chongqing“ duomenys negali būti laikomi geriausiais turimais faktais nustatant „Sinopec Ningxia“ normaliąją vertę.

(333) Galiausiai, kiek tai susiję su kiekvienos rūšies produkto didžiausios normaliosios vertės naudojimu, Komisija nemano, kad šis metodas yra baudžiamojo pobūdžio. Kadangi Komisija negalėjo patikrinti ir panaudoti „Sinopec Ningxia“ pateiktų duomenų normaliajai vertei apskaičiuoti, nėra įrodymų, kad „Sinopec Ningxia“ kiekvienos rūšies produkto normalioji vertė būtų mažesnė už kitų bendradarbiaujančių gamintojų, naudojančių panašias žaliavas, kiekvienos rūšies produkto didžiausią normaliąją vertę.

(334) Dėl išdėstytų priežasčių šie tvirtinimai buvo atmesti.

3.1.4.4. Normaliosios vertės skaičiavimas

(335) Norėdama apskaičiuoti normaliąją vertę Komisija ėmėsi toliau nurodytų veiksmų.

(336) Pirma, Komisija nustatė neiškraipytas PVA gamybos sąnaudas. Ji pritaikė neiškraipytas vieneto sąnaudas faktiniam suvartojimui pagal bendradarbiaujančio eksportuojančio gamintojo individualius gamybos veiksnius.

(337) Antra, Komisija padidino neiškraipytas produkto gamybos sąnaudas pridėdama nustatytas gamybos pridėtines išlaidas, kaip aprašyta 305 konstatuojamojoje dalyje, kad gautų neiškraipytas bendras gamybos sąnaudas.

(338) Galiausiai prie gamybos sąnaudų, nustatytų kaip aprašyta 337 konstatuojamojoje dalyje, Komisija pridėjo bendrovės „Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S.“ PBA išlaidas ir pelną, kaip paaiškinta 205 ir 218 konstatuojamosiose dalyse.

(339) Parduotų prekių sąnaudų procentine dalimi išreikštos ir prie neiškraipytų gamybos sąnaudų pridėtos PBA išlaidos sudarė 17,6 %.

(340) Parduotų prekių sąnaudų procentine dalimi išreikštas ir prie neiškraipytų gamybos sąnaudų pridėtas pelnas sudarė 4,0 %.

(341) Tuo remdamasi Komisija normaliąją vertę apskaičiavo pagal produkto rūšį, remdamasi gamintojo kainomis EXW sąlygomis pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies a punktą.

(342) Po 2019 m. gruodžio 20 d. pranešimo trys prekiautojai tiriamuoju produktu tvirtino, kad nustatant normaliąją vertę turėtų būti atsižvelgiama į nuolaidas už kiekį, taikomas gamybos veiksniams, elektros energijai, vandeniui ir gamtinėms dujoms. Šios šalys tvirtino, kad nustatant bendruosius indeksus į tokias nuolaidas neatsižvelgta ir kad jos yra taikomos perkant dideliais kiekiais. Šios šalys paprašė pakoreguoti normaliąją vertę atsižvelgiant į šias nuolaidas, kurios, kaip tvirtinta, yra taikomos gamybos veiksniams, elektros energijai, vandeniui ir gamtinėms dujoms. Be to, suinteresuotosios šalys tvirtino, kad didžioji dauguma PVA gamintojų yra didelės bendrovės, gaunančios nuolaidų, kai perka žaliavas ir energiją. Po 2020 m. kovo 30 d. pranešimo tos pačios suinteresuotosios šalys pakartojo savo tvirtinimą, nepateikdamos jokių papildomų jį patvirtinančių įrodymų. Vėliau tos pačios šalys taip pat tvirtino, kad Turkijos dujų ir elektros energijos rinka nėra liberalizuota ir kad kainas nustato valdžios institucijos.

(343) Primenama, kad elektros energijai ir gamtinėms dujoms naudojamuose šaltiniuose, nurodytuose 279 konstatuojamojoje dalyje, yra duomenų apie pramoninius naudotojus. Be to, pažymima, kad suinteresuotųjų šalių tvirtinimai, kad yra taikomos nuolaidos už kiekį, taip pat jų tvirtinimai dėl tų nuolaidų dydžio nebuvo argumentuoti, nuolaidos nebuvo išreikštos skaičiais ir nebuvo niekaip pagrįstos. Galiausiai pažymėtina, kad informacija, kurią pateikė šios šalys, nebuvo pagrįstas jų tvirtinimas, kad dujų ir elektros energijos rinka nėra liberalizuota ir kad kainas nustato valdžios institucijos. Priešingai, šių šalių pateiktose ataskaitose apibūdinami liberalizuotos Turkijos energijos rinkos ypatumai ir atitinkamų reguliavimo institucijų vaidmuo – iš esmės tik užtikrinti tinkamą rinkos veikimą. Todėl šie tvirtinimai atmesti kaip nepagrįsti.

(344) Po 2019 m. gruodžio 20 d. pranešimo tos pačios suinteresuotosios šalys tvirtino, kad šiame tyrime nagrinėjami Kinijos eksportuotojai nepatyrė „didelių pardavimo išlaidų“ arba finansinių išlaidų, susijusių su PVA produktais, ir kad skaičiuodama normaliąją vertę Komisija neturėtų įtraukti jokių eksportuojančių gamintojų pardavimo ar finansinių išlaidų. Panašius tvirtinimus dėl mažesnių pardavimo išlaidų tos šalys pakartojo ir vėliau.

(345) Tvirtinimas dėl normaliosios vertės skaičiavimo buvo panašus į tvirtinimą, kurį tos pačios suinteresuotosios šalys pareiškė dėl bendrovės „Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S.“ pasirinkimo tinkama tipiškos šalies bendrove, kaip paaiškinta ir aptarta 216 ir 217 konstatuojamosiose dalyse. Be to, Komisija pažymi, kad tvirtinimas, jog Kinijos eksportuojantys gamintojai nepatyrė didelių pardavimo ar finansinių išlaidų, susijusių su PVA produktais, nebuvo pagrįstas kokiu nors tinkamu būdu ir nebuvo patvirtintas atlikus tyrimą. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(346) Po 2019 m. gruodžio 20 d. pranešimo tos pačios trys suinteresuotosios šalys taip pat pareiškė savo nuomonę dėl tinkamų investicijų nusidėvėjimo apskaitos metodų, taikytinų skaičiuojant normaliąją vertę. Vėliau tos pačios šalys savo tvirtinimą dar papildė pareiškimu, kad Kinijos kilmės PVA gamybai nereikalingos jokios mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros (MTTP) išlaidos.

(347) Bendroji gamybos pridėtinių išlaidų, PBA išlaidų ir pelno apskaitos metodika, pagal kurią įtraukiamas ir nusidėvėjimas bei MTTP išlaidos, paaiškinta 305 konstatuojamojoje dalyje. Be to, išsami kiekvienam bendradarbiaujančiam eksportuojančiam gamintojui taikyta metodika šioms bendrovėms buvo atskleista joms skirtuose atitinkamuose konkrečiuose informacijos atskleidimo dokumentuose. Pagal nusistovėjusią praktiką kiekvienam iš šių eksportuojančių gamintojų visada suteikiama galimybė pateikti pastabas dėl su jais susijusių atitinkamų skaičiavimų ir metodikos. Todėl šis prekiautojų tiriamuoju produktu tvirtinimas laikytas faktiškai neteisingu ir dėl to buvo atmestas.

(348) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo Kinijos vyriausybė teigė, kad Komisija naudojo Turkijos gamintojų PVB sąnaudų duomenis, įskaitant importuotų žaliavų kainas, kad apskaičiuotų Kinijos bendrovių normaliąją vertę neatlikusi tinkamo koregavimo. Kinijos vyriausybės nuomone, apskaičiuota normalioji vertė labai skiriasi nuo faktinės atrinktų eksportuojančių gamintojų gamybos padėties, todėl PPO taisyklėse nustatyti kainų palyginamumo reikalavimai netenka prasmės.

(349) Komisija su šiuo tvirtinimu nesutiko. Komisija pažymėjo, kad normaliajai vertei apskaičiuoti ji nenaudojo Turkijos gamintojų PVB sąnaudų duomenų, įskaitant importuotų žaliavų kainas. Ji naudojo tipiškos šalies gamintojo PBA išlaidų ir pelno procentinę dalį. Tačiau sąnaudų struktūra (įskaitant žaliavų naudojimo normas) buvo pagrįsta eksportuojančių gamintojų pateiktais ir Komisijos patikrintais duomenimis, kuriems buvo taikomi neiškraipyti lyginamieji dydžiai. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

3.2. **Eksporto kaina**

(350) Atrinkti eksportuojantys gamintojai į Sąjungą eksportavo tiesiogiai nepriklausomiems pirkėjams arba per susijusias bendroves importuotojas.

(351) Kai eksportuojantys gamintojai nagrinėjamąjį produktą eksportuoja tiesiogiai nepriklausomiems pirkėjams Sąjungoje, pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 8 dalį eksporto kaina buvo už eksportui į Sąjungą parduotą nagrinėjamąjį produktą faktiškai sumokėta arba mokėtina kaina.

(352) Kai eksportuojantys gamintojai nagrinėjamąjį produktą į Sąjungą eksportuoja per susijusią bendrovę, kuri veikia kaip importuotoja, eksporto kaina pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį buvo nustatyta remiantis kaina, kuria importuotas produktas buvo pirmą kartą perparduotas nepriklausomiems pirkėjams Sąjungoje. Šiuo atveju kaina buvo koreguojama atsižvelgiant į visas iš bendradarbiaujančių nesusijusių importuotojų gautas sąnaudas, kurios buvo patirtos nuo importo iki perpardavimo, įskaitant susijusio importuotojo faktiškai patirtas PBA išlaidas, ir pelną (6,89 %).

(353) Vienas iš eksportuojančių gamintojų tam tikrus PVA kiekius pardavė nesusijusiems vidaus prekiautojams, žinodamas, kad šis parduotas PVA yra skirtas Sąjungos rinkai. Nustatant eksporto kainą, į šį pardavimą taip pat atsižvelgta.

(354) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo vienas eksportuojantis gamintojas teigė, kad apskaičiuodama kredito išlaidas Komisija turėtų taikyti palūkanų normas paskoloms USD, o ne RMB, nes eksporto sandorių sąskaitos faktūros buvo pateiktos USD.

(355) Komisija su šiuo tvirtinimu nesutiko. Komisija pažymėjo, kad nors eksporto sandorių sąskaitos buvo išrašytos USD, mokėjimai buvo konvertuoti ir deponuoti RMB. Be to, eksportuojantis gamintojas neįrodė, kad jis turi paskolų USD, todėl tinkama palūkanų norma, taikoma kredito išlaidoms, yra RMB palūkanų norma. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

3.3. **Palyginimas**

(356) Komisija palygino bendradarbiaujančio eksportuojančio gamintojo normaliąją vertę ir eksporto kainą remdamasi gamintojo kainomis EXW sąlygomis.

(357) Tais atvejais, kai tai buvo pateisinama siekiant užtikrinti sąžiningą palyginimą, Komisija pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalį koregavo eksporto kainą, atsižvelgdama į skirtumus, kurie daro poveikį kainoms ir kainų palyginamumui. Remiantis faktiniais bendradarbiaujančios bendrovės duomenimis, buvo pakoreguoti tvarkymo ir krovinių vežimo mokesčiai, kredito išlaidos, banko mokesčiai, komisiniai ir netiesioginiai mokesčiai.

(358) Be to, dviejų atrinktų bendrovių grupių atveju pagal 2 straipsnio 10 dalies i punktą atlikta korekcija, atsižvelgiant į pardavimą per susijusias bendroves. Abi grupės PVA Sąjungos rinkai pardavinėjo per savo susijusį prekiautoją ir (arba) prekiautoją-gamintoją. Nustatyta, kad susijusio prekiautojo ir (arba) prekiautojo-gamintojo funkcijos buvo panašios į tarpininko funkcijas. Tos susijusios bendrovės ieškojo pirkėjų ir mezgė ryšius su jais. Taigi jos buvo atsakingos už pardavimo procesą. Buvo pakoreguotos atitinkamų susijusių bendrovių PBA išlaidos ir pelnas (sudaręs 6,89 %), gauti iš bendradarbiaujančių nesusijusių importuotojų.

(359) Po 2019 m. gruodžio 20 d. pranešimo trys prekiautojai tiriamuoju produktu tvirtino, kad Komisija, lygindama eksporto kainą ir normaliąją vertę, turėtų atsižvelgti į pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalyje nustatytus veiksnius, pvz., fizines savybes, nuolaidas, lengvatas ir kiekius, prekybos lygį, kreditą, išlaidas po pardavimo, komisinius ir kitus veiksnius (visų pirma, kiek tai susiję su aukštesnio lygio produkto sertifikavimo sąnaudomis). Panašius tvirtinimus dėl kredito išlaidų ir techninio aptarnavimo po pardavimo tos pačios šalys pakartojo ir vėliau.

(360) Kaip paaiškinta 357 konstatuojamojoje dalyje, tais atvejais, kai tai buvo pateisinama siekiant užtikrinti sąžiningą palyginimą, Komisija pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalį koregavo eksporto kainą, atsižvelgdama į skirtumus, kurie daro poveikį kainoms ir kainų palyginamumui. Todėl šie tvirtinimai atmesti kaip pertekliniai.

(361) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo vienas naudotojas teigė, kad Komisija neturėtų lyginti normaliosios vertės, pagrįstos GTA vertėmis ir tipiškų šalių gamintojo PBA išlaidomis bei pelnu, su eksporto kaina, pagrįsta Kinijos eksportuojančių gamintojų žaliavų kainomis KLR, PBA išlaidomis ir pelno dydžiu. Pasak naudotojo, eksporto kaina ir normalioji vertė turi būti grindžiamos tomis pačiomis žaliavomis ir PBA išlaidomis.

(362) Komisija nesutiko su šiuo dempingo apskaičiavimo apibūdinimu. Kaip paaiškinta 3.1.4.4 skirsnyje, Komisija normaliąją vertę nustatė pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalį. Kaip paaiškinta 3.2 skirsnyje, priešingai, nei teigia naudotojas, Komisija eksporto kainą pagrindė faktinėmis bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų kainomis, o ne sąnaudomis. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(363) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo du atrinkti eksportuojantys gamintojai teigė, kad Komisija neteisingai pakoregavo pardavimo per susijusius prekiautojus eksporto kainą komisinių atžvilgiu pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą. Jie taip pat teigė, kad Komisija nepateikė jokių įrodymų, pagrindžiančių tokio koregavimo poreikį. Abu eksportuojantys gamintojai tvirtino, kad jų atitinkamų grupių gamybos ir pardavimo bendrovės sudaro vieną ekonominį vienetą.

(364) Komisija su šiais tvirtinimais nesutiko. Dėl priežasčių, atskleistų abiem eksportuojančių gamintojų grupėms papildomo galutinių faktų atskleidimo dokumente, Komisija nemanė, kad kuri nors grupė sudaro vieną ekonominį vienetą. Šiuose dokumentuose paaiškintų argumentų detalės yra konfidenciali verslo informacija ir negali būti išsamiai apibendrintos čia. Savo vertinime Komisija visų pirma atsižvelgė į: i) ar nagrinėjamoms bendrovėms iš tiesų tenka atskiras vaidmuo, t. y. viena bendrovė tik parduoda, o kita – tik gamina; ir ii) ar pagrindinė šių pardavimo bendrovių funkcija yra parduoti bendrovių produktą, ar palengvinti jo pardavimą. Komisija taip pat išnagrinėjo bendrovių buvimo vietą ir išsamiai apsvarstė jų pardavimo, bendrąsias ir administracines išlaidas. Remiantis šiuo vertinimu, šie tvirtinimai buvo atmesti.

(365) Pastabose dėl papildomo galutinio faktų atskleidimo „Sinopec Group“ nesutiko su Komisijos išvada, kad koregavimas pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą yra pagrįstas. Pirma, eksportuojantis gamintojas tvirtino, kad „Sinopec Chongqing“ pardavimas tiesiogiai į JAV yra ribotas ir „neįprastas“. „Sinopec Group“ taip pat pažymėjo, kad „Sinopec Ningxia“ nevykdo tiesioginio pardavimo eksportui. „Sinopec Group“ tvirtino, kad tik tada, kai toks tiesioginis pardavimas eksportui yra (labai) didelis, koregavimas gali būti pagrįstas. „Sinopec Group“ taip pat teigė, kad tai, jog gaminančių bendrovių tiesioginis pardavimas vidaus rinkoje yra didelis, neturi reikšmės nustatant, ar bendrovės sudaro vieną ekonominį vienetą. Be to, „Sinopec Group“ tvirtino, kad „Sinopec Chongqing“ ir „Sinopec Ningxia“ pardavimo išlaidos yra susijusios tik su pardavimu vidaus rinkoje ir pardavimu eksportui į JAV „Sinopec Chongqing“ atveju, todėl jos yra nesvarbios. Tada „Sinopec Group“ pažymėjo, kad tai, jog „Sinopec Central China“ pirko PVA iš nesusijusių gamintojų, nereiškia, kad ji negali būti vienas ekonominis vienetas su gaminančiomis bendrovėmis. Be to, „Sinopec Group“ manė, kad šis pirkimas yra labai nedidelis, ir teigė, kad tik tuomet, kai vykdomas didelis pirkimas iš nesusijusių šalių, galima atlikti koregavimą. Galiausiai „Sinopec“ tvirtino, kad atstumas tarp gaminančių bendrovių ir prekiautojo yra nereikšmingas.

(366) Komisija su šiuo tvirtinimu nesutiko. Komisija pažymėjo, kad pastabose dėl papildomo galutinio faktų atskleidimo „Sinopec Group“ neginčijo faktų, kuriais remdamasi Komisija grindė savo vertinimą, ir nepateikė papildomų faktų. Dėl to, kad bendroves „Sinopec Central China“, „Sinopec Chongqing“ ir „Sinopec Ningxia“ kontroliuoja „Sinopec Group“, Komisija priminė, kad bendra kontrolė būtina vieno ekonominio vieneto buvimo išankstinė sąlyga, ir todėl reikia išanalizuoti, ar visi svarbūs faktai, susiję su susijusiu prekiautoju, rodo, kad yra vienas ekonominis vienetas. Tikslas – nustatyti, ar susijusio prekiautojo atliekamos funkcijos yra panašios į vidaus pardavimo skyriaus funkcijas, ar ne. Šią analizę reikia atlikti remiantis kiekvienu atveju nustatytais faktais, todėl bet koks palyginimas su kitais tyrimais, kai buvo nuspręsta atlikti koregavimą pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą ar jo neatlikti, ne visada yra tinkamas.

(367) Remdamasi neginčijamais šios bylos faktais ir išnagrinėjusi „Sinopec Group“ atsakyme į papildomą galutinį faktų atskleidimą pateiktus argumentus, Komisija nusprendė, kad šiuo atveju taip nėra.

(368) Pirma, „Sinopec Chongqing“ vykdo didelį tiesioginį pardavimą į trečiąsias šalis. Nors jos bendro eksporto pardavimo procentinė dalis galėjo būti mažesnė už kai kuriais kitais atvejais nustatytą procentinę dalį, Komisija vis tiek nustatė, kad ji yra didelė. „Sinopec Group“ tvirtino, jog „Sinopec Chongqing“ pardavimas eksportui į trečiąsias šalis yra „neįprastas“, nes jis vykdomas į JAV siekiant pasinaudoti nuline muito norma pagal atitinkamus JAV antidempingo teisės aktus. Nors Komisija negalėjo patikrinti šio teiginio teisingumo, ji pažymėjo, kad tai nepaneigs fakto, jog „Sinopec Chongqing“ vykdo realų pardavimą eksportui į trečiųjų šalių rinkas, kurį kaip tokį pripažįsta atitinkamos importuojančios šalies valdžios institucijos. Be to, „Sinopec“ pati pripažino, kad šis pardavimas sudaro dalį „Sinopec Chongqing“ pardavimo išlaidų.

(369) Komisija nesutiko, kad gamintojo tiesioginis pardavimas vidaus rinkoje neturi reikšmės. Kaip nustatė Teismas ([90]), vienas ekonominis vienetas yra tada, kai gamintojas užduotis, kurios paprastai priskiriamos vidaus pardavimo skyriaus atsakomybei, patiki platinimo bendrovei. Už pardavimą vidaus rinkoje ir pardavimą eksportui, aptartą 368 konstatuojamojoje dalyje, paprastai atsako vidaus pardavimo skyrius. Šiuo atveju Komisija atkreipė dėmesį į tai, kad „Sinopec“ neginčijo pardavimo išlaidų, susijusių su pardavimu vidaus rinkoje (ir eksporto dalimi), ir laikėsi nuomonės, kad „yra tik normalu, kad šios bendrovės patyrė pardavimo išlaidų“.

(370) Komisija pažymėjo, kad „Sinopec“ taip pat neginčijo, kad „Sinopec Central China“ ne tik parduoda ar eksportuoja grupės pagamintą PVA, bet ir prekiauja kitų nesusijusių bendrovių pagamintu PVA. Tai, kad ji neeksportuoja šio trečiosios šalies PVA, o parduoda jį vidaus rinkoje, nepaneigia išvados, kad šiuo atveju ji elgiasi labiau kaip prekiautoja nei vidaus prekybos skyrius.

(371) Galiausiai, kalbant apie „Sinopec Central China“ pirkimą iš nesusijusių PVA gamintojų, Komisija nesutiko su argumentu, kad koregavimą galima atlikti tik tada, kai pirkimas iš nesusijusių šalių yra didelis. Vien dėl to, kad taip buvo byloje *Musim Mas* ([91]), tai nereiškia, kad toje byloje nustatyta pirkimo dalis yra riba, iki kurios bendrovės sudaro vieną ekonominį vienetą ir kurią viršijus vieno ekonominio vieneto negali būti. Iš tiesų nė vienas iš pirmiau aptartų elementų pats savaime nėra lemiamas. Kiekvienu konkrečiu atveju jie turėtų būti vertinami kaip visuma.

(372) Apibendrindama Komisija priminė, kad analizės pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą tikslas – nustatyti susijusios prekybos bendrovės statusą atsižvelgiant į visus susijusius faktus. Nebūtina, kad visos grupės bendrovės pateiktų visus faktus, kad būtų galima daryti išvadą, jog konkreti tos grupės bendrovė turi būti laikoma agentu, veiklą vykdančiu už komisinius. Todėl argumentas, kad bendrovė „Sinopec Central China“ galėtų būti laikoma tokiu vienos grupės bendrovės atstove, tačiau kitos tos pačios grupės bendrovės vidaus pardavimo skyriumi, nėra įtikinamas.

(373) Iš tiesų, atsižvelgdama į visą „Sinopec Group“ vaizdą ir „Sinopec Central China“ veiklą šioje grupėje, Komisija patvirtino, kad pastaroji negali būti laikoma vidaus pardavimo skyriumi, o gali būti laikoma prekiautoju, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punkte.

(374) Dėl išdėstytų priežasčių šis tvirtinimas buvo atmestas.

([90]) Žr., pavyzdžiui, 2015 m. birželio 25 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Musim Mas*, T-26/12, ECLI:EU:T:2015:437, 43 punktą.
([91]) Ten pat.

(375) Pastabose dėl papildomo galutinio faktų atskleidimo „Wan Wei Group“ nesutiko su Komisijos išvada, kad „Mengwei“ pardavimo koregavimas pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą naudojant „Wan Wei“ duomenis yra pagrįstas. „Wan Wei Group“ skundėsi, kad jai buvo suteiktas tik 5 dienų terminas pastaboms dėl papildomo galutinio faktų atskleidimo pateikti, o ne teisės aktuose nustatytas minimalus 10 dienų terminas, taip pažeidžiant jos teisę į gynybą. Toliau „Wan Wei“ nurodė, kad per tikrinamąjį vizitą Komisija tariamai pažymėjo, kad „Mengwei“ yra tik „Wan Wei“ gamykla arba gamybos bazė. Tada eksportuojantis gamintojas teigė, kad „Wan Wei“ kontroliuoja „Mengwei“ ir todėl sudaro vieną ekonominį vienetą. Eksportuojančio gamintojo teigimu, Komisija netiesiogiai tai pripažino, „Wan Wei Group“ skirdama vieną dempingo skirtumą.

(376) Tada eksportuojantis gamintojas tvirtino, kad „Mengwei“ pardavimas eksportui į trečiąsias šalis nėra didelis, palyginti su visu jos pardavimu. Eksportuojantis gamintojas teigė, kad tik tada, kai toks tiesioginis pardavimas eksportui yra (labai) didelis, galima atlikti koregavimą pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą. Eksportuojantis gamintojas taip pat teigė, kad „Mengwei“ tiesioginis pardavimas vidaus rinkoje nėra svarbus vertinant, ar „Wan Wei“ veikia kaip „Mengwei“ pardavimo skyrius. Eksportuojantis gamintojas tvirtino, kad bet kuriuo atveju tai, jog gaminanti bendrovė vykdė tiesioginį pardavimą, netrukdo nustatyti vieno ekonominio vieneto. Eksportuojantis gamintojas patvirtino, kad „Wan Wei“ perka PVA iš nesusijusių gamintojų, tačiau teigė, kad šis pirkimas sudarė nedidelį kiekį, palyginti su pirkimu iš „Mengwei“. Eksportuojantis gamintojas tvirtino, kad tai, jog prekiautojas taip pat perka produktus iš kitų bendrovių, nereiškia, kad jis negali sudaryti vieno ekonominio vieneto su gaminančia bendrove. Galiausiai eksportuojantis gamintojas tvirtino, kad atstumas tarp „Wan Wei“ ir „Mengwei“ yra nereikšmingas.

(377) Komisija su šiuo tvirtinimu nesutiko. Dėl tvirtinimo procedūros dalies Komisija pažymėjo, kad pagrindinio reglamento 20 straipsnio 5 dalyje aiškiai numatytas trumpesnis nei 10 dienų laikotarpis pastaboms dėl papildomo galutinio faktų atskleidimo pateikti. Iš tiesų, atsižvelgdama į tai, kad gautos pastabos buvo susijusios tik su vienu tyrimo išvadų aspektu, Komisija manė, kad 5 dienų terminas yra pakankamas. Be to, jei atrinktas eksportuojantis gamintojas būtų manęs, kad šio termino nepakanka, jis būtų galėjęs prašyti pratęsti terminą. Tokio pratęsimo paprašė kita suinteresuotoji šalis ir Komisija jį suteikė.

(378) Dėl tvirtinimo esmės Komisija pažymėjo, kad pastabose dėl papildomo galutinio faktų atskleidimo „Wan Wei“ neginčijo faktų, kuriais remdamasi Komisija grindė savo vertinimą, ir nepateikė papildomų faktų. Dėl to, kad bendrovę „Mengwei“ kontroliuoja „Wan Wei“, Komisija priminė, kad prekiaujančios bendrovės kontrolė gamintojo atžvilgiu (arba atvirkščiai) yra būtina vieno ekonominio vieneto buvimo išankstinė sąlyga, ir todėl reikia išanalizuoti, ar visi svarbūs faktai, susiję su susijusiu prekiautoju, rodo, kad yra vienas ekonominis vienetas. Tikslas – nustatyti, ar susijusio prekiautojo atliekamos funkcijos yra panašios į vidaus pardavimo skyriaus funkcijas, ar ne. Šią analizę reikia atlikti remiantis kiekvienu atveju nustatytais faktais, todėl bet koks palyginimas su kitais tyrimais, kai buvo nuspręsta atlikti koregavimą pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą ar jo neatlikti, neturi prasmės.

(379) Remdamasi neginčijamais šios bylos faktais ir išnagrinėjusi „Wan Wei“ atsakyme į papildomą galutinį faktų atskleidimą pateiktus argumentus, Komisija nusprendė, kad šiuo atveju taip nėra.

(380) Pirma, dėl tvirtinimo, kad „Wan Wei“ ir „Mengwei“ sudaro vieną vienetą, nes jos laikomos grupe, todėl joms taikomas vienas dempingo skirtumas, Komisija pažymi, kad tai nereiškia, jog jos sudaro vieną ekonominį subjektą. Tai dvi skirtingos sąvokos. Komisija taip pat pažymėjo, kad per tikrinamąjį vizitą Komisija ji niekada nesutiko, kad „Mengwei“ yra tik „Wan Wei“ gamykla arba gamybos bazė. Iš tiesų pasiūlymas taikyti pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą „Mengwei“ pardavimui per „Wan Wei“ patvirtina, kad Komisija nesutinka su šiuo teiginiu.

(381) Antra, Komisija sutiko, kad „Mengwei“ tiesioginio pardavimo į trečiąsias šalis dalis, palyginti su visu „Mengwei“ pardavimu (eksportui ir vidaus rinkai), yra palyginti nedidelė. Taip yra todėl, kad „Mengwei“ parduoda didelę dalį tiesiogiai vidaus rinkai. Todėl, jei „Mengwei“ tiesioginis pardavimas eksportui būtų lyginamas su visu jos pardavimu eksportui (t. y. be pardavimo vidaus rinkoje), jo dalis būtų gerokai didesnė.

(382) Trečia, Komisija nesutiko, kad gamintojo tiesioginis pardavimas vidaus rinkoje neturi reikšmės. Kaip nustatė Teismas ([92]), vienas ekonominis vienetas yra tada, kai gamintojas užduotis, kurios paprastai priskiriamos vidaus pardavimo skyriaus atsakomybei, patiki platinimo bendrovei. Už tiesioginį pardavimą vidaus rinkoje (ir pardavimą eksportui, kaip aptarta pirmiau) paprastai atsako vidaus pardavimo skyrius. Šiuo klausimu Komisija taip pat pažymėjo, kad „Wan Wei“ neginčijo Komisijos argumento, susijusio su „Mengwei“ pardavimo išlaidomis. Šios išlaidos aiškiai įrodo, kad „Mengwei“ turi savo pardavimo skyrių ir nėra vien „Wan Wei“ gamykla ar gamybos bazė, kaip teigia eksportuojantis gamintojas. Bet kuriuo atveju Komisija priminė, kad, kaip paaiškinta pirmiau, „Mengwei“ parduoda didelį kiekį tiesiogiai eksportui, o to pakanka įrodyti, kad ji turi tikrą pardavimo eksportui skyrių.

(383) Komisija pažymėjo, kad „Wan Wei Group“ taip pat neginčijo, kad „Wan Wei“ ne tik parduoda ar eksportuoja grupės pagamintą PVA, bet ir prekiauja kitų nesusijusių bendrovių pagamintu PVA. Tai patvirtina išvadą, kad „Wan Wei“ veikė labiau kaip prekiautoja, o ne kaip „Mengwei“ vidaus pardavimo skyrius.

(384) Kalbant apie „Wan Wei“ pirkimą iš nesusijusių PVA gamintojų, Komisija nesutiko su argumentu, kad koregavimą galima atlikti tik tada, kai pirkimas iš nesusijusių šalių yra didelis. Vien dėl to, kad taip buvo byloje *Musim Mas* ([93]), tai nereiškia, kad toje byloje nustatyta pirkimo dalis yra riba, iki kurios bendrovės sudaro vieną ekonominį vienetą ir kurią viršijus vieno ekonominio vieneto negali būti. Iš tiesų nė vienas iš pirmiau aptartų elementų pats savaime nėra lemiamas. Kiekvienu konkrečiu atveju jie turėtų būti vertinami kaip visuma.

(385) Iš tiesų, atsižvelgdama į visą „Wan Wei Group“ vaizdą ir „Wan Wei“ veiklą, susijusią su „Mengwei“ PVA, Komisija patvirtino, kad pirmesnioji bendrovė negali būti laikoma pastarosios bendrovės vidaus pardavimo skyriumi, o gali būti laikoma prekiautoju, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punkte.

(386) Dėl išdėstytų priežasčių šis tvirtinimas buvo atmestas.

(387) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo trys atrinkti eksportuojantys gamintojai ir vienas Sąjungos gamintojas ir (arba) naudotojas pažymėjo, kad negrąžintinas PVM neturėtų būti koreguojamas. Visų pirma šios suinteresuotosios šalys teigė, kad Komisija nepaaiškino, kodėl toks koregavimas yra būtinas, ypač atsižvelgiant į tai, kad normalioji vertė apskaičiuojama (iš dalies) naudojant trečiosios šalies duomenis. Be to, šios suinteresuotosios šalys teigė, kad Komisija nepaaiškino, kodėl, nekoreguojant PVM, būtų skirtumas tarp eksporto kainos ir apskaičiuotos normaliosios vertės, darantis poveikį kainų palyginamumui. Jų nuomone, kadangi įprasta kaina grindžiama apskaičiuota normaliąja verte, pirkimo PVM negrąžinamas, todėl PVM grąžinimo skirtumai neturėtų būti koreguojami.

(388) Komisija su šiuo tvirtinimu nesutiko. Komisija atliko koregavimą pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies b punktą atsižvelgdama į netiesioginių mokesčių skirtumą tarp KLR pardavimo eksportui į Sąjungą ir normaliosios vertės, kurią apskaičiuojant neįtraukiami tam tikri netiesioginiai mokesčiai, kaip antai PVM. Komisija neturi įrodyti, kad apskaičiuota normalioji vertė iš tikrųjų yra susijusi su PVM, kurį galima visiškai susigrąžinti pardavus produktus vidaus rinkoje; tai nėra aktualu. Į normaliąją vertę, kuri buvo apskaičiuota, kaip nurodyta 335–347 ir 295 konstatuojamosiose dalyse, nebuvo įtrauktas PVM, nes neiškraipytos vertės tipiškoje šalyje naudojamos normaliajai vertei eksportuojančioje šalyje apskaičiuoti atėmus taikomą PVM. Faktinė padėtis, susijusi su PVM režimu, taikomu pardavimui vidaus rinkoje ir eksportui, yra tik KLR. Atlikus tyrimą padaryta išvada, kad per TL KLR eksportuojantiems gamintojams tenka 13 % arba 16 % PVM prievolė (13 % taikomas nuo 2019 m. balandžio mėn. iki birželio mėn., 16 % taikomas nuo 2018 m. liepos mėn. iki 2019 m. kovo mėn.) eksportuojant, o 5 %, 9 % arba 10 % grąžinami (5 % taikoma nuo 2018 m. liepos mėn. iki rugpjūčio mėn., 9 % – nuo 2018 m. rugsėjo mėn. iki spalio mėn., o 10 % – nuo 2018 m. lapkričio mėn. iki 2019 m. birželio mėn.). Todėl pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies b punktą Komisija tinkamai pakoregavo normaliąją vertę atsižvelgdama į netiesioginių mokesčių skirtumą, šiuo atveju – PVM, kuris iš dalies grąžinamas produktą pardavus eksportui. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

([92]) Žr., pavyzdžiui, 2015 m. birželio 25 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Musim Mas*, T-26/12, ECLI:EU:T:2015:437, 43 punktą.
([93]) Ten pat.

(389) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo trys importuotojai pakartojo savo pastabas, kad Komisija turėtų koreguoti eksporto kainą atsižvelgdama į tai, kad i) Kinijos eksportuojantys gamintojai niekada neskiria prekybos agentų ar tarpininkų, bet tiesiogiai derasi su Sąjungos importuotojais; ii) žemos kokybės PVA eksportuojantys gamintojai nepatyrė MTTP sąnaudų; iii) Kinijos eksportuojantys gamintojai niekada neleidžia vėluoti mokėjimams, todėl jie nepatiria finansinių išlaidų; iv) Kinijos eksportuojantis gamintojas niekada neteikia techninės pagalbos po pardavimo.

(390) Komisija su šiuo tvirtinimu nesutiko. Komisija pažymėjo, kad eksporto kainą ji pagrindė faktiškai sumokėtomis kainomis, pakoreguotomis atsižvelgiant į visus atrinktų eksportuojančių gamintojų teisėtai prašytus koregavimus. Prekiautojų išvardyti elementai nebuvo pridėti prie apskaičiuotos normaliosios vertės, todėl nebuvo jokio palyginamumo klausimo. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

3.4. **Dempingo skirtumas**

(391) Vertindama atrinktus bendradarbiaujančius eksportuojančius gamintojus Komisija palygino kiekvienos rūšies panašaus produkto vidutinę svertinę normaliąją vertę su atitinkamos rūšies nagrinėjamojo produkto vidutine svertine eksporto kaina, kaip nustatyta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 ir 12 dalyse.

(392) Tuo remiantis procentais išreikšti CIF kainos Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą galutiniai vidutiniai svertiniai dempingo skirtumai yra tokie:

Bendrovė	Galutinis dempingo skirtumas
„Shuangxin Group“	115,6 %
„Sinopec Group“	17,3 %
„Wan Wei Group“	193,2 %

(393) Neatrinktiems bendradarbiaujantiems eksportuojantiems gamintojams vidutinį svertinį dempingo skirtumą Komisija apskaičiavo pagal pagrindinio reglamento 9 straipsnio 6 dalį. Todėl tas skirtumas nustatytas remiantis atrinktiems eksportuojantiems gamintojams nustatytais skirtumais.

(394) Tuo remiantis neatrinktiems bendradarbiaujantiems eksportuojantiems gamintojams nustatytas 80,4 % galutinis dempingo skirtumas.

(395) Visiems kitiems nagrinėjamosios šalies eksportuojantiems gamintojams Komisija dempingo skirtumą nustatė pagal pagrindinio reglamento 18 straipsnį remdamasi turimais faktais. Šiuo tikslu Komisija nustatė eksportuojančių gamintojų bendradarbiavimo lygį. Bendradarbiavimo lygis – tai bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų eksporto į Sąjungą apimtis, išreikšta visos eksporto iš nagrinėjamosios šalies į Sąjungą apimties (remiantis Eurostato importo statistiniais duomenimis) dalimi.

(396) Šiuo atveju bendradarbiavimo lygis yra aukštas, nes bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų importas sudarė beveik visą eksportą į Sąjungą tiriamuoju laikotarpiu. Tuo remdamasi Komisija nusprendė, kad dempingo skirtumas kitiems eksportuotojams turi būti lygus atrinktos bendradarbiaujančios bendrovės, kuriai nustatytas didžiausias dempingo skirtumas, dempingo skirtumui.

(397) Procentais išreikšti CIF kainos Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą galutiniai dempingo skirtumai yra tokie:

Bendrovė	Galutinis dempingo skirtumas
„Shuangxin Group“	115,6 %
„Sinopec Group“	17,3 %
„Wan Wei Group“	193,2 %
Kitos bendradarbiaujančios bendrovės	80,4 %
Visos kitos bendrovės	193,2 %

4. ŽALA

4.1. **Sąjungos pramonės apibrėžtis ir Sąjungos gamyba**

(398) Panašų produktą tiriamuoju laikotarpiu Sąjungoje gamino keturi gamintojai: „Kuraray Europe GmbH“, „Sekisui Specialty Chemicals Europe S.L.“, „Solutia Europe SPRL“ ir „Wacker Chemie AG“. Jie sudaro Sąjungos pramonę, apibrėžtą pagrindinio reglamento 4 straipsnio 1 dalyje.

(399) Nustatyta, kad tiriamuoju laikotarpiu bendra Sąjungos gamybos apimtis buvo maždaug [114 000 – 120 000] tonų. Komisija šį skaičių nustatė remdamasi visa turima informacija apie Sąjungos pramonę, t. y. skundo pateikėjo ir visų žinomų Sąjungos gamintojų pateikta informacija. Kaip nurodyta 30 konstatuojamojoje dalyje, atrinkti du Sąjungos gamintojai, kurie pagamino daugiau kaip 80 % viso panašaus produkto Sąjungoje.

4.2. **Susijusios Sąjungos rinkos nustatymas**

(400) Siekdama nustatyti, ar Sąjungos pramonei buvo padaryta žala, taip pat suvartojimo ir įvairius ekonominius rodiklius, susijusius su Sąjungos pramonės padėtimi, Komisija nagrinėjo, ar atliekant analizę reikės atsižvelgti į tolesnį Sąjungos pramonės pagaminto panašaus produkto naudojimą, jei taip – kokiu mastu.

(401) PVA naudojamas kaip tarpinė popieriaus ir kartono gamybos medžiaga, kaip tarpinė PVB dervų, naudojamų PVB plėvelėms gaminti, gamybos medžiaga, kaip plastikams skirta polimerizacijos priemonė ir kaip tarpinė emulsijų ir klijų gamybos medžiaga. Komisija nustatė, kad didelė Sąjungos gamintojų produkcijos dalis buvo skirta uždarajam naudojimui. Sąjungos pramonė daugiausia yra vertikaliai integruota, o PVA dažnai paprasčiausiai perduodamas toje pačioje bendrovėje ar bendrovių grupėse tolesniam perdirbimui tolesnėje gamybos grandyje.

(402) Atliekant žalos analizę skirstymas į uždarąją rinką ir atvirąją rinką yra svarbus, nes uždarajam naudojimui skirti produktai tiesiogiai nekonkuruoja su importuotaisiais. Priešingai, atvirajai rinkai skirta produkcija tiesiogiai konkuruoja su importuojamu nagrinėjamuoju produktu.

(403) Siekdama susidaryti kuo išsamesnį Sąjungos pramonės vaizdą, Komisija gavo duomenų apie visą su PVA susijusią veiklą ir nustatė, ar produkcija skirta uždarajam naudojimui, ar atvirajai rinkai.

(404) Komisija išnagrinėjo tam tikrus su Sąjungos pramone susijusius ekonominius rodiklius remdamasi atvirosios rinkos duomenimis. Šie rodikliai: pardavimo apimtis ir pardavimo kainos Sąjungos rinkoje; rinkos dalis; ekonomikos augimas; eksporto apimtis ir kainos; pelningumas; investicijų grąža ir pinigų srautas. Kai buvo įmanoma ir pagrįsta, nagrinėjimo rezultatai buvo palyginti su uždarosios rinkos duomenimis, siekiant susidaryti aiškų Sąjungos pramonės padėties vaizdą.

(405) Tačiau kitus ekonominius rodiklius būtų galima prasmingai nagrinėti tik įvertinus visą veiklą, įskaitant uždarąjį Sąjungos pramonės naudojimą. Šie rodikliai: gamyba; pajėgumai, pajėgumų naudojimas; užimtumas ir našumas. Šie rodikliai priklauso nuo visos veiklos, nepriklausomai nuo to, ar produkcija skirta uždarajam naudojimui, ar parduodama atvirojoje rinkoje.

(406) Po faktų atskleidimo „Cordial“, „Wacker“ ir „Wegochem“ tvirtino, kad Bendrajame faktų atskleidimo dokumente nepateikta svarbios informacijos, kaip antai apie skundo pateikėjo gamybą, gamybos pajėgumus, pajėgumų naudojimą, pardavimo apimtį ir rinkos dalį.

(407) Atsakydama į bendrovių prašymą, Komisija iš naujo įvertino informaciją, pateiktą intervalais ir (arba) indeksuota forma apie gamybą, gamybos pajėgumus ir užimtumą. Kadangi šioje informacijoje apibendrinami keturių bendrovių duomenys, jie buvo atskleisti bendrovei faktiniais skaičiais ir pateikti suinteresuotosioms šalims nekonfidencialioje byloje.

(408) Kalbant apie skundo pateikėjo pateiktus konfidencialius duomenis, Komisija bendrovių prašymą turi atmesti. Pagrindiniame reglamente reikalaujama, kad Komisija įvertintų žalą Sąjungos pramonei, o ne konkretiems gamintojams. Šiuo atveju prašomi duomenys yra susiję su makroekonominiais rodikliais ir apima visus žinomus Sąjungos gamintojus. Nėra pagrindo išskirti vieno gamintojo duomenis, ypač kai tokie duomenys yra konfidencialūs pagal pagrindinio reglamento 19 straipsnį.

(409) Po faktų atskleidimo „Wacker“ ir Kinijos metalų, mineralų ir cheminių medžiagų prekybos rūmai (CCCMC) užginčijo Komisijos požiūrį į uždarosios ir atvirosios rinkos analizę. „Wacker“ tvirtino, kad Komisija turėtų aiškiai įvertinti tik skundo pateikėjo makroekonominius ir mikroekonominius rodiklius, kad būtų išvengta iškraipyto žalos vertinimo.

(410) Komisija su šiuo „Wacker“ tvirtinimu nesutiko. Sąjungos pramonę sudaro keturi gamintojai, iš kurių du veikia atvirojoje rinkoje. Todėl, kaip paaiškinta 402–405 konstatuojamosiose dalyse, nors dėl tam tikrų ekonominių rodiklių buvo manoma, kad būtų tikslinga remtis tik atvirosios rinkos duomenimis, kitus ekonominius rodiklius būtų galima prasmingai nagrinėti tik atsižvelgiant į visą veiklą, įskaitant Sąjungos pramonės uždarąjį naudojimą.

(411) Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

4.3. **Sąjungos suvartojimas**

(412) Komisija nustatė Sąjungos suvartojimą remdamasi a) uždaruoju suvartojimu, grindžiamu uždaruoju Sąjungos produkcijos naudojimu, b) visų žinomų Sąjungos gamintojų pardavimu Sąjungos rinkoje ir c) importu į Sąjungą iš visų trečiųjų šalių, kaip nurodė Eurostatas, taip pat atsižvelgiant į duomenis, kuriuos pateikė nagrinėjamosios šalies bendradarbiaujantys eksportuojantys gamintojai. Remiantis tuo, kas išdėstyta, Sąjungos suvartojimo raida tokia:

1 lentelė

Sąjungos suvartojimas (tonomis)

	2016 m.	2017 m.	2018 m.	Tiriamasis laikotarpis
Bendras Sąjungos suvartojimas	214 000 – 219 000	210 000 – 215 000	225 000 – 230 000	218 000 – 223 000
Indeksas	*100*	*98*	*106*	*102*
Uždaroji rinka	50 000 – 55 000	52 500 – 57 500	57 500 – 62 500	55 000 – 60 000
Indeksas	*100*	*105*	*116*	*109*
Atviroji rinka	162 000 – 167 000	155 000 – 160 000	165 000 – 170 000	162 000 – 167 000
Indeksas	*100*	*96*	*103*	*100*

Šaltinis: Eurostatas, skundas, patikrinti klausimyno atsakymai.

(413) Nagrinėjamuoju laikotarpiu pasigaminto PVA uždarasis suvartojimas padidėjo 9 %. Tačiau suvartojimas atvirojoje rinkoje ir bendras suvartojimas tuo pačiu laikotarpiu išliko palyginti stabilūs.

(414) Bendras suvartojimas padidėjo nuo maždaug [214 000–219 000] tonų 2016 m. iki maždaug [218 000–223 000] tonų tiriamuoju laikotarpiu, o suvartojimas atvirojoje rinkoje per tą patį laikotarpį išliko stabilus maždaug [162 000–167 000] tonų.

(415) CCCMC tvirtino, kad Komisija tinkamai neišnagrinėjo uždarosios rinkos ir suvartojimo uždarojoje rinkoje. Konkrečiau, CCCMC nustatė, kad Komisija tinkamai neinformavo šalių apie uždarojo suvartojimo ir gamybos dalį, proporcingą bendram suvartojimui ir gamybai, ir apie tai, kiek produkcijos pagaminta atvirajai rinkai. Šalis pakartojo savo tvirtinimą po antrojo papildomo faktų atskleidimo.

(416) Komisija nesutiko su šiuo tvirtinimu ir paaiškino, kad suinteresuotosioms šalims atskleistas suvartojimas uždarojoje rinkoje atitiko uždarąją gamybą. Bendra gamybos apimtis nurodyta 4 lentelėje. Naudojant 1 lentelėje pateiktus uždarosios gamybos duomenis, galima lengvai apskaičiuoti gamybos atvirajai rinkai raidą. Todėl Komisija manė, kad šalys buvo informuotos apie visus būtinus uždarosios ir atvirosios rinkų parametrus. Be to, Sąjungos pramonės uždarasis naudojimas buvo išsamiai išnagrinėtas 5.2.4 skirsnyje „Uždarasis naudojimas“ ir atskleistas visoms suinteresuotosioms šalims. Tačiau dėl patogumo Komisija į patikslintą 4 lentelę įtraukė papildomą eilutę „Gamybos apimtis atvirojoje rinkoje“.

4.4. **Importas iš nagrinėjamosios šalies**

4.4.1. *Importo iš nagrinėjamosios šalies apimtis ir rinkos dalis*

(417) Komisija importo apimtį nustatė remdamasi Eurostato duomenų baze. Importo rinkos dalis buvo nustatyta lyginant importo apimtį ir suvartojimą Sąjungos atvirojoje rinkoje, kaip nurodyta 1 lentelėje.

(418) Importo į Sąjungą iš nagrinėjamosios šalies raida:

2 lentelė

Importo apimtis (tonomis) ir rinkos dalis

	2016 m.	2017 m.	2018 m.	Tiriamasis laikotarpis
Importo iš KLR apimtis tonomis	35 285	44 216	54 326	53 930
Indeksas	*100*	*125*	*154*	*153*
Rinkos dalis	20–25 %	25–30 %	30–35 %	30–35 %
Indeksas	*100*	*131*	*149*	*153*

Šaltinis: Eurostatas.

(419) Nagrinėjamuoju laikotarpiu importas iš nagrinėjamosios šalies padidėjo 53 % – nuo maždaug 35 000 tonų 2016 m. iki beveik 54 000 tonų tiriamuoju laikotarpiu. Todėl importui iš Kinijos tenkanti atvirosios rinkos dalis padidėjo nuo 20–25 % 2016 m. iki 30–35 % tiriamuoju laikotarpiui.

4.4.2. *Importo iš nagrinėjamosios šalies kainos ir priverstinis kainų mažinimas*

(420) Importo kainų tendencijas Komisija nustatė remdamasi Eurostato duomenimis.

(421) Importo į Sąjungą iš nagrinėjamosios šalies vidutinės svertinės kainos raida:

3 lentelė

Importo kainos (EUR/kg)

	2016 m.	2017 m.	2018 m.	Tiriamasis laikotarpis
KLR	1,49	1,39	1,34	1,49
Indeksas	*100*	*94*	*90*	*100*

Šaltinis: Eurostatas.

(422) Importo iš nagrinėjamosios šalies kainoms nagrinėjamuoju laikotarpiu išliko palyginti stabilios – apie 1,49 EUR/kg. Remiantis 7 lentelėje nurodytomis vidutinėmis Sąjungos kainomis, per TL nagrinėjamojo importo ir Sąjungos kainų skirtumas buvo [10–40 %].

(423) Priverstinis kainų mažinimas dėl importo nustatytas remiantis nagrinėjamosios šalies bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų duomenimis ir pardavimo vidaus rinkoje duomenimis, kuriuos apie tiriamąjį laikotarpį pateikė Sąjungos pramonė. Priverstinį kainų mažinimą per tiriamąjį laikotarpį Komisija nustatė lygindama:

— Sąjungos gamintojų kiekvienos rūšies produkto vidutines svertines pardavimo kainas, taikytas nesusijusiems pirkėjams Sąjungos rinkoje, pakoreguotas atsižvelgiant į gamintojo kainas EXW sąlygomis, ir

— atitinkamas iš Kinijos bendradarbiaujančių gamintojų importuoto kiekvienos rūšies produkto vidutines svertines kainas pirmam nepriklausomam pirkėjui Sąjungos rinkoje, nustatytas remiantis CIF kaina (kaina, draudimas ir frachtas) ir tinkamai pakoreguotas siekiant atsižvelgti į muitus ir išlaidas po importo.

(424) Lygintos to paties prekybos lygio sandorių kiekvienos rūšies produkto kainos, atskaičius atidėtas nuolaidas. Nagrinėjamojo produkto importo iš KLR kaina prireikus buvo tinkamai pakoreguota, ją palyginus su Sąjungos pramonės parduodamu panašios rūšies produktu.

(425) Dėl tam tikrų nagrinėjamojo produkto ir panašaus produkto savybių skirtumų pažymėtina, kad, kaip nustatyta 73–77 konstatuojamosiose dalyse, iš KLR importuojamų produktų rūšys konkuruoja su Sąjungos pramonės gaminamų ir parduodamų produktų rūšimis. Tačiau, atsižvelgiant į tai, kad pelenų kiekis bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų gaminamame ir parduodame PVA apskritai buvo didesnis nei Sąjungos pramonės gaminamame ir parduodamame PVA, Komisija nusprendė, kad korekcija yra būtina siekiant užtikrinti sąžiningą Kinijos ir ES produktų rūšių palyginimą pagal PKN. Šią korekciją Komisija nustatė remdamasi iš trečiųjų šalių importuoto didelio ir mažo pelenų kiekio PVA kainų skirtumu, nustatytu pagal naudotojų pateiktą informaciją. Nustatyta, kad kainos skiriasi 10 %.

(426) Tuo remiantis bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų parduodamo didelio pelenų kiekio PVA CIF kaina padidinta 10 %.

(427) Po faktų atskleidimo „Ahlstrom-Munksjö“ nesutiko su 10 % koregavimu, nes Komisija neatskleidė duomenų šaltinio, todėl suinteresuotosios šalys neturėjo galimybės įvertinti tokių duomenų patikimumo.

(428) Šiuo atžvilgiu Komisija patikslino, kad, kaip paaiškinta 425 konstatuojamojoje dalyje, koregavimas buvo apskaičiuotas remiantis iš trečiųjų šalių importuoto pagal PKN palyginamų rūšių didelio ir mažo pelenų kiekio PVA kainų skirtumu; duomenys (faktinių sandorių) atliekant tyrimą buvo surinkti iš naudotojų ir patikrinti.

(429) Be to, kadangi metanolio kiekis ir pakuotė neturi didelės įtakos kainoms, kaip paaiškinta 81 konstatuojamojoje dalyje, Komisija padarė išvadą, kad, vertinant priverstinį kainų mažinimą, šių savybių neturėtų būti paisoma.

(430) Palyginus gautas rezultatas išreikštas Sąjungos gamintojų apyvartos tiriamuoju laikotarpiu procentine dalimi. Nustatyta, kad importo iš nagrinėjamosios šalies Sąjungos rinkoje priverstinio kainų mažinimo vidutinis svertinis skirtumas buvo 28,8–36,7%.

(431) Po faktų atskleidimo kelios suinteresuotosios šalys, t. y. „Wacker“, „Ahlstrom-Munksjö“, „Sinopec Group“, „Wan Wei“, „Mengwei“ ir „Shuangxin“, užginčijo Komisijos skaičiavimus.

(432) „Wacker“ ir Kinijos eksportuojantys gamintojai teigė, kad Sąjungos pramonė nepardavė 18 % iš KLR eksportuoto produkto, nes šis kiekis nebuvo nustatytas pagal palyginamų rūšių PKN. Šalys, pagrįsdamos savo tvirtinimą, kad Komisijos žalos analizė buvo grindžiama tik nedidele Sąjungos pramonės pardavimo apimtimi, o ne visu panašiu produktu, nurodė Sprendimą *Hubei Xinyegang prieš Komisiją*, T-500/17.

(433) Pirma, Komisija pažymėjo, kad šis sprendimas yra apskųstas Teisingumo Teismui, todėl negali būti laikomas patikimu. Antra, pagrindiniame reglamente nereikalaujama, kad Komisija kiekvienos rūšies produkto kainų analizę atliktų atskirai. Teisinis reikalavimas veikiau yra nustatymas panašaus produkto lygmeniu. Nors PKN naudojami kaip tokio vertinimo atskaitos taškas, tai nereiškia, kad skirtingiems PKN priskiriami produktai nekonkuruoja tarpusavyje. Taigi tai, kad pagal tam tikrus PKN klasifikuojami Sąjungos pramonės produktai nebuvo lyginami su importuojamais produktais, nereiškia, kad dėl importo dempingo kaina nedaromas spaudimas kainoms. Iš tiesų priverstinio kainų mažinimo ir priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis nustatymas pirmiausia apskaičiuojant skirtumus PKN lygmeniu yra tik tarpinis ir parengiamasis šio reikiamo kainų palyginimo etapas. Šis etapas nėra teisiškai privalomas, tačiau yra įprasta Komisijos praktika. Trečia, tais atvejais, kai taikoma atranka, nenuostabu, kad

atrinktų eksportuojančių gamintojų importas ir atrinktų Sąjungos pramonės gamintojų produktų pardavimas visiškai nesutampa. Tai nebūtinai reiškia, kad tam tikrų rūšių produktai nebuvo importuojami, bet kad per tiriamąjį laikotarpį atrinkti eksportuojantys gamintojai neeksportavo šių rūšių produktų į Sąjungą. Galiausiai, kaip paaiškinta 58–62 konstatuojamosiose dalyse, Komisija padarė išvadą, kad visų kategorijų PVA bent tam tikru mastu konkuruoja tarpusavyje. Todėl atrinktų eksportuojančių gamintojų 18 % eksportuoto produkto, kurio Sąjungos pramonė nepardavė, nesudaro atskiros nagrinėjamojo produkto kategorijos, bet visiškai konkuruoja su likusių kategorijų produktais, kurių atitiktis nustatyta. Be to, Sąjungos pramonės neparduoti produktai pagal PKN buvo tam tikrų rūšių produktai, tinkami naudoti klijų, polimerizacijos ir popieriaus sektoriuose, todėl jie yra lygiaverčiai ir tiesiogiai konkuruoja su kitų rūšių produktais, kuriuos Sąjungos pramonė gamina ir parduoda naudoti tiems patiems tikslams, net jei jie nebuvo naudojami priverstiniam kainų mažinimui kiekybiškai nustatyti.

(434) Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(435) Tos pačios šalys paprašė atskleisti papildomą informaciją apie išsamius priverstinio kainų mažinimo ir priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumo apskaičiavimus pagal PKN. Visų pirma jie paprašė informacijos apie: i) Sąjungos pramonės parduotus produktus pagal PKN; ii) vidutinius parduotų produktų pagal PKN kiekius ir pardavimo kainas ir iii) išsamius priverstinio kainų mažinimo ir priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumus pagal PKN. Tos pačios šalys, remdamosi Teismo sprendimu *Jindal* (byla T-301/16, *Jindal Saw Ltd ir Jindal Saw Italia SpA prieš Europos Komisiją*), teigė, kad eksporto kainos ir Sąjungos pramonės pardavimo kainos nebuvo lyginamos tuo pačiu prekybos lygiu, nes didžioji dalis iš KLR importuoto produkto buvo parduota per nesusijusius prekiautojus ir nesusijusius importuotojus, o Sąjungos pramonė parduoda tiesiogiai galutiniams pirkėjams ir kad todėl Komisija turėtų atlikti prekybos lygio koregavimą.

(436) Pagal pagrindinio reglamento 19 straipsnį Komisija negalėjo atskleisti prašomų duomenų apie kiekvieną produkto rūšį. Atskleidus tokią išsamią informaciją būtų galima tiesiogiai arba kartu su rinkos tyrimų informacija atkurti konfidencialius atskirų Sąjungos gamintojų pardavimo arba gamybos duomenis.

(437) Kalbant apie tvirtinimus dėl prekybos lygio koregavimo, Komisija išanalizavo pardavimo galutiniams naudotojams kainą Sąjungos rinkoje, palygino ją su pardavimu platintojams, ir nustatė, kad skirtingų prekybos lygių kainos nuosekliai nesiskiria. Be to, jokia kita turima informacija neparodė, kad reikia taikyti kokį nors prekybos lygio koregavimą. Todėl Komisija padarė išvadą, kad koregavimas atsižvelgiant į skirtingą prekybos lygį yra šiuo atveju nepagrįstas.

(438) „Wacker“ taip pat teigė, kad Komisija vertino nagrinėjamojo importo poveikį Sąjungos pramonės kainoms per visą nagrinėjamąjį laikotarpį (be priverstinio kainų mažinimo apskaičiavimo tiriamuoju laikotarpiu), remdamasi vidutinėmis svertinėmis importo kainomis, nekoreguotomis atsižvelgiant į muitą, išlaidas po importo ir pelenų kiekį.

(439) Šį tvirtinimą teko atmesti. Pagal įprastą Komisijos praktiką buvo apskaičiuoti tik tiriamojo laikotarpio priverstinio kainų mažinimo skirtumai. Tačiau į viso nagrinėjamojo laikotarpio poveikį kainoms buvo atsižvelgta importo kainų raidos atžvilgiu. Siekiant įvertinti tokią tendenciją palyginamuoju pagrindu per kelerius metus, koregavimų atlikti nereikėjo. Be to, net atsižvelgiant į viso nagrinėjamojo laikotarpio vidutines sąnaudas po importo ir muitus, Kinijos kainos vis tiek buvo gerokai mažesnės už Sąjungos pramonės kainas, o tai patvirtina nustatytą didelį priverstinį kainų mažinimą per tiriamąjį laikotarpį.

4.5. **Sąjungos pramonės ekonominė padėtis**

4.5.1. *Bendrosios pastabos*

(440) Pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalį nagrinėjant importo dempingo kaina poveikį Sąjungos pramonei buvo įvertinti visi ekonominiai rodikliai, nagrinėjamuoju laikotarpiu turėję įtakos Sąjungos pramonės būklei.

(441) Siekdama nustatyti žalą Komisija atskirai nagrinėjo makroekonominius ir mikroekonominius žalos rodiklius. Makroekonominius rodiklius Komisija vertino remdamasi skundo pateikėjo pateiktais duomenimis, sutikrintais su kitų Sąjungos gamintojų, naudotojų ir importuotojų pateiktais duomenimis ir prieinamais oficialiais statistiniais duomenimis (Eurostatas). Makroekonominiai duomenys susiję su visais Sąjungos gamintojais.

(442) Mikroekonominius rodiklius Komisija vertino remdamasi atrinktų Sąjungos gamintojų klausimyno atsakymuose pateiktais duomenimis. Dėl antrojo atrinkto Sąjungos gamintojo, „Wacker“, reikia pažymėti, kad pateiktuose duomenyse nebuvo mikroekonominių rodiklių, nes ši bendrovė gamino tik savo uždarajam naudojimui, taigi panašaus produkto atvirojoje rinkoje nepardavė. Todėl mikroekonominiai duomenys buvo susiję tik su atvirojoje rinkoje produktą parduodančiu atrinktu Sąjungos gamintoju, t. y. bendrove „Kuraray Europe GmbH“. Nustatyta, kad abu duomenų rinkiniai atspindi Sąjungos pramonės ekonominę padėtį.

(443) Makroekonominiai rodikliai: gamyba, gamybos pajėgumai, pajėgumų naudojimas, pardavimo apimtis, rinkos dalis, augimas, užimtumas, našumas ir dempingo skirtumo dydis.

(444) Mikroekonominiai rodikliai: vidutinės vieneto kainos, vieneto sąnaudos, darbo sąnaudos, atsargos, pelningumas, pinigų srautas, investicijos, investicijų grąža ir pajėgumas padidinti kapitalą.

4.5.2. *Makroekonominiai rodikliai*

4.5.2.1. Gamyba, gamybos pajėgumai ir pajėgumų naudojimas

(445) Visos Sąjungos gamybos, gamybos pajėgumų ir pajėgumų naudojimo raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

4 lentelė

Gamyba, gamybos pajėgumai ir pajėgumų naudojimas

	2016 m.	2017 m.	2018 m.	Tiriamasis laikotarpis
Gamybos apimtis (tonomis)	129 310	120 807	123 492	114 235
Indeksas	*100*	*93*	*95*	*88*
Gamybos pajėgumai (tonomis)	145 684	145 684	145 684	145 684
Indeksas	*100*	*100*	*100*	*100*
Pajėgumų naudojimas	89 %	83 %	85 %	78 %
Indeksas	*100*	*93*	*95*	*88*
Gamybos apimtis atvirojoje rinkoje (tonomis)	75 000 – 80 000	62 500 – 67 500	600 000 – 65 000	55 000 – 60 000
Indeksas	*100*	*86*	*82*	*75*

Šaltinis: skundas, patikrinti klausimyno atsakymai.

(446) Nagrinėjamuoju laikotarpiu Sąjungos pramonės gamybos apimtis sumažėjo 12 %. Šis gamybos apimties sumažėjimas beveik išimtinai paveikė tik vienintelius du Sąjungos gamintojus, kurie parduoda produktą atvirojoje rinkoje, nes Sąjungos gamintojų, kurie gamina tik uždarajam suvartojimui, gamybos apimtis išliko palyginti stabili.

(447) Nagrinėjamuoju laikotarpiu pajėgumai, apie kuriuos pranešta, išliko tokie patys. Tačiau pajėgumų naudojimas gerokai sumažėjo dėl atvirojoje rinkoje produktą parduodančių Sąjungos gamintojų didelio gamybos apimties sumažinimo siekiant sumažinti gamybos sąnaudas ir nuostolius. Iš tiesų, 2017–2018 m. kiekvienas iš šių dviejų gamintojų dėl importo dempingo kaina daromo spaudimo turėjo sustabdyti dalį savo gamybos linijų.

(448) Taigi pajėgumų naudojimo koeficientas daugiausia mažėjo tik dėl atviroje rinkoje produktą parduodančių dviejų Sąjungos gamintojų gamybos apimties sumažinimo.

(449) Po antrojo papildomo faktų atskleidimo „Solutia“ tvirtino, kad Sąjungos pramonės pajėgumų naudojimo sumažėjimas neatitiko importo iš KLR tendencijos, nes jis padidėjo 2017–2018 m., kai importas padidėjo, ir per TL sumažėjo, kai taip pat sumažėjo importas iš KLR.

(450) Šį argumentą reikėjo atmesti. Pirma, 2017–2018 m. Sąjungos pramonės pajėgumų naudojimo koeficientas padidėjo 2 procentiniais punktais, o suvartojimas atvirojoje rinkoje padidėjo 7 procentiniais punktais. Be to, per tą patį laikotarpį importo iš KLR apimtis padidėjo 23 %, o rinkos dalis – dar 14 %. Todėl net augant paklausai Sąjungos pramonė negalėjo gerokai padidinti gamybos apimties, nes jos kainos buvo nuolat priverstinai mažinamos dėl didėjančio importo dempingo kaina. Antra, per TL Sąjungos pramonė pajėgumų naudojimo koeficientą sumažino 7 punktais, o Sąjungos suvartojimas atvirojoje rinkoje sumažėjo 3 punktais, tačiau importas iš KLR išliko stabilus (sumažėjo 395 tonų) ir padidėjo dar 3 procentiniais punktais rinkos dalis.

4.5.2.2. Pardavimo apimtis ir rinkos dalis

(451) Sąjungos pramonės pardavimo apimties ir rinkos dalies raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

5 lentelė

Pardavimo apimtis ir rinkos dalis

	2016 m.	2017 m.	2018 m.	Tiriamasis laikotarpis
Pardavimo apimtis Sąjungos atvirojoje rinkoje (tonomis)	60 000 – 65 000	55 000 – 60 000	45 000 – 50 000	40 000 – 45 000
Indeksas	*100*	*95*	*82*	*73*
Rinkos dalis	35–40 %	35–40 %	25–30 %	25–30 %
Indeksas	*100*	*99*	*79*	*73*

Šaltinis: skundas, patikrinti klausimyno atsakymai.

(452) Nepaisant palyginti stabilaus vartojimo, nagrinėjamuoju laikotarpiu Sąjungos pramonės pardavimo atvirojoje rinkoje apimtis sumažėjo 27 %.

(453) Dėl to sumažėjo ir Sąjungos pramonės dalis atvirojoje rinkoje – nuo [35–40 %] 2016 m. iki [25–30 %] tiriamuoju laikotarpiu, t. y. sumažėjo 27 %.

4.5.2.3. Augimas

(454) Sąjungos suvartojimas (atvirojoje rinkoje) per nagrinėjamąjį laikotarpį išliko stabilus, o Sąjungos pramonės pardavimo Sąjungos atvirojoje rinkoje apimtis sumažėjo 27 %. Todėl Sąjungos pramonė prarado rinkos dalį, o importo iš nagrinėjamosios šalies rinkos dalis per tą patį laikotarpį gerokai padidėjo.

4.5.2.4. Užimtumas ir našumas

(455) Užimtumo ir našumo raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

6 lentelė

Užimtumas ir našumas

	2016 m.	2017 m.	2018 m.	Tiriamasis laikotarpis
Darbuotojų skaičius (etato ekvivalentais)	370	313	324	327
Indeksas	*100*	*85*	*88*	*88*
Našumas (vienetais vienam darbuotojui)	350	386	382	349
Indeksas	*100*	*110*	*109*	*100*

Šaltinis: skundas, patikrinti klausimyno atsakymai.

(456) Nagrinėjamuoju laikotarpiu užimtumo Sąjungos pramonėje lygis sumažėjo, daugiausia dėl atvirojoje rinkoje produktą parduodančių Sąjungos gamintojų gamybos apimties sumažėjimo. Dėl to, neatsižvelgiant į netiesioginį užimtumą, darbo jėga sumažėjo 12 %.

(457) Kadangi sumažėjo ir gamybos apimtis, Sąjungos pramonės našumas nagrinėjamuoju laikotarpiu išliko palyginti stabilus. Tai rodo, kad, siekdama išlikti konkurencinga, Sąjungos pramonė buvo pasirengusi prisitaikyti prie besikeičiančių rinkos sąlygų.

4.5.2.5. Dempingo skirtumo dydis ir atsigavimas nuo buvusio dempingo

(458) Visi dempingo skirtumai gerokai viršijo *de minimis* lygį. Atsižvelgiant į importo iš nagrinėjamosios šalies apimtį ir kainas, faktinių dempingo skirtumų dydžio poveikis Sąjungos pramonei buvo reikšmingas.

(459) Tai antrasis antidempingo tyrimas dėl nagrinėjamojo produkto. Ankstesnis tyrimas buvo nutrauktas 2008 m., nenustačius jokių priemonių; duomenų, kuriais remiantis būtų galima įvertinti galimo praeityje vykdyto dempingo poveikį, nebuvo.

4.5.3. *Mikroekonominiai rodikliai*

4.5.3.1. Kainos ir kainoms poveikį darantys veiksniai

(460) Atrinktų Sąjungos gamintojų vidutinių svertinių vieneto pardavimo nesusijusiems pirkėjams Sąjungoje kainų raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

7 lentelė

Pardavimo kainos Sąjungoje

	2016 m.	2017 m.	2018 m.	Tiriamasis laikotarpis
Vidutinė vieneto pardavimo kaina atvirojoje rinkoje (EUR/kg)	1,50–2,50	1,50–2,50	1,75–2,75	1,75–2,75
Indeksas	*100*	*100*	*111*	*114*
Vieneto gamybos sąnaudos (EUR/kg)	1,50–2,50	1,50–2,50	2,00–3,00	2,00–3,00
Indeksas	*100*	*104*	*119*	*124*

Šaltinis: patikrinti klausimyno atsakymai.

(461) Pirmiau pateiktoje lentelėje parodyta Sąjungos pramonės vieneto pardavimo kainos atvirojoje Sąjungos rinkoje raida, palyginti su atitinkamomis vieneto gamybos sąnaudomis. Nuo nagrinėjamojo laikotarpio pradžios pardavimo kainos vidutiniškai buvo mažesnės už vieneto gamybos sąnaudas.

(462) Nagrinėjamuoju laikotarpiu Sąjungos pramonės vieneto gamybos sąnaudos padidėjo 24 %. Šį sąnaudų padidėjimą daugiausia lėmė didesnės pagrindinės žaliavos – VAM – sąnaudos. Per tą patį laikotarpį pardavimo kainos padidėjo 14 %, tačiau to nepakako, kad būtų kompensuotas žaliavų kainų padidėjimas dėl didelio spaudimo kainoms, kurį darė importas iš Kinijos.

4.5.3.2. Darbo sąnaudos

(463) Atrinktų Sąjungos gamintojų vidutinių darbo sąnaudų raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

8 lentelė

Vieno darbuotojo vidutinės darbo sąnaudos

	2016 m.	2017 m.	2018 m.	Tiriamasis laikotarpis
Vidutinės vieno darbuotojo darbo sąnaudos (Indeksas)	*100*	*109*	*104*	*109*

Šaltinis: patikrinti klausimyno atsakymai.

(464) Per nagrinėjamąjį laikotarpį vidutinės vieno darbuotojo darbo sąnaudos padidėjo beveik 9 %. Ši didėjimo tendencija nustatyta abiejų atrinktų Sąjungos gamintojų atveju.

4.5.3.3. Atsargos

(465) Atrinktų Sąjungos gamintojų atsargų raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

9 lentelė

Atsargos

	2016 m.	2017 m.	2018 m.	Tiriamasis laikotarpis
Laikotarpio pabaigos atsargos (tonomis)	15 000 – 25 000	5 000 – 15 000	5 000 – 15 000	5 000 – 15 000
Indeksas	*100*	*64*	*59*	*60*

Šaltinis: patikrinti klausimyno atsakymai.

(466) Nagrinėjamuoju laikotarpiu gerokai – 40 % – sumažėjo laikotarpio pabaigos atsargų lygis. Šį sumažėjimą lėmė konkretus atvirojoje rinkoje produktą parduodančio atrinkto Sąjungos gamintojo sprendimas. Dėl importo dempingo kaina sumažėjus bendrovės pardavimo apimčiai, ji nematė jokio ekonominio pagrindo kaupti atsargas, kai jos produkto paklausa sumažėjo.

4.5.3.4. Pelningumas, pinigų srautas, investicijos, investicijų grąža ir pajėgumas padidinti kapitalą

(467) Atrinktų Sąjungos gamintojų pelningumo, pinigų srauto, investicijų ir investicijų grąžos raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

10 lentelė

Pelningumas, pinigų srautas, investicijos ir investicijų grąža

	2016 m.	2017 m.	2018 m.	Tiriamasis laikotarpis
Pardavimo nesusijusiems pirkėjams Sąjungoje pelningumas (pardavimo apyvartos %)	– 0,5 – 5,0 %	– 5 – 10 %	– 0,5 – 5,0 %	– 10 – 15 %
Indeksas	*100*	*– 279*	*– 199*	*– 548*
Pinigų srautas (tūkst. EUR)	500 – 5 500	15 000 – 20 000	5 000 – 10 000	– 500 – – 5 500
Indeksas	*100*	*922*	*535*	*– 80*

	2016 m.	2017 m.	2018 m.	Tiriamasis laikotarpis
Investicijos (tūkst. EUR)	20 000 – 30 000	10 000 – 20 000	5 000 – 15 000	5 000 – 15 000
Indeksas	*100*	*49*	*26*	*28*
Investicijų grąža	– 0,5 – 5,0 %	– 2,5 – 7,5 %	– 0,5 – 5,0 %	– 7,5 – 12,5 %
Indeksas	*100*	*– 209*	*– 132*	*– 368*

Šaltinis: patikrinti klausimyno atsakymai.

(468) Komisija atrinkto atvirojoje rinkoje veiklą vykdančio atrinkto Sąjungos gamintojo pelningumą nustatė panašaus produkto pardavimo nesusijusiems pirkėjams Sąjungos atvirojoje rinkoje grynąjį pelną neatskaičius mokesčių išreiškusi šio pardavimo apyvartos procentine dalimi.

(469) Nagrinėjamuoju laikotarpiu pelningumo raida buvo neigiama: visus ketverius metus patirtas nuostolis – nuo [– 0,5 – 5 %] 2016 m. iki [– 10,0 – 15 %] tiriamuoju laikotarpiu. Tokią tendenciją visų pirma lėmė importo iš Kinijos spaudimas kainoms, neleidęs atrinktam ES gamintojui didinti kainų reaguojant į sąnaudų didėjimą.

(470) Grynasis pinigų srautas yra Sąjungos gamintojų pajėgumas patiems finansuoti savo veiklą. Grynojo pinigų srauto tendencija nagrinėjamuoju laikotarpiu buvo labai nevienoda, daugiausia dėl su grynaisiais pinigais nesusijusių išlaidų, pvz., nusidėvėjimo, ir tiriamuoju laikotarpiu blogėjo.

(471) Investicijų grąža išreiškiama investicijų grynosios buhalterinės vertės pelno procentiniu dydžiu. Nagrinėjamuoju laikotarpiu ji apskritai išliko neigiama ir vis mažėjo, panašiai kaip ir pelningumas. Per tą patį laikotarpį Sąjungos pramonės investicijų lygis sumažėjo 72 %. Kaip matyti iš investicijų mažėjimo, Sąjungos pramonės pajėgumui didinti kapitalą didelės įtakos turėjo nagrinėjamuoju laikotarpiu patirti nuostoliai.

4.5.4. *Išvada dėl žalos*

(472) Nagrinėjamuoju laikotarpiu visų pagrindinių žalos rodiklių raida buvo neigiama. Sąjungos pramonės gamybos apimtis sumažėjo apie 12 %, o jos pardavimo atvirojoje rinkoje apimtis – 27 %. Dėl to, vartojimui išlikus palyginti stabiliam, rinkos dalis atvirojoje rinkoje sumažėjo nuo [35–40 %] 2016 m. iki [25–30 %] tiriamuoju laikotarpiu, t. y. 10 procentinių punktų.

(473) Nors nagrinėjamuoju laikotarpiu pardavimo kaina padidėjo 14 %, to nepakako, kad būtų kompensuotas vieneto gamybos sąnaudų padidėjimas, nors Sąjungos pramonė ir dėjo pastangas, kad pagerintų efektyvumą, didindama vieno darbuotojo našumą. Reaguodama į importo dempingo kaina daromą spaudimą, Sąjungos pramonė sumažino gamybos apimtis, dėl to padidėjo vieneto sąnaudos. Dėl šios priežasties ir dėl žaliavų kainų didėjimo, kurio Sąjungos pramonė negalėjo perkelti toliau, smuko Sąjungos pramonės kainos ir nebuvo galimybės jų didinti, taip pat savo ruožtu sumažėjo pelningumas.

(474) Dėl minėtų tendencijų Sąjungos pramonės pelningumas sumažėjo nuo [– 0,5 – 5 %] 2016 m. iki [– 10,0 – 15 %] tiriamuoju laikotarpiu.

(475) Kalbant apie uždarąją rinką, Komisija išnagrinėjo ir prireikus apsvarstė savo duomenis, kaip paaiškinta 4.2 skirsnyje.

(476) Tačiau šiuo konkrečiu atveju uždarasis suvartojimas sudarė apie ketvirtadalį viso Sąjungos suvartojimo ir beveik išimtinai apėmė uždarąjį perdirbimą pačios bendrovės ar bendrovių grupės viduje. Toks vidaus perdirbimas neatspindi faktinių rinkos sandorių, nes jie yra grupės vidaus sandoriai. Be to, šis perdirbimas nepatenka į atvirąją rinką, nes integruotieji gamintojai produktą visiškai naudoja tolesniam perdirbimui. Todėl uždaroji rinka tiesiogiai nekonkuruoja su importu iš nagrinėjamosios šalies.

(477) Todėl Komisija padarė išvadą, kad Sąjungos pramonės veiklos rezultatus galima prasmingai išnagrinėti daugiausia remiantis veikla atvirojoje rinkoje, kaip išsamiai išdėstyta 404 ir 405 konstatuojamosiose dalyse.

(478) Remdamasi tuo, kas išdėstyta, Komisija padarė išvadą, kad Sąjungos pramonei buvo padaryta materialinė žala, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalyje.

(479) Po faktų atskleidimo „Wacker“ tvirtino, kad Sąjungos pramonės gamybos pajėgumų sumažėjimas turėjo būti priskirtas antrajam Sąjungos gamintojui, parduodančiam produktą atvirojoje rinkoje (t. y. „Sekisui“). „Wacker“ teigimu, gamybos pajėgumai sumažėjo bendrovei priėmus verslo sprendimą iki tiriamojo laikotarpio, o ne dėl importo iš KLR. „Wacker“ tvirtino, kad bendrovė sąmoningai nusprendė pasitraukti iš Sąjungos rinkos, todėl visi neigiami rodikliai, kaip antai gamyba, pardavimas ir užimtumas, neturėtų būti naudojami kaip žalos įrodymas.

(480) Komisija su šiuo aiškinimu nesutiko. Pirma, per tyrimą nebuvo gauta įrodymų, kad gamyba ir pardavimas sumažėjo ne dėl importo iš KLR daromo spaudimo kainoms, o dėl kitų veiksnių. Nėra įrodymų, kad ši išvada būtų neteisinga. Antra, kaip paaiškinta 447 konstatuojamojoje dalyje, nė vienas iš dviejų Sąjungos gamintojų, parduodančių produktą atvirojoje rinkoje, negrįžtamai nesumažino savo gamybos pajėgumų. Gamintojai tik sumažino savo gamybos apimtį, nes neeksploatavo visų savo gamybos linijų. Pajėgumų naudojimas sumažėjo nagrinėjamuoju laikotarpiu, todėl į jį buvo atsižvelgta vertinant to paties laikotarpio tendencijas. Be to, argumentas, kad Sąjungos pramonė negalėjo parduoti to, ko negamino, yra klaidingas. Ekonomiškai neperspektyvu gaminti tokių produktų, kurių nebūtų įmanoma parduoti sąžininga rinkos kaina.

(481) „Wacker“ taip pat teigė, kad sumažėjusi „Sekisui“ gamyba ir pardavimas buvo naudingas skundo pateikėjui, kuris 2016–2017 m. padidino savo pardavimą 6 %. Tačiau Komisija pažymėjo, kad per tą patį laikotarpį Sąjungos pramonė bendrą pardavimą sumažino 5 %, o Kinijos eksportuojantys gamintojai savo pardavimą Sąjungos rinkoje padidino 25 %, o rinkos dalį padidino 7 procentiniais punktais. Todėl šis argumentas buvo atmestas.

(482) Be to, bendrovė „Wacker“ tvirtino, kad atlikdama vertinimą Komisija neatsižvelgė į Sąjungos pramonės pardavimą eksportui, nes, jos nuomone, iš eksporto statistinių duomenų matyti, kad Sąjungos gamintojų PVA pardavimas eksportui sudarė didelę ES pramonės pardavimo atvirojoje rinkoje dalį. CCCMC šį argumentą pakartojo po antrojo papildomo faktų atskleidimo.

(483) Šį argumentą reikėjo atmesti. Iš atliekant tyrimą surinktos informacijos matyti, kad atrinktų Sąjungos gamintojų, parduodančių produktą atvirojoje rinkoje, pardavimas eksportui nagrinėjamuoju laikotarpiu išliko palyginti stabilus ir, dar svarbiau, kad apskritai jo kiekis buvo nedidelis, palyginti su visu Sąjungos gamintojo pardavimu Sąjungos atvirojoje rinkoje.

(484) „Wacker“ ir kita šalis – „Wegochem“ – taip pat teigė, kad Komisija nenagrinėjo Sąjungos pramonės importo ir perpardavimo. Šalys teigė, kad, jų nuomone, didelė importo iš trečiųjų šalių apimties dalis tenka pačiai Sąjungos pramonei.

(485) Pirma, Komisija pažymėjo, kad yra keli gamintojai trečiosiose šalyse, išskyrus skundo pateikėją ir „Sekisui“. Antra, atlikus tyrimą nustatyta, kad skundo pateikėjo perpardavimas buvo nedidelis ir sudarė [0,5–2 %] viso Sąjungos gamintojo pardavimo Sąjungos atvirojoje rinkoje nagrinėjamuoju laikotarpiu. Be to, per nagrinėjamąjį laikotarpį šis perpardavimas sumažėjo 50 %. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(486) Tos pačios dvi šalys taip pat teigė, kad kai kurie bendrajame informacijos atskleidimo dokumente pateikti duomenys, t. y. pinigų srautas ir atsargos, neatitinka skundo pateikėjo klausimyno atsakymų nekonfidencialios versijos.

(487) Šiuo atžvilgiu Komisija paaiškino, kad tam tikrus duomenis Komisija iš dalies pakeitė ir pataisė atlikusi patikrinimą pagal jos įprastą praktiką. Tai paaiškina šių šalių nurodytus skirtumus.

5. **PRIEŽASTINIS RYŠYS**

(488) Remdamasi pagrindinio reglamento 3 straipsnio 6 dalimi Komisija nagrinėjo, ar dėl importo dempingo kaina iš nagrinėjamosios šalies Sąjungos pramonei padaryta materialinė žala. Remdamasi pagrindinio reglamento 3 straipsnio 7 dalimi Komisija taip pat nagrinėjo, ar kiti žinomi veiksniai galėjo tuo pat metu daryti žalą Sąjungos pramonei. Komisija užtikrino, kad žala, kuri galėjo būti padaryta dėl tų kitų veiksnių, nebūtų priskirta importui iš nagrinėjamosios šalies dempingo kaina. Analizuoti šie veiksniai: importas iš kitų trečiųjų šalių, žaliavų sąnaudų raida, sau padaryta žala ir netinkamas vieno Sąjungos gamintojo duomenų pateikimas.

5.1. **Importo dempingo kaina poveikis**

(489) Importo iš nagrinėjamosios šalies apimtis ir jo rinkos dalis nagrinėjamuoju laikotarpiu padidėjo po 53 %. Šis padidėjimas gerokai viršijo suvartojimo pokytį atvirojoje rinkoje per tą patį laikotarpį – pastarasis sumažėjo [0,5–2 %]. Tuo pat metu Sąjungos pramonės pardavimo apimtis ir rinkos dalis sumažėjo 27 %. Be to, dėl importo iš nagrinėjamosios šalies kainų, net jei jos nagrinėjamuoju laikotarpiu buvo palyginti stabilios, Sąjungos pramonės kainos buvo priverstinai sumažintos nuo 28,8 % iki 36,7 % (vidutiniškai 30,0 %). Todėl Sąjungos pramonės pelningumas nuolat mažėjo ir tiriamuoju laikotarpiu pasiekė [–10,0 % – 15 %] nuostolių.

(490) Iš žalos rodiklių analizės 398–478 konstatuojamosiose dalyse matyti, kad Sąjungos pramonės ekonominė padėtis per nagrinėjamąjį laikotarpį pablogėjo ir tai sutapo su laikotarpiu, kai labai padidėjo importas iš nagrinėjamosios šalies dempingo kaina, dėl kurio tiriamuoju laikotarpiu priverstinai mažintos Sąjungos pramonės kainos ir labai smukdomos kainos, nes Sąjungos pramonė negalėjo didinti savo kainų reaguodama į gamybos sąnaudų padidėjimą.

(491) Be to, iš atliekant tyrimą surinktos informacijos matyti, kad Kinijos eksportuojančių gamintojų parduodami skirtingų rūšių produktai visiškai konkuruoja su Sąjungos pramonės parduodamais tam tikrų rūšių produktais, kaip paaiškinta 2.3 skirsnyje.

(492) Po faktų atskleidimo „Ahlstrom-Munksjö“, „Cordial“ ir „Wacker“ tvirtino, kad laikas, kai importas iš KLR didėjo ir Sąjungos pramonės padėtis blogėjo, nesutapo. Jų nuomone, tai, kad skundo pateikėjo pelningumas 2016–2017 m. labai sumažėjo, o jo pardavimo apimtis šiek tiek padidėjo, negali būti siejama su importu dempingo kaina. Jie taip pat nurodė, kad tiriamuoju laikotarpiu Sąjungos pramonė prarado 11 % savo pardavimo apimties, o Kinijos kainos padidėjo.

(493) Pirma, kaip paaiškinta 13 konstatuojamojoje dalyje, Sąjungos pramonė iš pradžių bandė neatsilikti nuo Kinijos dempingo kainų, kad neprarastų rinkos dalies, o tai paaiškina bendrovės nurodytas tendencijas 2016 ir 2017 m. Per šį laikotarpį Sąjungos pramonės kainos nepadidėjo, nors gamybos sąnaudos ir toliau didėjo. Antra, tuo pačiu metu Sąjungos pramonė prarado 5 procentinius punktus pardavimo apimties, tuo pačiu laikotarpiu importas iš KLR padidėjo 25 procentiniais punktais, o jo pardavimo kaina sumažėjo 6 %. Be to, net jei tiesa, kad tiriamuoju laikotarpiu importo iš KLR kaina padidėjo, ji išliko vidutiniškai 29 % mažesnė už Sąjungos pramonės kainas, o importo apimtis išliko nepakitusi. Galiausiai Sąjungos pramonės gamybos sąnaudos padidėjo 5 punktais, o jos kainos padidėjo tik 3 procentiniais punktais. Taigi, priešingai tam tvirtinimui, pastebėtos neigiamos Sąjungos pramonės tendencijos sutampa su importo iš KLR apimties ir rinkos dalies padidėjimu nagrinėjamuoju laikotarpiu.

(494) Todėl šis argumentas atmestas.

(495) „Wacker“ taip pat teigė, kad skundo pateikėjo pelningumo tendencija skyrėsi nuo 2017 m. metinėje ataskaitoje nurodytos tendencijos.

(496) Metinėje ataskaitoje nurodoma bendra skundo pateikėjo veikla, kurios tik dalis yra PVA. Todėl iš suvestinių duomenų negalima daryti išvados dėl vieno verslo segmento. Komisija surinko, patikrino ir savo išvadas padarė remdamasi konkrečiais duomenimis. Todėl šis argumentas buvo atmestas.

5.2. **Kitų veiksnių poveikis**

5.2.1. *Importas iš trečiųjų šalių*

(497) Importo iš kitų trečiųjų šalių apimties raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

11 lentelė

Importas iš trečiųjų šalių

Šalis		2016 m.	2017 m.	2018 m.	Tiriamasis laikotarpis
Taivanas	Apimtis (tonos)	20 965	19 796	23 602	22 674
	Indeksas	*100*	*94*	*113*	*108*

Šalis		2016 m.	2017 m.	2018 m.	Tiriamasis laikotarpis
	Rinkos dalis	12–15 %	12–15 %	13–16 %	13–16 %
	Indeksas	*100*	*98*	*109*	*108*
	Vidutinė kaina (EUR/kg)	1,57	1,56	1,56	1,71
	Indeksas	*100*	*99*	*99*	*109*
JAV	Apimtis (tonos)	23 700	15 643	23 379	23 427
	Indeksas	*100*	*66*	*99*	*99*
	Rinkos dalis	12–15 %	9–12 %	12–15 %	12–15 %
	Indeksas	*100*	*69*	*96*	*99*
	Vidutinė kaina (EUR/kg)	1,75	2,03	1,84	1,90
	Indeksas	*100*	*116*	*105*	*108*
Japonija	Apimtis (tonos)	14 980	15 410	14 655	14 522
	Indeksas	*100*	*103*	*98*	*97*
	Rinkos dalis	8–11 %	9–12 %	7–10 %	8–11 %
	Indeksas	*100*	*107*	*94*	*97*
	Vidutinė kaina (EUR/kg)	2,33	2,50	2,65	2,82
	Indeksas	*100*	*107*	*114*	*121*
Kitos trečiosios šalys	Apimtis (tonos)	7 419	3 885	2 813	4 033
	Indeksas	*100*	*52*	*38*	*54*
	Rinkos dalis	3–5 %	2–4 %	1–3 %	2–4 %
	Indeksas	*100*	*55*	*37*	*55*
	Vidutinė kaina (EUR/kg)	2,29	1,98	2,14	2,23
	Indeksas	*100*	*86*	*93*	*97*
Iš viso iš visų trečiųjų šalių, išskyrus nagrinėjamąją šalį	Apimtis (tonos)	67 064	54 734	64 448	64 656
	Indeksas	*100*	*82*	*96*	*96*
	Rinkos dalis	38–43 %	30–35 %	36–41 %	37–42 %
	Indeksas	*100*	*85*	*93*	*96*
	Vidutinė kaina (EUR/kg)	1,88	1,98	1,93	2,06
	Indeksas	*100*	*106*	*103*	*109*

Šaltinis: Eurostatas, skundas, patikrinti klausimyno atsakymai.

(498) Importą iš kitų trečiųjų šalių daugiausia sudarė importas iš Taivano, JAV ir Japonijos. Kai kurie Japonijos ir Amerikos eksportuotojai yra susiję su Sąjungos pramone, o Taivano eksportuotojas yra susijęs su vienu Kinijos eksportuojančiu gamintoju.

(499) Priešingai nei tvirtino kai kurios suinteresuotosios šalys ir po faktų atskleidimo pakartojo „Wacker“ ir „Solutia“, nors importas iš kitų trečiųjų šalių ir sudarė didelę rinkos dalį, nagrinėjamuoju laikotarpiu jis sumažėjo 4 %, o Sąjungos pramonės rinkos dalies praradimas buvo naudingas tik Kinijos eksportuojantiems gamintojams. Nors importo iš šių trečiųjų šalių kainos ir buvo vidutiniškai 11 % mažesnės už Sąjungos pramonės kainas, per tą patį laikotarpį jos padidėjo 9 %. Visų pirma pažymėtina, kad importo iš didžiausio eksportuotojo, išskyrus KLR, t. y. Taivano, padidėjo 9 %, importo iš JAV kainos – 8 %, o importo iš Japonijos kainos – 21 %.

(500) Taigi dėl importo iš kitų trečiųjų šalių 440–478 konstatuojamosiose dalyse aprašyta žala nedaryta.

(501) Po faktų atskleidimo „Wacker“, antrasis atrinktas Sąjungos gamintojas, teigė, kad Komisija neteisingai įvertino importą iš Japonijos ir Taivano. Pasak bendrovės, Komisija neatsižvelgė į kiekius, importuotus pagal laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą iš abiejų šalių, ir, jos nuomone, dalis importuoto produkto iš Japonijos iš tikrųjų buvo kopolimeras PVA, todėl neprikląusė nagrinėjamojo produkto apibrėžtajai sričiai.

(502) Argumentas dėl laikinojo įvežimo perdirbti turėjo būti atmestas. Laikinojo įvežimo perdirbti procedūra taikoma prekėms, kurios importuojamos siekiant jas naudoti Sąjungos muitų teritorijoje atliekant vieną ar daugiau perdirbimo operacijų ir todėl neišleidžiamos parduoti Sąjungos laisvojoje rinkoje.

(503) Dėl kopolimero PVA importo iš Japonijos Komisija patvirtino, kad TARIC kodas 3905 30 00 10 iš tikrųjų apima tik tam tikro kopolimero, skirto naudoti puslaidininkių gamyboje kaip plokštelių apsauginė danga, importą ([94]).

(504) Atlikus papildomus patikrinimus, į ES pagal TARIC kodą 3905 30 00 10 importuoti kiekiai buvo pašalinti iš importo ne tik iš Japonijos, bet ir iš visų šaltinių, įskaitant KLR, duomenų. Atitinkamai peržiūrėti importo apimtis, vartojimas ir rinkos dalys.

(505) „Wacker“ taip pat teigė, kad Komisija daugiausia dėmesio skyrė tik vidutinėms importo iš JAV kainoms. „Wacker“ nuomone, tam tikras importas sutelktas keliose valstybėse narėse daug mažesnėmis kainomis nei vidutinės importo kainos, į kurias atsižvelgė Komisija, todėl tai galėjo turėti įtakos skundo pateikėjo pardavimui.

(506) Šis argumentas turėjo būti atmestas, nes „Wacker“ tvirtinimai ir duomenys neprieštarauja Komisijos atliktam vertinimui. Galima pastebėti, kad Sąjungos pramonės pardavimo kainų struktūra yra panaši, o pardavimo kainos taip pat atspindi produktų rūšis, kurių prašo kiekvienoje valstybėje narėje veikianti naudotojų pramonė. Priešingai nei teigia „Wacker“, tai, kad skirtingos kategorijos PVA yra iš esmės pakeičiamas vienas kitu, nereiškia, kad visų kategorijų PVA kaina turėtų būti vienoda. Be to, net jei tiriamuoju laikotarpiu importo iš JAV į Belgiją kaina buvo 4 % mažesnė už vidutinę importo kainą, importas į Vokietiją tuo pačiu laikotarpiu buvo 13 % brangesnis už vidutinę kainą.

(507) Po faktų atskleidimo „Ahlstrom-Munksjö“ taip pat teigė, kad skundo pateikėjas iš savo JAV gamyklų PVA pardavė mažesnėmis kainomis nei ES gaminamų tam tikrų kategorijų produktų kainos.

(508) Tačiau pateikta informacija buvo susijusi su skirtingų kategorijų PVA, todėl neįmanoma atlikti palyginimo. Be to, iš JAV importuojamo produkto kategorija yra kopolimeras, todėl jis nepatenka į nagrinėjamojo produkto apibrėžtąją sritį. Be to, reikia pažymėti, kad iš pateiktos informacijos akivaizdu, jog skundo pateikėjo kainos ES labiausiai padidėjo lygiai tą mėnesį, kai jis sustabdė vieną iš savo gamybos linijų. Taip patvirtinama, kad bendrovė turėjo apskritai didinti kainas, kad kompensuotų prarastą gamybą ir padidėjusias pastoviąsias išlaidas.

(509) Todėl argumentas buvo atmestas.

5.2.2. *Žaliavų sąnaudų padidėjimas*

(510) Vienas naudotojas tvirtino, kad dėl pagrindinės žaliavos (VAM) kainos padidėjimo buvo patirta žala. Jis tvirtino, kad skundo pateikėjas, nebūdamas integruotas į pradinės grandies rinką, VAM turi pirkti rinkoje, todėl jo ekonominis efektyvumas yra mažesnis už Kinijos eksportuojančių gamintojų ar kitų Sąjungos gamintojų, gaminančių VAM savo vartojimui.

([94]) Klampus preparatas, daugiausia sudarytas iš poli(vinilo alkoholio) (CAS RN 9002–89–5).

(511) Priešingai šiam argumentui, remiantis tyrimo metu surinkta informacija patvirtinta, kad skundo pateikėjas VAM perka kaina, atitinkančia vyraujančias kainas, kaip matyti iš kitų šaltinių. Šiuo atžvilgiu pažymėtina, kad, kaip matyti iš Kinijos ir trečiųjų šalių eksportuojančių gamintojų kainų raidos, VAM kainų padidėjimas turėjo įtakos ir kitiems gamintojams visame pasaulyje.

(512) Be to, kaip paaiškinta 462 konstatuojamojoje dalyje, dėl didelio spaudimo kainoms, kurį darė importas iš Kinijos, Sąjungos pramonė negalėjo didinti savo kainų reaguodama į žaliavų sąnaudų didėjimą. Dėl to ir dėl didelio pardavimo apimties sumažėjimo smuko Sąjungos pramonės kainos, taigi ir pelningumas.

(513) Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(514) Po faktų atskleidimo „Wacker“ tvirtino, kad VAM kainos pirmąjį 2019 m. ketvirtį sumažėjo, todėl skundo pateikėjas turėjo atitinkamai sumažinti savo gamybos sąnaudas tiriamuoju laikotarpiu. Be to, CCCMC taip pat teigė, kad Komisija neišnagrinėjo VAM kainų raidos per ketverius nagrinėjamojo laikotarpio metus.

(515) Šie argumentai turėjo būti atmesti. „Wacker“ teigia, kad VAM kaina sumažėjo pirmąjį 2019 m. ketvirtį, tačiau nepaminėjo, kad ta pati kaina antrąjį ketvirtį vėl padidėjo 3 %, o ketvirtąjį 2019 m. ketvirtį buvo 12 % didesnė. Todėl ketvirčio svyravimai nėra reikšmingi, nes bendrovės, apskaitydamos gamybos sąnaudas (ir pardavimo kainą) ateinančiais metais, atsižvelgia į prognozuojamą kainų raidą. Kalbant apie CCCMC tvirtinimą, iš atliekant tyrimą surinktos informacijos matyti, kad vidutinė VAM rinkos kaina Sąjungoje per nagrinėjamąjį laikotarpį padidėjo 20 %.

5.2.3. *Sau padaryta žala*

(516) Kiti du naudotojai tvirtino, kad žala, kurią patyrė Sąjungos pramonė, buvo sau padaryta žala, nes vienas iš atrinktų Sąjungos gamintojų nagrinėjamuoju laikotarpiu neproporcingai padidino pardavimo, bendrąsias ir administracines (PBA) išlaidas.

(517) Atlikus tyrimą nustatyta, kad PVA versle PBA išlaidas daugiausia lėmė pardavimo apimties sumažėjimas. Kadangi didžiąją PBA išlaidų dalį sudaro pastoviosios išlaidos, dėl pardavimo apimties sumažėjimo ir atitinkamai sumažėjusio pagaminamo produkcijos kiekio padidėjo tų sąnaudų dalis vieneto gamybos sąnaudose. Kaip minėta 473 konstatuojamojoje dalyje, pardavimo apimtis sumažėjo dėl importo dempingo kaina daromo spaudimo Sąjungos rinkoje. Todėl PBA išlaidų padidėjimas buvo glaudžiai susijęs su importu dempingo kaina ir negali būti laikomas sau padaryta žala.

(518) Po faktų atskleidimo „Ahlstrom-Munksjö“, „Wacker“ ir „Wegochem“ pakartojo tvirtinimą, kad skundo pateikėjas labai nesumažino gamybos apimties nagrinėjamuoju laikotarpiu, todėl pastoviosios išlaidos neturėjo padidėti.

(519) Kaip paaiškinta 447 konstatuojamojoje dalyje, abu Sąjungos gamintojai, parduodantys produktą atvirojoje rinkoje, nagrinėjamuoju laikotarpiu turėjo sustabdyti vieną gamybos liniją dėl tiesioginio importo dempingo kaina poveikio. Todėl sumažėjęs pajėgumų naudojimo koeficientas turėjo poveikio abiejų gamintojų pastoviosioms išlaidoms.

(520) „Ahlstrom-Munksjö“ ir „Wacker“ taip pat teigė, kad planuojamas šešių savaičių trukmės skundo pateikėjo gamyklos techninės priežiūros sustabdymas prisidėjo prie jo gamybos sąnaudų padidėjimo. Be to, „Wacker“ tvirtino, kad skundo pateikėjo gamybos sąnaudos buvo neproporcingai didelės.

(521) Kalbant apie gamyklos sustabdymą, atlikus tyrimą nustatyta, kad tai neturėjo didelio poveikio skundo pateikėjo gamybos sąnaudoms, nes tai buvo įprasta, gerokai iš anksto suplanuota veikla. Be to, skundo pateikėjo gamybos sąnaudos 2017 m. (sustabdymo metais) padidėjo 4 procentiniais punktais, tačiau 2018 m. padidėjo 15 procentiniais punktais, kai importas dempingo kaina toliau didėjo ir pasiekė [30–35%] rinkos dalį.

(522) Kalbant apie sąnaudas, kadangi bendrovė „Wacker“ PVA gamina tik uždarajam suvartojimui, ji nepatiria jokių pardavimo ir administracinių išlaidų (todėl sąnaudos yra apskritai mažesnės). Be to, iš tyrimo metu surinktos informacijos matyti, kad skundo pateikėjo gamybos sąnaudos atitinka vidutines PVA pramonės gamybos sąnaudas.

(523) Todėl šie argumentai atmetami.

(524) Po faktų atskleidimo „Wegochem“ tvirtino, kad, jos nuomone, skundo pateikėjo mažas pelningumas yra susijęs su pernelyg didelėmis nusidėvėjimo išlaidomis.

(525) Komisija patvirtina, kad skundo pateikėjo patirtos nusidėvėjimo išlaidos buvo patikrintos ir peržiūrėtos siekiant įtraukti tik su nagrinėjamuoju produktu susijusias išlaidas. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(526) Kitas naudotojas tvirtino ir po faktų atskleidimo pakartojo, kad Sąjungos pramonės rinkos dalies praradimą lėmė jos pačios verslo sprendimai, nes dėl staigaus kainų padidėjimo tarp 2017 m. ir tiriamojo laikotarpio kai kurie nagrinėjamojo produkto naudotojai, norėdami išlikti konkurencingi, buvo priversti pereiti prie pigesnių Kinijos tiekėjų.

(527) Net jei kainų didėjimo laikas ir sutapo su pardavimo apimties mažėjimo laiku, tai yra tiesioginė importo iš nagrinėjamosios šalies dempingo kaina pasekmė. PVA naudojamas keliais būdais ir gaminamas įvairių kategorijų. Kaip paaiškinta 60 konstatuojamojoje dalyje, nors kai kurių iš šių kategorijų produktų naudojimo sritis yra plati, o kaina paprastai yra mažesnė, kitos, labiau specifinės kategorijos, skirtos naudojimo būdams, kuriems būdingos siauresnės specifikacijos (pvz., vaistų arba PVB plėvelės gamybai), vidutiniškai yra brangesnės.

(528) Sąjungos pramonė pajėgi tiekti visiems skirtingiems tolesnės grandies pramonės segmentams. Tačiau PVA importas iš Kinijos kainomis, dėl kurių Sąjungos pramonė buvo priversta vidutiniškai 29,9 % sumažinti savo kainas, privertė Sąjungos pramonę sumažinti savo gamybos lygį ir savo prekybą sutelkti į kategorijas, kurių vidutinės pardavimo kainos yra kiek didesnės. Tačiau atlikus tyrimą nustatyta, kad didėjo spaudimas ir šių kategorijų kainoms, dėl to Sąjungos pramonės padėtis dar labiau pablogėjo.

(529) Todėl šis argumentas atmestas.

(530) Vienas atrinktas nesusijęs importuotojas tvirtino, kad pats skundo pateikėjas taikė dempingą Sąjungos rinkoje ir kad dėl to žala turėtų būti laikoma sau padaryta žala, ir pateikė PVA pardavimo labai maža kaina Sąjungos rinkoje įrodymus, pateiktus Singapūre įsisteigusios skundo pateikėjo susijusios įmonės. Šis argumentas buvo pakartotas po faktų atskleidimo.

(531) Atlikus tyrimą nustatyta, kad įtariamas pardavimas dempingo kaina iš Singapūro iš tikrųjų buvo specifikacijų neatitinkančios PVA partijos pardavimas. Tokios rūšies PVA paprastai gaunamas dėl gamybos proceso klaidų, todėl rinkoje parduodamas labai maža kaina kaip neatitinkantis bendrųjų produkto specifikacijų.

(532) Todėl šis argumentas atmestas.

(533) Dar vienas naudotojas tvirtino, kad Sąjungos pramonės pardavimo apimtis mažėjo ne dėl PVA importo dempingo kaina iš nagrinėjamosios šalies, o dėl skundo pateikėjo atsisakymo tiekti savo produktus kai kuriems naudotojams, todėl tokiais antikonkurenciniais veiksmais buvo pačiam sau padaryta materialinė žala.

(534) Kaip taip pat paaiškinta 2.2 skirsnyje, Sąjungos pramonė yra pajėgi ir pageidauja tiekti visų skirtingų kategorijų PVA. Naudotojas nepateikė jokių konkrečių atsisakymo tiekti įrodymų. Priešingai, kaip paaiškinta 13 konstatuojamojoje dalyje, iš tyrimo metu surinktos informacijos buvo aiškiai matyti, kad pramonė yra pajėgi ir pageidauja nagrinėjamąjį produktą tiekti visiems naudotojams.

(535) Po faktų atskleidimo naudotojas pakartojo argumentą, tačiau nepateikė jokių įtikinamų tariamo atsisakymo tiekti įrodymų, nes pateiktuose dokumentuose buvo kalbama tik apie dviejų šalių nesutarimus dėl kainų.

(536) Todėl šis argumentas buvo atmestas.

5.2.4. *Uždarasis naudojimas*

(537) Vienas naudotojas tvirtino, kad Sąjungos gamintojo, kuris buvo pašalintas iš atrinktų bendrovių grupės, pateikti makroekonominiai duomenys gali būti klaidinantys, nes nurodytasis PVA pardavimo apimties sumažėjimas galėjo būti nulemtas sąmoningu verslo sprendimu, kuriuo siekta padidinti uždarąjį PVA suvartojimą ir kartu pardavimo tolesnės grandies segmentams apimtį.

(538) Kaip paaiškinta 441 konstatuojamojoje dalyje, mikroekonominius ir makroekonominius rodiklius Komisija vertino remdamasi duomenimis, pateiktais patikrintuose klausimyno atsakymuose ir skunde, sutikrintais su Sąjungos gamintojų, naudotojų ir importuotojų pateiktais duomenimis ir prieinamais oficialiais statistiniais duomenimis (Eurostatas).

(539) Dėl aukšto bendradarbiavimo lygio Komisija galėjo susidaryti išsamų PVA uždarosios ir atvirosios rinkų vaizdą, o kartu ir labai išsamų įvairių tolesnės grandies segmentų ir juose suvartojamo PVA kiekio vaizdą.

(540) Bet kuriuo atveju, kalbant apie minėto Sąjungos gamintojo PVA pardavimo sumažėjimą, iš tyrimo metu surinktos informacijos matyti, kad per nagrinėjamąjį laikotarpį PVA gamyba sumažėjo tuo pačiu mastu. Todėl Komisija nusprendė, kad pardavimo apimtis sumažėjo ne dėl uždarojo suvartojimo padidėjimo.

(541) Todėl šis argumentas atmestas.

(542) Du naudotojai tvirtino, kad Sąjungos pramonė žalą patyrė dėl skundo pateikėjo sprendimo susitelkti į uždarąjį suvartojimą PVB plėvelės gamybos tikslais.

(543) Tačiau atlikus tyrimą nustatyta, kad uždarasis skundo pateikėjo suvartojimas nagrinėjamuoju laikotarpiu didėjo gerokai lėčiau, nei mažėjo parduodamas kiekis. Be to, skundo pateikėjo uždarasis PVA suvartojimas paskutiniuosius dvejus metus išliko stabilus, todėl juo remiantis negalima paaiškinti padėties blogėjimo pastaraisiais metais, o visų pirma – tiriamuoju laikotarpiu. Tuo pačiu metu pramonė vis dar turi ne mažiau kaip 30 000 tonų nepanaudotų gamybos pajėgumų, kurių PVB plėvelės gamybos linijos negali absorbuoti.

(544) Todėl šis tvirtinimas atmestas.

(545) Po faktų atskleidimo „Ahlstrom-Munksjö“, „Solutia“, „Wacker“ ir „Wegochem“ pakartojo, kad skundo pateikėjo uždarasis suvartojimas nagrinėjamuoju laikotarpiu labai padidėjo (t. y. 25 %). Todėl Komisijos teiginys, kad jo uždarasis suvartojimas nagrinėjamuoju laikotarpiu didėjo gerokai lėčiau, nei mažėjo parduodamas kiekis, yra neteisingas.

(546) Komisija patvirtina, kad jos teiginys yra teisingas, ir paaiškina, kad net jei skundo pateikėjo uždarasis suvartojimas per nagrinėjamąjį laikotarpį padidėjo vertinant procentais, absoliutus pardavimo kiekis sumažėjo gerokai daugiau nei skundo pateikėjo uždarajam vartojimui sunaudotas PVA tonų kiekis.

(547) Todėl šis argumentas buvo atmestas.

5.3. **Išvada dėl priežastinio ryšio**

(548) Laikas, kada smarkiai padidėjo importas iš nagrinėjamosios šalies ir pablogėjo Sąjungos pramonės padėtis, akivaizdžiai sutapo.

(549) Komisija taip pat tyrė kitus žalos veiksnius ir nerado jokio kito veiksnio, kuris būtų prisidėjęs prie Sąjungos pramonės patirtos materialinės žalos.

(550) Remdamasi tuo, kas išdėstyta, Komisija padarė išvadą, kad materialinė žala Sąjungos pramonei buvo padaryta dėl importo iš nagrinėjamosios šalies dempingo kaina ir kad jokie kiti veiksniai, vertinti atskirai arba bendrai, neprisidėjo prie Sąjungos pramonės patirtos materialinės žalos.

6. **SĄJUNGOS INTERESAI**

(551) Remdamasi pagrindinio reglamento 21 straipsniu Komisija nagrinėjo, ar, nepaisant išvados dėl žalingo dempingo, galima padaryti aiškią išvadą, kad šiuo atveju priemonių nustatymas neatitiktų Sąjungos interesų. Nustatant Sąjungos interesus įvertinti visi susiję interesai, įskaitant Sąjungos pramonės, importuotojų ir naudotojų interesus.

6.1. **Sąjungos pramonės interesai**

(552) Per tyrimą nustatyta, kad materialinę žalą Sąjungos pramonei padarė importas dempingo kaina iš nagrinėjamosios šalies, dėl kurio nagrinėjamuoju laikotarpiu buvo priverstinai sumažintos Sąjungos pramonės kainos, prarasta didelė rinkos dalis ir patirta nuostolių, kaip išsamiau aprašyta 440–550 konstatuojamosiose dalyse.

(553) Sąjungos pramonei bus naudingos priemonės, kurios veikiausiai užkirs kelią tolesniam importo iš KLR antplūdžiui labai mažomis kainomis. Be tokių priemonių Kinijos gamintojai ir toliau tieks PVA Sąjungos rinkai dempingo kaina, o Sąjungos pramonė negalės parduoti PVA taip, kad gautų pakankamą pelną, ir dėl to patirs tolesnę materialinę žalą.

6.2. **Nesusijusių importuotojų interesai**

(554) Norą bendradarbiauti pareiškė šeši nesusiję importuotojai. Trys iš jų buvo atrinkti ir pateikė klausimyno atsakymus. Visi trys importuotojai nesutiko, kad būtų nustatytos priemonės, tvirtindami, kad jos bus žalingos jų verslui ir neatitiks PVA naudotojų Sąjungoje interesų.

(555) Atrinktų nesusijusių importuotojų nagrinėjamasis produktas sudarė 10–40 % visos jų apyvartos. Apskaičiuota, kad su nagrinėjamuoju produktu sietina apie 20 darbo vietų.

(556) Visi trys importuotojai buvo pelningi, o pelno dydis atrodė pakankamas bent daliai muitų absorbuoti. Be to, Komisija atkreipė dėmesį, kad importui iš kitų trečiųjų šalių vis dar tenka didžiausia Sąjungos rinkos dalis. Todėl, nustačius priemones, didelio neigiamo poveikio importuotojų kainoms nebūtų padaryta, tačiau kai kurie iš jų turėti pereiti prie kitų šaltinių, todėl patirtų papildomų išlaidų.

(557) Vienas importuotojas tvirtino, kad, nustačius priemones, importuotojams būtų padaryta žala, nes galutiniai Sąjungos naudotojai nebepirktų KLR kilmės PVA ir pradėtų pirkti alternatyvius, ne PVA pagrindo produktus arba PVA ir kitų ne Sąjungoje gaminamų produktų mišinius.

(558) Šiuo atžvilgiu pirmiausia reikia pažymėti, kad PVA poveikis naudotojų sąnaudoms skirtinguose segmentuose skiriasi, kaip paaiškinta 6.3 skirsnyje.

(559) Be to, atlikus tyrimą nustatyta, kad teoriškai įmanoma PVA pakeisti alternatyviais produktais, tačiau tai padaryti būtų labai sudėtinga, o PVA kainos padidėjimas veikiausiai nebūtų lemiamas veiksnys. Kai kurie alternatyvūs produktai jau dabar yra gerokai brangesni už PVA ir nėra ekologiški, nes jie nėra biologiškai skaidūs kaip PVA.

(560) Dėl produktų mišinių pažymėtina, kad atlikus tyrimą nustatyta, kad vežimo išlaidos yra gerokai reikšmingesnės už žaliavų sąnaudas. Šie mišiniai paprastai gaminami iš PVA ir kitų priedų, ištirpintų vandenyje. Vadinasi, dėl procentinės vandens dalies (ir svorio) pabrangsta transportavimas. Todėl, atsižvelgiant į nagrinėjamajam produktui taikomus antidempingo muitus, mažai tikėtina, kad labai padidėtų iš ne Sąjungoje įsisteigusių gamintojų perkamas šių PVA pagrindo mišinių kiekis.

(561) Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(562) Du importuotojai tvirtino, kad Sąjungoje pagaminamo PVA nepakanka paklausai patenkinti, todėl ES PVA rinka yra labai priklausoma nuo importo – tai matyti ir iš 2014 m. Europos Sąjungos Tarybos nustatytos importuojamam PVA taikomos nulinio tarifo kvotos – 15 000 tonų per metus ([95]).

(563) Šiuo klausimu pažymėtina, kad didžiausi tiekėjai ES rinkai tebebuvo trečiosiose šalyse (konkrečiai – Taivane, JAV ir Japonijoje) įsisteigę PVA gamintojai, atvirajai rinkai jau tiekę [37–42 %] Sąjungos suvartojamo kiekio. Be to, atlikus turimą nustatyta, kad keletas naudotojų PVA vienu metu pirko iš įvairių KLR įsisteigusių tiekėjų, Sąjungos pramonės ir trečiosiose šalyse įsisteigusių gamintojų. Galiausiai reikia pažymėti, kad Sąjungos pramonė vis dar turi apie 30 000 tonų nepanaudotų pajėgumų, galinčių aprūpinti Sąjungos rinką.

(564) Taigi, atsižvelgiant į tai, kad PVA paklausa yra didelė, taip pat į siūlomų muitų dydį ir esamus alternatyvius šaltinius, nustačius priemones per mažos pasiūlos rizika nepadidėtų. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(565) Vienas importuotojas tvirtino, kad nustačius priemones būtų padaryta žala Sąjungos mažosioms ir vidutinėms įmonėms (MVĮ), ypač atsižvelgiant į dabartinę COVID-19 krizę. Jis tvirtino, kad antidempingo muitų taikymas nagrinėjamosios šalies kilmės PVA darytų papildomą žlugdomąjį poveikį sektoriui, kuris jau yra stipriai paveiktas pirmiau minėtos krizės.

([95]) Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1340/2014, (ES) Nr. 713/2014, (ES) 2015/2448, (ES) 2016/2389 ir (ES) 2018/2070.

(566) Šiuo atžvilgiu Komisija pažymėjo, kad siūlomų antidempingo priemonių poveikis naudotojų sąnaudoms įvairiuose segmentuose skyrėsi ir buvo nuodugniai įvertintas, kaip paaiškinta 6.3 skirsnyje.

(567) Be to, dėl aukšto bendradarbiavimo lygio Komisija galėjo susidaryti išsamų PVA uždarosios ir atvirosios rinkų vaizdą, o kartu ir labai išsamų įvairių tolesnės grandies segmentų vaizdą.

(568) Galiausiai pažymėtina, kad Komisija išanalizavo Sąjungos pramonės ir naudotojų ekonominę padėtį, taip pat atsižvelgdama į tiekimo stabilumo svarbą, nes, nesant Sąjungos pramonės, Sąjunga netektų apie [50–60 %] tokios svarbios medžiagos, kaip PVA, tiekimo pajėgumų ([96]).

(569) Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

6.3. **Naudotojų interesai**

(570) Kaip paaiškinta 55 konstatuojamojoje dalyje, PVA naudojamas kaip priedas, pirmtakas arba reagentas, daugiausia šiose keturiose Sąjungos naudotojų pramonės šakose: i) PVB dervų, skirtų PVB plėvelėms gaminti, gamybos, ii) polimerizacijos priemonių ir emulsijų gamybos, iii) popieriaus ir kartono gamybos; ir iv) klijų gamybos.

(571) PVB gamintojai buvo didžiausi PVA naudotojai, suvartojantys apie 40 % Sąjungoje suvartojamo PVA kiekio. Polimerizacijai buvo suvartojama apie 20 %, o popieriui skirtų chemijos produktų ir klijų gamybai – atitinkamai 16 ir 14 % viso suvartojamo PVA kiekio.

(572) Inicijavus tyrimą buvo susisiekta su 49 žinomais Sąjungos naudotojais, kurie buvo pakviesti bendradarbiauti. Apie save pranešė vienas PVB gamintojas – „Solutia“, trys popieriaus ir kartono gamintojai – „Ahlstrom-Munksjö“, „Papierfabrik August Koehler“ ir „Paul & Co“, trys polimerizacijos ir emulsijų segmento gamintojai – „Wacker“, „FAR Polymers“ ir „Celanese“ – ir vienas klijų gamintojas – – „Cordial“. Visos šios bendrovės prieštaravo galimoms priemonėms, taikytinoms importuojamam nagrinėjamosios šalies kilmės PVA, išskyrus „Celanese“, kuri laikėsi neutralios pozicijos.

6.3.1. *PVB plėvelės gamintojai*

(573) Dėl pagrindinio PVA naudojimo būdo (PVB plėvelei gaminti) reikia pažymėti, kad pats skundo pateikėjas tiesiogiai konkuruoja su nagrinėjamojo produkto naudotojais PVB sektoriuje, nes dalis jo gaminamo PVA uždarai naudojama PVB plėvelei gaminti.

(574) PVA acetalinimo būdu (tai PVA reakcija su butiraldehidu) pagaminama PVB derva, ji paskui sumaišoma su plastifikatoriumi ir iš gauto produkto ekstruzijos būdu pagaminama PVB plėvelė. PVA sudaro iki 27 % PVB gamybos sąnaudų. PVB plėvelė daugiausia naudojama automobilių pramonės sektoriuje (gaminant priekinius stiklus) arba statybos sektoriuje (gaminant beskeveldrį stiklą) kaip tarpinis sluoksnis, dedamas tarp dviejų stiklo lakštų.

(575) Sąjungoje didžiausia PVB plėvelės gamintoja yra bendrovė „Solutia“. Ši bendrovė, skundo pateikėjas ir dar vienas Sąjungos gamintojas, parduodantis produktą atvirojoje rinkoje, pagamina beveik visą Sąjungoje pagaminamą PVB plėvelės kiekį. Šis naudotojas taip pat gamino PVA savo vidaus vartojimui. Bendrovės suvartojamas kiekis sudarė beveik penktadalį viso Sąjungoje suvartojamo PVA kiekio (uždarojoje ir atvirojoje rinkose).

(576) Naudotojas tvirtino, kad antidempingo priemonių taikymas PVA turėtų plataus masto neigiamų padarinių PVB plėvelės sektoriui. Kadangi skundo pateikėjas kartu buvo ir svarbus PVB plėvelės gamintojas, ir PVA gamintojas bei tiekėjas, bet kokia antidempingo priemonė turėtų įtakos ne tik tolesnio produkto gamybos sąnaudoms, bet ir jo, kaip naudotojo, konkurencijai su PVB gamintojais. Šį tvirtinimą pakartojo po faktų atskleidimo „Solutia“ ir „Wegochem“. Be to, naudotojas tvirtino, kad skundo pateikėjui atidarius, kaip numatyta, naują vandenyje tirpios PVB plėvelės gamyklą Lenkijoje, skundo pateikėjo uždarasis PVA suvartojimas dar labiau padidės ir Sąjungoje dar labiau trūks PVA tiekimo pajėgumų. „Solutia“ šiuos argumentus pakartojo po antrojo papildomo faktų atskleidimo.

(577) Pirma, nors daugelis Sąjungos PVA ir PVB plėvelės gamintojų buvo vertikaliai integruoti, reikia pažymėti, kad visi jie, įgyvendindami savo verslo strategijas, nusprendė sutelkti savo gamybos pajėgumus į pradinės arba tolesnės grandies segmentus. Šiuo atžvilgiu naudotojas pats buvo ir PVA gamintojas, ir PVB plėvelės gamintojas – lygiai kaip ir kiti du Sąjungos gamintojai. Be to, vandenyje tirpios plėvelės daugiausia gaminamos iš PVA kopolimerų, kurie nepatenka į nagrinėjamojo produkto apibrėžtąją sritį ir yra gaunami iš gamybos įmonių trečiosiose šalyse, todėl negali turėti įtakos skundo pateikėjo standartinio (homopolimero) PVA tiekimo pajėgumui.

([96]) Bendras suvartojimas atvirojoje ir uždarojoje rinkose.

(578) Antra, atlikus tyrimą nustatyta, kad šis naudotojas turėjo pirkimo iš kelių šaltinių strategiją, apimančią PVA gamybą savo vartojimui ir platų naudojimąsi alternatyviais PVA tiekimo šaltiniais – Sąjungos pramone, KLR eksportuojančiais gamintojais ir trečiųjų šalių gamintojais. Be to, kaip paaiškinta 563 konstatuojamojoje dalyje, Sąjungos pramonė vis dar turi 30 000 tonų nepanaudotų pajėgumų Sąjungos rinkai aprūpinti, o antidempingo muitų dydis netrukdys bendrovei „Solutia“ toliau pirkti PVA iš KLR, kaip paaiškinta 588 konstatuojamojoje dalyje.

(579) Galiausiai atlikus tyrimą nustatyta, kad siūlomų antidempingo muitų poveikis naudotojo gamybos sąnaudoms ir pelningumui, atsižvelgiant į tai, kokią bendrai jo suvartojamo PVA dalį sudaro iš nagrinėjamosios šalies importuojamas produktas ir kokią jo gamybos sąnaudų dalį sudaro PVA, būtų nedidelis net ir taikant galiojančias priemones.

(580) Dėl tariamo Sąjungos pramonės antikonkurencinio elgesio pavojaus Komisija pažymi, kad šiam teiginiui pagrįsti nepateikta jokių įrodymų, be to, Sąjungos pramonė PVB pramonei nuolat tiekė didelius PVA kiekius. Be to, atlikus tyrimą taip pat nustatyta, kad PVB pramonė PVA gauna sudarydama tiekimo sutartis, kurios apsaugo ją nuo kainų svyravimo ir tiekimo trūkumo. Galiausiai reikia pažymėti, kad prekybos apsaugos priemonės leidžia Komisijai peržiūrėti siūlomas priemones naudotojų labui, jei yra įtikinamų antikonkurencinių veiksmų įrodymų.

(581) Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, šie tvirtinimai buvo atmesti.

(582) „Solutia“ taip pat paprašė atleisti nuo siūlomų antidempingo muitų pagal galutinio vartojimo režimą PVB plėvelės gamybai. Bendrovė teigė, kad siūlomos priemonės turės labai didelį finansinį poveikį PVB plėvelės gamybos pelningumui, kad nedaugelis tiekėjų gali atitikti specifikacijas ir kad produkto negalima pakeisti kitu.

(583) Komisija bendrovės prašymą įvertino remdamasi visa atliekant tyrimą surinkta informacija ir po faktų atskleidimo gautomis pastabomis.

(584) Priešingai nei teigė „Solutia“, atlikus tyrimą nustatyta, kaip paaiškinta pirmiau, kad siūlomų antidempingo muitų poveikis naudotojo gamybos sąnaudoms ir pelningumui būtų nedidelis.

(585) Be to, „Solutia“ turėjo pirkimo iš kelių šaltinių strategiją, apimančią PVA gamybą savo vartojimui ir platų naudojimąsi įvairiais PVA tiekimo šaltiniais – Sąjungos pramone, KLR eksportuojančiais gamintojais ir trečiųjų šalių gamintojais. Net darant prielaidą, kad naujo PVA tiekimo šaltinio kvalifikavimas yra sudėtingas ir ilgas procesas, pasaulyje yra dar trys gamintojai, galintys tiekti „Low-Ash NMWD“ kategorijos PVA. Be to, Komisija pažymi, kad antidempingo muitų dydis netrukdytų bet kuriam tiekėjui iš KLR toliau eksportuoti PVA sąžininga kaina. Galiausiai PVB plėvelė yra svarbiausias tolesnės grandies PVA produktas, o „Solutia“ yra viena iš šio segmento rinkos lyderių. Todėl suteikus tokią išimtį pagal galutinio vartojimo režimą, kiltų pavojus gerokai sumažinti priemonių poveikį. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(586) Po antrojo papildomo faktų atskleidimo „Solutia“ tvirtino, kad Komisija nepaaiškino duomenų ir pagrindimo, kuriais remdamasi jos pelningumą vertino kaip „nereikšmingą“. Be to, bendrovė teigė, kad ji turi turėti prieigą prie visų PVA tiekėjų pagrįstomis kainomis, kad būtų išlaikytas tiekimo saugumas ir pagrįstas pelningumas, todėl Komisija nesugebėjo pagrįsti, kaip antidempingo muitų dydis netrukdytų „Solutia“ tiekėjui iš KLR toliau eksportuoti.

(587) Komisija paaiškino, kad poveikis „Solutia“ pelningumui buvo apskaičiuotas taip: pirma, Komisija nustatė, kokią bendrų bendrovės gamybos sąnaudų dalį sudaro iš KLR perkamas PVA; tai buvo patikrinta vietoje. Tada Komisija padidino bendrovės PVA sąnaudas pasiūlytu muitu, taikomu PVA kiekiui, kurį ji pirko iš KLR. Komisija nustatė, kad muitų poveikis bendrovei „Solutia“ absoliučiais skaičiais iš tiesų buvo reikšmingas, tačiau vertinant proporcingai bendrai bendrovės sąnaudų struktūrai jis buvo nedidelis. Be to, Komisija neatsižvelgė į tam tikras bendrovės prielaidas, susijusias su būsima PVA kainų raida, nes iš faktų matyti, kad šios prielaidos buvo netinkamos, o „Solutia“ nepateikė jokių tai paneigiančių įrodymų. Dėl konfidencialumo išsamesnė informacija ir skaičiai, naudoti Komisijos skaičiavimuose, buvo pateikti atskirame dokumente tik bendrovei.

(588) Todėl, Komisijos nuomone, atsižvelgiant į nedidelį poveikį „Solutia“ pelningumui, antidempingo muitai neužkirstų kelio bendrovei toliau pirkti PVA iš KLR, todėl bendrovė ir toliau turės prieigą prie visų savo PVA tiekėjų. Be to, priešingai nei teigia bendrovė, kad priemonės taip pat paveiktų jos konkurencinę padėtį kitų PVB gamintojų atžvilgiu, nedidelis poveikis „Solutia“ sąnaudų struktūrai ir pelningumui taip pat rodo, kad poveikis jų konkurencingumui būtų nedidelis.

(589) Todėl šis argumentas atmestas.

(590) „Solutia“ taip pat teigė, kad faktas, jog PVB plėvelė yra svarbiausias tolesnės grandies PVA produktas, o „Solutia“ yra viena iš šio segmento rinkos lyderių, yra tik faktais nepagrįstos prielaidos.

(591) Priešingai šiam argumentui, iš atliekant tyrimą surinktos informacijos matyti, kad PVB plėvelės gamyba sudaro ne mažiau kaip [30–40 %] viso Sąjungoje PVA suvartojimo, todėl ji, be abejo, sudaro didžiausią įvairių tolesnės grandies PVA produktų dalį. Be to, Komisija pažymėjo, kad, remiantis pačios bendrovės klausimyno atsakymuose pateiktais duomenimis, iš keturių Sąjungos rinkoje veikiančių PVB plėvelės gamintojų „Solutia“ užėmė didelę rinkos dalį, todėl ji gali būti pagrįstai laikoma viena iš rinkos lyderių.

6.3.2. *Polimerizacijos priemonių ir emulsijos gamintojai*

(592) PVA taip pat naudojamas kaip polimerizacijos priemonė, nes jis padeda tiksliai valdyti grūdelių susidarymą ir gaunamą emulsijų ir dažų struktūrą siekiant reguliuoti galutinio produkto klampumą.

(593) Apie save pranešė ir atliekant tyrimą bendradarbiavo du naudotojai – „FAR Polymer“ ir „Celanese“ – ir antrasis atrinktas Sąjungos PVA gamintojas, „Wacker“, kuris PVA gamino tik savo uždarajam suvartojimui. Bendrovės „FAR Polymer“ ir „Wacker“ prieštaravo galimoms priemonėms, tvirtindamos, kad antidempingo priemonių nustatymas neatitiktų Sąjungos interesų.

(594) Be to, bendrovė „Wacker“ tvirtino, kad PVA gamybos Sąjungoje apimtis nėra pakankama šio produkto paklausai patenkinti, todėl ES PVA rinka yra labai priklausoma nuo importo. Jos nuomone, importas iš nagrinėjamosios šalies užpildė šią rinkos spragą, o kitos šalys jos užpildyti negali.

(595) Be to, ši bendrovė tvirtino, kad, taikant šiuo metu galiojančius antidempingo muitus, Kinijos eksportuojantys gamintojai negalėtų patekti į rinką. Todėl du atvirojoje rinkoje produktą parduodantys Sąjungos gamintojai (susiję su JAV, Japonijos ir Singapūro eksportuojančiais gamintojais) dominuotų Sąjungos rinkoje ir galėtų nustatyti didesnes kainas, kurios būtų nepalankios Sąjungos naudotojams.

(596) Po faktų atskleidimo abu naudotojai pakartojo savo argumentus.

(597) Dėl pirmojo teiginio pažymėtina, kad atlikus tyrimą nustatyta, kad poveikis naudotojo pelningumui būtų nedidelis net ir taikant šiuo metu galiojančius antidempingo muitus, nes PVA sudaro [3–7 %] visų šiame segmente veiklą vykdančių naudotojų gamybos sąnaudų.

(598) Kalbant apie tiekimo stabilumą, kaip paaiškinta 563 konstatuojamojoje dalyje, Sąjungos pramonė turi ne mažiau kaip 30 000 tonų nepanaudotų pajėgumų. Be to, didžiausi tiekėjai ES rinkai buvo trečiosiose šalyse (konkrečiai – Taivane, JAV ir Japonijoje) įsisteigę PVA gamintojai, jau tiekę [37–42 %] Sąjungos suvartojamo kiekio. Galiausiai reikia pažymėti, kad atrinktas Sąjungos gamintojas taikė pirkimo iš kelių šaltinių strategiją ir todėl paties suvartojamo PVA nepirko tik iš KLR įsisteigusių gamintojų.

(599) Dėl paskutinio teiginio pažymėtini toliau nurodyti dalykai.

(600) Pirma, kaip aprašyta 497 ir 498 konstatuojamosiose dalyse, didžiausias eksportuotojas į Sąjungos rinką (po KLR) buvo Taivanas, kuriam teko [13–16 %] rinkos dalis ir kurio gamintojai nėra susiję su Sąjungos pramone.

(601) Antra, panašūs kiekiai buvo importuoti ir iš JAV bei Japonijos (joms atitinkamai teko ([12–15 %] ir [8–11 %] rinkos dalis), o šiose šalyse yra bent trys gamintojai, kurie nėra susiję su Sąjungos pramone. Be to, nors nagrinėjamuoju laikotarpiu importas iš trečiųjų šalių sumažėjo, jo dalis Sąjungos atvirojoje rinkoje tebebuvo didžiausia (apie [37–42 %]), o jo kainos buvo vidutiniškai 11 % mažesnės už Sąjungos pramonės kainas.

(602) Trečia, kaip paaiškinta 598 konstatuojamojoje dalyje, bendrovė „Wacker“ pačios suvartojamą PVA jau pirko iš kelių skirtingų šaltinių.

(603) Galiausiai pažymima, kad antidempingo priemonėmis siekiama atkurti sąžiningą konkurenciją ir vienodas sąlygas Sąjungos rinkoje, tačiau jomis nesiekiama užkirsti kelio importui iš nagrinėjamosios šalies. Šiuo konkrečiu atveju atlikus tyrimą nustatyta, kad antidempingo muitai nesutrukdys PVA naudotojams toliau pirkti iš KLR sąžininga kaina, kaip patvirtinta 597 konstatuojamojoje dalyje išdėstytomis išvadomis, t. y. kad muitai turėtų minimalų poveikį polimerizacijos ir emulsijų segmento naudotojų sąnaudoms ir pelningumui.

(604) Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, šie tvirtinimai buvo atmesti.

(605) „Wacker“ paprašė atleisti ją nuo siūlomų antidempingo muitų remiantis galutinio vartojimo režimu pagal Sąjungos muitinės kodekso 254 straipsnį. Savo prašyme „Wacker“ teigė, kad jai reikia alternatyvaus kvalifikuoto tiekėjo, jei Sąjungos pramonė atsisakytų tiekti produktą. Be to, „Wacker“ nuomone, muitų nustatymas neigiamai paveiks PVA rinkos kainas.

(606) Komisija bendrovės prašymą įvertino remdamasi visa atliekant tyrimą surinkta informacija ir po faktų atskleidimo gautomis pastabomis.

(607) Pirma, kaip paaiškinta pirmiau, „Wacker“ didelę produkto dalį jau pirko iš Sąjungos pramonės ir nepateikė jokių įrodymų, kad Sąjungos gamintojai atsisakė jį tiekti. Be to, atlikus tyrimą nustatyta, kad prasidėjus COVID-19 pandemijai skundo pateikėjas per trumpą laiką įvairiems Sąjungos naudotojams pateikė papildomą PVA kiekį. Antra, dėl tariamo Sąjungos pramonės antikonkurencinio elgesio pavojaus Komisija pažymėjo, kad šiam teiginiui pagrįsti nepateikta jokių įrodymų. Be to, Komisijos nuomone, galimi alternatyvūs tiekimo iš trečiųjų šalių šaltiniai gerokai sumažino šią riziką. Galiausiai polimerizacijos priemonės ir emulsijos yra vieni iš pagrindinių tolesnės grandies PVA produktų, o „Wacker“ yra viena iš šio segmento rinkos lyderių. Todėl suteikus tokią išimtį pagal galutinio vartojimo režimą, kiltų pavojus gerokai sumažinti priemonių poveikį. Todėl prašymas buvo atmestas.

6.3.3. *Popieriaus ir kartono gamintojai*

(608) PVA naudojamas popieriaus ir kartono produktų tvirtumui, sugeriamajai gebai ir išvaizdai pagerinti, taip pat dengtame popieriuje ir barjerinėse dangose, skirtose nuimamajam pagrindo popieriui gaminti. Popieriaus segmente buvo suvartojama apie 16 % viso Sąjungoje suvartojamo kiekio.

(609) Trys šio sektoriaus naudotojai – „Ahlstrom-Munksjö“, „August Koehler“ ir „Paul & Co.“ – ir dvi naudotojų asociacijos – CEPI ir „Assocarta“ – per tyrimą ir atskleidus faktus pranešė apie save ir nurodė prieštaraujantys galimoms priemonėms dėl Sąjungos nagrinėjamojo produkto naudotojų šiame segmente interesų.

(610) Šie naudotojai tvirtino ir po faktų atskleidimo savo tvirtinimus pakartojo, kad antidempingo muitų taikymas tokiam svarbiam žaliaviniam produktui kaip PVA padarys neigiamą poveikį Sąjungos popieriaus pramonės pastangoms kontroliuoti išlaidas, o kartu ir jų gebėjimui konkuruoti. Jie tvirtino, kad, atsižvelgiant į konkurencijos popieriaus rinkoje lygį, visų pirma – į konkurencijos su Azijos ir Ramiojo Vandenyno regiono bendrovėmis lygį, Sąjungos popieriaus gamintojai atsidurtų nepalankioje padėtyje, palyginti su ne Sąjungos gamintojais, kurie labai konkurencingoje rinkoje galėtų įsigyti pigesnio PVA. Šie tvirtinimai pakartoti po antrojo papildomo faktų atskleidimo.

(611) Priešingai nei tvirtino naudotojai, atlikus tyrimą nustatyta, kad PVA įtaka popieriaus pramonės gamybos sąnaudoms labai nedidelė – [1–2 %]. Todėl antidempingo muitų nustatymas turėtų labai nedidelės įtakos jų sąnaudoms ir nepadarytų didelio poveikio jų pelningumui.

(612) Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

6.3.4. *Klijų gamintojai*

(613) Klijų pramonėje PVA naudojamas kaip vienas pagrindinių klijų gamybos komponentų. Šiame segmente buvo suvartojama beveik 14 % viso Sąjungoje suvartojamo PVA kiekio.

(614) Vienas apie save pranešęs klijų segmento gamintojas prieštaravo priemonei. Ši bendrovė tvirtino, kad dėl antidempingo priemonių taikymo PVA labai sumažėtų jos pelningumas, nes šio kainų padidėjimo bendrovė negalėtų perkelti savo pirkėjams. Šį argumentą „Cordial“ ir „Wegochem“ pakartojo po faktų atskleidimo.

(615) Klijų sektoriuje PVA sudarė [40–50 %] ([97]) galutinio produkto sąnaudų. Atrodė, kad tokiomis aplinkybėmis bendrovė negalėtų absorbuoti siūlomų antidempingo muitų poveikio.

(616) Po faktų atskleidimo „Kuraray“ ir „Sekisui“ teigė, kad bendrovė „Cordial“, jų nuomone, negali būti laikoma tipiška specifinio klijų gamybos segmento dalyve. Jų nuomone, „Cordial“ produktus sudaro mišiniai, kuriuose yra daug PVA ir kurie sudaro tik nedidelę klijų gamybos segmento dalį.

(617) Du Sąjungos gamintojai teigė, kad PVA sudaro apie 2–5 % pagrindinių klijų (pakuočių klijų) gamybos sąnaudų ir tik kai kuriuose specializuotuose sektoriuose PVA poveikis galėtų siekti 10–20 %. Todėl negalima daryti prielaidos, kad 80 % PVA sąnaudų poveikis „Cordial“ verslui yra tipiškas klijų segmentui.

(618) Po faktų atskleidimo „Cordial“ taip pat paprašė atleisti ją nuo siūlomų antidempingo muitų remiantis galutinio vartojimo procedūrą pagal Sąjungos muitinės kodekso 254 straipsnį. Šis prašymas buvo grindžiamas jos produktų ypatumais, ribotu importuojamo PVA kategorijų, kurios konkrečiai sukurtos bendradarbiaujant su vieninteliu tiekėju, skaičiumi, negalėjimu absorbuoti siūlomų muitų, atsižvelgiant į jos sąnaudų struktūrą ir pelningumo lygį, ir kitų perspektyvių alternatyvų, kurios leistų bendrovei išlikti rinkoje, nebuvimu.

(619) Komisija iš naujo įvertino klijų gamintojų padėtį ir bendrovės prašymą, atsižvelgdama į visų suinteresuotųjų šalių, visų pirma „Cordial“, Sąjungos pramonės, „Cordial“ pirkėjų ir kitų klijų naudotojų, pateiktas pastabas.

(620) Remdamasi visa informacija, kurią Komisijai pateikė kelios suinteresuotosios šalys po faktų atskleidimo, Komisija sutiko su Sąjungos pramonės pateikta informacija, kad „Cordial“ padėtis negali būti ekstrapoliuota visam klijų sektoriui, kuriame PVA vidutiniškai sudaro tik 2–5 % pagrindinių klijų (pakuočių klijų) gamybos sąnaudų.

(621) Atsižvelgiant į tai, kad klijų produktų sąnaudoms paprastai tenka nedidelė PVA dalis, atlikus tyrimą nustatyta, kad naudotojai klijų segmente galėjo pakeisti tiekėjus, net atsižvelgiant į sertifikavimo proceso poreikį, nes priemonių poveikis jų bendroms sąnaudoms nebūtų didelis.

(622) Kita vertus, vertinant konkrečią „Cordial“ padėtį, negalima daryti tokios pačios išvados. Atlikus tyrimą nustatyta, kad didžioji jos gamybos dalis buvo susijusi su gaminamais ir parduodamais miltelių pavidalo sausų mišinių klijais, t. y. su nišiniu produktu, palyginti su paprastai daugiausia iš PVA arba PVAc gaminamais skystais klijais. Jos pirkėjai susistemino savo gamybos procesą, kad galėtų pasinaudoti „Cordial“ specialiai pagamintais klijais ir nuosekliai taupyti vežimo išlaidas, kaip paaiškinta 626 konstatuojamojoje dalyje. Perėjimas prie skystų klijų reikštų viso gamybos proceso restruktūrizavimą.

(623) Dėl šio naujoviško produkto „Cordial“ sąnaudų struktūra skiriasi nuo klijų pramonės vidurkio. „Cordial“ atveju PVA sudarė ne mažiau kaip [40–50 %] sąnaudų. Skirtumai, be kita ko, susiję su tuo, kad PVA dalis, naudojama sausų mišinių klijų tonai, yra didesnė nei skystiems klijams. Atsižvelgiant į „Cordial“ gaminamo produkto specifiką, bendrovei būtų praktiškai neįmanoma pereiti prie ne PVA pagrindu gaminamų produktų gamybos, nes reikėtų visiškai pakeisti jos klijų sudėtį.

(624) Kalbant apie alternatyvius tiekimo šaltinius, nustačius priemones, bendrovė negalėtų pasirinkti Sąjungos pramonės ar kitų šaltinių. Iš tiesų bendrovė jau bandė sudaryti naujas partnerystės sutartis, tačiau dėl savo mažo dydžio negalėjo užmegzti ilgalaikių santykių su alternatyviais tiekėjais (tam, kad tiekėjai galėtų prisitaikyti prie „Cordial“ su produktu susijusių reikalavimų, reikėtų ilgalaikių santykių). Bendrovė pateikė įrodymų, kad ji iš tiesų praeityje bandė įsigyti PVA iš Taivano gamintojo, tačiau negalėjo sudaryti jokio sandorio, nes šis gamintojas parduoda produktą tik per prekiautoją ES ir nenorėjo pritaikyti savo produktų prie „Cordial“ reikalavimų. Dėl visų šių veiksnių ir būtinybės taikyti sertifikavimo procesą bendrovei tampa neperspektyvu pasirinkti kitus tiekėjus.

([97]) Po faktų atskleidimo šis skaičius buvo patikslintas.

(625) Galiausiai bendrovė veikia labai konkurencingoje rinkoje, kurioje gaunamas pelno dydis yra labai mažas. Iš įrodymų matyti, kad tokiomis aplinkybėmis bendrovė negalėtų absorbuoti siūlomų antidempingo muitų poveikio ir greičiausiai bankrutuotų.

(626) Po faktų atskleidimo keli tolesni „Cordial" produktų naudotojai popieriaus ir kartono pramonėje taip pat pareiškė prieštaraujantys priemonėms. Jie teigė, kad „Cordial" klijai sudaro didelę jų gamybos sąnaudų dalį (apie [10–25 %]). Todėl bet koks neigiamas priemonių poveikis sausų mišinių klijų tiekimui taip pat neigiamai juos paveiktų. Be to, jie turėtų restruktūrizuoti savo gamybos įrangą, kad galėtų naudoti visiškai kitokį produktą. Galiausiai perėjimas nuo sausų prie skystų klijų taip pat reikštų reikšmingą vežimo išlaidų padidėjimą (1 tona sausų klijų prilygsta 5–8 tonoms skystų klijų).

(627) Komisija taip pat išnagrinėjo bet kokio galimo atleidimo nuo muitų pagal galutinio vartojimo procedūrą poveikį priemonių veiksmingumui. Šiuo atžvilgiu Komisija pažymėjo, kad klijų rinkos segmentas sudarė 17 % Sąjungos suvartojimo ir kad vienintelis apie save pranešęs sausų mišinių klijų gamintojas sudarė tik 4 % šio segmento. Todėl Komisija padarė išvadą, kad tokios išimties suteikimas neturėtų neigiamo poveikio priemonių veiksmingumui.

(628) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta pirmiau, Komisija nusprendė išimties tvarka importuojamam PVA, naudojamam gaminant sausų mišinių klijus, kurie gaminami ir parduodami miltelių pavidalu kartono pramonei, taikyti galutinio vartojimo procedūrą, nurodytą Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013 ([98]) 254 straipsnyje. Ši galutinio vartojimo procedūra bus taikoma tik sausų mišinių klijams ir jokiomis aplinkybėmis nebus taikoma jokiems kitiems klijų gamintojų gaminamiems produktams (pavyzdžiui, skystiems klijams).

(629) Po antrojo papildomo faktų atskleidimo „Cordial" paprašė Komisijos bendrovėms, norinčioms pasinaudoti galutinio vartojimo išimtimi, taikyti Komisijos *ex ante* leidimų sistemą, siekiant užtikrinti, kad jos iš tikrųjų gamintų sausų mišinių klijus.

(630) Šiuo atžvilgiu Komisija paaiškino, kad galutinio vartojimo išimtis, kaip aprašyta 628 konstatuojamojoje dalyje, taikoma ne konkrečiai bendrovei, o visiems sausų mišinių klijų gamintojams jų nediskriminuojant. Be to, valstybių narių muitinės turi stebėti ir taikyti Reglamento (ES) Nr. 952/2013 254 straipsnyje nurodytą procedūrą. Šia procedūra nustatomi reikalavimai ir patikrinimai, kuriais užtikrinama, kad išimtys būtų taikomos tik nustatytam galutiniam vartojimui. Todėl nėra nei tikslinga, nei būtina, kad Komisija imtųsi papildomų veiksmų.

(631) Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(632) Po antrojo papildomo faktų atskleidimo skundo pateikėjas užginčijo „Cordial" suteiktos galutinio vartojimo išimties teisinį pagrindą ir veiksmingumą. Jo nuomone, bendrovė gamino ne tik sausų mišinių klijus, bet ir skystus klijus bei prekiavo iš KLR importuotu PVA netaikydama jokio perdirbimo proceso.

(633) Šie argumentai turėjo būti atmesti. Komisija įvertino priemonių poveikį visoms susijusioms šalims ir padarė išvadą, kad apskritai šiuo atveju priemonių taikymas neprieštarauja Sąjungos interesams. Tačiau, kaip paaiškinta 622–625 konstatuojamosiose dalyse, atlikus tyrimą nustatyta, kad, priešingai nei kiti PVA naudotojai, labai nedaug naudotojų, gaminančių sausų mišinių klijus, negalėtų absorbuoti priemonių. Dėl šios priežasties Komisija nusprendė taikyti Reglamento (ES) Nr. 952/2013 254 straipsnyje numatytą procedūrą, kuri visiškai atitinka jos diskrecijos lygį. Be to, galutinio vartojimo procedūra bus griežtai taikoma tik sausų mišinių klijų gamybai ir nebus taikoma jokiems kitiems produktams, nesvarbu, ar juos gamina, ar jais prekiauja klijų gamintojai. Todėl bet kokiam Kinijos PVA pirkimui, skirtam bet kokiai kitai „Cordial" gamybos ar prekybos veiklai (arba bet kokiems kitiems sausų mišinių klijams), atleidimas nuo muito bet kuriuo atveju nebus taikomas. Komisija primena, kad galutinio vartojimo išimtis yra apsunkinanti procedūra naudotojams, kurie nori ja pasinaudoti, ir kad jiems bus taikoma griežta muitinės kontrolė, kuria užtikrinamas reikalavimų laikymasis.

([98]) 2013 m. spalio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas (OL L 269, 2013 10 10, p. 1).

(634) Du importuotojai – „Gamma Chimica“ ir „Carbochem“ – ir vienas naudotojas –„Far Polymers“ – po antrojo papildomo faktų atskleidimo tvirtino, kad jiems taip pat taikomos sąlygos, kuriomis remdamasi Komisija sausųjų mišinių gamintojams suteikė galutinio vartojimo išimtį. Todėl bendrovės paprašė Komisijos galutinio vartojimo procedūrą taikyti ir joms. Jos nuomone, panašiai kaip „Cordial“, jos visos parduoda PVA ir PVA mišinius miltelių ar skysto pavidalo, o jų pirkėjai susistemino savo gamybos procesą, kad galėtų naudoti jų tiekiamą PVA mišinį.

(635) Komisija nesutiko, kad šių bendrovių padėtis yra tokia pati kaip ir sausų mišinių klijų gamintojų.

(636) Iš tyrimo metu surinktos informacijos matyti, kad didžioji dalis „Gamma Chimica“ ir „Carbochem“ importuoto PVA buvo paprasčiausiai perpakuota ir parduota galutiniams naudotojams. Nedidelis kiekis buvo sumaišytas su priedais arba ištirpintas vandenyje pirkėjų prašymu. Tačiau nė vienas iš šių procesų nėra faktinis nagrinėjamojo produkto transformavimas. Todėl net ir tokio pardavimo atveju bendrovės tebebuvo laikomos importuotojomis, prekiaujančiomis kitų bendrovių pagamintomis prekėmis. Galutinio vartojimo procedūra taikoma tik galutiniams naudotojams, o ne tarpininkams. Taigi galutinio vartojimo išimtis šiems dviem importuotojams netgi nebūtų suteikta. Be to, priešingai nei teigia bendrovės, atlikus tyrimą nustatyta, kad problemų dėl alternatyvių tiekimo šaltinių nebuvo, nes, kaip patvirtino bendrovės tyrimo metu, jų PVA pirkimas nepriklausė nuo techninių suvaržymų. Galiausiai, kaip paaiškinta 555 ir 556 konstatuojamosiose dalyse, PVA dalis importuotojų apyvartoje svyravo nuo 10 % iki 40 %, o jų pelningumo lygis buvo pakankamas bent daliai muitų absorbuoti.

(637) „Far Polymers“ veikia emulsijų ir polimerizacijos sektoriuje. Kaip minėta 597 konstatuojamojoje dalyje, šiame segmente veikiančių naudotojų gamybos sąnaudoms tenkanti PVA dalis sudarė [3–7 %] visų sąnaudų. „Far Polymers“ teigė, kad PVA, sunaudoto vienai galutinio produkto tonai, dalis buvo [10–15 %]. Tačiau „Far Polymers“ savo teiginiui pagrįsti nurodyti procentiniai dydžiai buvo susiję su sunaudoto produkto kiekiu, o ne su jo gamybos sąnaudų dalimi. Todėl 6.3.2 skirsnio išvados dėl emulsijų ir polimerizacijos sektoriaus „Far Polymers“ išlieka.

(638) Komisija padarė išvadą, kad nė vienos iš šių bendrovių padėtis nebuvo panaši į sausų mišinių klijų gamintojų padėtį. Todėl šie tvirtinimai buvo atmesti.

6.4. **Papildomos pastabos po faktų atskleidimo**

(639) Po faktų atskleidimo kelios šalys: „Ahlstrom-Munksjö“, „Carbochem“, „Cordial“, „Solutia“, „Wacker“ ir „Wegochem“ pakartojo argumentą, kad Sąjungos rinka yra labai priklausoma nuo importo ir kad Sąjungos pramonė neturi pakankamai pajėgumų. Jos teigė, kad tiek KEG, tiek „Sekisui“ investavo į dvi tolesnės grandies gamyklas Nyderlanduose ir Lenkijoje, kurios padidins uždarąjį suvartojimą ir taip sumažins jų pajėgumus tiekti prekes atvirajai rinkai. Jos taip pat teigė, kad trečiosios šalys nėra perspektyvus alternatyvus šaltinis, nes jos neturi pakankamai nepanaudotų pajėgumų. „Solutia“ šiuos tvirtinimus pakartojo po antrojo papildomo faktų atskleidimo.

(640) Priešingai šiems argumentams, atlikus tyrimą patvirtinta, kad Sąjungos pramonė turi pakankamai pajėgumų aprūpinti Sąjungos atvirąją rinką, nes ji vis dar turi 30 000 tonų nepanaudotų pajėgumų. Be to, kaip paaiškinta 447 konstatuojamojoje dalyje, Sąjungos pramonė nesumažino savo gamybos pajėgumų visam laikui – ji tik sustabdė dvi gamybos linijas, kurių veiklą galima greitai atnaujinti.

(641) Dėl gamyklos Nyderlanduose Komisija pažymėjo, kad nėra informacijos apie tai, kada ji pradės veikti. Be to, iš tyrimo metu surinktos informacijos matyti, kad bent dalis tam tikrų kategorijų PVA bus gaunama už Sąjungos ribų. Dėl Lenkijos gamyklos po faktų atskleidimo gauta informacija patvirtino, kad joje bus naudojami daugiausia kopolimerai, kurie nepatenka į nagrinėjamojo produkto apibrėžtąją sritį, ir kad jie bus gaunami iš KEG gamyklų už Sąjungos ribų.

(642) Argumentas dėl nepakankamų trečiųjų šalių tiekimo pajėgumų turėjo būti atmestas, o atliekant tyrimą surinkta informacija patvirtino, kad Taivano gamintojas vis dar turi daug nepanaudotų gamybos pajėgumų.

(643) Be to, tolesnis PVB ir polimerizacijos sektorių naudotojas „Saint Gobain“ pranešė prieštaraujantis siūlomoms priemonėms. „Saint Gobain“ tiekia PVB plėvelę automobilių ir statybinio stiklo gamybai ir perka PVA pagrindu pagamintus redispersinius miltelius (RPD) ir skystų dispersijų polimerą (LDP) gipso ir skiedinio gamybai. RDP ir LDP yra PVA naudotojų, veikiančių emulsijų ir polimerizacijos sektoriuje, produktai.

(644) Bendrovė „Saint Gobain“ teigė, kad siūlomų antidempingo muitų nustatymas KLR kilmės PVA turėtų didelį poveikį jos veiklai. Jai, kaip PVA pagrindu pagamintų produktų naudotojai, muitai neigiamai paveiktų jos pirkimo kainas, taigi ir gamybos sąnaudas, todėl, bendrovės nuomone, mažai tikėtina, kad padidėjusios sąnaudos galėtų būti perkeltos pirkėjams.

(645) Komisija nesutiko su šiuo argumentu. Kaip paaiškinta 579 ir 597 konstatuojamosiose dalyse, muitų poveikis PVB ir polimerizacijos sektorių naudotojų sąnaudoms ir pelningumui bus nedidelis, todėl jų poveikis tolesnės grandies sektoriui bus nereikšmingas. Todėl šie tvirtinimai buvo atmesti.

6.5. **Išvada dėl Sąjungos interesų**

(646) Priemonių nustatymas akivaizdžiai atitinka atvirojoje rinkoje produktą parduodančios Sąjungos PVA pramonės interesus. Be tokių priemonių Kinijos gamintojai ir toliau tieks PVA Sąjungos rinkai dempingo kaina, o Sąjungos pramonė negalės vėl būti pelninga.

(647) Kai kurių naudotojų argumentas, kad Sąjunga yra labai priklausoma nuo importo savo tiekimo stabilumui užtikrinti, turėtų būti svarstomas atsižvelgiant į tai, kad be Sąjungos pramonės Sąjunga prarastų apie [50–60 %] savo PVA tiekimo pajėgumų ([99]).

(648) Dėl PVB ir polimerizacijos segmentuose veiklą vykdančių naudotojų svarbu pažymėti, kad iš Kinijos jie pirko tik nedidelę suvartojamo PVA dalį ir kad bet kokių priemonių poveikis jų pelningumui bus nedidelis. Poveikis popieriaus ir klijų pramonės konkurencingumui apskritai taip pat nebus daromas, nes PVA sudarė nedidelę jų gamybos sąnaudų dalį. Remdamasi tuo, kas išdėstyta, Komisija padarė išvadą, kad nėra jokių įtikinamų priežasčių, kad galutinių priemonių importuojamam nagrinėjamosios šalies kilmės polivinilo alkoholiui nustatymas neatitiktų Sąjungos interesų.

7. **GALUTINĖS ANTIDEMPINGO PRIEMONĖS**

(649) Remiantis Komisijos padarytomis išvadomis dėl dempingo, žalos, priežastinio ryšio ir Sąjungos interesų, turėtų būti nustatytos galutinės antidempingo priemonės, kad būtų apsisaugota nuo tolesnės nagrinėjamojo produkto importo dempingo kaina Sąjungos pramonei daromos žalos.

7.1. **Žalos pašalinimo lygis (žalos skirtumas)**

(650) Siekdama nustatyti priemonių dydį Komisija visų pirma nustatė muito dydį, kuris būtinas siekiant pašalinti Sąjungos pramonei daromą žalą.

(651) Žala būtų pašalinta, jei Sąjungos pramonė galėtų padengti gamybos sąnaudas ir, parduodama panašų produktą Sąjungos rinkoje, gauti tokį pelną neatskaičius mokesčių, kokį tokios rūšies pramonė šiame sektoriuje pagrįstai galėtų gauti įprastomis konkurencijos sąlygomis, t. y. kai nėra importo dempingo kaina.

(652) Bazinis Sąjungos pramonės pelno dydis, buvęs prieš padidėjant importui dempingo kaina (2015 m.), buvo pridėtas prie investicijų, MTTP ir inovacijų lygio įprastomis konkurencijos sąlygomis, išreikšto procentine apyvartos dalimi. Kadangi gautas rezultatas buvo mažesnis kaip 6 %, buvo nustatytas 6 % tikslinis pelno dydis, taikytinas pagal 7 straipsnio 2 dalies c punktą.

(653) Kadangi nepateikta tvirtinimų pagal 7 straipsnio 2 dalies d punktą dėl esamų ar būsimų sąnaudų, kurios gali susidaryti dėl daugiašalių aplinkos susitarimų ir jų protokolų arba išvardytų TDO konvencijų, prie tokios nustatytos nežalingos kainos nebuvo pridėtos jokios kitos sąnaudos.

([99]) Bendras suvartojimas atvirojoje ir uždarojoje rinkose.

(654) Tuomet Komisija, remdamasi nagrinėjamosios šalies atrinktų bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų vidutinės svertinės importo kainos, nustatytos skaičiuojant priverstinį kainų mažinimą, palyginimu su atrinktų Sąjungos gamintojų tiriamuoju laikotarpiu Sąjungos laisvojoje rinkoje parduoto panašaus produkto nežalinga vidutine svertine kaina, nustatė žalos pašalinimo lygį. Kiekvienas lyginant gautas skirtumas išreikštas vidutinės svertinės importo CIF vertės procentine dalimi. Gautas 57,9 % vidutinis priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumas.

(655) Po galutinio faktų atskleidimo „Wacker“ tvirtino, kad nežalinga Sąjungos pramonės kaina, kurią Komisija nustatė pagal PKN, turėtų būti pakoreguota, kad nebūtų įtrauktos Kinijos bendrovių neparduotų PVA kategorijų sąnaudos, ir nesutiko su Komisijos skaičiavimuose naudotu 6 % tiksliniu pelnu. Dėl pirmojo „Wacker“ tvirtinimo Komisija paaiškina, kad ji naudojo tik Sąjungos pramonės gamybos pagal PKN sąnaudas, kurioms ji nustatė atitinkamą eksportuotą produktą pagal PKN.

(656) Kaip minėta 652 konstatuojamojoje dalyje, tikslinis pelno lygis buvo nustatytas pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2 dalies c punkto nuostatą. Todėl šie tvirtinimai buvo atmesti.

(657) Žalos pašalinimo lygis kitoms bendradarbiaujančioms bendrovėms ir visoms kitoms bendrovėms apibrėžiamas taip pat kaip dempingo skirtumas toms bendrovėms (žr. 393 ir 396 konstatuojamąsias dalis).

7.2. **Galutinės priemonės**

(658) Pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2 dalyje nurodytą mažesnio muito taisyklę tam tikriems importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės polivinilo alkoholiams turėtų būti nustatytos galutinės antidempingo priemonės. Komisija palygino žalos skirtumus ir dempingo skirtumus. Muitų dydis turėtų būti nustatytas pagal tuos dempingo ir žalos skirtumus, kurie yra mažesni.

(659) Remiantis tuo, kas išdėstyta, galutinio antidempingo muito normos, išreikštos CIF kaina Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą, turėtų būti tokios:

Bendrovė	Dempingo skirtumas	Žalos skirtumas	Galutinis antidempingo muitas
„Shuangxin Group“	115,6 %	72,9 %	72,9 %
„Sinopec Group“	17,3 %	57,6 %	17,3 %
„Wan Wei Group“	193,2 %	55,7 %	55,7 %
Kitos bendradarbiaujančios bendrovės	80,4 %	57,9 %	57,9 %
Visos kitos bendrovės	193,2 %	72,9 %	72,9 %

(660) Šiame reglamente nurodytos individualios antidempingo muito normos bendrovėms nustatytos remiantis šio tyrimo išvadomis. Todėl šios normos atitinka atliekant šį tyrimą nustatytą tų bendrovių padėtį. Šios muitų normos taikomos tik tam importuojamam KLR kilmės nagrinėjamajam produktui, kurį pagamino konkretūs nurodyti juridiniai asmenys. Importuojamam nagrinėjamajam produktui, pagamintam bet kurios kitos bendrovės, kuri konkrečiai nepaminėta šio reglamento rezoliucinėje dalyje, įskaitant subjektus, susijusius su konkrečiai paminėtomis bendrovėmis, turėtų būti taikoma visoms kitoms bendrovėms nustatyta muito norma. Tokioms bendrovėms neturėtų būti taikomos jokios individualios antidempingo muito normos.

(661) Pasikeitus pavadinimui bendrovė gali prašyti taikyti šias individualias antidempingo muito normas. Prašymas turi būti teikiamas Komisijai ([100]). Prašyme turi būti pateikta visa susijusi informacija, leidžianti įrodyti, kad pasikeitimas nedaro poveikio bendrovės teisei naudotis jai jau taikoma muito norma.

([100]) European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, Rue de la Loi 170, 1040 Brussels, Belgium.

(662) Siekiant užtikrinti, kad antidempingo muitai būtų taikomi tinkamai, visoms kitoms bendrovėms nustatytas antidempingo muitas turėtų būti taikomas ne tik atliekant šį tyrimą nebendradarbiavusiems eksportuojantiems gamintojams, bet ir gamintojams, kurie tiriamuoju laikotarpiu į Sąjungą neeksportavo.

(663) Atsižvelgiant į Europos Parlamento ir Tarybos reglamento 2018/1046 (ES, Euratomas) ([101]) 109 straipsnį, jei suma turi būti kompensuojama remiantis Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimu, mokėtinų delspinigių norma yra Europos Centrinio Banko savo pagrindinėms refinansavimo operacijoms taikoma norma, paskelbta *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* C serijoje ir galiojusi kiekvieno mėnesio pirmą kalendorinę dieną.

7.3. **Speciali stebėsenos išlyga**

(664) Siekiant sumažinti priemonių vengimo riziką, kylančią dėl didelių muitų normų skirtumų, reikia specialių priemonių, kad būtų užtikrintas individualių antidempingo muitų taikymas. Bendrovės, kurioms nustatyti individualūs antidempingo muitai, valstybių narių muitinėms privalo pateikti galiojančią komercinę sąskaitą faktūrą. Ši sąskaita faktūra turi atitikti 1 straipsnio 3 dalyje nustatytus reikalavimus. Be tokios sąskaitos faktūros importuojamiems produktams turėtų būti taikomas visoms kitoms bendrovėms galiojantis antidempingo muitas.

(665) Nors tokią sąskaitą faktūrą būtina pateikti valstybių narių muitinėms, kad jos importuojamiems produktams taikytų individualias antidempingo muito normas, ji nėra vienintelis elementas, į kurį muitinės turėtų atsižvelgti. Iš tikrųjų, net jeigu valstybių narių muitinės gauna šią sąskaitą faktūrą, atitinkančią visus šio reglamento 1 straipsnio 3 dalies reikalavimus, jos vis tiek privalo atlikti įprastas patikras ir, kaip visais kitais atvejais, gali reikalauti papildomų dokumentų (vežimo dokumentų ir kt.), kad patikrintų deklaracijos duomenų tikslumą ir užtikrintų, kad tolesnis mažesnės muito normos taikymas būtų pagrįstas ir atitiktų muitų teisės reikalavimus.

(666) Jeigu nustačius susijusias priemones labai padidėtų vienos iš bendrovių, kuriai taikomos mažesnės individualios muito normos, eksporto apimtis, tokį padidėjimą būtų galima laikyti prekybos pobūdžio pasikeitimu dėl nustatytų priemonių, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalyje. Tokiomis aplinkybėmis ir jeigu tenkinamos sąlygos, gali būti inicijuojamas vengimo tyrimas. Atliekant šį tyrimą galima, be kita ko, išnagrinėti, ar reikia panaikinti individualią (-ias) muito normą (-as) ir atitinkamai nustatyti muitą visos šalies mastu.

8. **INFORMACIJOS ATSKLEIDIMAS**

(667) 2020 m. liepos 3 d. suinteresuotosioms šalims buvo pranešta apie esminius faktus ir aplinkybes, kuriais remiantis ketinta rekomenduoti importuojamam KLR kilmės polivinilo alkoholiui nustatyti galutinį antidempingo muitą.

(668) Be to, suinteresuotosioms šalims buvo nustatytas laikas pastaboms dėl atskleistų faktų pareikšti. 17 šalių pateikė pastabų dėl faktų atskleidimo. Paprašius buvo surengti klausymai su „Kuraray“, „Sekisui“, „Wacker“, „Cordial“, „Solutia“, „Ahlstrom-Munksjö“, „Sinopec“ ir „Wegochem“.

(669) Gavus pastabų dėl faktų atskleidimo, 2020 m. liepos 24 d. ir rugpjūčio 6 d. suinteresuotosioms šalims buvo pranešta apie papildomus faktus ir aplinkybes, kurie nebuvo įtraukti į 2020 m. liepos 3 d. galutinio faktų atskleidimo dokumentą. Papildomos pastabos gautos iš Sąjungos pramonės, Kinijos eksportuojančių gamintojų ir kelių naudotojų.

(670) Paprašius buvo surengti klausymai su „Kuraray“, „Sekisui“, „Wacker“, „Cordial“, „Solutia“, „Ahlstrom-Munksjö“, „Sinopec“ ir „Wegochem“.

(671) Suinteresuotųjų šalių pateiktos pastabos buvo tinkamai apsvarstytos ir prireikus išvados buvo atitinkamai pataisytos.

(672) Pagal Reglamento (ES) 2016/1036 15 straipsnio 1 dalį įsteigtas komitetas nuomonės nepateikė, o paprastoji jo narių dauguma Komisijos įgyvendinimo reglamento projektui nepritarė. Komisija paskui vėl pateikė Komisijos įgyvendinimo reglamento projektą apeliaciniam komitetui pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011 ([102]) 5 straipsnio 5 dalį.

([101]) 2018 m. liepos 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) 2018/1046 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (ES) Nr. 1296/2013, (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013, (ES) Nr. 1304/2013, (ES) Nr. 1309/2013, (ES) Nr. 1316/2013, (ES) Nr. 223/2014, (ES) Nr. 283/2014 ir Sprendimas Nr. 541/2014/ES, bei panaikinamas Reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 (OL L 193, 2018 7 30, p. 1).

([102]) 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

(673) Pagal Reglamento (ES) Nr. 182/2011 6 straipsnio 3 dalį apeliacinis komitetas nuomonės nepateikė,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

1. Importuojamam Kinijos Liaudies Respublikos kilmės polivinilo alkoholiui (PVA), kuriame yra arba nėra nehidrolizuotų acetato grupių ir kuris yra homopolimero dervos pavidalo, kurio klampumas (matuojant 4 % tirpale, esant 20 °C temperatūrai) ne mažesnis kaip 3 mPa, tačiau ne didesnis kaip 61 mPa, o hidrolizės laipsnis ne mažesnis kaip 80,0 mol %, tačiau ne didesnis kaip 99,9 mol %, abiem atvejais matuojant pagal standarte ISO 15023-2 nustatytą metodą, kurio KN kodas šiuo metu yra ex 3905 30 00 (TARIC kodas 3905 30 00 91), nustatomas galutinis antidempingo muitas.

2. Galutinio antidempingo muito normos, taikomos 1 dalyje aprašyto produkto, kurį pagamino toliau nurodytos bendrovės, neto kainai Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą, yra tokios:

Bendrovė	Galutinis antidempingo muitas (%)	Papildomas TARIC kodas
„Shuangxin Group“	72,9 %	C552
„Sinopec Group“	17,3 %	C553
„Wan Wei Group“	55,7 %	C554
Kitos I priede išvardytos bendradarbiaujančios bendrovės	57,9 %	Žr. I priedą
Visos kitos bendrovės	72,9 %	C999

3. 2 dalyje nurodytoms bendrovėms nustatytos individualios muito normos taikomos, jeigu valstybių narių muitinėms pateikiama galiojanti komercinė sąskaita faktūra, kurioje pateikiama deklaracija su nurodyta data ir pasirašyta tą sąskaitą faktūrą išdavusio subjekto atstovo, kurio nurodomas vardas, pavardė ir pareigos: „*Aš, toliau pasirašęs (-iusi), patvirtinu, kad (kiekis) šioje sąskaitoje faktūroje nurodyto (nagrinėjamasis produktas), parduodamo eksportuoti į Europos Sąjungą, Kinijos Liaudies Respublikoje pagamino (bendrovės pavadinimas ir adresas) (papildomas TARIC kodas). Patvirtinu, kad šioje sąskaitoje faktūroje pateikta informacija yra išsami ir teisinga.*“ Jeigu tokia sąskaita faktūra nepateikiama, taikomas visoms kitoms bendrovėms nustatytas muitas.

4. 1 dalyje aprašytiems produktams galutinis antidempingo muitas netaikomas, jei jie importuojami sausų mišinių klijų, kurie gaminami ir parduodami miltelių pavidalo kartono pramonei, gamybai. Tokiems produktams taikoma Reglamento (ES) Nr. 952/2013 254 straipsnyje nurodyta galutinio vartojimo procedūra, siekiant įrodyti, kad jie importuojami tik minėtam naudojimui.

5. Jeigu nenurodyta kitaip, taikomos galiojančios muitus reglamentuojančios nuostatos.

2 straipsnis

Jeigu naujas Kinijos Liaudies Respublikos eksportuojantis gamintojas pateiktų Komisijai pakankamai įrodymų, priedą galima iš dalies keisti ir tą naująjį eksportuojantį gamintoją įtraukti į neatrinktų bendradarbiaujančių bendrovių sąrašą nustatant jam atitinkamą vidutinę svertinę antidempingo muito normą, t. y. 57,9 %. Naujas eksportuojantis gamintojas pateikia įrodymų, kad:

a) neeksportavo 1 straipsnio 1 dalyje aprašytų Kinijos Liaudies Respublikos kilmės prekių tiriamuoju laikotarpiu (2018 m. liepos 1 d. – 2019 m. birželio 30 d.);

b) nėra susijęs su eksportuotoju arba gamintoju, kuriam taikomos šiuo reglamentu nustatytos priemonės, ir

c) faktiškai eksportavo 1 straipsnio 1 dalyje aprašytas Kinijos Liaudies Respublikos kilmės prekes arba yra prisiėmęs neatšaukiamų sutartinių įsipareigojimų eksportuoti į Sąjungą didelį kiekį pasibaigus tiriamajam laikotarpiui.

3 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2020 m. rugsėjo 25 d.

Komisijos vardu
Pirmininkė
Ursula VON DER LEYEN

PRIEDAS

Neatrinkti bendradarbiaujantys Kinijos eksportuojantys gamintojai

Pavadinimas	Papildomas TARIC kodas
Chang Chun Chemical (Jiangsu) Co., Ltd.	C555